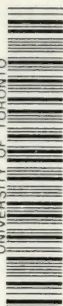

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00451399 0

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

BIBLIOTHÈQUE

DES

ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

FASCICULE VINGT-SEPTIÈME

LES SCOLIES DU MANUSCRIT D'ARISTOPHANE A RAVENNE, ÉTUDE ET COLLATION,

PAR M. ALBERT MARTIN.

TOULOUSE. — IMP. A. CHAUVIN ET FILS, RUE DES SALENQUES, 28.

D

5

B4

fasc. 27

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE

ÉTUDE ET COLLATION

PAR

M. Albert MARTIN

MEMBRE DE L'ÉCOLE FRANÇAISE DE ROME.

41295
198

PARIS

ERNEST THORIN, ÉDITEUR

LIBRAIRE DES ÉCOLES FRANÇAISES D'ATHÈNES ET DE ROME

DU COLLÈGE DE FRANCE ET DE L'ÉCOLE NORMALE SUPÉRIEURE

7, RUE DE MÉDICIS, 7

—
1882

PRÉFACE

I

Le manuscrit d'Aristophane, qui se trouve aujourd'hui à la bibliothèque *Classense* de Ravenne, sous le numéro d'ordre 137, 4, A, est à la fois le plus ancien et le plus complet de tous les manuscrits qui nous sont parvenus des œuvres du grand comique. Avant ces dix dernières années, on ne savait presque rien de l'histoire de ce manuscrit. On disait à Ravenne qu'il avait été trouvé à Pise, au commencement du siècle dernier, par l'abbé P. Cannetti, supérieur des Camaldules de *Classe*, qui l'aurait acheté à bas prix avec un amas d'autres vieux papiers. Les Camaldules ont possédé la bibliothèque jusqu'en 1804, date de la suppression des couvents en Italie. A cette époque, la *Classense* est devenue bibliothèque communale, et c'est le municipe de Ravenne qui en a l'administration. On n'a trouvé jusqu'ici, soit dans la bibliothèque, soit aux archives, aucune pièce donnant des renseignements sur la provenance du manuscrit (1). On en était réduit à cette seule tradition, que se transmettaient successivement les bibliothécaires de la *Classense* sur le nom de l'acheteur et sur le lieu de l'achat.

(1) Il y a cependant à la *Classense* un grand nombre de manuscrits de l'abbé Cannetti ; ce sont en général des traités sur des sujets théologiques, avec une assez volumineuse correspondance. J'ai feuilleté cette correspondance ; mais la matière était trop abondante et mon temps trop limité ; je n'ai pu en faire qu'un examen très rapide. Il n'y a pas grand'chose à tirer de l'ouvrage suivant : *La Biblioteca Classense illustrata ne' principali suoi codici e nelle più pregevoli sue edizioni del secolo XVI*, dal conte Alessandro Cippi, vice-bibliotecaio. Rimini, 1847, in-8°, 118 pages.

Il est certain que le manuscrit n'était pas encore à Ravenne en septembre 1698, puisqu'il n'est mentionné ni dans le *Diarium Italicum* ni dans la *Bibliotheca Bibliothecarum* (1) de Montfaucon. Notre grand savant, qui à Venise ne put pénétrer ni dans la Marcienne, ni dans la bibliothèque de San-Giorgio Maggiore, celle-ci cependant administrée par des Bénédictins, reçut, au contraire, à Ravenne le plus bienveillant accueil. Il put étudier à loisir toutes ces belles archives qui sont encore une des richesses de la vieille cité. Si un manuscrit grec aussi ancien que l'est notre manuscrit d'Aristophane se fût trouvé alors à Ravenne, on peut assurer qu'il aurait été signalé à l'illustre paléographe. C'est chez Inverniz que nous trouvons la première mention du *Ravennas*. Il s'en servit pour sa grande édition d'Aristophane (2), mais sans savoir tirer parti d'un tel secours. Ce mérite était réservé à Im. Bekker, qui en fit la collation en 1818, et révéla (3) aux savants de quelle importance était ce manuscrit pour la constitution du texte d'Aristophane.

Dans ces dernières années, un peu de lumière s'est faite sur le passé de notre manuscrit. La collation de Bekker avait été faite un peu rapidement. Le critique célèbre, auquel on doit tant d'éditions qui presque toutes marquent un sérieux progrès, pour tant produire, était obligé de se presser (4). Son travail était à reprendre sur Aristophane comme sur beaucoup d'autres auteurs qu'il a publiés. Un savant allemand, qui s'était déjà occupé d'Aristophane (5), M. Adolphe von Velsen, se chargea de cette tâche laborieuse. Il vint en Italie, 1866-1867, et collationna les principaux manuscrits

(1) Montfaucon était à Ravenne du 2 au 7 septembre 1698. *Diarium Italicum*, p. 97. Il n'y a rien non plus dans le *Museum Italicum* de Mabillon, 2 vol. (Paris 1724). Mabillon était à Ravenne en juin 1685. Cf. t. I, p. 37 et suiv.

(2) Leipzig, 1794.

(3) Cf. son édition en 5 volumes, Londres, 1829.

(4) « Mallem Bekkerus veterum librorum bonas scripturas diligenter colligere et ordine explicare et sic de litteris optime mereri pergeret, quam librorum auxilio destitutus solaque divinandi facultate, qua minus valet, fretus, novas editiones celerius quam melius adornaret. » Cobet, *Variae lectiones*, préf., p. XVIII.

(5) Articles dans le *Philologus* et le *Rheinisches Museum* à partir de 1863 ; un programme pour l'Université de Saarbrück, 1860. Tous ces travaux ont pour sujet Aristophane.

d'Aristophane qui se trouvent dans les bibliothèques italiennes.

Le classement des manuscrits d'Aristophane est encore une question à résoudre (1); on sait d'une façon générale quelle est la valeur de chacun d'eux, mais il reste à établir cette valeur d'une manière scientifique et à reconnaître les familles. Un fait général paraît établi : c'est qu'aucun de ces manuscrits ne l'emporte sur tous les autres au point de suffire à lui tout seul pour constituer le texte. Tous les manuscrits signalés aujourd'hui comme importants sont couverts de taches nombreuses; tous ne reproduisent que très imparfaitement la source primitive. M. A. von Velsen avait lui-même établi ce point très nettement (*Philologus*, t. XXIV, p. 124 et suiv.). Ce savant avait donc, puisqu'il entreprenait de donner une édition critique d'Aristophane, à établir d'une façon aussi certaine que possible la leçon des manuscrits déjà signalés. Il avait de plus à voir s'il ne se trouvait pas dans les bibliothèques quelque secours qu'on n'eût pas encore utilisé.

L'édition princeps d'Aristophane a été donnée par Alde à Venise, en 1498. Elle contenait seulement neuf des onze comédies que nous possédons aujourd'hui; *Lysistrata* et les *Thesmophoriazusæ* manquaient. Alde dit, dans sa préface (2), qu'il avait espéré pouvoir donner dix comédies, mais qu'il avait dû y renoncer, n'ayant pu recueillir que des fragments de la dixième, *Lysistrata*. Le grammairien Crétois Marc Musurus collabora à cette édition; c'est lui qui fut chargé particulièrement de recueillir et de mettre en ordre les scolies. Ce n'était pas la partie la plus facile de l'œuvre, et Musurus, dans la préface grecque qu'il a mise dans l'*Aldine* à côté de la préface d'Alde lui-même, se plaint beaucoup des peines que ce travail lui a coûtées (3). On n'a pas encore bien éta-

(1) Voir un essai de classification intéressant dans R. Schnece, *De Aristophanis codicibus capita duo*. Halis Saxonum, 1876.

(2) « Accipe igitur novem Aristophanis fabulas: nam decimam *Lysistraten* ideo prætermisimus, quia vix dimidiata haberi a nobis potuit. »

(3) Τὰ δ' ὀπομνήματα ταυτὶ καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου ἔδειτο μακροῦ, εἰ τις αὐτὰ πρὸς τὸ βέλτιον ἐγχειροῖται μεθαρμόσασθαι σχῆμα, ὃν θάτερον μὲν ὑπεκατήχημεν καίτοι

Un savant anglais, qui a publié une notice sur le manuscrit de Ravenne ¹, M. W. G. Clark, croit que le manuscrit n'a pu rentrer à la bibliothèque d'Urbain qu'après 1498, et qu'il en est sorti en 1515. Il ne nous semble pas qu'il soit possible d'établir ces dates d'une façon si rigoureuse. Alde pouvait connaître le duc d'Urbain, Guido Ubaldo ², et ignorer, en 1498, quand il publia neuf comédies d'Aristophane, qu'il y avait à Urbain un manuscrit qui en contenait onze. Sans doute, Vespasiano (3) ne mentionne pas Aristophane dans la liste des auteurs dont il a vu des manuscrits dans la bibliothèque de Federico, père de Guido. Je ne veux pas rabaisser le mérite de Vespasiano, qui nous a transmis des renseignements si précieux sur la formation de la bibliothèque d'Urbain; mais cette liste des auteurs qu'il a vus à Urbain n'a aucune importance; il y a là, tout au plus, une vingtaine de noms cités de mémoire, et, on peut le dire, sans grande réflexion. Aristophane manque, aussi bien qu'Isocrate, Eschyle, Euripide, etc.; on sait, qu'en revanche, un Ménandre se trouve sur la liste. Il y a de Vespasiano un témoignage autrement important sur la formation de cette bibliothèque; c'est l'information que Federico avait tenu à avoir les manuscrits de tous les auteurs classiques aussi complets qu'on les connaissait alors.

Un savant italien, M. C. Guasti, a trouvé un inventaire de la bibliothèque d'Urbain et l'a publié dans le *Giornale storico degli archivi toscani*, 1862, t. VI, p. 126-147 et 1863, t. VII, p. 130-154. Cet inventaire, si on en juge d'après l'écriture, serait du quinzième siècle. Il porte en tête le nom de Federico Veterano, qui fut bibliothécaire à Urbain; mais il

1) *The history of the Ravenna manuscript of Aristophanes*, dans *The Journal of Philology*, vol. III, 1871, p. 153-160.

(2) Alde connaissait le duc Guido, comme il connaissait tous les princes de son temps qui étaient amis des lettres. Ce n'est pas au duc d'Urbain que fut dédiée l'édition princeps de Thucydide, comme le dit M. Clark, mais à Dan. Rinieri, sénateur vénitien. Trois aldines seulement furent dédiées à Guido Ubaldo : le *Recueil des Astronomiques* (1499), le roman moderne intitulé *Hypnerotomachia* (même année), le *Xénophon avec l'Hérodien* (1503). La dédicace la plus curieuse est celle des *Astronomiques*; nous y voyons Alde croire à l'astrologie et à l'influence maligne des étoiles sur nos passions.

(3) Vespasiano fiorentino, *Vite di uomini illustri del secolo XV*, p. 128.

n'a pas été écrit par lui (1). Il contient, au commencement, plusieurs pièces en vers latins de Veterano sur la bibliothèque, et, comme le duc Federico est seul nommé dans ces poésies, on est autorisé à croire que l'inventaire a été dressé sous son règne, qu'il est donc antérieur à 1482, date de la mort du duc. Les manuscrits grecs forment, dans l'inventaire, un groupe qui comprend (2) les numéros 607-699. Au numéro 692, on lit : « Aristophanis, comedie bis. » Il n'y a aujourd'hui au fonds d'Urbin de la Vaticane que deux manuscrits d'Aristophane, les numéros 141 et 143. Le n° 141 contient quatre pièces : le *Plutus*, les *Nuées*, les *Grenouilles* et les *Oiseaux* ; c'est un des bons manuscrits d'Aristophane que nous possédions (3) ; le n° 143 n'a pas de valeur ; il contient le *Plutus*, les *Nuées* et les *Grenouilles*, et a été écrit dans la première moitié du quinzième siècle. Nous avons peine à croire qu'un manuscrit si médiocre ait pu être acquis par Federico. Il ne faut pas oublier que c'est sous ce prince que se sont faites à Urbin les grandes acquisitions pour ce qui regarde les manuscrits ; ses successeurs ont surtout enrichi la bibliothèque d'imprimés ; lui, nous le savons par le témoignage formel de Vespasiano, n'en admit aucun dans sa col-

(1) Il y a plusieurs questions embarrassantes au sujet de cet inventaire. Veterano y a certainement collaboré : son nom mis en tête, ses poésies transcrites au commencement le prouvent suffisamment ; mais, d'autre part, il n'est pas possible que ce soit lui qui l'ait écrit. Les poésies qu'il a laissées indiquent un lettré, l'inventaire, au contraire, est plein de fautes grossières. D'autre part on lit au dernier feuillet de l'inventaire, d'une main qui serait du seizième siècle, cette indication assez obscure : « Inventario de' libri erono nella Libreria d'Urbino quando s'ebe lo Stato la prima volta, che di poi no vi s'è trovato nulla. » Nous aurions là, à ce compte, le premier inventaire qui ait été fait de la bibliothèque d'Urbin ; mais que veulent dire les dernières paroles ? Il n'est pas exact qu'on n'ait pas retrouvé la bibliothèque. César Borgia l'avait fait transporter en lieu sûr, dans la forteresse de Rocca di Forlì. C'est là que la retrouva Guido Ubaldo, remis en possession de ses Etats (Reposati, *Della Zecca di Gubbio*, Bologne, 1772, 2 vol., t. I, p. 367). Cette notice a-t-elle été écrite lorsque la bibliothèque était encore à Rocca di Forlì, ou treize ans plus tard, quand elle fut portée à Mantoue par Francesco-Maria ?

(2) De 607 à 699, nous avons 93 numéros, auxquels il faut ajouter 19 doubles indiqués dans l'inventaire par la mention *bis*. Cela fait un total de 112 mss.

(3) Voir une notice de ce ms. dans A. v. Velsen, éditions des *Grenouilles* et du *Plutus*. Ajoutons que ce ms. porte sur un des feuillets en parchemin, mis comme couverture, le blason des Montefeltri, sans le gonfalon.

lection. L'imprimerie était encore à ses débuts ; ces connaisseurs délicats de la première Renaissance regardaient l'imprimé comme une œuvre de métier , médiocre et banale , comme tout ce qui sort d'une machine ou d'une fabrique ; les manuscrits , au contraire , étaient des œuvres personnelles : c'étaient des objets d'art ; on les recherchait tant pour l'auteur dont ils contenaient le texte que pour la valeur qu'ils pouvaient avoir par eux-mêmes à cause de leur âge , des peintures qu'ils avaient conservées , etc. L'inventaire de Veterano prouve qu'il y avait dans la bibliothèque de Federico 112 manuscrits grecs ; il n'y en a aujourd'hui que 165 dans le fonds Urbinas de la Vaticane ; on voit donc que , même en tenant compte des soustractions qui ont pu se produire , il n'a été acquis , après la mort de Federico , qu'un nombre assez restreint de manuscrits. Non seulement Federico a acheté le plus grand nombre des manuscrits , mais , pour les raisons développées plus haut , tout porte à croire qu'il a acheté les plus anciens et les plus beaux. Je ne sais si je me trompe ; mais j'ai tenu en main tous les manuscrits qui composent aujourd'hui le fonds grec d'Urbain à la Vaticane , et il m'a semblé reconnaître sur les plus anciens des indices montrant que c'était par le fondateur de la bibliothèque qu'ils avaient été acquis (1). Il semble qu'il y ait là un ensemble de faits entraînant , non la preuve certaine , mais au moins une présomption assez forte que le manuscrit de Ravenne est un des deux qui sont portés dans l'inventaire de Veterano , et qu'il est entré dans la bibliothèque d'Urbain sous Federico , c'est-à-dire avant 1483.

M. Clark place en 1515 la disparition du manuscrit. Il est possible que ce soit en effet alors qu'il ait été volé. Une autre date cependant nous semble plus probable ; c'est 1502. A cette époque , Guido-Ubaldo , attaqué à l'improviste par César Borgia , qui avait surpris sa bonne foi , eut toutes les peines

(1) Le fait est très probable pour l'Isocrate 111 , pour l'Aristophane 141 ; il est certain pour le beau manuscrit de Polybe , l'Urbinas 102 , qui porte , sur l'un des feuillets mis comme couverture , le blason des Montefeltri , ayant d'un côté les lettres FE , de l'autre le mot DVX , c'est-à-dire « Federicus Dux. » Ce ms. a donc été acquis entre 1474 , quand Federico reçut le titre de duc , et 1482 , date de sa mort.

du monde à sauver sa personne; il ne put s'échapper que sous un déguisement et à travers mille dangers. César entra dans Urbin avec son armée; il parvint à préserver la ville du pillage, mais non le palais ducal; le feu fut mis à la garde-robe des ducs, que César pourtant s'était réservée; les collections furent un moment sacragées; on vit des soldats de Borgia emporter des manuscrits comme part de butin. Le désordre fut tel que César dut faire sortir son armée de la ville et la cantonner dans les forteresses voisines (1). En 1515 la bibliothèque ne fut pas pillée. Francesco-Maria della Rovere, successeur de Guido-Ubaldo, est dépossédé par Léon X au profit d'un Médicis, comme son oncle l'avait été par Alexandre VI au profit d'un Borgia. Mais le nouveau duc d'Urbin, Laurent de Médicis, n'était pas un César Borgia. Francesco-Maria opposa à son ennemi une vive résistance; la lutte dura deux ans, au bout desquels les deux partis, également épuisés, en vinrent à un accommodement. Francesco-Maria renonça au duché, mais fut remis en possession de la fortune mobilière des princes d'Urbin, et en particulier de la bibliothèque qu'il fit transporter à Mantoue. Que des manuscrits aient pu alors être volés, c'est fort possible; mais il n'en faut pas moins reconnaître que c'est du pillage de 1503 que la bibliothèque a eu surtout à souffrir.

Notre conclusion sera donc que le manuscrit de Ravenne a dû rentrer à Urbin sous le règne de Federico di Montefeltro, c'est-à-dire avant 1482, et qu'il en a été soustrait, soit en 1515, soit plutôt en 1503.

II

Nous avons vu que Junti donnait quelques renseignements sur l'état du manuscrit au quinzième siècle : « Comœdias... quas ex codice adeo vetusto excerptimus ut altera interdum

(1) Reposati, *Della Zecca di Gubbio*, t. I, p. 334. On peut aussi consulter un récit, écrit par Guido-Ubaldo lui-même, de tout ce qu'il eut à souffrir de la part du duc de Valentinois. Archives de Florence, archives d'Urbin. Cl. I, D, B, F. VIII, 6, 2.

dictionis pars ibi desideretur. » Cette description est conforme à l'état actuel du manuscrit. La première page surtout est toute noircie et usée en partie. Le volume entier a souffert de l'humidité, qui a surtout attaqué les marges; et comme c'est là que sont écrites les scolies, ce sont elles par conséquent qui ont été le plus éprouvées. La lecture est souvent difficile, parfois même, mais assez rarement, impossible. Il pourrait bien en être du manuscrit d'Aristophane ce qui en est du manuscrit d'Isocrate, *Urbinas CXI*. Nous avons, pour ce dernier manuscrit, une preuve certaine qu'il était déjà en mauvais état lorsqu'il est arrivé à Urbin (1).

Le manuscrit est un in-quarto ayant 0^m,32 de long sur 0^m,21 de large; il a 191 feuillets numérotés en chiffres arabes, au crayon, sur le recto seulement. D'après notre façon de compter le recto et le verso, le manuscrit aurait donc 382 pages.

Il y a une division quaternionnaire d'époque récente, en chiffres arabes; elle se trouve à la marge inférieure, à peu près au milieu, et souvent elle a été enlevée par la rognure quand le manuscrit a été relié. Il y a en tout 21 cahiers qui sont réguliers à 8 feuillets, sauf les trois suivants : le cahier 10 n'a que trois feuillets, les n°s 73, 74, 75; — le cahier 16 en a 9; le fol. 116 est supplémentaire; — le cahier 19 en a 10; folios supplémentaires, 141 et 142. Il se trouve que, deux fois sur trois, les feuillets supplémentaires contiennent la fin d'une comédie. Ainsi les fol. 73, 74, 75 contiennent les 168 derniers vers des *Oiseaux*; les fol. 141, 142 les 163 derniers vers des *Acharniens*. Le fol. 116 n'est pas dans ce cas : il contient les v. 359-434 de *Lysistrata*. Si on compare ce fol. 116 au fol. 117, on remarque certaines différences : l'encre est noire au fol. 116, elle est jaunâtre au fol. 117, l'écriture est plus fine dans le premier, sensiblement plus grosse dans le second. Ces différences n'indiquent pas certainement une différence de main, mais un moment différent de la même main. Enfin, et ceci est plus caractéristique, le fol. 116 verso est incomplet; il y a, au bas de la page, neuf lignes qui sont

(1) Cf. *Le manuscrit d'Isocrate Urbinas CXI*, p. 3-4.

restées en blanc, sans qu'il manque rien au texte, le fol. 116 verso finit au v. 434, le fol. 117 commence au v. 435. Ces différences dans l'écriture et cette lacune indiquent que nous avons là deux parties distinctes : l'une comprenant les folios 76-116, l'autre les fol. 117-140, et que c'est très probablement la dernière de ces deux parties qui a été écrite la première; sans cela, la lacune serait inexplicable. Il semble alors qu'on peut se rendre compte de la façon dont le copiste a conduit son travail; il a, comme on le faisait souvent, divisé en plusieurs groupes le manuscrit qu'il avait à écrire : premier groupe, fol. 1-75, 9 quaternions, plus trois feuillets supplémentaires, les fol. 73, 74, 75; pièces : *Plutus*, *Nuées*, *Grenouilles*, *Oiseaux*; — deuxième groupe, fol. 76-140, 8 quaternions; pièces : *Chevaliers*, *Paix*, *Lysistrata*, *Acharniens* (pour cette dernière pièce, les v. 1-110 seulement); — troisième groupe, fol. 141-191, folios supplémentaires 141-142, contenant la fin des *Acharniens*; le groupe régulier est formé de 6 quaternions et contient les *Guepes*, les *Thesmophorizusæ* et les *Ecclesiazusæ*.

Si l'on tient compte de l'irrégularité que présente le folio 116, nous aurons un quatrième groupe comprenant, d'une part, les fol. 76-116, de l'autre les fol. 117-140; mais il nous semble que cette irrégularité indique ici une subdivision du deuxième groupe plutôt qu'un groupe nouveau. Dans tous les cas, le copiste, en faisant sa division, paraît avoir eu pour règle, en général, de faire entrer dans chaque groupe un certain nombre de pièces complètes, ce qui entraînait cette conséquence que chaque groupe devait commencer avec le commencement d'une comédie. Cet arrangement permettait au copiste d'établir dans son travail un ordre que lui dictait ou sa fantaisie, ou peut-être telle nécessité que nous ignorons aujourd'hui; et si, arrivé au dernier quaternion de tel groupe, il trouvait quelque erreur dans ses calculs, il avait la ressource des feuillets supplémentaires.

Il y a enfin une dernière considération que nous présentons ici, malgré les incertitudes qu'elle peut offrir. La comédie de *Lysistrata*, dans beaucoup de manuscrits d'Aristophane, est mutilée ou même manque complètement. Cette

comédie se trouvait la dernière dans un des archétypes de nos manuscrits, et les copistes ou la négligeaient ou ne la transcrivaient qu'en partie. Nous avons dit que l'*Aldine* avait été publiée d'après un manuscrit de cette famille, et nous avons vu qu'Alde avait dû renoncer à comprendre dans son édition cette pièce dont il n'avait retrouvé que la moitié. Peut-on rapprocher cette particularité que présente *Lysistrata* dans certains manuscrits des irrégularités que nous avons signalées au folio 116, lequel contient, avons-nous dit, les vv. 359-434 de *Lysistrata*? Ce folio présente un caractère particulier d'irrégularités. Il est supplémentaire; il est de plus incomplet au verso. ce qui, joint à des différences que nous avons notées dans l'écriture, indique que les deux parties de *Lysistrata*, faisant partie chacune d'un groupe distinct, n'ont pas été écrites dans l'ordre chronologique régulier. Nous avons vu, de plus, que ce folio fait exception à ce qui nous a paru être la règle générale suivie par le copiste quand il a divisé son manuscrit; ce folio, quoique supplémentaire, ne contient pas la fin d'une pièce. et le folio suivant, le n° 117, qui serait le premier folio d'un groupe, ne contient pas le commencement d'une comédie. Faut-il voir dans tous ces faits une indication de ce qu'a pu être l'archétype du *Ravennas*? Y a-t-il un rapport entre ces irrégularités du fol. 116 et les lacunes que présente la comédie de *Lysistrata* dans certains manuscrits? Nous n'avons rien qui nous permette de résoudre cette question. Il nous a semblé cependant que la particularité que présente le manuscrit de Ravenne, précisément dans cette pièce, devait être signalée.

Le manuscrit a, au commencement, une couverture de trois feuillets : le premier en papier, les deux autres en parchemin. Sur le dernier de ces feuillets, au verso, on lit :

*Aristophanis Codex Optimus cum argumentis et scholiis Anonymi
Scriptus sæculo X,
Ita censebat Cyrillus Martinus
Florentinus (1).*

(1) D'après M. Clark, ce Cirillo Martini a vécu au siècle dernier et fut coadjuteur de Biscioni, le bibliothécaire de la Laurentienne.

Suit un *index* des onze comédies avec renvoi aux pages du manuscrit.

A la fin, il y a une couverture de deux feuillets : le premier en parchemin, le deuxième en papier ; le premier porte un *index* qui est de la même main que les chiffres, indications de personnages et autres signes qui sont à côté du texte de *Lysistrata* et des *Thesmophoriazusan*. Cet *index* doit donc être attribué à cet Euphrosynus (1) qui prépara pour Junti l'édition de 1516.

Le texte d'Aristophane occupe le milieu de la page, l'écriture est la minuscule ; les scolies sont sur les marges, l'écriture, sauf de très rares exceptions, est l'onciale. Pour le texte, l'écriture est au-dessous de la ligne à la pointe sèche ; les esprits sont souvent anguleux, mais les formes arrondies sont aussi très fréquentes ; les lettres onciales se trouvent aussi assez fréquemment, particulièrement le Γ, l'Η, le Κ, le Λ, le Ν. Tous ces caractères indiquent que le manuscrit est du onzième siècle et non, comme l'avait jugé Martini, du dixième. L'original, sur lequel le *Ravennas* a été copié, devait être un manuscrit assez ancien ; on peut le conclure de formes telles que ποσειν pour ποσειν, de la fréquence de l'erreur ω pour ω et de certaines particularités paléographiques, dont la plus curieuse est le signe de l'apostrophe mis après le mot ωκ. L'usage de l'apostrophe, comme signe de ponctuation, est signalé dans les manuscrits les plus anciens, et particulièrement dans les manuscrits bibliques (2). On se servait d'abord de l'apostrophe pour indiquer le commencement ou la fin d'un mot un peu rare, tel qu'un nom propre étranger ; plus tard on trouve indistinctement ce signe à côté d'un mot ordinaire. Dans le manuscrit de Ravenne, cet usage ne s'est conservé que pour le mot ωκ ; les autres exemples sont très rares ; on peut citer *Grenouilles*, 7 : μόνον. Le copiste devait trouver, sur le manuscrit qu'il copiait, cette particularité qui n'était plus en usage au onzième siècle, et il la transcrivait probablement sans la comprendre.

(1) Cf. Velsen, *op. cit.*, p. 7.

(2) Cf. Gardthausen, *Griechische Palæographie*. Leipzig, 1879, p. 272.

On distingue dans le manuscrit deux mains principales : la première R¹ a écrit le texte entier d'Aristophane et les scolies du *Plutus*, des *Nuées*, des *Grenouilles*, des *Oiseaux* et de la *Paix*; la deuxième main R² a écrit les scolies des *Chevaliers*, de *Lysistrata*, des *Acharniens*, des *Guépés*, des *Thesmophoriazusæ* et des *Ecclesiiazusæ*. Ces deux mains se distinguent au simple aspect de l'écriture; on peut indiquer, parmi les formes qui présentent le plus de différence, le K, l'Υ, le Φ.

On remarque aussi que l'abréviation de ζει, très fréquente chez R¹, est rare chez R²; en revanche celle de αν, fréquente chez R², ne se trouve presque pas chez R¹. A côté de ces deux mains principales, citons une main du treizième siècle R³ et une autre du quinzisième R⁴; mais la part que ces deux mains ont prise à la transcription des scolies est des plus faibles; c'est à peine si on trouvera ces deux mains mentionnées çà et là dans notre collation.

Nous avons dit que le texte d'Aristophane et les scolies des premières comédies étaient de la même main, celle que nous avons désignée par R¹. M. A. von Velsen voit là deux mains différentes (1). Assurément l'opinion d'un homme qui a fait du manuscrit une étude si complète et si approfondie est d'un poids considérable. Une chose peut faire illusion. Dans les manuscrits qui, comme celui de Ravenne, contiennent un texte accompagné de commentaires, le texte est écrit au milieu de la page et les commentaires sont tout autour, sur les marges, formant au texte un encadrement qui peut avoir des proportions considérables. L'écriture n'est pas la même aux

(1) « Fabulas Aristophanas, quæ quidem ætatem tulerunt, continet integras et scholia scripta manu diversa. Hæc manus, fere suppar ætate primæ manui, multis locis correctricis munere functa est (R²). Inest in codice etiam altera manus correctrix paullo recentior (R³) et tertia XV fere sæculi (R⁴). » Préface de l'édition de *Plutus*. Leipzig, 1881. — D'après M. von Velsen, il y aurait dans le manuscrit une première main ayant écrit tout le texte, une seconde main ayant écrit toutes les scolies. Pour les scolies, le doute n'est pas possible : elles ont été écrites par deux mains différentes : l'une a écrit les scolies des cinq premières pièces (je ne tiens pas compte de l'ordre des *Chevaliers* et de la *Paix*), l'autre les six dernières. M. von Velsen, qui ne s'est occupé que du texte, n'a pas cru devoir distinguer les deux mains des scolies. Le dissentiment entre nous porte seulement sur la main qui a écrit le texte et les premières scolies; où il voit deux mains différentes, R¹ et R², je n'en vois qu'une, R¹.

deux endroits : pour le texte, c'est la minuscule ordinaire ; pour les commentaires, c'est cette onciale particulière qu'on désigne sous le nom d'*onciale des scolies*. Grâce à cette disposition, le texte se distingue nettement des commentaires ; cette distinction était nécessaire pour éviter les confusions ; elle n'était pas toujours suffisante. On sait, en effet, qu'un des genres de fautes les plus fréquents dans nos manuscrits, c'est l'introduction des gloses marginales dans le texte.

Dans le manuscrit de Ravenne, l'écriture du texte et celle des scolies offrent les traits de distinction ordinaires. Nous avons d'une part la minuscule, de l'autre l'onciale, et celle-ci, sensiblement plus petite ou, si parfois elle s'allonge, gardant toujours des formes plus minces et plus grêles. Au premier abord, on peut croire à deux mains différentes ; mais, après un examen attentif, on s'aperçoit que ces différences n'ont rien d'essentiel ; qu'au contraire, les caractères importants, les formes des lettres, les signes d'accentuation, la ponctuation, sont les mêmes des deux côtés. Cette particularité curieuse, que nous avons signalée pour le mot *œz*, se trouve et dans le texte et dans les scolies. Tout indique enfin que si les deux écritures offrent quelques différences, ces différences sont des distinctions établies par le copiste entre deux textes différents, et qu'en réalité les deux écritures appartiennent à la même main (1).

Tout ceci donne l'explication d'un passage qui peut d'abord embarrasser. Au fol. 14, les vers 1129 et 1130 du *Phutis*, qui manquent au texte, ont été rétablis une première fois sur la marge extérieure, une deuxième fois sur la marge supérieure. Sur la marge extérieure, les vers sont de l'écriture du texte ; sur la marge supérieure, de l'écriture des scolies. La différence entre les deux écritures est très nette ; elle n'est peut-être nulle part si tranchée dans le manuscrit. Nous devons ajouter que les vers écrits sur la marge extérieure sont tout à côté du texte, aussi près que possible de

(1) La comparaison est plus facile quand la main des scolies (nous employons cette expression pour plus de facilité) écrit en minuscule, ce qui arrive quelquefois pour les lemmes (Cf. particulièrement la *Païr*). ou pour des vers omis au texte et rétablis sur les marges par cette main.

l'endroit qu'ils auraient dû occuper; si bien que dès qu'on s'aperçoit de la lacune on s'aperçoit aussi de la restitution. Si l'on admet l'existence de deux mains différentes, on est obligé d'admettre que les vers ont été écrits d'abord à la marge extérieure, puisqu'ils sont de la main du texte de R¹; et alors on se demande pourquoi le second copiste, R², qui n'a pas pu ne pas voir cette restitution, a transcrit une seconde fois ces mêmes vers sur la marge supérieure. Si, au contraire, on n'admet qu'une seule main, l'explication devient très simple: le copiste s'est aperçu de la lacune quand il transcrivait les scolies, il a aussitôt rétabli à la marge supérieure les vers omis. Cette restitution, — nous en avons d'autres exemples, — a été faite d'après le système d'écriture des scolies; mais bientôt, remarquant que sur cette marge supérieure le passage restitué était trop éloigné de la place qu'il devait occuper primitivement, il l'a transcrit de nouveau, cette fois à la marge extérieure, et, pour que toute confusion fût impossible, d'après le système d'écriture du texte.

Il y a, dans le manuscrit de Ravenne, un certain nombre de faits paléographiques qui offrent de l'intérêt. Nous ne nous occupons ici que des scolies; c'est là d'ailleurs que ces faits sont le plus nombreux, les scolies ayant, en règle générale, beaucoup plus d'abréviations que le texte.

L'abréviation de l' α se fait par un trait horizontal : $\text{Κλέων} = \text{Κλέων}\alpha$, *Nuées*, 549; c'est l'abréviation régulière, et nous la trouvons constamment employée dans les scolies, sauf pour la syllabe $\alpha\alpha$, qui s'abrège ainsi : α . Cette exception avait été signalée (1) pour un manuscrit d'Aristote, le Marcianus 201, de l'an 954.

La plupart des abréviations régulières de la minuscule ont pour origine la tachygraphie. Le principe suivi, en tachygraphie, était de transcrire, non l'orthographe, mais la prononciation. Toutes les syllabes ou groupes de lettres qui avaient la même prononciation étaient représentés par le même signe, ainsi par exemple les syllabes $\alpha\alpha$, $\epsilon\alpha$, $\iota\alpha$ et $\gamma\alpha$, etc.

(1) *Die tachygraphischen Abkürzungen der Griechischen Handschriften*, von O. Lehmann, Leipzig, 1880, p. 30.

15. Ce n'est que plus tard, quand la minuscule a été constituée, qu'on a établi la distinction de ces différents groupes de lettres. Le procédé a été souvent très simple : on avait l'abréviation $\nearrow$ pour $\tau\eta$ et ς pour $\tau\varsigma$; on a écrit deux fois chacun de ces deux signes et on a eu $\nearrow\nearrow$ pour $\epsilon\tau\eta$, $\varsigma\varsigma$ pour $\epsilon\tau\varsigma$; on a mis les points diacritiques et on a eu $\nearrow^{\cdot}$ pour $\tau\eta$, $\varsigma^{\cdot}$ pour $\tau\varsigma$. Le manuscrit de Ravenne représente, dans l'histoire de la paléographie, un moment dans lequel l'emploi de ces diverses combinaisons n'était pas encore bien déterminé. L'abréviation $\nearrow$ sert à la fois pour $\tau\eta$, pour $\epsilon\tau\eta$ et pour $\tau\eta$; ainsi *Plutus*, 1193, 14, $\tau^{\nearrow} \acute{\iota}\kappa\rho\acute{o}\pi\omicron\lambda = \tau\eta\eta \acute{\iota}\kappa\rho\acute{o}\pi\omicron\lambda\iota\eta$, — *Grenouilles*, 962, $\tau^{\nearrow}$ $\varphi\rho\omicron\eta\eta\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\omega\eta\eta\eta \acute{\iota}\varphi\epsilon\iota\lambda\omicron\mu = \tau\eta\eta \varphi\rho\omicron\eta\eta\varsigma\tau\eta\eta \alpha\upsilon\tau\omega\eta\eta\eta \acute{\iota}\varphi\epsilon\iota\lambda\omicron\mu\eta\eta$. — *Oiseau*, 1299, 8, $\kappa\omicron\lambda\alpha\pi\tau\tau^{\nearrow\nearrow} = \kappa\omicron\lambda\alpha\pi\tau\epsilon\iota\eta\tau\eta\eta$. L'abréviation ς sert pour $\tau\varsigma$, pour $\epsilon\tau\varsigma$ et pour $\tau\varsigma$. — *Plutus*, 800, $\pi\acute{\epsilon}\nu^{\varsigma} = \pi\acute{\epsilon}\nu\eta\varsigma$, — *ibid.*, 883, 21, $\varphi\rho\acute{\alpha}\varsigma^{\varsigma} = \varphi\rho\acute{\alpha}\varsigma\iota\varsigma$, — *ibid.*, 1141, 18, $\lambda\alpha\theta^{\varsigma} = \lambda\acute{\alpha}\theta\eta\varsigma$, — *Nuées*, 264, 44, $\xi\chi^{\varsigma} = \xi\chi\epsilon\iota\varsigma$, — *Paix*, 289, 36, $\Delta\alpha\tau^{\varsigma} \sigma\alpha\tau\rho\acute{\alpha}\pi^{\varsigma} = \Delta\alpha\tau\iota\varsigma \sigma\alpha\tau\rho\acute{\alpha}\pi\eta\varsigma$. L'abréviation $\varsigma\varsigma$ est employée par le copiste de préférence pour représenter $\epsilon\tau\varsigma$: *Nuées*, 362, 4, $\xi\chi^{\varsigma\varsigma} = \xi\chi\epsilon\iota\varsigma$, — *Paix*, 234, $\epsilon\chi\omicron\eta\eta\tau\omega\eta\eta \pi\acute{\epsilon}\upsilon\varsigma^{\varsigma} \kappa\alpha\iota \acute{\iota}\pi\omicron\kappa\omicron\rho\iota\varsigma^{\varsigma\varsigma} = \epsilon\chi\omicron\eta\eta\tau\omega\eta\eta \pi\acute{\epsilon}\upsilon\varsigma\iota\varsigma \kappa\alpha\iota \acute{\iota}\pi\omicron\kappa\omicron\rho\iota\varsigma\iota\varsigma$. — On trouve cependant : *Oiseau*, 997, 16, $\gamma\epsilon\omega\mu\epsilon\tau\rho^{\varsigma\varsigma} = \gamma\epsilon\omega\mu\epsilon\tau\rho\eta\varsigma$. — *Guêpes*, $\acute{\upsilon}\pi\omicron\theta\epsilon\iota\varsigma$, 1, l. 15, $\pi\rho\epsilon\sigma\beta\upsilon\tau^{\varsigma\varsigma} = \pi\rho\epsilon\sigma\beta\upsilon\tau\eta\varsigma$.

Nous trouvons la même incertitude pour les abréviations de ω et de $\omega\varsigma$; ces deux abréviations sont mises très souvent l'une pour l'autre.

L'abréviation de $\delta\iota\alpha$ présente cette particularité que le copiste l'emploie même dans les verbes, où, à cause de l'augmentation, l' α de la préposition est élide, ainsi : *Nuées*, 538, 52, $\delta\iota\epsilon\zeta\omega\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$; — *ibid.*, 671, 39, $\delta\iota\alpha\mu\alpha\rho\tau\epsilon\varsigma$; — *ibid.*, 1176, 39, $\delta\iota\epsilon\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\eta\eta\tau\omicron$; — *Oiseau*, 543, $\delta\iota\epsilon\delta\epsilon\chi\omicron\mu\eta\eta$. Si l'on tenait compte de toutes les lettres, il faudrait lire $\delta\iota\alpha\epsilon\zeta\omega\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$, $\delta\iota\alpha\mu\alpha\rho\tau\epsilon\varsigma$, $\delta\iota\alpha\epsilon\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\eta\eta\tau\omicron$, $\delta\iota\alpha\epsilon\delta\epsilon\chi\omicron\mu\eta\eta$.

Parmi les confusions possibles, citons : celle de π π et de π τ produite par ce fait que le groupe $\pi\pi$ est toujours écrit $\pi\tau$, celle de σ et de ς , l' τ a très souvent une forme arrondie qui le rend très semblable au ς lunaire de l'oncial.

Un fait assez curieux, c'est la présence, dans le manuscrit de Ravenne, d'un certain nombre d'abréviations purement tachygraphiques ; je veux dire d'abréviations qu'on ne trouve employées qu'en tachygraphie et qui ne sont pas passées dans la minuscule. J'ai trouvé deux fois l'abréviation de $\epsilon\upsilon\varsigma$,

Plutus, 170, $\beta\alpha\sigma\iota\lambda$ [✓] = $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\upsilon\varsigma$; *Nuées*, 1130, $\lambda\eta\sigma\tau\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$ [✓] = $\lambda\eta\sigma\tau\epsilon\upsilon\omicron\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$. L'abréviation signalée par Hultsch (1), dans le Vaticanus 218 du douzième siècle, $\wp\pi+$, $\zeta\pi+$, $\theta\pi+$, pour $\theta\pi\epsilon\rho$, $\zeta\pi\epsilon\rho$, $\theta\pi\epsilon\rho$, se rencontre aussi dans le Ravennas ; j'ai trouvé $\wp\pi+$, *Oiseaux*, 1367, 1459 ; *Paix*, 123, de même $\wp\sigma\pi+$. *Oiseaux*, 1694 ; *Paix*, 34, 36, 64.

Un exemple de l'abréviation tachygraphique de $\eta\rho$ se trouve : *Paix*, 374 pour le mot $\Delta\eta\mu\acute{\omicron}\tau\eta\rho$. Peut-être faut-il considérer l'abréviation de ω dans $\tau\tau\omega$ *Lysistrata*, 840 comme une abréviation mal faite de ω = $\alpha\omega$.

Tous ces passages se trouvent groupés à peu près au même endroit du manuscrit, à la fin des *Oiseaux* et au commencement de la *Paix* (2) ; ils appartiennent tous, sauf le passage douteux de *Lysistrata*, à un seul de nos copistes, à celui que nous nommons R⁴ ; ce copiste a fait en ce moment une échappée sur le terrain tachygraphique, échappée assez courte, mais qui prouve au moins qu'il avait connaissance des secrets de cette écriture. Les manuscrits tachygraphiques connus jusqu'ici sont assez peu nombreux (3) ; ils appartiennent tous au dixième et au onzième siècles, la tachygraphie eut alors son moment de vogue, le copiste du *Ravennas* sacrifia lui aussi à la mode du jour (4),

(1) O. Lehmann, *op. cit.*, p. 60.

(2) On a vu que les scolies des *Chevaliers* sont de R³ ; R⁴ a écrit les scolies de la *Paix* aussitôt après avoir écrit celles des *Oiseaux*.

(3) La liste la plus complète de ces manuscrits se trouve dans le *Journal des savants*, 1881, p. 312 et suiv., article de Charles Graux sur la *Griechische Paläographie* de M. Gardthausen.

(4) « En tout cas, le fait est qu'à la fin du neuvième siècle et pendant tout

il se servit des abréviations tachygraphiques à peu près de la même façon que le copiste du ms. 990 de notre Bibliothèque nationale (1 ; il avait, lui aussi, pour excuse que l'espace lui manquait sur les marges pour la transcription des scolies ; mais l'emploi qu'il fit de l'écriture à la mode fut bien plus timide ; nous voyons les abréviations tachygraphiques apparaître assez tard dans la partie des scolies écrite par R¹, et disparaître presque aussitôt après. Tous ces faits ont leur intérêt, et, rapprochés des particularités que nous avons signalées pour les abréviations ordinaires, ils donnent une importance nouvelle à un manuscrit si intéressant déjà à tant d'autres égards.

III

Les dernières éditions des scolies d'Aristophane sont celles de W. Dindorf (Oxford, 1835, 8 vol.) et de F. Dübner (Paris, 1841, un vol. collection Didot). Ces deux éditions marquent un progrès très sérieux sur les précédentes, et en particulier les *Annotations* que Dübner a ajoutées à la fin du volume forment à ces textes souvent si difficiles un commentaire dont le secours est indispensable. Le défaut commun à ces deux éditions c'est de reposer sur une connaissance insuffisante (2) des manuscrits. Si parmi les textes que nous a transmis l'antiquité il en est qui ont subi des altérations nombreuses, ce sont bien ces commentaires, ces notes explicatives, dont la sécheresse était une excuse pour la négligence des copistes, et qui, par la place qui leur était réservée sur les marges,

le dixième, il existe, pour un certain nombre de syllabes, deux manières de les écrire en abrégé : l'une selon le système ordinaire de la minuscule, l'autre selon le système sténographique byzantin. Les copistes qui, donnant dans la mode, se sont plus ou moins exercés à se servir de la nouvelle sténographie, mêlent alors volontiers quelques signes neosténographiques aux abréviations du système ordinaire. » Charles Graux, *op. cit.* C'est tout à fait le cas pour le copiste du manuscrit de Ravenne.

(1) Ce manuscrit a été décrit par Ch. Graux, p. 316, *op. cit.*

(2) Cette insuffisance avait été signalée pour le manuscrit de Venise dans une communication de M. Augsburgier, lue à l'Académie de Munich par M. Bursian. cf. *Sitzungsberichte der kön. bayerischen Akademie der Wissenschaften zu München*, 1877, 2e livr.

étaient les premières atteintes et gâtées si le manuscrit venait à subir quelque dommage. Dans ces conditions, il n'en est que plus important d'établir d'une façon aussi certaine que possible la leçon des manuscrits. C'est la raison qui nous a porté à tenter ce travail, en nous bornant, pour des motifs que nous donnerons plus bas, à l'étude d'un seul manuscrit.

Nous ne voulons pas faire cette préface trop longue; nous nous bornerons donc, pour donner une idée des résultats nouveaux que contient notre collation, à l'examen d'une des pièces d'Aristophane, pour lesquelles les questions qui concernent les scolies se présentent de la façon la plus simple. Nous prenons les *Ecclesiazusæ*; dans cette pièce, les scolies sont peu nombreuses, assez courtes, et de plus, comme nous n'avons que très peu de manuscrits donnant ces scolies, une des fautes que nous trouvons le plus fréquemment dans les éditions précédentes, les erreurs d'attribution de tel passage à tel ou tel manuscrit, cette faute ne se rencontre qu'assez rarement. Nous ne relèverons (1) que les faits un peu importants: 36, l. 27 *χνύσμα*, *ibid.*, 28 *χνύσμον*. Cette orthographe, au lieu de *χνύμα*, *χνύμουν*, se rapproche davantage du mot que les principaux manuscrits donnent pour le texte *χνύμα*, cf. le *Thesaurus* aux mots *χνύσμα* et *χνύμα*. — 45, *ἐκαπτον*. Cette conjecture de Portus, à la place de *ἐκοπτον* qu'on disait être la leçon du ms., se trouve confirmée par le *Ravennas*. — 49, *Αυσιστράτη* au lieu de *Αυσιστράτην*. C'est un genre de faute assez fréquent; ainsi v. 71 et 101, *μέγχι* pour *μέγχιν*; dans l'archétype du *Rav.*, le *ν* final devait être représenté par un trait horizontal dans l'interligne, cette abréviation aura pu disparaître ou ne pas être vue du copiste. — 88, *αὐτά* au lieu de *ἐρία* est la leçon de l'Aldine, du Laurentianus I. — 96, *ἀναβαίνουσα* au lieu de *ἀναβαίνουσαν*; cette dernière leçon pouvait induire en erreur et faire supposer dans le texte une leçon autre que celle que nous y trouvons: *ὑπερβαίνουσα τις*. — 102, *θελωδρόδης* pour *θελωδρωδής*. Dans notre manuscrit, l'ι est ordinairement représenté par un trait assez petit, quelquefois

(1) Nous ne dirons rien de ce qui semble être, dans Dübner, des fautes d'impression, ainsi, 404, 27 *Λάχωνιν*, etc.

par un simple point; souvent même il est omis. Cf. ce que nous avons dit *Notes*, 352, le copiste écrit très souvent ποιῶν pour ποιεῖν, ὥς pour ὡς, etc. — 109, 43, le vers manque tout entier. — 160, scolie nouvelle, ἀναμνησθεῖσθαι; Praxagora, se souvenant qu'elle doit jurer comme jurent les hommes, dit : ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. — 185, scolie nouvelle, ἐκκλησίαις. — 208, 11, les mots γυνὴς ἄνθρωπος καὶ ἀγαθής manquent. — 221, le texte donné jusqu'ici s'explique difficilement : ἐπιτρέβουσι, μοιχεύουσιν. ἤ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν; il devient très clair avec la leçon de R : μοιχεύουσα; ἤ ἐν τῷ μηδὲν πράττειν, explication qui tombe sur les mots καθήμενοι πράττουσιν. — 296, la leçon véritable de R., ἀλλὰ ἂν δεῖ εἰπεῖν εἰπῆς, au lieu de ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως, donne un sens bien préférable. — 302. Nous sommes étonné (1) que le texte de cette scolie n'ait pas encore été corrigé : ὥς διὰ τὴν εὐτέλειαν τοῦ μισθοῦ δικάζειν θελόντων. Les juges athéniens voulant juger parce que le salaire est médiocre, ce n'est pas sous cet aspect qu'ils nous sont montrés d'ordinaire; le texte d'Aristophane dit d'ailleurs tout autre chose : ὅσοι πρὸ τοῦ | μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαθεῖν | ἐλθόντ' ὁδοῖον μόνον, καθήρτο λαλοῦντες | ἐν ταῖς στεφανιομασίαι· | νοῦν δ' ἐνσφλοῦς ἄγαν. La leçon de R. pour le texte de la scolie, est plus conforme à la vérité historique et à la pensée d'Aristophane, elle ajoute μὲν entre δικάζειν et θελόντων. — 319, περσικαὶ) εἶδος ὑποδημάτων εὐτελεῶν. Les chaussures appelées *persiques* auraient donc été de peu de prix; dans le *Περὶ πόλεων* au mot Πέρσαι. Etienne de Byzance dit : εἶδος εὐτελεῶς ὑποδήματος. Cf. cependant ce que dit la scolie du γ. 707 des *Oiseaux*. — 351, la scolie ἡμιῶν (20) — ὕδατος (21), manque. — 357, οἶον ἐπίκειται μοι καὶ ὀλίγει, le mot μοι rend la phrase complète et la fait plus conforme à la leçon du texte ἐνέχεται γοῶν μοι. — 440, τῶν Ἀθηναίων glose nouvelle, expliquant le mot τῶνδε. — 473, ἀκούσασιν au lieu de ἀκούουσιν. L'aoriste est la leçon nécessaire dans cette construction : παρὶν ἀκούσασιν τὴν Ἀθηναίων προσθεῖναι. Cette leçon correspond à la construction de la phrase précédente : παρὶν ἡτηθέντα τὸν Πασειδῶνα καὶ ἡσηθέντα κατωρθῶσαι τῇ πόλει. — 516, scolie nouvelle, ἱκανωτέρα προνομωτέρα expliquant le mot δεινωτέρα.

[1] Disons cependant que M. Fr. Blaydes avait proposé, mais avec hésitation, la correction suivante : δικάζειν (ὡς δικάζειν? θελόντων. cf. l'édition des *Ecclesiastusæ* due à ce savant. Halle, 1881.

— *Ibid.* Scolie nouvelle, ξυντοχοῦσα expliquant le mot ξυμμίξασα qui pouvait prêter à équivoque. Ces deux scolies se trouvaient déjà dans Suidas : Ξυμμίξασα · Ξυντοχοῦσα.

Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινότερα σοι ξυμμίξας' οἶδα γυναικί.

Ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτη, φρονιμοτάτη. — 540. L'optatif présent θερμαινόμεν convient mieux que l'aoriste θερμάνοιμεν à la leçon du texte ἀλεαίνοιμι, cf. *Adn.* — 618, τὴν ἀμορσον, scolie nouvelle expliquant les mots τὴν αἰσχράν. — Trois gloses nouvelles : 815, τὸ ἀργύριον λέγει au mot χλίκωδς ; 817, τὸ νόμισμα au mot κόμμ' ; 818, νομισμάτων au mot χλίκων. — 842, le texte connu jusqu'ici est : Ἀντὶ τοῦ (1) ὀπτάται. τὸ (τότε R, cf. *Adn.*) γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτήσων. Dans le ms. de Ravenne ce passage forme deux scolies, la première Ὀπτάται · τότε γὰρ — ἐρρίπιζον explique le mot ῥιπίζεται; la deuxième, ἵνα ὀπτήσωμεν (et non ἵνα ὀπτήσων) explique 843, λαγῶ' ἰναπηγνύασι. Dans le manuscrit que lisait Suidas, il y avait, comme dans le *Ravennas*, deux scolies pour ce passage; en effet, on lit au mot ῥιπίζεται · ὀπτάται. Τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥίπισιν ἐρρίπιζον. Ἀριστοφάνης · τὰ τεμάχῃ ῥιπίζεται. La seconde scolie manque parce qu'elle devait être distincte de la première dans ce manuscrit. — 1007, on lisait κατέλαβες. Portus avait corrigé κατέλαβες, conjecture que les éditeurs avaient introduite dans le texte. C'est aussi la leçon du manuscrit de Ravenne. — 1086, le mot οἱ n'est pas omis devant πορθύεις. — 1124, ἐπιλεγόμεναις ἡμῶς τὰς τερα, la lecture peut être rectifiée et complétée par la contre-empreinte, il y a ἐπιλεγόμεναις ἡμῶς τὰ εὐδομότερα.

Ces passages, pris à un endroit du manuscrit dont la transcription offrait moins de difficultés peut-être que partout ailleurs, montrent quelle était l'utilité du travail que nous avons entrepris.

La distribution des scolies sur les marges n'est pas une chose indifférente; nous demandons ici à entrer dans quelques détails qui ne seront peut-être pas inutiles pour la critique de ces textes. Nous avons dit que les scolies avaient été écrites par deux mains distinctes, R¹ et R²; ces deux mains ne diffèrent pas seulement par l'écriture, mais encore par la disposition qu'elles ont adoptée pour les scolies. La

(1) Les mots ἀντὶ τοῦ manquent dans le *Ravennas*.

partie écrite par R¹ révèle un copiste soigneux et clair ; il distribue ses textes sur les marges sans les confondre , il marque exactement les renvois ; chaque scolie est écrite isolément , formant un groupe distinct , séparé des autres groupes semblables par une ponctuation particulière : — et par un intervalle blanc : le lecteur voit tout de suite, en lisant le texte du poète, si tel passage est l'objet d'un commentaire, et il trouve facilement ce commentaire. Quant à la scolie, elle est souvent précédée d'un lemme écrit quelquefois en minuscule , et toujours séparé de la scolie par cette ponctuation particulière : —. Le second copiste n'a pas tous ces scrupules ; s'il a beaucoup de textes à transcrire , il les aligne les uns à la suite des autres, souvent même sans les séparer par un simple point ; toutes les scolies d'un folio forment alors un unique groupe compacte et pressé où il n'y a rien de saillant à l'œil ; et comme le copiste dédaigne l'usage des renvois, le lecteur se tire comme il peut de ce fouillis. Remarquons que ce n'est pas pour se ménager plus de place et pouvoir transcrire un plus grand nombre de scolies que le copiste agit ainsi ; souvent les scolies ne sont écrites que sur une marge, où elles s'entassent sans ordre, pendant que les trois autres marges sont en blanc.

Ce n'est pas tout, il y a entre R¹ et R² une autre différence plus importante : les scolies, dans la partie du manuscrit écrite par R¹, sont presque toujours assez nombreuses ; sans doute les quatre marges ne sont pas toujours garnies, il y a même parfois des lacunes considérables ; mais en général, la page semble suffisamment pleine. Il n'en est pas ainsi de R² ; deux pièces sur six sont relativement riches en scolies ; ces pièces sont les *Acharniens* et *Lysistrata* ; mais pour les *Chevaliers*, les marges sont en blanc à partir du v. 341, et les trois dernières pièces, les *Guêpes*, les *Thesmophoriazusaë* et les *Ecclesiazusaë* n'ont que des scolies peu nombreuses et presque toujours très courtes. Une de ces pièces, les *Guêpes*, a cependant des scolies abondantes dans les autres manuscrits ; si pour les deux autres pièces, qui n'ont des scolies que dans très peu de manuscrits, nous ne pouvons rien affirmer, pour les *Guêpes*, au contraire, nous

sommes sûr qu'il y a eu un commentaire très riche et très abondant. Ce commentaire faisait-il défaut dans l'archétype du *Ravennas*? Nous l'ignorons ; pourtant les habitudes de négligence que nous avons signalées dans cette seconde main permettraient de penser que le copiste a eu sous les yeux un texte peut être très riche , et qu'il s'est borné à n'y faire que de maigres extraits.

Nous avons dit que le premier copiste était un homme soigneux ; il ne faudrait pas exagérer son mérite , car lui aussi ne paraît pas à l'abri de tout reproche ; dans la partie du manuscrit écrite par ce copiste , il se présente qu'assez souvent les derniers vers du folio n'ont pas de scolies. La disposition que nous avons adoptée, en indiquant les folios du manuscrit , permet de se rendre compte de ce fait. Ainsi , fol. 15 v., la dernière scolie marginale (1) est celle du v. 31, le fol. a 43 vers, il y donc là 12 vers qui n'ont pas de scolies ; — fol. 16 r., dernière scolie marginale, v. 74, dernier vers du fol. 85 ; — fol. 16 v., dernière scolie marginale, v. 122, dernier vers du fol. 129, etc. Si l'on continue cet examen, on verra que souvent il y a , pour le même folio , un écart assez considérable entre le numéro de la dernière scolie et le numéro du dernier vers. L'explication de ce fait est toute simple ; quelle que soit la quantité de matière que le copiste ait à copier sur les marges, son procédé de transcription ne change pas ; il ne songe pas à serrer ses lignes , à presser ses lettres ; son grand souci n'est pas de tout écrire, mais de bien écrire ; il remplira, s'il le faut, toutes les marges, mais son écriture aura toujours les mêmes aisances, ses onciales, un peu fines, seront toujours élégamment espacées, et si, arrivé à la fin d'un feuillet, il n'y a pas de place pour les scolies des derniers vers, notre copiste ne se fera aucun scrupule de les négliger.

Ainsi, de ce qu'une scolie ne se trouve pas dans le manuscrit de Ravenne, il ne s'ensuit pas qu'elle n'ait pas été dans l'archétype, sur lequel le manuscrit a été copié ;

(1) Nous ne parlons ici que des scolies marginales, les seules qui puissent servir à notre démonstration.

le premier copiste a pu le négliger par souci de fin et élégant copiste, pour avoir un beau manuscrit ; le second copiste l'a fait par pure négligence.

Nous ne pouvions, pour le moment, songer à donner une édition complète des scolies d'Aristophane : c'est un travail qui, outre qu'il demande une longue préparation, ne peut être fait avec fruit que lorsque le classement des manuscrits sera bien établi, que lorsqu'on connaîtra d'une façon certaine la valeur de chaque source. D'autre part, l'étude d'un seul manuscrit permettait d'adopter telle disposition matérielle qui rendrait la connaissance de ce texte plus sûre et plus facile ; il était possible, par exemple, de distinguer les scolies interlinéaires des scolies marginales (1), de donner les lemmes, d'indiquer les renvois ; nous avons vu que l'indication des folios du manuscrit permettait de se rendre compte d'un fait qui n'est pas sans intérêt ; l'indication de la marge sur laquelle telle scolie est écrite peut être aussi très utile. Je ne citerai qu'un exemple : *Nuées*, v. 1-3 ; aux *Annotationes*, v. 1, on lit : « Scholia ad. v. 1-3 hoc ordine habet R : 2, 3, 1. » Je ne relèverai pas tous les inconvenients que présente la distribution des scolies de ces trois vers dans l'édition Didot : je me bornerai seulement à indiquer combien peu l'explication συγκακισμένος (42) — περιδήματος (43), convient au v. 3. Si l'on prend le manuscrit de Ravenne, on trouve d'abord une scolie marginale avec renvoi sur le premier mot des *Nuées* sur ἰός. Cette scolie contient une explication de ce que l'on voit sur la scène quand la pièce commence ; il y a des indications semblables, par exemple au commencement des *Grenouilles* : Ὁ Ξεχθὺς πρὶ 25, — τὰ σπέρματα (26) ; ici l'éditeur a eu l'idée excellente de n'attribuer cette explication à aucun vers ; en effet, le scoliaste explique ce qui se passe sur la scène avant même que les acteurs aient parlé ; il en est ainsi de la scolie des *Nuées*, et alors le passage si mal placé dans l'édition Didot au v. 3 trouve ici sa place toute naturelle ; nous voyons le vieillard couché, enveloppé

(1) W. Dindorf a aussi distingué les scolies interlineaires dans son édition des scolies de l'*Iliade*. Oxford, 1875.

dans ses couvertures, *puis* il se découvre, lève la tête, etc. Après cette explication purement scénique, viennent les explications de vers 2 et 3, que le copiste a transcrites sur la marge supérieure.

Voici les dispositions que nous avons adoptées dans notre collation :

Nous donnons toutes les scolies que contient le manuscrit de Ravenne, même celles pour lesquelles nous n'apportons pas de lecture nouvelle. Toute scolie, tout passage qui n'est pas dans le manuscrit ne se trouve pas dans notre collation.

Nous donnons : le numéro du vers, auquel se rapporte la scolie, ainsi *Nuées* 236, — le premier mot de la scolie avec l'indication de la ligne où se trouve ce mot dans l'édition Didot, ainsi : *Δόν* (42), — le dernier mot de la scolie avec la même indication : *δολιχόμηνον* (45). La longueur de la scolie étant ainsi donnée, nous indiquons ensuite les *observations* et les *variantes*, en notant exactement la ligne dans laquelle se trouve le mot en question, ainsi : *συνέχουσιν* (44).

Nous avons distingué les scolies marginales des scolies interlinéaires. Celles-ci sont en général très courtes, souvent même elles ne comprennent qu'un seul mot ; une expression poétique est expliquée par le mot correspondant de la langue ordinaire ; ces scolies sont imprimées, dans notre travail, en petits caractères. Nous donnons le mot du texte sur lequel se trouvent ces scolies en les séparant par une parenthèse ainsi : *Plutus* 45, *ὅς ξυνίεις* (ὅς νοεῖς). Cela indique que la scolie ὅς νοεῖς se trouve sur les deux mots du texte ὅς ξυνίεις. Quelquefois la scolie est plus longue, elle recouvre le vers tout entier et déborde même sur la marge ; dans ce cas, nous donnons la scolie seule, sans rien citer du texte. Nous avons rattaché aux scolies interlinéaires les scolies que, d'après Bindorf (*op. cit.*), nous avons nommées intermarginales : elles se trouvent dans les intervalles restés en blanc entre le texte et les scolies des marges ; elles sont aussi imprimées en petits caractères et souvent nous avons ajouté la mention *intermarginale*, quand cette distinction nous a paru nécessaire.

Les scolies marginales sont de beaucoup les plus importantes ; elles ont souvent un lemme. Nous le donnons toujours en entier ; dans les scolies écrites par R¹ ce lemme est toujours séparé très nettement de la scolie ; nous avons indiqué par deux points : cette distinction. R² n'indique que rarement cette séparation, nous la marquons alors par un simple point en haut ; quand il n'y a pas de lemme, le copiste, au moins R¹, indique par un renvoi le mot du texte auquel se rapporte la scolie ; quelquefois il peut être utile de connaître cette indication. Nous le faisons ainsi : *Plutus* 98, πολλοῖ) Διὶ τόν, le mot πολλοῖ appartient au texte ; la scolie commence au mot Διὶ.

Nous indiquons les *Adnotationes* qui sont à la fin du volume de Didot par *Adn.*

Nous ne nous servons que de l'édition Didot ; tous nos renvois ne s'adressent qu'à cette édition.

Les leçons absurdes ne sont pas rares dans le manuscrit ; nous les transcrivons telles quelles ; il est souvent très facile de corriger ; ainsi *Nuées*, 88, nous avons écrit τῶντ' au lieu de τῶντων parce que le signe d'abréviation τ' ressemble plutôt à un accent circonflexe ; de même *Grenouilles*, 489, ζήτησεν au lieu de ἤτησεν, il semble que le manuscrit a plutôt un x qu'un η.

Quant à l'accentuation et à la ponctuation du manuscrit, nous ne les indiquons que lorsqu'il y a quelque particularité pouvant offrir de l'intérêt, ce qui est le cas, par exemple, pour l'accentuation des enclitiques.

Cette collation fut faite pendant l'été de 1880. Quand M. Charles Graux vint à Rome, à la fin de 1881, je la lui montrai ; il me pressa de la publier ; nous arrêtàmes ensemble le plan de cette publication ; il m'offrit même son secours pour la correction des épreuves. En effet, la première feuille lui fut envoyée, il la corrigea, et, en me la renvoyant, le 4 janvier, il me disait : « C'est là le seul travail que j'ai fait de toute cette année. » Le 10, il pensait encore à notre publication ; c'est seulement ce jour-là qu'il me faisait prévenir de ne pas compter sur lui pour le moment ; il mourut le 13 janvier. Les imperfections de ce travail auraient disparu sans doute,

si un tel secours ne nous avait été retiré ; mais tel qu'il est, nous voulons que cet ouvrage soit dédié à la mémoire de l'homme dont nous serons toujours fier de nous dire le disciple.

Albert MARTIN.

LES SCOLIES

DU

MANUSCRIT D'ARISTOPHANE

A RAVENNE.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

FOLIO 1. — Tout ce folio présente, au recto, d'assez grandes difficultés de lecture; l'écriture y est souvent effacée; nous donnons tel quel ce que nous avons pu lire, en reproduisant, ligne pour ligne, les scolies des quatre marges successivement et puis les scolies interlinéaires.

Marge supérieure.

ὥς ἀργαλεόν : ὁ θεράπων δυσφορεῖ τοῦ δεσπότης ἐπομένου τυφλῷ ἀνδρὶ
ἀργαλέον δὲ ἀντὶ τοῦ χα
λεπόν • εἰρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλγος ἀλγαλέον καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ λ
εἰς ρ ἀργαλεόν χαλεποῦ δὲ ὄν
τ.. τοῦ δουλεύειν χαλεπώτερον γίνεται • ἐὰν καὶ ἀνοήτω τίς δεσπότη
ὑπηρετῇ
..... ἀναγκή : τὸ ποιητικὸν ἡμῖς γὰρ τ' ἀρετῆς ἀπαμειβεται εὐρυσοπα
Ζεὺς ἀνέρος εὐτ' ἂν μιν κατα
..... ἤμαρ ἄγχισι • τί γὰρ κακώτερον τοῦ τα ἐναντία . αὐτῷ διαπράτ-
τεσθαι τινὰ ἐν τῷ μὴ ποιεῖν α βού

Marge extérieure.

λεται ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων ἀφροσύνης
ἀνέχεσθαι.

Θεσπιῶδαι τρίποδος
τρίποδι γρηται ὁ ἀπόλλων μαντευόμενος

Vers 1,
Dübner
l. 27.

Vers 4,
Dübner
l. 31.

Vers 9,
Dübner
l. 25.

διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων
 ὁμ^ρ ὅς ἡδεὶ τά τεόντα τα τε. συμ.
 να πρό τεόντα

Vers 9,
 Dübner
 I. 29.

τινὲς φασὶν οὕτω κτήσασθαι τὸν ἀπολ
 ..να τον ...πο.. λειεις μισθ.
 βῶλον ἐρῶντον ἵνα το αναφερο
 μενον ... τοῦ αγορασα.... ...βο
 λον * ἡγορασ.. οὖν τινες * εἰτα
 ανηρέχθη τρίπους χρυσοὺς ἐφι
 λονεικουν οὖν περι αυτο . καὶ ελεγον
 οἱ ἀλιεῖς ὡς ἰχθύς πεπρακασ..
 οἱ δε ἀγορασαντες ἔλεγον ως παν
 τὸ ανιὸν ἡγοράσαμεν τῇ ἑαυτῶν
 τύχη * ουτως οὖν αὐτων φιλονεικουν
 των εδοξεν ἐρωτησαι τον ἀπόλ
 λωνα * ὁ δε ἤτησεν αυτον δοθηναι
 τω σοφι... προση..... ουν αὐ
 ... τοις επτα σοφοῖς ἕκαστος δὲ
 το...ν παρητεῖτο σοφος εἶναι μη
 λεγων ἔχειν δε σοφ ...ρον ἑαυτ..
 ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι..... τω ἀπολ
 λωνι ὡς σοφωτέρ.. παντων οθεν ο
 λογο. ..χ.κ.... αυτον ... τρι....

Vers 7.

τον εωνημενον τοῦ τὸν ὦνη
 ..μενο.

Vers 8.

. τωι ..ολλωνι το

 ... μαντευεται ο θεος ἢ τω ..
 * ἡν πορειαν ποιουμένω ...υ
 τὸς γὰρ εστι τω ἡλιω

Vers 9,
 Dübner
 I. 23

Τριποδος εκ χρυσηλατου
 ἐτραχιεύσατο τῇ φρασει ἢ
 πυθια ἐπὶ τριποδος καθημένη χρησ
 μωδεῖ * καλεῖται δε τὸ μέρος
 εν ο καθηται ὄλμος

Vers 17.

Οὐδὲ γρύ : τὸν ρύπον τοῦ ονυχος
 λέγει τινες δὲ τὸν γρυλλισμον
 τουτέστι τὴν φωνην τῶν χοίρων
 εἶδος μικροῦ νομισματος.

Vers 21,
 Dübner
 I. 33.

Στεφανον ἔχοντα γε : . . . προς..
 ἔθος οτι καὶ ανακομιζόμεν..
 ἐκ τοῦ μαντείου οἱ χρησ.μεν.....

φανηφορουν

Vers 22.
Dübner
l. 28.

Ἰνα μᾶλλον αλγῆς : ἤτοι τῆς τοῦ στε
φανου περιθεσε.. ἰνα μᾶλλον ἄλ....

δεχόμενος τὰς τῶν πληγῶν κατα...

καὶ κλεπτίστατον : κερδάλεον καὶ συνε
τόν .θμ^ρ κλέπτε νοῶι

συκοφάνται : λιμου γε.....

τινὲς λάθρα τὰς συκάς τας αφ.ε....

εκαρπουντο μετα δε ταυ...

κατηγόρουν τουτῶν τινες * ε....

Vers 27.
Dübner
l. 28.

Vers 31.
Dübner
l. 50.

Marge intérieure.

Vers 1,
Dübner
l. 41.

. παρκαλε

. εξοχην των

. ως το..

. τρωας τεκαι

Ἑκτορα

Ουκ εαι τον κυριον

Οιον αὐτον εἰαι

τ.. τον δοῦλον

..κ εἰαι κρατεῖν

.αλιστα γάρ κύριος τοῦ σω

.ατ.. εκαστος

.... .αυτοῦ

.τυμολογει

θεσπιωιδειν

..αρα την θέμιν εκεῖ

..σ μαντειας ἄγειν

Το ως φασιν ως απιστων

το σοφος καὶ εἰς ὧν

.υτος ἐπειράθη

.ῥηθες καὶ μηχανὸν

κατηγορεῖ τοῦ

δεσπότης ἐκ τοῦ

κατὰ τὸν περίπατον

.νκν.ιου * ἡγισθαι

... προσήκειν

ου.. ἐπεσθαι τυφλῶι.

Τὸ τυχον καὶ μικρο

..... ἐκ μετα

.ορα * τοῦ ονυ

Vers 6.
Dübner
l. 47.

Vers 9,
Dübner
l. 45.

Vers 11.
Dübner
l. 34.

Vers 15.
Dübner
l. 41.

Vers 17.
Dübner
Adnota-
tiones.

... ρύπου *

Vers 21,
Dübner
l. 38

..... φορια
..οῖς εἰς τὸν θεον
..ος φ ..σιν ἰσοτί
... δούλοις..
καὶ ἐλευθεροῖς ἐδί
.... οὐδεν πλεο
..κτῆματος
..μηρίον
ἐλευθεροῖς δωρου
..ένη οὔτε μὴν
δούλοις ὄνειδι
..σα τὸ τῆς τύχης
..δες ἐπαι
..εν δὲ αἶμα χαρι
.. τως καὶ δυσω
.. τεικῶς

Vers 23,
Dübner
l. 6.

..ρος οὐ γὰρ παύ..
... .. ριεντως καὶ τὸν
σκοπον ἤνυσεν
... ὑβρίζειν οὐκ ε
..ξεν καίτοι λυ
..οιμενος ἐπει
τον δεσποτην ἐ
μελλεν ὑβρίζειν
..στόχως οὐκ εἰ
..ν ληρεῖς ἀλλ' ἄο
..ι.τωὶς λῆρ..

Marge inférieure.

Vers 11.
Dübner
l. 10.

.. τρὸς ὧν καὶ μάντις * τῶν δυο ἀρετῶν τοῦδε μέμνηται * κατὰ τὸ παρόν.
θεσπιώσεως τε καὶ τῆς κατα.....
.. . . . καὶ τῆς κατὰ μουσικῆς * εὐκαίρως δὲ τούτων τὴν μνήμην
ἐποιήσατο ιατρικῆς μεν οτι ανια....
.. πεμψε τὸν δεσπότην καὶ τὴν μὴ προσοῦσαν περιῆχε μελαγχολίαν θεσπιώ-
σεως δε δια τ. προσεχεῖς τῆς ἐκεῖθ εν. ξ. δ..

Vers 32.

τὴν δὲ μουσικὴν κατέλιπεν μὴ χρεῖαν αὐτῆς ἔχων : — επ.ρησομε
νο. : — ε
.. τετοξεῦσθαι εκκενωσθαι ἀνηλῶσθαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξεία

Vers 34.

. τ ...ἐλη

Vers 39.

.. των στεμμάτων : ἐπεὶ οἱ μαντεύμενοι γγραφ. ἀνακοινώσει προς τὸν
θεον τας πεισεις εποιουντο γεγραφ....
... κτ.. τ. κατα προθεσιν α.... τοις κείμενον στεφάνω τε ἀμφιέσαντες ἀβρ.
τῷ μαντιπο..
..ο δὲ εντυχων συμφωνον τοις προ ... νομενοις τὴν απο.ρ. ... επ...ε
εξ ἡ αὐτο.. δια τριποδων εριτ

Scolies interlinéaires.

- Ἀργαλέον) δυσκολον · δυσχερές.
7. Δαίμων) ἡ τύχη.
8. Ταῦτα μὲν δὴ) τοῦτο παρεπιγραφὴ λέγεται.
16. Βιάζεται) δηλονότι ἀκολουθεῖν.
20. Παρέξω) ονοχλήσω.
29. Οἶδα φησιν · προς τι αινιττεται του δραματος ὁ σκοπος.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἤμην παρ' ἄττικοις.
30. Οἱ ρητορες ὡς φαυλοὶ διεβάλλοντο · διο εἶπεν ιεροσυλοὶ.
33. Le sigle de σημειῶσαι.
36. Τρόπους) τοὺς δικαίους.
37. Εἰς τὸ φιλοδικὸν τῶν ἀθηναίων σκώπτει.
38. Το βίος ἀντι τοῦ ἀνθρώπος κειται.
39. Ἐλακεν) τραγικὴ λεξις.
Ibid. Ἀπὸ τῶν στεμμάτων τῆς προφήτιδος · ἐστεφανηφόρει γὰρ ἡ **Πυθία**.

Fol. 1 verso, vers 41.

41. Ὅτινι ἐξιών ἐκ τοῦ ἱεροῦ δηλονότι. Int.
44. Τοῦτω : Τῷ Πλούτῳ φησὶ. Int.
45. Οὐ ξυνίεις) οὐ νοεῖς.
Ibid. Τὴν γνώμην καὶ τὴν κληδόνα.
47. Τὸν ἐπιχώριον τρόπον : Αἰνιττεται τὸ τῆς πολιτείας ἱταμόν τε καὶ δυ-
σοικονόμητον διδάσκειν. Int.
47. Κατὰ τὴν ἐπιχώριον πολιτείαν (53).
48. Καὶ τυφλῷ : Ἡρὸς (5) — τῷ νῷ (6). Ext.
Ibid. Ποῖω σημείω (4).
51. Ὡσπερ ζυγοῦ εἶπεν (23). Int.
54. Εἰς Δελφούς (32). Int.
55. Ὅ τι σημαίνει (38). Int.
57. Ἄγε δὴ σύ πρότερον : Ἀπειλητικὴ ἢ πεῦσις · οἷον λόγῳ πεισθέντα βέλ-
τιόν σοί ἐστιν ἐξειπεῖν .κα.ν ἀσθεντα (*Adn.*). Ext.
Ibid. Ὡς μὴ — διαπράξομαι (42). Int.
61. Ἀντὶ τοῦ εὐσεβοῦς. Int.
63. Καὶ τὸν ὄρνιν : Τὴν (6) — ὄρνισιν ἐδήλωσεν (11). *Var.* ἐφεκτικὸν au
lieu de ἐκφευκτικὸν (9). Ext.

66. ὦ Ω τῶν : ... ὅτι (21) — ἐθελήσετε (23). *Var.* καὶ manque après ἀλλὰ (22), | ὥς Κρατῖνος au lieu de καὶ Κρατῖνος. *Ext.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμ... ἔστιν δε ἀττ.... *Int.*

67. Τινές — Πλούτου (*Adn.*). *Var.* ἔστιν. *Int.*

69. Ἀναθείς γὰρ : Ὡς ἐπὶ ἀψύχου τὸ ἀναθείς · ἡ διὰ τὸ τυφλὸν αὐτὸν εἶναι. (44). *Int.*

70. Τὸν τραχήλον κατακλασθῆ (sic).

72. Ἀλλ' ἦν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμὶ ἐγώ : Οὕτως (37) — λέγουσιν (39, cf. *Adn.*). *Ext.*

74. Ἐάν) ἰδοὺ ἀπολύομεν τοῦτο δέ φασιν ἀπολύσαντες αὐτὸν (50, cf. *Adn.*). *Int.*

74. Βούλει τὸ ἀπολυθῆναι (*Adn.*).

75. Μέθεσθε — λέγουσιν. *Ext.*

Ibid. Μεθίεμεν) ἡμεῖς (R^s).

77. Ἦν) ἀντὶ τοῦ ἡμην (19).

78. Ὁ Πλούτος : Δεῖ (28) — σχῆμα (29). *Ext.*

81. Ὁ θρυλλούμενος.

Fol. 2, vers 83.

83. Αὐτότατος : Ἡ (38) — μέρη (41). *Sup.*

84. Ἐκ Πατροκλέους : Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακός τις, καὶ φύλαρχμάτος καὶ σκικρὸς κομφιδεῖται ὥς ἐν τοῖς Ἑλαργοῖς εἴρηται (51) — βίους (53). *Var.* ἔνεκε (52), ἔνεκεν (53). *Sup.*

Ibid. Εἷς ἦν τῶν τὸν λακωνικὸν βίον ζητούντων (54). *Int.*

88. Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον : Τοῦτο ἵνα (10) — χρημάτων (26). *Var.* ἡπέλιπσεν (12), | ἐτύφλωσεν (17), | μετέσεν (20), | les mots ὁ δὲ Ζεὺς (20) — τὴν ἀρετὴν (22) sont omis. *Ext.*

94. Ὅμολογῶ) ἀντὶ τοῦ συναινῶ σοι. *Int.*

Ibid. Φερε) ἄγε δὴ · ἔστιν δὲ μετάβασις λόγου. *Int.*

96. Τὸ ἥδη · ἀντὶ τοῦ λοιπὸν ταχέως. *Int.*

98. Πολλοῦ διὰ τὸν (46) — πονηροῦς (48). *Int.*

100. Ἦσθον, de R^s.

101. Ἐπειδὴ Πλούτος εἶ.

106. Ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.

109. Ἀτεχνῶς : Ἀντὶ (13) — τοῦ χ (18) : Τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ Ἀττικῶς · τὸ δὲ ἄνευ δόλου ἀληθές ἐστι (Cf. *Adn.*). *Ext.*

111. Οὐ φησὶ πάντες · ἀλλ' ἅπαξ ἀλλ' ὁμοῦ πάντες · τὸ γὰρ ἅπαξ ἅπαντες ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται (40). *Observ.* Le mot ἅπαξ après ἀλλ' est exponctué. *Int.*

115. Ταύτης τῆς ὀφθαλμίας : Ἀντὶ (43) — ἔχεις (46). *Ext.*

119. Τὰ τῶν (52) — τῷ δευτέρῳ (1). *Int.*

121. Ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασις (8). *Ext.*

122. Ὅρρωδῶ : Ὅρρωδεῖν (18) — ἰδρωῶν (22). *Var.* ἐν τοῦτο τῷ μερεῖ (20). *Inf.*

123. Ἀντὶ τοῦ ὄντως ἀττικῶς (*Adn.*). *Int.*

Fol. 2 verso, vers 125.

125. Τὰ μέγιστα ἄ... τήρια (32) — λέγει (33). *Int.*

126. Τὸ κ' ἂν δηλοῖ τὸ ἔαν νῦν.

134. Δι' ἐναντίας (50) — λαπάργν (52). *Var.* ἐκτεταγμένως, le γ α été barré et par R¹ à ce qu'il semble. *Int.*

137. Ὅτι οὐδ' ἂν εἰς θύσειεν : Ἐπὶ μὲν γὰρ (6) — πόπανον (8). *Var.* Les mots Ὅτι — θύειν omis (5), τοῦδε τοῦ ψαιστοῦ au lieu de τοῦ ψαιστοῦ (6) *Ext.*

145. Οἱ Ἀττικοὶ — χαρίεν (*Int.*).

147. Διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον : Καλῶς (51) — δοῦλοι (52). *Ext.*

148. Πρότερον ὢν ἐλεύθερος. *Int.*

149. Τὰς γ' ἐταίρας : Δηλοῖ (11) — Περσίνῃ, Σκυώῃ (13). *Observ.* Dans ce dernier mot le ν est certain (Cf. *Adn.*) *Ext.*

151. Οὐ μόνον — σχεδόν (*Adn.*). *Int.*

152. Τὸν πρωκτόν : Ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζειν αὐτοὺς (28) — πρωκτῶ (30). *Int.*

154. Οὐχ ὅτι — εἰσιν.

155. Τοὺς πόρνους ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς · ζητείσθω δὲ εἰ καὶ τέρωσ (43). *Int.*

156. Σύνδεσμος (49) — διὰ διφθόγγου γράφεται (50). *Int.*

157. Ἴνα δ μὲν ἱππικὴν, δ δὲ θηρευτικὴν μεταδιώκῃ (51-53). *Ext.*

159. Ὀνόματι περιπέττουσι : Λόγῳ ἐτέρῳ (53) — τοιούτων τι (1). *Inf.*

Ibid. Ὀνόματι περιπέττουσι : Ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι. Μοχθηρίαν δὲ (11) — μοχθηρίαν (17). *Var.* Περὶ πετάσματος au lieu de παραπέτασματος (13, cf. *Adn.*), | μεταροῦς et τῇ omis (13), | εἰώθηται au lieu de ἐκείνοι (15), | ποιεῖν au lieu de ποιοῦσιν (16). *Ext.*

160. Τέχνηι δὲ πᾶσαι : Οἷον μηχαναὶ πλοίου, κατασκευή (26) · τὰ διὰ λόγων μαθήματα (31). *Inf.*

165. Λωποδουτεῖ : Τὰ ἱμάτια σὺλ., λωπος (49) — ἀστεῖα (51). *Observ.* Il y a certainement σὺλ, peut-être l'α était-il surmonté d'un τ pour faire σὺλᾶται (49)? *Inf.*

166. Ὁ δὲ κναφεύει : Τινὲς Ἀττικοὶ τὸ διὰ τοῦ κ (5) — τὴν γνάψιν (8). *Var.* δὲ omis après παλαιοὶ (6), | τι δ ξύουσι (7). *Inf.*

Fol. 3, vers 167.

168. Διὰ σέ που παρτίλλεται : Διασείεται (35) — ταῦτα δὲ δημοσίᾳ ἔπασχεν (41). *Var.* μυχοῖς au lieu de μονχοῖς (37). *Sup.*

170. Μέγας δὲ βασιλεύς : Τῶν Περσῶν ἔλεγον διὰ .. πλείονι δυνάμει χρῆσται τῇ περσικῇ (48). Int.

171. Ἐκκλησιᾶ δέ : Ἐκκλησιάζομεν (4) — τριώβολον (6). Ext.

172. Οἱ γὰρ (12) — οὐδαμῶς (14). *Var.* οὐδαμῶς au lieu de οὐδαμοῦ (14). Int.

173. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ : Τινὲς φασί (50) — Κορίνθιοι (52). *Var.* Κορινθίους ἀδικουμένους (50). Ext.

174. Ὁ Πάμφιλος : Οὔτος καὶ (5) — κλαύσονται (7). Ext.

Ibid. Ὁ Βελονοπώλης : Τινὲς (12) — συνδυστυχεῖν (15). Ext.

176. Ἀγύρριος : Οὔτος ἐπὶ μαλακίᾳ (38) — πέρδεσθαι (41). Int.

177. Φιλέψιος : Οὔτος (46) — ἐτρέφετο (50). *Var.* λαλῶν δὲ (49, cf. *Adn.*). Int.

178. Ἡ ξυμμαχία : Ἐπὶ (54) — ἡγουμένου (9). *Var.* Devant Ἀθηναῖοι il y a une abréviation qui ressemble à celle de οὖν (5). Ext.

179. Φιλωνίδης : Οὔτος (9) — Σικελίας ἦν (12). *Var.* δὲ omis (10), Τιμάνδρας] Πημάνδρας (11). Inf.

180. Τιμόθεος δὲ πύργος : Ὁ Τιμόθεος (39) — τὴν εὐδαίμονίαν (45). Sup.

Ibid. 3. Ἐμπεσοί γε σοί : Παρ' ὑπονοῖαν (3) — μέγας (4). Ext.

182. Μονώτατος) Ὡς αὐτότατος πέπαικται. *Observ.* Le copiste avait commencé par écrire παιπε, il a barré et a écrit πέπαικται.

184. Χρήμασι — περιγίνονται (16). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ — πάντοτε (19).

185. Ἀπὸ μεταφορᾶς — λέγομεν (21). Int.

189. Παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν πάντων ... κορος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλο.... (31). Ext.

190. Ὁ δοῦλος λέγει τὰ πρὸς — παραπλέζας (36). Ext.

192. Θηλυκῶς (48) — ἀνέψητος (49). Int.

197. Φησιν) εἰ μὴ λάβῃ.

Ibid. Βίον) τὸ ζῆν ἑαυτῷ μὴ εἶναι ἡδύ.

201. Δεσπότης) ἐγκράτης.

202. Οὐ σὺ (39) — δέδοικα (41). Inf.

Ibid. Νῆ τὸν Διὰ : Κατωμοτικῶς ἀντὶ (42) — δυνάμειος (43). Inf.

202. Ἀλλὰ) Ἀντὶ τοῦ δὲ ἐστίν.

204. Περὶ πολλοῦ (2) — εἶναι : οἱ γὰρ (6) — τὸν Πλοῦτον (9). *Var.* εἰσι au lieu de γίνονται (7 sq.). Inf.

204. Λάθραι — σημαίνει (12).

209. Ἐὰν προθυμηθῇς (21) — διχ..... ναι τοῖς δὲ πονηροῖς μ... *Var.* ταῦτα manque (22), | ὥστε au lieu de ὥς (22, cf. *Adn.*). Inf.

210. Τοῦ ἀδελοφοῦ Ἰδα : Τοσοῦτον (29) — Πίνδαρος (31). Inf.

Fol. 3 verso, vers 211.

213. Οὔτω γὰρ μαντεύεται (6). Int.

214. Ὁ Ἀπόλλων.

217. Les vers 215-217, qui manquent au texte, ont été écrits à la marge supérieure par R¹; à côté du v. 217, on lit la scolie : ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ.

219. Οὐκ ἦν ἀλφίτα : Ἀντὶ τοῦ (14) — δηλοῖ (16). Ext.

220. Ἀντὶ τοῦ ἀτυχεῖς, ἀθλίους (*Adn.*). Int.

Ibid. Παπαῖ) σχετλιαστικόν.

221. Οὐκ ἔσονται (25) — πλουτήσαντες (26). Int.

222. Πρὸς — τὸ ἔθι (34). Ext.

Ibid. Ἐπὶ τοῦ ἀνῦσαι.

223. Τοὺς ξυγγεώργους : Βαρυτόνως (42) — βαρύνεται (44). *Var.* εἰ ος au lieu de εἰς ος. Ext.

224. Ἐν τοῖς ἀγροῖς : Διὰ τὸ δύσεργον (46) — πετρώδης (47, cf. *Adn.*). *Var.* les mots τοῦτο γὰρ εἶπεν omis. Ext.

227. Τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον : Ὁ (3) — νόμον τινά (6). Ext.

Ibid. Ὅπερ ἤκον (6) — λεβήτιον (7). Int.

230. Σὺ δ', ὦ κρεάτιστε : Καὶ τὸ κρεάτιστε (18) — βασιλεύει (20). Ext.

233. Καὶ δικαίως κ' ἀδίκως : Τὸ ἀδίκως (29) — προαγγέλλει (34). Ext.

Ibid. Ἀντὶ — Ἀττικοί (32). Int.

234. Φορτικὸν ἡγοῦμαι (*Adn.*). Int.

235. Τοῦ εἰσελθεῖν — εἰσελθῶ (*Adn.*). Int.

237. Εἰς φειδωλόν : Φειδωλός (45) — δοῦναι (46). Ext.

239. Ἴνα τὴν (53) — φίλων (2). *Var.* προκεκρημένης (1). Int.

242. Ημερὰ πλῆγᾶ : Μωρόν (7) — ἐστὶν διάνοια (9). *Var.* ἡ est omis devant ἀσωτία. Int.

243. Παραθαβεσθημένος) ἐκδεδόμενος.

244. Ἐν ἀκαρεῖ : Τῷ ἐλαγίστῳ (20) — καρῆναι (23). *Var.* βραχὺ (21). Ext.

Ibid. Ἐπ' ὀλίγῳ (16).

246. Τὸ πῶς θαυμαστικὸν ἐστὶ, θαυμάζει (33) — ὄντα (34). Int.

247. Φειδόμενος : Ἀρετῆς — δαπανᾶν (37). *Var.* τὸ τῷ (36). Inf.

249. Ἴνα ἐκεῖνοι (46). — τοῖς ἀριθμοῖς (47, cf. *Adn.*). Inf.

251. Ὁν ἐγὼ φιλῶ : Χαριέντως (52) — πλοῦτον (53). Inf.

253. Ταυτὸν θύμον : Ἀντὶ τοῦ τῆς (4) — εὐτελὲς βοτάνῃ : ἄλλως τινὲς φασὶν ὅτι (6) — διαβάλλει (11). Inf.

255. Ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνετε.

Fol. 4, vers 256.

256. Καθ' ἣν ἀκμήν δεῖ παρόντας βοηθεῖν. Int.

257. Συντόμως δεικτικῶς (29). Ext.

259. Ἐξίσου (34) — φράσαι μοι (36). *Observ.* γε après καίτοι n'est nullement omis (35). *Int.*

261. Ἐπεγγεῖται (41) — γῆρας (42). *Ext.*

263. Ἡ ταλαιπώρου (49) — φησιν (50). *Int.*

266. Κυφὸν, κυρτὸν, ξυτὸν ξυτίδας ἔχοντα, νοτὸν οδόντας (9) — ὁ Πλοῦτος (10). *Observ.* Ἰ'ο de κυφὸν a été retouché, peut-être y avait-il d'abord κυφὴν (7). *Ext.*

Ibid. Μαδῶντα : Ἀντὶ τοῦ φαλακρὸν — ἔχοντα (12). *Ext.*

Ibid. Ψωλόν : Ἀσχήμονα (10) — μορίου (11). *Int.*

266. Παρὰ τὸ ἄθλον, ἐπίπικον (7).

268. Ἀττική — ἀγγείλας ἐκ τῶν ἐπῶν (36, cf. *Adn.*). *Int.*

269. Κυρίως σωρὸς (41) — παραβολῇ (48). *Ext.*

271. Μῶν ἀξιοῖς φανακίσας : Φενάκη (53) — κόμης (5). *Var.* κατερρηκυῶν (4). *Sup.*

273. Πάντως ἀνθρωπον φύσει : Ἀληθες (17) — εἰπεῖν (18). *Var.* Ἀληθες au lieu de ἀληθῶς (17). *Sup.*

276. Ἐν τῷ ἰδικῷ (33) — καλεῖται (36). *Var.* χοίνιξ, les deux fois (35). *Int.*

277. Ἐν τῇ σοφῇ : Παρὰ τοῖς (44) — δέλτον, παρ' ὑπονοίαν δὲ λέγει σκώπτων τὸν γέροντα (8). *Var.* οἷν τοῦ] οἷν τὸ (48), | καὶ est omis devant ἕκαστον (54), | ὁμοίως] ὁμοιον (2), | ἄλλο β, ἄλλο δὲ γ, καὶ δ ἐς τὸ ε (2, *Adn.*), | καὶ me semble omis devant πρὸ (4), | οτινι (6), | σκώπτου (*Adn.*). *Lecture incomplète* : ...μάζετο (6). *Ext.* et *inf.*

278. Ἀντὶ τοῦ μέλλεις ἀποθανεῖν (33). *Int.*

279. Ἀάκωνες τοὺς παρατρεφόμενους τοὺς ἐλευθέρους μύθωνας καλοῦσιν (41). *Int.*

283. Ἀντὶ — Ἀττική (12). *Var.* τοῦ au lieu de τοὺς (*Adn.*).

287. Μίδα μὲν : Παροικιῶδες ἐλέγετο (*Adn.*) — φύσει εἶχεν (36). *Var.* περὶ τοῦ] ἐπὶ τοῦ, | πολλούς εἶχε ἢ κομὴν τινὰ εἶχεν, | ὄνους τοῦ Δι.....ντας ἠδίκησεν (35).

292. Κλευάζει — γέροντας.

293. Τὴν δυσσομίαν (44) — οὔσα (45).

295. Ἀκρατεῖσθε : Λεῖπει ἢ ὥς (52) — μέρει (54). *Sup.*

Fol. 4 verso, vers 300.

290. Θρεπτανελό : Φιλόξενον (14) — Θρεπτανελώ (23). *Var.* Θρεπτανελώ (17 et 23). *Sup.*

298. Πήραν ἔχοντα : Καὶ γὰρ παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχον εἰσῆλθεν. ταῦτα (10) — τῷ ποιήματι (11). *Ext.*

Ibid. Κραιπαλῶντα δὲ ἀντὶ — ἀτακτοῦντα (24). Ces deux scolies du v. 298 n'en font qu'une dans le ms. *Ext.*

301. Ξύλον δ' ἔσθ' ὑμμένον — ὀπισθεν (37). Int.

303. Καὶ ταῦτα (24) — Μελιτέως (28). Var. μέγα (25). Int.

306. Μιμήσομαι τοὺς τρόπους : Τοὺς τῆς Κίρκης τρόπους φησὶ μιμήσομαι
Ext.

307. Φωνήν (13) — φωνή (14). Var. γρυλλισμὸς (14). Int.

Ibid. Ὑπὸ ἀνοίας (16).

308. Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι : Ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ, φησὶ τοῦτο παροιμιῶδες · ὥς
καὶ οἱ .. παῖδες τοῦτο εἰσθῆσαι λέγειν · ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι. Ext.

309. Οὐκοῦν (23) — κρεμάσομεν (24). Int.

310. Μαγγανεύουσιν) μεταβάλλουσι.

311. A la fin du vers : Ὑπὸ ἀνοίας.

312. Δέον εἰπεῖν (32) — ἐκρέμασεν (36). Var. κατὰ τὴν εἰρηνεοῦ ἐποχὴν
(34) — μετήγαγεν] μετήνεγκεν (36). Int.

313. Μίνθος κυρίως ἡ τοῦ τράγου κόπρος καταχρηστικῶς καὶ ἡ τοῦ
ἀνθρώπου ἐπειδὴν (45) — ἀηδίζονται (51). Var. οὕτως] οὔτω (46). Ext.

314. Ὁ δὲ Ἀρίστυλλος αἰσχροὺς ποιητῆς, δὲ διὰ τὴν (11) — χοῖροι (13).
Ext.

Ibid. Ἀρίστυλλος, λείπει τὸ ως.

317. Ἄλλο τι — σκώπτειν (27). Int.

321. Τῷ κόπῳ : Τῷ ἔργῳ (33) — γελώμενος (35). Int.

322. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν : ὁ Χρυσῦλος (41) — καινότερον (44). Ext.

323. Ἐκ παραλλήλου — σαπρόν (10). Int.

325. Γοργῶς καὶ (19) — ὑπεροψίας ἀμελεία (22). Var. κατὰ au lieu de
μετὰ (19). Int.

327. Ἐσεσθε καὶ διὰ τὴν τύφλωσιν (31)

328. Δόξεις με φησὶ (37) — καὶ πρακτικόν (38). Ext.

Ibid. Ὡς αὐτὸν (36) — σύμμαχον (37). Var. ἔχεις.

330. Ἐν τήκῃσι : Οὐδείς ἐδίδαξεν (52) — εἰσῆρχετο (5). Inf.

Ibid. Ὡςτιζόμεθα : Ἀντὶ τοῦ ὠθοῦμεθα (50) — Παρὰ τὸ ἐξῶθεν ὠθεῖν τὸν
ἐρχόμενον (52). Inf.

338. Ἐπὶ τοῖσι κουρείοις : Διαβάλλει (24) — κουρείων καὶ ἀργούς (25,
cf. *Adn.*). Inf.

Fol. 5, vers 342.

342. Οὐκ ἀκολουθεῖ φησὶ τῇ τῶν (36) — βλέπος (38). Ext.

347. Ἡ ὁ Πλούτος — θεῶν (*Adn.*). Ext.

348. Ἐὰν ἀποτύχομεν δηλονότι. Ext.

351. Κατὰ (12) — δλοκλήρου (13). Ext.

353. Ἀττικὸν τὸ σχημα. Ἀρέσκει με γὰρ φασι (14). Int.

355. Dübner dit : « In R. scholion adeo evanuit ut haec tantum
legi possint... πρὸς ἀνδρός · περισσὸν ἀν. τῆς ὑπο..... » Voici les
dispositions de la scolie et ce que nous en pouvons lire :

- 1 .. πρὸς....
 2 πρὸς ἀνδρὸς περι.. ἡ ἢ π.....
 3 ἀντὶ τῆς ὑπο ρθ
 4 ιδ. . . .

Je crois donc qu'on peut affirmer que R. avait ici la même leçon que Θ (sauf, peut-être, quelques légères différences) : Πρὸς ἀνδρὸς : περισσὴ ἡ πρὸς, ἡ ἀντὶ τῆς ὑπο ὀρθόν. ἴδιον ἀνδρὸς εἰργασμένου. Ext.

358. Voici ce que nous avons pu lire :

φο....νος τὸ ἀλωναί

Ici encore la leçon de R. se rapproche de celle de Θ.

359. Λεῖπει τ....

363. Ἄλλ' εἰσὶ τοῦ..... οὐδεις.....κεῖ ἔχειν (43) — ἔχει (44). Ext.

368. Ἄλλ' ἐπιδόηλον : Ἄλλ' ἐστίν — βλέμματα (11). Ext.

368. Ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκόσι (13).

369. Παροιμία — κορῶναι (16). Var. θρυλλούντων (16). Ext.

Ibid. Κρώξεις ἀντὶ τοῦ λέγεις.

373. A la fin de ce vers : ἐρωτηματικόν.

377. Λεῖπει ἀναλώματος (44, cf. *Adn.*). Ext.

379. Ἐπιθύσας (51) — βεβυσμένον (52). Ext.

382. Ἀντὶ — εἶπεν τὸ δρῶ (7). Int.

385. Τῶν Ηαμφίλου : Οὔτος (40) — ἐγκλήματος (49) Var. ἐδιώξεν (42), | τὰ οὔν] τὰ γούν (44). Lectures incomplètes : στοαν τ.. ἀ.... ἔγραψεν (46) | καταδικαζόμενοι..... παιδίων (47).

Fol. 5 verso, vers 384.

386. Εἰ γὰρ ὡς σὺ φῆς (50) — κέκλωφα (1). Var. φαῦλον au lieu de φαῦλος devant ἀν (51), νῦν] νυνὶ (52).

388. Ἀπαρτί : Ἐπίρρημά ἐστιν (8) — δὴ τοῦ προλαθεῖν (12). Ext.

398. Ἢ διὰ ἀντὶ τῆς μετὰ (49). Ext.

Ibid. Τὰ πράγματα ἐν τούτῳ : Ὅτι οὐ μετεστείλαντο τὸν Βλεψίδημον ἀ... σως δὲ ᾗλθεν (48). Ext.

399. Ἐν τῷ πέμψαι.

401. Ὅτι τὸ νῶ — βλέψαι (2). Int.

404. Düb. : « in R. hæc tantum legi possunt..... οὐκ ἀλόγως..... τα συναίρε... (fort. κατὰ συναίρεσιν)... υτός. » Voici ce que nous avons pu lire :

κ αλο

ἀντι τοῦ δικαίως

ε νετο

τασυναίρε

τος : — Ext.

407. Ὅτι — ἱατρός (18). Int.

Ibid. Ὅτε γὰρ ὁ μίσθος : Διαβάλλει (24). — μικρολόγους (25). Ext.

413. Ἀντὶ τοῦ πράγματι (*sic*, 39). Int.

415. Πενία (1) — Βλεψίδημον (2). Ext.

Ibid. Θερμόν) παράδοξον.

422. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ πένητες (17-18). Int.

423. Ἐκ τραγωδίας : Τὰ γὰρ (24) — ἀρμόττει (25). Ext.

425. Ἐπειδὴ παρὰ σχῆμα ἦλθεν (34) — Ἐρινύες (36). Inf.

Ibid. Ὡς μὴ (40) — ἡμᾶς (41). *Observ.* L'accent de φῦσιν et le σ de ἀπατῶσα (40) ont été retouchés. Inf.

Fol. 6, vers 426.

426. Ἀντὶ τοῦ κάπηλιν (42) — τὸν πηλόν (45). *Var.* ἔμπελος (45), ἐκυτῇ (*Ibid.*), Ext.

427. Λεκιτόπωλιν : Λεκιτόπωλις εἶδος (50) — τῇ λέξει (53). Sup.

431. Τὸ βάραθρόν σοι : Χάσμα (18) — δὲ κάτω (21). Ext.

432. Τὸ πρᾶγμα — ὄνομα (29). Int.

438. Ἄναξ Ἄπολλον ὧ θεοὶ καὶ τις φύγη : Ἰδίως (3) — θεόν (5). Ext.

440. Ἡκιστα) οὐδαμῶς, et à la fin du vers le mot ^μκαί.

443. Ἐξωλέστερον : ἀντὶ τοῦ ἐξωλοθρευτικώτερον (20). Ext.

445. Παρὰ πολὺ : Ἀντὶ τοῦ πάνυ (28) — πολὺ (29). Ext.

447. Ἐρημον ἀπολιπόντε : Ἐρημος (31) — ἔχειν (32). Ext.

451. Ἐδεῖ εἰπεῖν οὐ (1) — τίθησιν (2). Int.

453. Τροπαῖον : Οἱ παλαιοὶ (6) — προπαροξύνουσιν (7). Ext.

461. Ἐξευρίσκομεν — πρόθεσις. Int.

466. Ἐκ κοινοῦ κακὸν μέγιστον (50).

Ibid. Ἐι μέλλοντες (51) — πράττομεν τότε (52).

470. Λεῖπει (31). — δόωσιν (34). *Var.* δώσωσι (33). Inf.

Fol. 6 verso, vers 471.

476. Κύφω ... δεσμός (49) — κύφειν (3). *Var.* κυφωτισμός] κυφανισμός (1), δεσμούς] δεσμοὺς (3). Ext.

Ibid. Ὡς τύπανα : Βάκλα παρὰ τὸ τύπτειν · κύφωνες δὲ ξύλα εἰσὶν (5, cf. *Adn.*) — ἀνακύψαι (6). Ext.

480. Ἐπέβαλλον (23) — τοιοῦτον (25).

482. εἰν. εἰπεῖν. ὀρισηται (40) —
 ἡττημένων (41).

483. Ἰκανοὺς δῆτα : Ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας (45). Ext.

485. Τοῦτο πράττοντες : Ἀντὶ (3) — ἀποθάνοντες (4). Ext.

487. Τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετρασύλλαβον δέχεται (18) — σπονδεῖον
 ἰαμβον (19, cf. *Adn.*). Int.

493. Βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον, βούλημα δὲ τὸ δημόσιόν ἐστι (51, cf. *Adn.*).
 Ext.

504. Ὡ πενία.

Ibid. Πράττουσι κακῶς συνέρχονται.

505. Οὐκ' οὖν εἶναι — ποιήσεις (*Adn.*). Var. ἤντινα ἰὼν (ligne 5 aux
Adn. Ext.

509. Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλάβει : Πάλιν δῆλον (29) — ἕξει (31). Inf.

Ibid. Συμφέρειν (de R³).

512. Τῆς σοφίας — ἐθελήσ.. (39). Int.

Fol. 7, vers 515.

515. Κερπὸν Δηοῦς : Ἥδη τὸ — ὄξει (47). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ γεωργίας ἐπιμελεῖσθαι (46). Int.

516. Πρὸς τὸ ἄνω τίς (52) — ἀμελοῦσι (54). Int.

Ibid. Γράφεται πάντων ἀμελοῦσι (R⁴).

517. Αἴθρον ληρεῖς : Ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον · ἀττικὴ δέ ἡ φράσις (8). Sup.

520. Κερδαίνειν βούλομενος : Κέρδος (17) — ἀργυρίον τι ὄν (18). Sup.
 et ext.

521. Ἐμπορος ἥκων : Ἐμπορος ὁ πραγματευτικὸς (19) — σώματι (32).
Observ. ἀπιστοὶ Εὐριπίδης τε (26), | ἀνδρασι ἀπὸ (29 sq.). Sup.

Ibid. Ἐμπορος ἥκων : Καὶ αὐτὸς (33) — πωλεῖν (35). Var. : ἀποδίδοσθαι
 ἀνδρα (35). Ext.

526. Τρίψεις · διατελέσεις (8). Int.

527. Καταδαρνεῖν : Κυρίως (15). — κοιμηθῆναι (16). Ext.

528. Ἡ τοῖς τάπησι οὕτως γὰρ Ἀττικὸι (18). Int.

Ibid. Οὐδ' ὑφαίνειν : Οἱ γὰρ πένητες ἱστουργοὺν ἵνα τραφῶσι (19).
 Ext.

529. Στακτοῖς : Τοῖς ὑγροῖς — τῶν ξηρῶν (35). Int.

530. Ἰματίων βαπτῶν : Βαπτὰ (39) — ἐπὶ τὸ κοσμηῆσαι τὴν νύμφην
 (42). Ext.

531. Τίς χρεῖα — χρῆζει (48). Int.

535. Φώδων ἐκ βαλανείου : Ἀπολλόδωρος (5) — πυρός · (7, cf. *Adn.*)
 ὅτι οἱ πένητες ἀποροῦντες ἐνδυμάτων διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθιεύδουσι, καὶ
 ἐκ τῆς θερμασίας φλυκταῖνας ποιοῦσι. Ext.

536. Ὅταν — κρίζουσιν (18). Int.

537. Οὐδὲ λέγω τὸ πλῆθος ὅσον (25).

538. Βομβοῦται : Ἰδιῶς (26) — τοῦτο ἴδιον (27). *Observ.* Voici l'ordre des trois dernières scolies 538, 536, 537. Int.

Ibid. Ἰδιῶς εἶπεν — φωνήν (34, cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ καθολικωτέρου (36) — ἐδήλωσεν (37). *Var.* R¹ avait καθολικωτέρου. Ext.

539. Οὐ γάρ (40) — λογίζονται (41). Ext.

543. Διενήνοχεν — πάλαι ἢ δὲ μέμικται νῦν (4, cf. *Adn.*). Inf.

544. Φυλλεῖ ἰσχυρῶν βαφρανίδων : Ἀττικοὶ (6) — ὅπτον ἀνει... (9). *Var.* βαφρανον sur le premier α un ε de R¹ (7). Inf.

545. δὲ θράνους : Ὑποποδίου ἐνθεν καὶ θρανίτης (14, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Ἀντὶ δὲ μάκτρας : Ἡ σκάφη — ἄλευρα (30). Inf.

546. Πιθάνης : Ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης (2). Inf.

548. Ὑπεκρούσω : Ἐρθέγξω (11) — κιθάραν (12). Inf.

550. Ὑμεῖς γ' ὑπὲρ καὶ Θρασυβούλω : Τὰ μὴ (21) — μαινόμενος (cf. *Adn.*). *Observ.* A la marge inférieure, les scolies sont ainsi distribuées : 543, 544, 550, 548, les deux du v. 545, puis 546 et 555. Inf.

554. Περὶ λιμπάνεσθαι.

555. Ὅτι ἀπλῶς (20) — βίον (22). Inf.

Fol. 7 verso, vers 557.

557. Τῶν σπουδαίων (36). Int.

559. Ὅτι νικῶν τὸ ποδαγρᾶν (42). Int.

560. Καὶ γαστροῦδες : Ὑπὸ γὰρ ἀργίας (51) — τὰ σώματα (52). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καταφερεῖς (53).

561. Ἀνιανοὶ πολέμιοι. Int.

565. Κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν : Ἐν εἰρωνείᾳ (33) — ἀπορίαν (34). Ext.

566. Πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστιν : Τοῦτο (36) — ὑπῆρχεν (49). Ext.

571. Καίπερ βᾶσκανος οὔσα : Συνανεῖ δυσχερὲς τὸ κατὰ τῶν χρητόρων πρᾶγμα, διασύρων (54) — τιθέασι (1). *Var.* αὐτοὺς au lieu de αὐτὸν (54, *Adn.*). Ext.

572. Κομήσης : Ὑπερηφανήσης (6) — καυχητιᾶν (7). Ext.

574. Περὶ τοῦ μὴ διαφέρειν με τοῦ Πλούτου (16). Int.

575. Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ περυγίζεις : Τὸ γὰρ περὶ (21) — τῆς ἡλικίας (24). Le reste de la scolie est omis. *Var.* Τῶν μὴ] τῶ μὴ (23). Ext.

578. Οὕτω τὸ διαγιγνώσκειν : Δυσχερὲς (31) — πατέρας (33). Sup.

579. Τινές — κράτιστον (43). Int.

581. Ἀλλ' ὃ Κρονικαῖς λήμας : Λήμη λέγεται τὸ πεπηγὸς (49) — ὀλεις (54). *Var.* τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐμποδιζόντων (54). Sup.

586. Κοτίνῳ στεφάνου : Οὐκ ἀκριβῶς (15) — τοὺς στεφάνους (28). *Var.* σταδίου τοῦ (25), | ἐστὶν omis (27). *Ext.*

589. Ἀναδέων εὐτελέσι στεφάνοις (36). *Int.*

590. Τὸ γὰρ — κακία ἐστίν (41). *Int.*

593. Τολμᾶν ὑμᾶς) Λεῖπει τὸ οὐκ ἐστὶν πάνδεῖνον.

594. Τῇ ἑκάτῃ θύουσι τῇ τριακάδῃ (47).

596. Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας : Ἔθος ἦν (42) — ζῶσιν (45). *Var.* δὲ ἐξ. (44). *Inf.*

Fol. 8, vers 599.

600. Οὐ γὰρ πείσεις : Ἐν ὑπερβολῇ (36) — πειθομένους (37). *Var.* πείσεις οὐκ ἐξεις. *Sup.*

601. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου τραγικεύεται (41). *Int.*

602. Σύντροφον καὶ συνδιαιτητήν (48). *Int.*

602. Ὁ Παύσων ἐπὶ (48) — ζώγραφος ὦν (49). *Var.* δὲ omis (48).

606. Κυρῶν δ (17) — πτωχοῦ τινος (20). *Ext.*

607. Τινὲς (28) — τὸ Τ (29). *Int.*

610. Τότε νοστήσεις : Ὅτε (38) — τοῦτο (39). *Ext.*

612. Λεῖπει (43) — σεαυτήν (45). *Var.* κλαίειν] κλάειν (44). *Ext.*

616. Ἀντὶ τοῦ ἀνθρῶς — ἀληγμμένος (je crois que la lettre initiale de ce mot est plutôt un α, Dübn. δ ληλιμμενος R.). *Int.*

619. Ἡ ἀξία (18) — φεγγομένη (19). *Ext.*

619. Ἐπεῖπερ ἔλεγε (19) — καταπαρδεῖν (20).

621. Εἰς Ἀσκληπιοῦ : Τὸν ἐν λέγοι δ' ἂν Ἀσκληπιόν (35) — Πειραιεῖ (36). *Ext.*

623. Ἐλθὼν) ἀορίστου ἐτέρου μετοχή (*Adn.*). *Int.*

Ibid. Τῶν σπουδαίων τοῦ πλουτεῖν (42). *Int.*

626. Τὰ πρὸς — Ἀσκληπιοῦ (5). *Ext.*

627. Ὁ θεράπων (24) — ἀναβλέψαντα (25). *Ext.*

Ibid. Ὡς πλεῖστα Θησαίοις : Μετὰ τὸ (25) — νέμουσιν (33). *Var.* εἰσοθέους, l'ε initial est barré (33). *Sup.*

Ibid. Μεμυστιλημένοι : Εὐωχημένοι (40) — ἄλλα τινά (44). *Ext.*

Ibid. Ὁ κοῖλος (44) — εὐτυχήσαντες (47). *Int.*

628. Ἐπ' ολιγίστοις ἀλφίτοις : Τοῖς (10) — μάσῃσιν (14). *Inf.*

631. Τῶν σαυτοῦ φίλων : Ἀντὶ τοῦ (22) — δημομαστίγων (23). *Inf.*

Ibid. Οὐκ ἄλλων (23) — μαστιγιῶν (24). *Var.* σου au lieu de σοι (23).

635. Ἐξωμμάτῳται : Ἀντὶ τοῦ (35) — λέγει (37). *Var.* τοῦ, au lieu de τὸ, après ὥς (36). *Inf.*

637. Ἀπαγγέλλεις (16) — νικώμενον (17). *Var.* φασι (16).

638. Παντὶ τρόπῳ (27).

639. Ὅτι τὸ σημεῖον εἰς τὸ ἔμπροσθεν καταβα^τ (28, cf. *Adn.*).

Fol. 8 verso, vers 641.

639. Πολλὰ γὰρ (29) — παῖδας (33). *Var.* Ὑγεῖα au lieu de Ὑγεία (31), | Ὑγεῖαν (32, cf. *Adn.*). *Sup.*

640. Φέγγος (44) — ἀνθρώποις (45). *Sup.*

643. Τὸν θεράποντα (8). *Int.*

646. Ἀντὶ — ἀγαθὰ (14). *Ext.*

647. Ἐν τοῖς ἐμοῖς λόγοις (19). *Int.*

650. Ἐκ τῶν πόδων : Ἀντὶ τοῦ ἀπαρχῆς (*sic*) καὶ μέχρι (32) — λαμβάνει (34). *Ext.*

652. Τὰ πράγματα : Σαφῶς (40) — ἀνιαρά (41). *Ext.*

Ibid. Ἀκριβῶς (41) — πράγματα (42). *Var.* δὲ omis devant δεδιώκεν. *Int.*

654. Πάλιν — ἀρχή (*sic*, cf. *Adn.*). *Ext.*

Ibid. Διὰ — χάκωσιν (51). *Int.*

656. Ἦθηστο γὰρ (5) — ἐθελῶν (7). *Var.* ἐκείνα au lieu de ἐκεῖ (6). *Int.*

657. Ἐλοῦμεν : Ἀπὸ — ἐλούμεν (10, cf. *Adn.*). *Observ.* La lecture ἐλοῦμεν au lemme n'est pas certaine, peut-être y a-t-il ὀλοῦμεν. *Ext.*

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ κακοδαίμων (13). *Int.*

659. Ἦμεν τοῦ θεοῦ : Ἀντὶ τοῦ (16) — τοῦ εἴω (17). *Int.*

661. Ἐπεὶ δὲ βωμῶι προθύματα καθωσιώθη — καὶ πέλανος (31, cf. *Adn.*). Le mot προθύματα est un peu effacé, mais la lecture me semble certaine. *Ext.*

Ibid. Θηλύματα πλακοῦς, ἐπειδὴ δὲ (32) — λιθανωτόν (35). *Ext.*

663. Ἐκατύετο : Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετο (51) — ὑπηρεπίζομεν (54). *Var.* Ἐκατύετο R¹, Ἐκαττύετο R² (au lemme), | οἱ ἐριμμένοι (53). *Int.*

664. Θεοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ (*sic*).

665. Εἰς πολλὰ κεκωμώδηται * εἰς ῥήτορα (11) — ἐστὶ (13). *Var.* καὶ om. (13). *Ext.*

670. Πράσπολος δ' ἱερεύς (23).

673. Ἀθάρας : Ἀττικοὶ ἀθάρας (31) — σεμίδαλιν (32). *Ext.*

675. Ἐφερπύσαι : Βαδίσαι ἀπὸ (47) — δηλοῖ (49). *Observ.* Un ε de-avant Βαδίσαι a été barré (47). *Int.*

678. Ἀπὸ τῆς τραπέζης : Εἰσὶ (4) — εἰσφερόμενα (5). *Int.*

681. Ἀρσενικῶς δ' (15) — θύλακον (16). *Inf.*

682. Κἀγὼ νομίσας : Ἀντὶ τοῦ (28) — ἐλάμβανεν (30). La lacune, indiquée par Dübner, est causée par une tache. *Inf.*

Fol. 9, vers 683.

685. Διαβάλλει (42) — ὑπταν (43). *Var.* φθάσει au lieu de φθάσειέ (43). *Int.*

688. Ἀντὶ τοῦ ψόφου (10).

689. Ὑφῆρει : Ἀντὶ τοῦ ἐξέτεινε (12). Ext.

Ibid. Κᾶτα συρρίζας ἐγὼ : Ὀμοίως φασὶν Ἀττικοὶ (14) — συρίζειν (18).
Var. συρικτῆς (*sic*) au lieu de συρικτὸς (14, cf. *Adn.*), | δὲ τὸ ἐφ. (15),
 | le copiste avait d'abord écrit μυκαζειν, il s'est repris et a écrit
 μυκαῖσθαι (17), | τὰ ἄλλα (17). Sup.

690. Παρείας · εἶδος (25) — ἱεροῖς (31). Ext.

693. Γαλῆς : Ἡ — πνεῦμα (42). Ext.

694. Ἐφλων : Ἀντὶ (46) — ἐσθίειν (47). Ext.

695. Γράφεται ἀνεπαυόμην (R⁴).

699. Διὰ τὴν (10) — ζῶον (11). Int.

Ibid. Ἐπεφύσητό μου : Ὑπὸ τῆς ἁθάρας (12) — γαστρί (13). Ext.

700. Χαριέντως (17) — βδέειν (18). *Observ.* Le mot ἅπὸ a été barré
 après χαριέντως τὸ (17). Ext.

701. Ἀλλ' Ἰασὼ μὲν γέ τις : Παρὰ τὸ ἰᾶσθαι (33) — Ὑγεῖαν (35).

Var. πεποίηκεν (34), | Ὑγεῖαν (35). Ext.

703. Ἄλλο, λίθινος (39) — δένδρον λιθινωτὸς αὐτοῦ (41). Ext.

704. Ἀντὸς ὁ Ἀσκληπιός (45).

706. Σκατοφάγον : Ἀναίσθητον (50) — σκώρ (53). *Var.* ἐστὶν om. (52).
 Ext.

Ibid. Αἱ τάλαν) ἐπύρρημα σχετλιαστικόν.

713. Γράφεται καὶ ἐώρακας. Int.

714. Ἀντὶ τοῦ τρώγλας · ἐνθεν (36) — γάρ εἰσι (37). Int.

Ibid. Τριβώνιον τὸ παλαιὸν — Ἀττικοί (*Adn.*). Int.

716. Ὁ Νεοκλείδης — δημοσίων (47, cf. *Adn.*). Inf.

717. Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν (50) — κατάπλαστον (53). *Var.* τινὲς δὲ καὶ
 (52). Inf.

718. Σχορόδων Τηγίων : Δηκτικῶν ὅτι ἡ (14) — τῆς γῆς οὔσης (20). Inf.

720. Σφηττίω : Τὸ δριμυτάτω ἅπὸ δήμου · πικροὶ γὰρ οἱ Σφηττίοι καὶ συ-
 κοφάνται · ἡ ὅτι δριμύ ὄξος παρὰ Σφηττίοις ἐγίνετο (41). Inf.

Ibid. Σχίνον) ἀντὶ τοῦ μαστίχην (34).

Ibid. Διαβρέγων (37) — φασί (38).

725. Ἐπωσία ἐστὶν ἡ δευτέρα · τοῦ δικαστηρίου κρότησις (22).

Fol. 9 verso, vers 726.

727. Τῷ Πλούτωνι : Τὸν Πλούτων (36) — Δημήτερι τ' αἰνῶ (39). *Var.*
 Au lieu de λέγουσι, R. a le sigle qui signifie λέγει (36). Sup.

729. Ἡμιτύθειν : Ἀντὶ τοῦ σουδάριον · ῥάκος (49) — ἡμφοτέρωθεν
 (51). Ext.

730. Ἀπέματτεν (5).

731. Πυρρὸν περιβολαίω (10). Int.

732. Ἐσώρισεν ἕνα — ἐξέλωσι (12). Int.

733. Δράκοντες λέγονται (16) — νοσήματα (19). Ext.
Ibid. Ἐξηξάτην) ἐξηλθον (20).
 736. Καλῶς (33) — ὄντας (34). Int.
 737. Πρίν σε κοτύλας : Ὡσεὶ ἔλεγεν (36) — μεθύσους (39). Ext.
 743. Ἠσπάζοντο : Ἀντὶ τοῦ (3) — χεῖρας (6). Ext.
 745. Ἐκ παραλλήλου (9) — ἴσως (10). Int.
Ibid. Ἐγὼ δ' ἐπήνουν : Καταχρηστικῶς (10) — ἐπαινεῖν (12). Var. ἀν-
 θρώπων (11). Int.
 748. Θυμαστικὸν τὸ θσος (14). Int.
Ibid. Ταῦτα ἡ γυνὴ Χρεμύλου θαυμάζουσα τὸν θεόν (15).
 751. Ὅτε) ὄντες (R³).
 753. Ἐδεξιῶντο : Ἀντὶ (25) — μελιχίοισι (27). Ext.
 754. Πολλήν (33).
 757. Ὅπίσω τοῦ Πλούτου (42).
 759. Ἀντὶ τοῦ πηδήμασι (48). Int.
Ibid. Τὰ ὑποδήματα (45).
 763. Νῦν τῇ ἀρτοθήκῃ (1). Int.
 765. Κρίβανωτων : Ἐπειδὴ (5) — στεφανέσαι (8). Sur le second ε de
 στεφανέσαι, il y a un ω de R². Ext.
 768. Πρὸς τὸ ἔθος (22) — σύνδουλοι (34). Var. τι ἀγαθῶν (24), | τὴν
 n'est pas omis après παρὰ (25, cf. *Adn.*), | σύγκεινται (32). Inf.

Fol. 10, vers 769.

769. Ἐπειδὴ τῶν νεωνήτων καπαχέουσι τῆς κεφαλῆς τραγήματα (*Adn.* 768, 32-41). Dübner : « Hæc verba ἐπειδὴ — τραγήματα post scholion v. 773 habet R. omisso τῆς. » Cette seconde scolie est à sa place régulière à côté du v. 769, de plus le mot τῆς n'est pas omis. Int.
Ibid. Δέον (43) — Πλούτον (45). Int.
 772. Τὴν ἀκρόπολιν (9).
 773. Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος : Κέκροψ (11) — ἐκλήθη (22). Var. μιᾶς τυχεῖν, Dübner : « μιᾶ στοιχεῖν Θ [Reg.] et, ut suspicor, R. » Sup.
 774. Εἰς γινῶσιν ἐλθὼν καὶ εἰς αἴσθησιν (25) — ἰδίῳ τῇ (27). Ext.
Ibid. Τὰ συμβάντα — αἰσχύνομαι (25).
 778. Οὔτε ἔφευγον (34) — φάλους (35). Ext.
Ibid. Ὁρθῶς ἔδρων : Οὔτε τοὺς κακοὺς (35) — πλούτου (37). Var. ἀφαι-
 ρούμενος au lieu de ἀφαιρόμενος (36, cf. *Adn.*). Ext.
 779. Ἰκανὴ (41) — διόρθωσις (42). Int.
 782. Ὡς χαλεπὸν εἶσιν οἱ φίλοι : Ὁ Χρεμύλος (45) — κολακεύουσι (48).
Observ. ὄντα] ἄντα et sur le premier α un ο, de R¹ (47). Ext.
 784. Θλίβουσι — συντρίβουσι (8). Int.
 788. Ὡ Πλούτε — Βλεψίδημε (22). Int.
 791. Πιθανῶς (27) — τραγήματα (28). Ext.

795. Πρὸς τὸ ἔθος θτι πρὸς τῇ Ἑστίᾳ κατέχεον (40, cf. *Adn.*). Int.

796. Τὴν χλεύην (44).

797. Ἑμφρασις (47) — ἐπάγειν (50). *Var.* βολῶν au lieu de ὀβολῶν (49, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Καὶ ἐν τοῖς (50) — ἐπισημαίνεται (54). Int.

799. Γελᾶν : Ἀττικὸν (12) — ἐόντα (14). *Var.* σοι] τοι (13). Ext.

800. Πένης ἦν ἄρπασαι (*Adn.*).

801. Ἰσχάδας) πάντα τὰ τραγήματα ισχάδας ἐκάλουν (15).

802. Ἡδὲ τὸ (41) — γινόμενον (42). Pour ce dernier mot, R. a γι-
νομενος, le ν dans l'interligne, de R¹. Ext.

802. Πράττειν) χορόν.

805. Παίζων (48) — πλουτούντων (50). Dans ce dernier mot, le λ est de R³. Ext.

Ibid. Εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν, κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾷς πολεμίων (52). Inf.

Ibid. Ἐπεισπέπαικιν) παρ' ὑπόνοιαν (48).

807. Σιπύη ἢ ἀρτοθήκη (8) — εὐπορίας (12). *Var.* τῷ ἀναγκαίων. Inf.

808. Ἀνθοσμίου : Ἡδῶς, εὐόσμου, ἢ ὥς ἀπὸ (16) — ἔλεγον (19). Inf.

Fol. 10 verso, vers 810.

810. Τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα (28). Int.

812. Ἀγγεῖον (32) — λήγειν (33). Int.

Ibid. Τοὺς ἐπιτηδείους ἔχθῶν χορῆσαι (35). Int.

815. Ἰπνὸς τὸ μαγειρεῖον (42) — πῦρ (44). Ext.

816. Στατῆρσι δ' : Εἶδος (48) — οὖν ψησὶ νομίσμασι παίζομεν (49). Ext.

Ibid. Ἀρτιάζομεν : Ἀντὶ τοῦ παίζομεν (50) — ἄζυγα (51). Int.

818. Ἀλλὰ σκοροδίαις : Γελοίως (15) — ἐχρήσαντο (20) : ἄλλως · οὐχ ἀπλῶς (22) — ἀποματτόμεθα (24). *Var.* σκατὶὸν ῥόδον τι ὦν · (18), γὰρ] δὲ (19). Sup.

Ibid. Τοῖς τῶν σκοροδῶν φύλλοις (28).

819. Βουθυτεῖ : Καταχρηστικῶς (30) — τριτύν (33). Ext.

821. Οὐχ οἷός τε γάρ : Μεταβολή (45) — δοῦλος οὐ (47). Int.

823. Ἐπου δὲ μετ' ἐμοῦ : Δίκαιος (7) — ἡ οἰκέτης ἡ ὁ Χρεμύλος (9, cf. *Adn.*). Ext.

828. Τὸ τέλειον (16) — ἐστίν (17).

830. Ἐπήικουν) ἐχορήγουν (20).

832. Ἡ ποῦ σε) ἐπειδὴ (28) — δεομένους (29).

833. Κομιδῇ : Δηλονότι ἀντὶ τοῦ παντάπασι τὸ κομιδῇ ἐχρῶντο (cf. *Adn.* au vers 825). Int.

834. Γράφεται οὐς τότε ἢ πότε.

837. Ἀπέφευγον (37).

839. Λύχμὸς γὰρ ὦν : Τὸ ἐξῆς ἀπώλεσέν (43) — ἐποίησε (47). *Var.* Ἀττικῶς δὲ (41), | ἀπώλεσα τα (45), | ἀπώλεσαι (47). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (49) — καὶ κριθῶν (53). *Var.* παροίποναι (52). *Int.*

Ibid. Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ δῆ (44, cf. *Adn.*).

842. Τὸ τριβώνιον : Τὸ παλαιὸν (16) — ἐδάσταζεν (17). *Ext.*

845. Μὲν ἐνεμυθήης : Ηὐκίξει (24) — τῶν μεγάλων (32). *Var.* προαγό-
ρευσις au lieu de προάγνευσις (31). *Inf.*

Ibid. Μυστήρια δηλονότι (50).

853. Πολλά (15) — ποικίλῳ (16). *Int.*

Ibid. Ἀπὸ τοῦ (16) — δένδρων (21). *Var.* ἤγουν om. (17), | δὲ om.
après εἴρηται (18), | τὸ πολλήν (18), | τὸ ὀλίγον (19). *Inf.*

Fol. 11, vers 854.

859. Ἐὰν τὸ δίκαιον παραμείνῃ φησὶν (cf. *Adn.*). *Int.*

Ibid. Σκώπτει (39) — κρίσιν (40). *Ext.*

862. Πονηρὸν κόμμη φησὶ τὸ παραχρηστούμενον ἀργύριον (4, cf. *Adn.* à la
ligne 49). *Int.*

Ibid. Ἀπὸ μεταφωχῆς τῶν νομισμάτων ἐξ ὧν τινὸς χρυσίου ἀποκακοποιημένου
κόμματος. Ἄλλως, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ψάλλου (49, cf. *Adn.*) — ὁ λόγος (51).
Var. R. aussi donne καὶ après ἐπειδὴ (50). *Ext.*

Ibid. Εἶδος ψάλλου νομίσματος (49).

863. Καταρᾶται τῷ Πλούτῳ.

867. Μᾶλλον πρὸς (14) — πλουσίους (15). *Int.*

Ibid. Ἐνίοις) τινάς. (15), de R².

869. Ἐν ᾗθει (19).

872. Ἀντὶ τοῦ σεσοδημένος, ἐπίτριπτος (26). *Int.*

Ibid. Καταμωκόμενος τῶν Δωριέων τὸ ὧ Δάματες λέγει (28) — εἰσῆλθε
(29). *Ext.*

873. Βουλευμῆ : Ἀντὶ τοῦ πάνυ (44) — πληροῦνται (48). *Ext.*

875. Τροχός τις ᾗν (1) — θεράποντα (3). *Int.*

879. Πεποιήται (8) — φοράσεως (9). *Var.* ἐκ τῆς κατὰ τῶν σύκων au
lieu de ἐκ τῆς τῶν σύκων (9). *Int.*

881. Ἀντὶ τοῦ ἐπρίω (16).

882. Τριβακὸν ἱμάτιον (19).

883. Οὐ φροντίζω — ἀπτική (21).

884. Τὸν δακτύλιον : Τὸν λεγόμενον φαρμακίστην. Εἴρηται δὲ τὸ προτιμᾶν
ἐπὶ τοῦ λόγου ἔχειν (21). Ὁ Εὐδαμος φαρμακοπώλης καὶ Ἀμενφίας ἡ χρυσο-
πώλης (25) — τὰ τοιαῦτα (27) · λέγει οὖν ὅτι οὐ φοβοῦμαι σε ἔχων φυσικὸν
δακτύλιον (23). *Var.* πρὸς δακμόνα au lieu de πρὸς δαίμονα (27). *Ext.*

885. Ἄλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφαντῶν : Ἀντὶ τοῦ καὶ ἔχης (34, cf. *Adn.*) —
πεποιήται · ᾗν δὲ ἀποτρεπτικὸς συκοφαντῶν (36, cf. *Adn.*). *Inf.*

Ibid. Λαίπει φάρμακον (52).

889. Ἀντὶ τοῦ τῷ σῷ ἀγαθῷ (8, cf. *Adn.*).

891. Τῷ συκοφάντῃ — μαρτυρεῖν (16). *Int.*

895. Ὡς ὁσφραίνόμενος τοῦτο φησι (32). Int.

Ibid. Ἐπίρρημα (30) — τῇ συνηθείᾳ λέγομεν · τινὲς δὲ ὁ δίκαιος (32).

Fol. 11 verso, vers 897.

897. Περιβέβληται (39). Int.

900. Τὸ μὲν (45) — φιλόπατρις (46). Int.

904. Ἄλλ' ἔπορος (*sic*) : Εὐφρόνιος (*Adn.*) — λέγει (13) ὅτι ὅταν γέννηται καιρὸς πολέμου ἔμπορον ἔμμευτον ἀποκαλῶ (15). *Var.* εἰς τὰς στρατιάς, | πρὸς τροφὴν au lieu de πρὸς τροφάς. Sup.

Ibid. Ὅταν, φησὶ (15) — ἔμπορος εἶναι (16). *Var.* R. ajoute τοῦ devant πράγματος. Int.

Ibid. Προφασίζομαι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον (17, cf. *Adn.*).

907. Τῶν τῆς πόλεως : Τῶν (24) — ἐφρόντιζεν (27). *Var.* χωρηγίας (*sic*, 25). Ext.

908. Τῶν ἰδίων πάντων : Τῶν ἰδιωτικῶν (28) — μῦσος (29). Cette scolie est après la scolie du v. 910. Int.

910. Εἰ τῶν πραγμάτων (38) — ἀνθρώποις (40). *Var.* τῶν omis après πραγμάτων (39). Int.

912. Εὐεργετεῖν ὧς κέρε : Ὅρνεον (49) — παροιμίαν (53). Ext.

Ibid. Ὡς εὐτελέστατε (3) — καὶ λάλον (4). Ext.

916. Ἀντὶ τοῦ μάτην οὕτως Ἀττικοί (31).

922. Προδατίου : Μωροῦ (54) — ζῆ (2). Ext.

923. Ἐπιτρέμμα (5) — διατρέθειν (7). *Observ.* ἀφ' ἧς. R³ a essayé de faire de ῆ un εῖ. Int.

924. Μεταμάθοις : Ἀντὶ (9) — πρώτου (11). Ext.

925. Καὶ τὸ Βάττου σίλφριον : Βάττος (16) — τῇ μὲν βασιλείᾳ, τῇ δὲ σίλφριον (20). Ἔστι δὲ βοτάνη πολυτίμητος (*Adn.*). *Observ.* ἔκτισεν corrigé en ἔκτησεν par R² (17). Ext. et inf.

929. Ὁ βουλόμενος : Ἐκεῖνός (48). — ἀπέδουσεν (51). Int.

930. Ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα (54).

934. Ὡς φυγόντος — μάρτυρος (18).

935. Τὸ ἡμιστίχιον — Σοφοκλέους (22). Inf.

937. Ἱερὸν λέγουσι — θεοῖς (27).

Fol. 12, vers 940.

943. Ὡσπερ κοτίνῳ : Ὅτι (37) — ἀναθήματα πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος (44). Ext.

946. Τὸ σύκινον, ἴσον τὸ ἀσθενέστατον (53) — σχηματίσας (3). *Var.* ἐρεῖ au lieu de λέγει (2). Ext.

Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτο (3).

949. Πιθόν : Ἀντὶ (14) — κυροῦται (17). Ext.

951. Ἐπειδὴ ἐγένου — πένης (25). Int.

953. Ἐπεὶ περιίστανται (35) — βαλανεῖς (36). Int.

955. Ἄλλ' ὁ θαλανεύς : Λέγουσι (45) — ἔλκοντες (47). Ext.

956. Τῶν ὀρχεων (49).

957. Τοῦ πονηροῦ κόμματος : Ὡς (51) — χαλῶς διακεκομμένων (52, cf.

Adn.). *Observ.* le mot νομισμάτων est indiqué par le sigle : $\overset{0}{N} \overset{0}{N}$. Ext.

Ibid. Τοῦ λείμματος (1).

959. Ἐρ' ὃ φίλοι γέροντες : Γραῦς (9) — Πλούτου (12). *Var.* γραῦς τίς ἐστιν (9), | τοῦ au lieu de ἐπὶ τῷ (10). | καὶ om. devant κατὰδῶξ (12). Ext.

961. Παντελῶς (16).

963. Ἀντὶ τοῦ (26) — γέροντες (27).

970. Ἡ που καὶ σὺ συκοφάντρια : Ἐπειδὴ εἶδεν (44) — συκοφάντρια (48). Ext. et inf.

972. Ἄλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες : Τοῦτο ἀφ' (5) — ἄλλοι ὁμοίως · παρ' ὑπονοίαν δὲ ἔπινεν · ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐδίκαζες (11, cf. *Adn.*). Inf.

974. Ὡς καπρῶσαν σκώπτει τὴν γραῦν (33). Int.

981. Ὑπερβαλλόντως, σφόδρα (*Adn.*).

Fol. 12 verso, vers 983.

984. Ὅτι τὸ (9) — ὠνήσασθαι (10). Int.

987. Εἰρωνικῶς — κατέλεξεν (17). Int.

989. Μισητίας οὐχ ἕνεκα, φησὶ, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ (22, cf. *Adn.*) — μίσγεσθαι. Int.

992. Ἐκνομιώτατα) ἀντὶ τοῦ σφόδρως (31).

997. Ἐπόντα : Οἱ μὲν (46) — ἄμεινον (47). Int.

999. Ἀμῆτα προσέπεμψεν : Οὐ μόνον (50) — πλακούντιον (51), ἐστὶ δὲ εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους (50). Ext.

1002. Πάλαι ποτ' ἦσαν : Τινές (5) — Μιλήσιοι (12). *Var.* συγκροτῶν * πρὸς τινας πόλεμον ἠθέλησεν λαβεῖν αὐτοὺς εἰς (9), | ἔρχετο (11). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πάλαι (37) — ἀποχρόντων (39). *Var.* ὕστερον au lieu de νῦν (39). Ext.

1004. Τῇ γρατ.

1008. Πρὸς τὸ — λαβεῖν (5). Ext.

1011. Νιτάριον καὶ βάτιον εἶδη φυτῶν, θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς ἀνθρ με εἶχε (13). Ext.

Ibid. Οἷον νεόττιον οἶονεὶ κοράσιον (11, cf. *Adn.*). Int.

1013. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλαις : Ἐπεὶ (35) — εὐμετάδοτα (40). Ext.

1014. Ὡς ἐπὶ — Ἐλευσῆνι (*Adn.*). *Var.* Ἐλευσῆνι R¹, Ἐλευσῖνα R². Int.

1020. Ἀντὶ τοῦ (7) — μου (8). Int.

1021. Ἐπεὶ γὰρ ἐν θάσση οἶκει (*sic*) στάφυλος ὁ ἐρωμένος τοῦ διονύσου · τὸ δὲ ἐνέχεις ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας (16). Int.

1024. Τάναλώματα.

Ibid. Κολακεύειν. Düb. : *Duas tantum glossas habet R. τὰναλώματα et κατεσθίειν.*

Fol. 13, vers 1026.

1027. Καίπερ (37) — προῖστάμενος (39). *Var.* τοὺς ἀδικουμένους au lieu de τοῖς ἀδικουμένοις. Dans προῖστάμενος, les lettres στα sont écrites deux fois. Int.

1030. Εἰ δίκαιόν (48) — νεανίσκον (49). Ext.

Ibid. Ἐλλείπει ἐχρῆν (52).

1031. Ἐλλείπει μισθὸν, συνουσιάζων δηλονότι. Cette scolie est à la marge extérieure, au-dessous du v. 1031, qui manque au texte et qui a été écrit sur cette marge par R¹.

1035. Ὡς καταπεπονημένης αὐτῆς ὑπὸ τοῦ γήρω, ἡ δὲ φησιν ὑπὸ τῆς λύπης (10). Ext.

Ibid. Ὑπὸ γήρω καὶ χρόνου (10).

Ibid. Γελότου (11) — κατασέσηπας (12). Int.

1036. Οὕτω λεπτή εἰμι (14).

1037. Τηλία : Σανὶς (33) — ἐν τούτῳ (37) · ἔστι δὲ ἡ ἀτρύπητος σανὶς · ἐὰν δὲ τρυπηθεῖν ἀψὲς γίνεται · λέγει οὖν ὅτι εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τοσοῦτον ἔγχε τρύπημα, ὥς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα (32, *Adn.*). *Var.* ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν ᾧ, cet ᾧ a été retouché (36), | ἐπιπράσκη. τ. la lettre qui vient après le κ a été retouchée, on dirait que c'est un α (36), | συνέβαλον (37), | τηλία μὲν γὰρ om. (30). Ext.

1042. Διὰ τοῦ ἀρχαίου (*sic*) τὴν γράϊαν σκώπτει (17). Int.

1045. Διὰ τοῦ (28) — τὸ μέτρον (29).

1048. Ὁξύτερον βλέπει : Οἱ (33) — ἀπῆει ὥς φησι (37, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Νήφων οὐκ ἔγνω ἀλλὰ μεθύων (38). Int.

1049. Κολάσεως ἄξιος (48). Cette scolie est écrite deux fois dans R ; elle est interlinéaire et intermarginale.

1050. Ὡς Ποντοπόσειδον : Οἱ τοῖς (49) — μέγιστε Πόσειδον (53). *Var.* R. donne les mots καὶ οὐχ — τὸ δὲ (51) que Düb. met entre parenthèses, | les mots ἢ ᾧ πόντις Πόσειδον sont omis (52). Ext.

Ibid. Θεοὶ πρεσβυτικοί : Ἐπεὶ γράϋς ἐστὶν ὡς τοῦ ὅρκου τούτου πρεσβυτικοῦ ὄντος · τὸ δὲ α̃ α̃ ἐπίρρημά ἐστι μετ' ἐκπλήξεως καὶ κελεύσεως (54, *Adn.*). Inf.

1052. Ὡς τοῦ — δᾶδα αὐτῇ (20). Int.

1054. Εἰρεσιώνην : Κλάδος ἦν (40) — τῶν Ἀθηναίων (48). *Var.* ἐξῆρτο au lieu de ἐξήρτητο (40). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καύσει (7).

1056. Παιδιάν · Οὕτως (14) — παιγνίου (15). Int.

1057. Ἀντὶ τοῦ πόσα ἔχω κάρυα · παιδιὰ (23) — χειρὶ (27). *Var.* ἂν ἔχῃ au lieu de ἔχει (25). | τὴν omis après κατὰ (26), δ.. ἂν ἐρωτήσας, il semble qu'après δ deux lettres n'ont pas simplement disparu, mais ont été grattées (26). *Ext.*

Ibid. Δέον εἰπεῖν (18) — γραῦν (19).

1061. Πλυνόν με ποῖων : Ὁξυτόνως (36) — πλυνόμενον (37). *Inf.*

1062. Ὁφελείας τυχῆς.

Ibid. Κακεμράτως εἶπεν τὸ ἐκπλύνει σε (45).

1063. Καπηλικῶς : Ἀντὶ τοῦ (48) — σαπρόν (51). *Inf.*

Ibid. Ὅπερ ἡμερωτικῶς λεγομένας (50, *Adn.*).

1065. Τὰς ῥυτίδας (7).

Fol. 13 verso, vers 1069.

1070. Εἰ — τιθίων (18). *Int.*

1075. Τινὲς τοῖς (28) — ἔχειν Μιλησίου συμμάχους (30). *Int.*

1076. Τὸ δὲ τί ἔλεγον — γαλεπαίνοντες (31, cf. *Adn.*). *Int.*

1078. Τὸ συνουσιάζειν (37).

1081. Ὁ δ'ἐπιτρέπων ἐστὶ τίς : Ἀντὶ τοῦ (44) — τῇ συνουσίᾳ (*Adn.*)

Ext.

1083. Λεῖπει (20) — ὡς γραῦν (21). *Ext.*

1085. Πολλάκις (24) — ὑποστάθμην (26). *Int.*

1087. Τρύγοιπος : Ὁ ὀλιστήρ (31) — γέρων (32). *Ext.*

1091. Ὁ Χρεμύλος ἡ ὁ θεράπων (43). *Int.*

1092. Ὁ ποιῶσιν (46) — ἡ γραῦς (47). *Ext.*

1093. Προσέπιπτον : Ἀντὶ τοῦ ἡσέλγουν ἡ κατεφίλουν · γράφεται καὶ ὑπεπείρων · πιπτοῦν δὲ (53) — λέξιν (54). *Var.* τὰς omis (53). *Ext.*

1096. Λεπὰς κογχυσμοῦ εἶδος δ ταῖς πέτραις (15, cf. *Adn.*) — δὲ εἶπεν (18). *Int.*

1097. Ὁ κόπτων τὴν θύραν : Ὁ Ἐρμῆς ἔκοψεν (37) — εὔρεν (38). *Var.* ἐλθὼν au lieu de ἐξελθὼν. *Ext.*

1099. Ματαίως ἐλόφησε (7). *Ext.*

1109. Τόπος — ἀσεβεῖς (34). *Int.*

1110. Ἡ γλῶττα τῶν (38) — ἐστίν (39). *Inf.*

Fol. 14, vers 1112.

1115. Πέμμα — πλακοῦντος τὸ ψαιστόν (5, cf. *Adn.*). *Düb.* : « ἔστι R. V. » Dans R., ce mot est écrit par l'abréviation et peut très bien s'entendre ἔστι ou ἔστιν. *Int.*

1118. Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς (11).

1119. Ἀντὶ τοῦ (14) — λέγεις (15). Cette scolie est placée entre les scolies du v. 1121 et du v. 1123. *Ext.*

1121. Οἰνοῦτταν : Οὔτω (23) — γινόμενον (25). *Var.* Il semble bien qu'il y a οὔτω au lieu de οὔτως. *Ext.*

1123. Ἄνω φησὶν (32) — κοιμώμενος (32). *Var.* ἔχων au lieu de ἔχω. *Ext.*

1126. Ἄνω εσφάλημεν (*sic*) : Ἡ τετράς (50) — τῷ Ἑρμῇ (52). *Int.*

Ibid. Οἷμοι πλάκουντος : Ἐξω (52) — Θησεῖ (1). *Var.* τοῦ μὴνός om. (52 sq.), | καὶ ajoutée devant τετράς (54). *Ext.*

1128. Οἷμοι δὲ κωλῆς : Κωλῆ τὰ (26) — ζῶων (27). *Var.* βραχίον. *Ext.*

Ibid. Τὰς ἀγκύλας αἰ (28) — τοὺς θεοὺς προσφέροντας (29). *Var.* Le mot εἰσί est donné par R. Düb. : « εἰσί ex Suida. » Cette scolie est entre les scolies des vers 1115 et 1126. *Int.*

1129. Ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα : Ἑορτήν (34) — θουμένω (40). Ἐποίουν — τῶν ἀσκῶν (*Adn.*) *Var.* ὅσον au lieu de ὅσπον (40). *Ext.*

1131. Ὀδύνη σε : Ἀντιστρόφως (15) — εἶπεν (17). *Int.*

1132. Ἴσον ἴσῳ κεκραμένης : Ζητεῖται (25) — δέχεται (28). *Var.* παρὰ ἀμφοτέρων (28). *Int.*

1137. Ἀντὶ τοῦ — νεώτερον (51).

1141. Ἴνα (18) — μέρος σου (19).

1142. Πλακοῦς — ἐλαίου (23).

1145. Πάνουργήσας κλέψας (43).

1146. Ἀντὶ τοῦ (44) — φρονήσης (45).

1153. Στροφαῖον : Στροφαῖον ἐκάλουν (7) — κλεπτῶν (11). *Inf.*

1155. Ἐμπολαῖον πραγματευτικόν (45).

Fol. 14 verso, vers 1157.

1158. Ἀντὶ τοῦ οὐ χρεῖα ἐστὶ πανουργεῖν. *Int.*

1159. Ἡγεμόνιον : Κατὰ (53) — ὁδηγοῦ (2). *Ext.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὁ (9) — ὁδηγοῦ (10). *Int.*

1161. Μοῖραν γὰρ ἐν τοῖ (*sic*) ἀγῶσιν ἔχει ὁ Ἑρμῆς (17). *Int.*

1162. Ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον (19).

1165. Βίον, ὑποχωριστικῶς (29). *Int.*

1166. Οὐκ ἔτ.. ἀπαντες : Ὡσανεῖ (31) — δικαστήριον (33). Pour ὦσανεῖ la lecture me semble sûre. Düb. : « ὦσανεῖ Θ. Ceteri libri ὡς ἀν εἰ. » *Ext.*

Ibid. Ὡσανεῖ ἔλεγε πολλὰ ὀνόματα ἔχειν (32). Ici la lecture est très distincte pour ὦσανεῖ. *Int.*

1172. Λαίπει τὸ ἔχω (28). *Int.*

1175. Ἐν ᾧσται σωτήρα Δία (32) — φασι (34). *Int.*

1180. Θυσίας ἐπετέλεσεν (46). Cette scolie est écrite deux fois, à la marge int. et à la marge ext.

1185. Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενά σοι : Ἐπειδὴ νόμος (23) — λαμβάνεις (26).

Observ. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ : ἡ οὕτως : τὰ ἔθνη, peut-être ce dernier mot est-il écrit ἔθνημα? (24). Ext.

1189. Τὸν Πλοῦτον λέγει (39). Int.

1191. Τὸ ἐξιδρυσόμεθα τὸν Πλοῦτον (48). Int.

1193. Τῆς Ἀθηνᾶς εἰς τὴν (14, cf. *Adn.*) — ἐπανηλώθη (21). *Var.* ἄγε au lieu de ἀεί (17), | ἀφ' ὧν εἰς τὰ (19), | καὶ τᾶλλα au lieu de καὶ εἰς καὶ τᾶλλα (20). Ext.

Ibid. Τὸν ὀπισθοδόμεον : Ἐπειδὴ τὰ γράμματα (12) — Ἀθηνᾶς νῦν (14). *Var.* ἀπέκειντο (12), | ἐνθα ἐστὶ τὸ (13). Inf.

1197. Ἐθὺς γὰρ (44) — ἡμεριεσμένων (47). Int.

1198. Ἐπειδὴ (1) — ἰδρύθη ποτέ (7). Inf.

1199. Λεῖπει τὸ ἰμάτια (11). Int.

Fol. 15, vers 1200.

1199. Σεμῶς δ' ἔχουσ' ἦλθες : Λεῖπει ἰμάτια ἔν..... λα ἰμάτια (12) — ἔχουσ' ἰμάτια (15). *Var.* τὸ omis (9), συνῆλθε au lieu de συνεισῆλθε (14). Ext.

1206. Γραῦς λέγεται ὁ ἀφρὸς (38) — χυτρώων (39). Int.

Ibid. Ὁ λόγος ἐκ τοῦ ποιητοῦ διὰ τοῦ χοροῦ (41). Int.

Ν Ε Φ Ε Λ Α Ι

Fol. 15 verso.

Pas d'ὑπόθεσις dans R.

Vers 1. Ἰού) Παρεπιγραφῇ, συγκεκαλυμμένος (42) καὶ καθεύδων ὑποτίθεται, εἴτα ἀνακαλυψάμενος καὶ ἔξω τὴν κεφαλὴν ποιήσας τοῦ περιθλήματος : ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα διὰ τὸ (15) — νομίζειν (18). Ext.

2. Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ : Οὐκ ἀργῶς (21) — Διί (29). Var. Sup.

Ibid. Τὸ χρῆμα : Τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα (30). Sup.

3. Ἀπέρατον : Ἀντὶ τοῦ (35) — ἀγρυπνοῦντας (42). Var. Au lemme, la leçon de R¹ était ἀπεραντον, le premier ν a été gratté, | il y a διὰ

τῷ τουτῷ, c'est-à-dire διὰ τῷ τούτῳ τῷ (39). Sup. et int.

5. Οἱ δ'οικέται βέγκουσι : Νῦν οἰκέτας οὐ τοὺς (4) — κοιμᾶσθαι (10). Var. καθεύθουσι (*sic*, 5), | ἰδιόν ἐστι τὸ (9). Ext.

Ibid. Ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ : Πόλεμος ᾗν (19) — καθεύδειν (27). Var. κατ' ἐκείνου καιρῷ (20). Int.

Ibid. Πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ (cf. *Adn.* 15-18).

8. Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσί νεανίας : Οὐκ (39) — μέμφεται (42). Ext.

10. Ἐγκεκορύτλημένος : Ἐνκεκαλυμμένος καὶ συνεστραμμένος ὥστε μὴδὲ ἀνθρώπου σχῆμα δηλοῦν (44) · ἰστέον δὲ (1) — αὐτοῦς · σισύρα δὲ παχὺ περιθλήμα (3). Var. τοῦ manque devant χειμῶνος (1), οὕτω] οὕτ' (*sic*, 3). Ext.

11. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ βέγκωμεν : Μιμησάμενος τὸ σχῆμα τοῦ νεανίσκου, ὁ πρεσβύτης ὥσπερ (21) — περιθλήμασιν (23). Int.

12. Εὐδεῖν δακνόμενος : Ἐνοχλούμενος (30) — τρέφειν (32). Le copiste avait écrit : ὑπὸ τῆς ἵπποδρομίας τροφίας, il a barré δρομίας (30). Ext.

13. Τῶν χρεῶν περισπαστέον, ὁλοῖ γὰρ τῶν ὀφλημάτων (37). Int.

14. Ἐκόμω (40) — ἔχοντες (41). Int.

15. Ξυνωρίς τὸ (46) — καλοῦσιν (50). Var. δὺδ' ἵπ... συνεστὸς, ὁ δὲ ὄφρον καλοῦσι · τὸ δε ἵππάζεται οὐχ ἀπλῶς τὸ περὶ ἵππι.. (48). Int.

16. Ὀνεροπολεῖ τ' ἵππους (*sic*) : Κἂν τοῖς ὀνείροις ἵππους περινοεῖ · τουτέστιν οὕτως ἐσπούδαχε τῇ πράγματι ὥστε καὶ καθεύδων ὀνείρατα περὶ ἵππους ὄρναι, ἄλλο δέ ἐστι τὸ ὀνεροπολεῖν καὶ ἄλλο τὸ ὀνειρώττειν · τὸ μὲν ὀνεροπολεῖν ἐπὶ τῶν ἐνυπνίων (*sic*, l'o semblerait de R¹) ὀρόντων (4) — γόνων (5). Ext.

17. Τὴν σελήνην : Ἦτοι (9) — τῇ τριακάδῃ καὶ τὰ δάνεια αὖξει τοὺς τόκους (11, cf. *Adn.*). Inf.

18. Ἄπτε παῖ λύχρον : Δεῖ γὰρ (20) — δανιστάς (*sic*, 23). Var. ἄψαι au lieu de ἄψασθαι (21, cf. *Adn.*). Inf.

20. Λογίσωμαι) ψηφίσω.

21. Τοῦτον — πάσχει (*Adn.*).

22. Ἀντὶ τοῦ (34) — ἡγόρασα (35).

23. Τὸν κοππατίαν : Κοππατίας (37) — ἔχοντας τὸ σ (39, cf. *Adn.*).

Observ. ἐγκεινῶνται, l'i dans κει a été barré (38). Inf.

24. Εἴθ' ἐξεκόπην : Ἐπαιξεν (52) — λίθω (54). Inf.

25. Ὁ Φειδιππίδης (3) — αὐτοῦ (4).

28. Πόσους (17) — Θησέως (18).

30. Κατέλαβε — ταῦτα (*Adn.*).

31. Φρίσκους καλεῖ τὸ σκεῦος (41) — ὑποκοριστικῶς (42). Inf.

Ibid. Ἀμυνίας τῶν περὶ ἵππους ἐστὶ ἐπταικότων (45).

32. Ἐξαλίσασθ' κυλίσασθαι. Au texte la leçon εξαλίσασθ' est une correction par R² de la leçon de R¹ εξαλίσας.

33. Ἐξηλικας ἐξέβαλες, ἐξέωσας (9).

36. Καὶ στρέψη τί (25) — σεαυτόν (26).

37. Παίξει ὥς εἰ ἐλεγεν ἡ κόρις ἢ ἡ ψύλλα (48. *Adn.*).

38. Καταδαρθεῖν κοιμηθῆναι (5).

41. Ἢ προξενήτρια ἡ προνοήσασα τὸν γάμον (17, cf. *Adn.*).

42. Ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε καὶ ἠπάτησε (*Adn.*).

43. Ἡδίστος ἀλυπος.

Fol. 16, vers 44.

44. Εὐρωτιῶν : Τοῦ (28) — ἀστικῶν (31). Sup.

Ibid. Ἀχόρητος : Ἀκαλλωπίστος · κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν (32). Sup.

45. Αἶζων καὶ τεθελῶς (43). Int.

46. Οὔτος (5) — ὄνομα (6). Int.

48. Σεμνήν : Νῦν (23) — ὑπέρογκον καὶ ἐπ' αὐτῇ μέγα φρονοῦσαν (24, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Ἐνκεκοισυρωμένην : Κεκαλλωπισμένην · ἔστι δὲ Ἐρετριακὸν (30) — τυραννεῖν (32). Sup.

50. Ὀζων τρυγός : Τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης · τρυσιὰ δὲ λέγεται ὁ τόπος (42) — σύκα (*sic*, 43). Sup.

Ibid. Περιουσίας : Τουτέστιν Πλούτου (53, *Adn.*). Int.

51. Ἡ δ' αὖ μύρου, χρόκου : Πρὸς τὰ αὐτοῦ (36) — ἐπήγαγεν (39). *Var.* ἀντέθηκε. Ext.

Ibid. Καταγλωττισμάτων : Εἶδος (7) — κολακευμάτων (8). Ext.

52. Λαφυμοῦ : Ἀδηφαγίας καὶ τῆς πρὸς τὰ ἐδῆσμάτα πολυτελείας (*Adn.*). Int.

Ibid. Κωλιάδος : Κωλιὸς (*sic*) νάος (37) — ἔφορος (47). *Var.* Τυράνωνν puis Τυρρηγῶν, la correction semble de R¹ (40), | Τυρρηγῶν δεσμοῦ δουλεύων · ἐρασθείσης (41), | ἀπολυσάσης, les lettres σα ont été retouchées, il semble que le copiste avait écrit une seconde fois λω et qu'il s'est corrigé (42). Ext.

53. Ἀλλ' ἐσπάθα : Κατανήλισκε καὶ κατήσθιε · σπαθῶν (10) — χρόκην (14). Int.

57. Τὸν πότην λύχνον : Πότης λύχνος παρ' Ἀπτικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων (28). Int.

58. Ὅτινα κλάγῃ : Καλεῖ (29) — ἀπειλῶν (30). Ext.

59. Θρυαλλίδων : Ἀντὶ τοῦ — ἐλλύχγνα (*Adn.*). Ext.

60. Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῶν : Μετὰ (35) — γάμου (36). Ext.

61. Καὶ τοῦτο (41) — παρίσθησι (42). Int.

62. Ἐλοιδορούμεθα ἐφιλονεικοῦμεν.

63. Συνετίθει τὸ ὄνομα ἐξ ἵππου.

63. Ἡ μὲν ἵππον : Μέγα φρονούσα πάντως ἐπὶ τῷ προγόνῳ Μεγακλεῖ τῷ νικῆσαντι τρεῖς Ὀλύμπια καὶ δι' ἵπποτροφίαν κατελθόντι τὸν ἵππον · ἐπεὶ καὶ Καλλίας (53) — Ἰππόνικον (3). *Var.* προσελθὼν] προσελθὼν (53). Ext. et inf.

64. Ξάνθιππον : Ξάνθιππος μὲν ἐγένετο (7) — λεγόμενον (8). Inf.

67. Κοινῇ ξυνέβημεν : Ἀντὶ τοῦ (17) — μέρος (19). *Var.* συνέδοξε] οὖν ἔδοξεν. Inf.

68. Ἐκολάκευεν (20).

Ibid. Προσηνῶς καὶ κολακευτικῶς (21) Inf.

69. Πρὸς πόλιν : Πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, λείπει δὲ τὸ εὐτυχῆσω. Int.

70. Ξύστις λέγεται τὸ πορφυροῦν — ἱππικῇ (26-28, cf. *Adn.*). Int.

71. Τόπος (31) — τραχύς (32).

72. Διφθέραν ἐνημμένος : Ἀντὶ (40) — διφθέρα (41). Inf.

73. Τοῖς ἑμοῖς λόγοις) οὕτως δηλονότι.

74. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἵκτερον, εἶπεν ἵππερον οἶον ἱππικὸν ἔρωτα ἢ νόσον ἱππικὴν (*Adn.*). Inf.

80. Τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλίας (après φιλίας le mot εἶδος barré).

Fol. 16 verso, vers 86.

88. Ἐκστρεψὼν ὡς τάχιστα : Ἀντὶ (39) — μετάβαλε (43). Sup.

89. Τὸ τελεῖ ὃ ἄν. Int.

91. Νῆ τὸν Διόνυσον : Ἐπεὶ (46) — ἐλθέ (49). Sup.

92. Καὶ τῷκίδιον : Τὸ οἰκίδιον ὑποκοριστικῶς · ἤγαγε (1) — οἰκίαν (?). Sup.

94. Ψυχὼν σοφῶν, τουτέστιν ἢ σύνδοξος (20) — φροντίδος (24). *Var.* δὲ omis après φροντιστὴ (22), | τῆς omis devant φροντίδος (24). Ext.

Ibid. Ψυχῶν σοφῶν) ἀνδρῶν φιλοσόφων (3).

95. Ἐπειδὴ — φιλόσοφοι (26). Int.

96. Οὕτως ὁ κρήβανος (27) — φοῦρνον (29). *Var.* συνπνίγονται (28), | δὲ ἀνθρακες (29). Int.

98. Οὗτοι διδάσκουσι : Καὶ τοῦτο ψεῦδος διαβολῆς λέγεται χάριν · οὐδεὶς γὰρ μισθὸν ἐτέλει Σοκράτῃ, ἐπεὶ κήκενος οὐδ' ἐν ἔρασκεν εἰδέναι · διόπερ καὶ ὑπὸ τοῦ Πυθίου σοφὸς ἐκρίθη · τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον ἔκρινε σοφοῦ εἶναι, τὸ αὐτὸν τοῦτο γνωρίσαι ὅτι μὴδὲν οἶδεν · πῶς ἂν οὖν μισθὸν ἐπράττετο παρὰ τῶν συνόντων περὶ αὐτοῦ βεβαιούμενος ὅτι μὴδὲν οἶδεν. Ext.

101. Ἀπορεύγει — ἐπαγθές (11). Int.

Ibid. Μερμηροφροντισταὶ τοὺς φιλοσόφους οὕτως ἐκάλουν (*Adn.* du vers 102).

102. Τὸ αἰδοῖ σμετλιαστικόν, τὸ δὲ πόνηροι ἀντὶ τοῦ ἐπίπονοι (18, cf. *Adn.*). Int.

Ibid. Τοὺς ἀλαζόνας : Ἰδίως τοὺς ψεύστας ἐκάλουν · εἰκότως οὖν καὶ τοὺς ἀλαζόνας καλεῖ, ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασι (14). Ext.

104. Ἐταῖρος (19) — εἶναι καὶ λεπτόφρονος (21, *Adn.*). *Var.* καὶ manque après ἐκαλεῖτο (20). Int.

105. Ἡ, ἢ σιώπα : Συγκατατίθεται (22) — αὐτοῦς (24). Ext.

Ibid. Μηδὲν εὐθης, μηδὲ ἀνόητον (25).

106. Ἄλλ' εἴ τι κήδη φροντιζ.. ἀλφίτων (28) — οὐσίας (30). Int.

107. Τούτων γενοῦ μοι : Λεῖπει (31) — μαθήτευσον (32). Int.

Ibid. Σχασάμενος : Καταπαύσας (33) — ἐρεσσόντων (34). Ext.

108. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον : Εὐλόγως (44) — ποιηταί (47). Ext.

109. Τοὺς φασιανούς : Φᾶσις ποταμὸς (16) — ἵπποι (20). Ext. et inf.

112. Ἀμφω τὸ λόγῳ : Δυϊκῶς (31) — ἐκπαιδεύει (*sic*, 33). Inf.

113. Τὸν κρείττον' ὅστις ἔστι : Τὸν δίκαιον (34) — μανθάνειν (36). *Var.* εἶπεν (35), | les mots τὸν ἕτερον manquent (35). Inf.

120. Διακεκνασμένος : Διεφθαρμένος — Σωκράτην (52). Inf.

121. Ἐδει ἀντὶ τοῦ φάγει.

122. Ζύγιοι ἵπποι λέγονται ὁ μέσος δεξιὸς καὶ ὁ μέσος ἀριστερὸς, οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἄρματος ζυγῷ (5-8, cf. *Adn.*). Inf.

Ibid. Σαμόρας (9) — μηρὸν σ (10). Inf.

125. Ἀνιππον ἵππων ἐστερημένον.

Ibid. Φροντιῶ τῶν σῶν ἀπειλῶν.

126. Κεῖσμαι οὐκ ἀθυμήσω (24).

127. Διδάξομαι διδαχθήσομαι (37).

129. Καὶ βραδύς ἀντὶ τοῦ μὴ ἀγγίνους (42).

Fol. 17, vers 130.

130. Σκινδάλιμους μαθήσομαι : Ἐξήγησις (46) — λεπτολογίας (50). *Var.* σκινδάλιμοι εἰ σκινδαλάμους (47). Sup.

131. Πορευτέον — ἀναδύομαι (51). Int.

132. Ἄλλ' οὐχὶ κρούω (11). Int.

133. Βάλλ' ἐς κόρυκας : Ἀντὶ τοῦ (13) — πώματα (22). *Var.* φθοράν φθορὸν (14), | οἱ δὲ ἐν Θετταλία περὶ τὸν (17), | φησὶν au lieu de φασὶν (21). Sup. et ext.

133. Βάλλ' ἐς) ἀπὸ.

134. Ἀῆμος (23) — Ἀπολλώνια (24). *Var.* τὰ manque (24). Ext.

136. Ἀπερμερίμους : Ἀσκόπως (26) — ἐπύγαγεν (29). *Var.* ἐλακτῆκας (*sic*, 27). Ext.

Ibid. Ἐπινενοημένην (45) · τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων ζητήματα, ἀπηλλαγμένα τῶν κοινῶν βιωτικῶν ἐγνοιῶν (cf. *Dübner*, v. 145). Int.

137. Καὶ σκέψιν, ἰδίως (38) — ὥς προείπομεν (40). Int.

Ibid. Ἐξήμβλωκας ἀτελῇ ἐποίησας (44).

138. Intermarginale. Πρὸς τὸ (48) — εἰμι (49).

139. Τὸ παραπολωλὸς καὶ διεφθαρμένον (2). Ext.

140. Διὰ τὸ (3) — αὐτοῖς (4). Int.

140. Οὐ θέμις οὐ πρέπον (10).

Ibid. Πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν εἰ μὴ μόνον τοῖς μαθηταῖς (10).

141. Οὐτοσί) ἑαυτὸν δείκνυσι.

144. Τῶν ἄγων (16) — Σωκράτης σοφώτερος (26, cf. *Adn.*). *Var.* Τούτῳ] τοῦτο (23). Ext.

144. Ἀνήρετ') ἐπύθετο (12).

145. Ψύλλαν δόποσους ἄλοιτο : Ψύλλα μὲν ἀττικῶς δ νῦν ἡμεῖς (51) — παρειαίγει · διὸ καὶ τὰ ἐξῆς γελοίου χάριν αὐτὸ λέλεκται (6).

Observ. τοιοῦ (sic), on peut lire τοιοῦτον ou τοιοῦτο. *Düb.* : τοιοῦτο (1, cf. *Adn.*). Ext.

146. Γελίου χάριν παρειλήφει τοῦτο διὰ τοῦτο οὐδὲ ἄλλου τινὸς ἐμνήσθη μέρους τοῦ σώματος (10) — ὁ δὲ Σωκράτης ψυλακρὸς ἦν (12, *Adn.*). Int.

150. Intermarginale. "Οτι δυνικὸν — ἐξ πόδας ἔχουσα ἡ ψύλλα (14).

151. Ψυγείση) ἀποθανούση (15).

Ibid. Intermarginale. Ἔστι (16) — εἶπεν (18). *Var.* Sur τὰ de ὑποδήματά τι, R² a fait l'abréviation de ων (cf. *Adn.*).

152. Ταύτας ὑπολύσας : Ἀδύνατον (19) — ἐξέλεκεν δυνατὸν καὶ διαμετρῆσαι τοῦτο τὸ διάστημα τοῦ πηδήματος (23). *Var.* ὑπόδημα au lieu de ὑποδήματα (20). Ext.

155. Φρόντισμα) σόφισμα.

157. Ὀπότερα) ἀντὶ τοῦ ὁπότερος (30).

158. Ἀντὶ διὰ (31) — ὀρροπυγίου (32). Ext.

159. Τῆς ἐμπίδος) οὗς [ἡμεῖς κώνωπας λέγομεν (28, *Adn.*).

163. Κοῖλον — προσκείμενον. Ext.

164. Intermarginale. Πῶς — πνεῖν.

165. Τοιαύτη — ἄκρον κοίλη (*Adn.*). Cette scolie est placée après la scolie du vers 166. Inf.

166. Διεντερεύματος : Τοῦ ἐπινοήματος (54) — ἐντέρου (2). *Var.* λόγον omis (1). Inf.

167. Ἡ ταχέως (4) — κατηγορούμενος (5). Inf.

169. Γνώμης μεγάλης ἀπεστερήθη ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλαβώτου ὁ Σωκράτης (8). Inf.

169. Γνώμην) σκέμμα (10).

Fol. 17 verso, vers 173.

169 et 173. Γαλιώτης : Ἐκατέρως λέγεται καὶ ἀσκαλαβώτης καὶ γαλιώτης (9) · καὶ ὀροφή καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄροφος. (12, cf. *Adn.*) · οὐ πρὸς (14) — ἐν Λυσιστράτῃ (15). Sup.

175. Δεῖπνον οὐκ ἦν : Αεληρότος σκώπτει (18) — εἶχον (22). *Var.* πα-
ρεσκευασμένον (*sic*, 22). *Sup.*

176. Τοῦτο (23) — ἐπενόησεν (24, cf. *Adn.*). *Int.*

177. Αεπτὴν τέφραν : Ἰσχυρὴν (27) — ἀλφίτων (28) • τέφρα δὲ ἡ τῶν
χεκαυμένων ξύλων κόνις (32). *Sup.*

Ibid. Αεπτὴν) καταπάσας R³.

178. Κάμψας ὀθείλσκον : Καμπύλον (42) — ἱμάτιον (45). *Ext.*

Ibid. Ἐργαλείον ὁ διδότης (*sic*) εὐχρηστος τέχναις πολλάκις • τὸ Α στοιχείῳ
παρεστικώς • τοῦτο τὸ ἐν μέρος ἐντιθέμενος, τὸ δὲ ἔτερον περιέχοντες κύκλους
γράφουσι (49). *Ext.*

Ibid. Τὸ εἶτα περιττόν (51). *Int.*

179. Τοῦτο (7) — εἰς τάλφριτα (8). *Int.*

Ibid. Ἐκ τῆς τραπέζης : Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κα-
τέργαστέ τι ὁ προσέχοντες οὐκ ἐπινέσταμεν, ἐπίνεσθαι ὅτι (12) — διατρέποντα
(14). *Ext.*

180. Τὸν Θαλήν : Οὔτος (20) — ὡς Ἐρμῆς (25). *Var.* τὸ ὄνομα au lieu
de τοῦνομα (23). *Int.*

183. Μαθητιῶ μαθεῖν ἐπιθυμῶ (26).

184. Ὡς Ἡράκλεις : Πέποικε (*sic*, 27) — ὠχρότητα (30). Le copiste
avait commencé par écrire ἀνέωχ, il s'est repris, a barré le χ et a
écrit ἀνέωξε (28). *Ext.*

185. Ἐοικέναι) ὁμοιοῦσθαι.

186. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι : Πύλος (34) — Σφακτηρία (43). *Observ.*
διὰ τὸ δι τὸ (*sic*, 38). *Ext.* et *inf.*

187. Εἰσελθὼν (8) — συννοίας (9). *Int.*

192. Τὰ ὑπὸ — καταμανθάνουσι (21).

193. Ἰσως (24) — ἀστρονομεῖν ἔφη (27). *Int.*

195. Τοῖς φιλοσόφοις (32) — διατρέποντας (33). *Int.*

201. Ἀστρονομία) σφαῖραν δεῖκνυσσι.

209. Ὡς τοῦτ' ἀληθὺς : Ἐν ἐρωτήσῃ (11) — δικάζουσι (12). *Inf.*

212. Διὰ γὰρ (17) — Μάχρις ἐκαλεῖτο (18). *Inf.*

213. Εἰς φόρον (20) — αὐτῆς (22). *Inf.*

215. Μεταβουλεύεσθαι (49, cf. *Adn.*). *Inf.*

Fol. 18, vers 216.

215. Τοῦτο λέγει ὅτι προσέκειντο Ἀθηναίοις (28). *Int.*

Ibid. Διὰ τὸ (46) — ἀστυγείτονας (48). *Int.*

218. Φέρε τίς γὰρ οὗτος : Παρεγκύκλημα (7) — σχήματι (13). *Var.*
ὅψα est donné par le ms. (11), | ἐν τοιοῦτῳ (12), | d'abord σχήματι,
puis σχήματι (13). *Sup.*

219. Τιμῶν (14) — ὄνομα (15). *Sup.*

220. Τῷ μαθητῇ (17) — μέγα (18). *Var.* ἤκουσέ μου (17 sq.), | συ omis (18). *Sup.*

223. Ὡ φ' ἡμερε (*sic*) : Ἀντὶ τοῦ ὧ θνητέ • ὧ τὰ ἐφήμερά φρονῶν (21) — ἀνθρώπων (23). Cette scolie est au-dessus des scolies des vers 219 et 220. *Sup.*

Ibid. Σωκρατίδιον) ἀπὸ τοῦ ὑποκριστικοῦ διαβῶλλει αὐτόν (20).

225. Ἀεροθατῷ : Ἐπιθαίνω (35) — δρόμον (37). *Observ.* αὐτόν est écrit deux fois devant ἐποίησεν. *Sup.*

226. Ἐπειτ' ἀπὸ ταρροῦ : Ταρρός (51) — θεῶν (1). *Ext.*

228. Ἐξεῦρον (7) — λέγει (10). *Ext.*

231. Χαμαὶ ἐπὶ τῆς γῆς (11).

Ibid. Τᾶνω τὰ οὐράνια (11).

232. Τὸ οὐ γὰρ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ. Ἀττικῶς (*Adn.*). *Int.*

233. Τὴν ἱμάδα : Τουτέστι τὸ νοητικὸν καὶ τὸ γονιμώτατον (24) — θειοτέροις (26). *Ext.*

234. Τὰ κάρδαμα : Εἶδος (37) — γίνεται (41). *Var.* Πέρσαις ἢ καὶ γὰρ (38). *Ext.*

236. Δέον (42) — δηλούμενον (45). *Var.* συνέχεν (44). *Int.*

240. Χρήστων τε δυσκολωτάτων : Ὅτι χρήστας ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς δανειστάς λέγει • ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας λέγει. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς δανειστάς χρήστας λέγουσι (3). *Ext.*

241. Ἐνεχυράζομαι εἰς ἐνέχῃ (*sic*).

242. Ἐκ ποίας (20) — δανείοις (21). *Int.*

243. Πολυδάπανος — δεινὴ (28). *Int.*

247. Ποίους θεούς : Ταῦτα (32) — πλάτανον (35). *Var.* ἣν διέβαλλον, le mot τινες manque (33), | ἀσεβεῖ] ἀσεβῇ (34). *Ext.*

248. Ἡμῖν νόμισμ' : Ἐπεὶ ὁ γέρον (48) — ἄλλους αὐτὸς χρώμενος θεούς (51). *Observ.* Entre ὁμνῶν et θήσιν il y a un espace blanc, peut-être y avait-il là κατὰ qui aurait disparu. *Düb.* « 49 θήσιν R. » *Inf.*

Ibid. Τῷ τίνι R².

249. Ἡ σιδαρέοισιν : Τοῦ (1) — ὑπαρχούσης (12). *Var.* τὸ omis devant νόμισμον (2), | ἐξεδέξατο (3), | ὁμνῶντε (5) *Ext.* et *inf.*

253. Ὡς εἰ ἔλεγεν τοῖς καπνοῖς συγγένεσθαι ἢ ταῖς (22) — καπνοῦς, καὶ νεφέλας, καὶ σκιᾶς ὠνόμαζον. *Int.*

254. Τὸν κράβατον (30) — Ἀττικοί (31).

257. Ὡς ἄγροικος Ἀθάμαντα εἶπεν ἀντὶ Φρίξου (20). Cette scolie est de R². *Int.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (20) — Ἀθάμας φ.... ἄλλ' ὁ Φρίξος (22). *Observ.* Après Ἀθάμας je crois lire CΦΑ, mais c'est très indistinct; le φ seul me semble sûr, cf. *Adn.* *Inf.*

258. Τοὺς μυουμένους (23) — πράγματι (26). *Inf.*

Fol. 18 verso, vers 260.

260. Λέγειν γενήσῃ : Ἰκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν • ταῦτα μὲν λέγων ὁ Σωκράτης (37) — *ὀνόμασι* (10). Τρίμυα μὲν αὐτὸν ἔσται λέγει παρὰ τὸ τρίθιν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους (14n.). *Var.* αὐτοῖς est ajouté après καθάπερ (39), | *ὀλκίς* au lieu de *ὀλκίς* (*Ibid.*). *Observ.* Dubn., 37 : « Correxuit Dindorf. ex R., in quo est Σωκράτης παρατρέθων οπω λιπωρίνους καὶ κρ. » Voici ce qu'il y a sur le ms. :

..... ὁ Σωκράτης λίθους πρέθων οπω
λιπωρίνους καὶ κρούων

La première de ces deux lignes se trouve aujourd'hui tout à fait à l'extrémité de la marge supérieure, le manuscrit a été rogné et la rognure a enlevé ce qui pouvait se trouver au-dessus de cette ligne; ainsi il manque une lettre au-dessus du π devant πρέθων, probablement un α, ce qui faisait l'abréviation de παρα. Il y avait aussi quelque lettre écrite au-dessus de οπω, il semble qu'il n'y avait plus rien après οπω. Sup.

Ibid. Κρόταλον : Ἰδίως (47) — κρόταλα (50). Sup.

Ibid. Παιπάλη : Τραχὺς δυσκατάληπτος (51) — δύσθρα (52). Sup.

Ibid. Κρόταλον) εὐγλωττος (1).

261. Ἄλλ' ἔλ' ἀτρέμας : Μένε (4) — μένειν (6). Sup.

Ibid. Οὐ ψεύσει γέ με : Συγκατατίθεται (8) — ἐπάγει (10). Ext.

262. Καταπαττόμενος : Τῇ γιόνι (14) — εἰπὼν καταπαττόμενος (21). *Var.*, Dühmer : « αὐτὸς N. διέβρωσιν (*sic*) R. » Il y a αὐτὸς διέβρωσιν (15), | εἰπὼν (19), | πάλην au lieu de παιπάλην (20). Ext.

263. Παρακελεύεται (34) — εἰπεῖν (36). Int.

264. Ἀμέτρητ' ἀήρ : Ἀκατάληπτε (38) — εἶναι (42). *Var.* αὐτὸς νεφέλαι (40). Ext.

Ibid. Ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον : Ὅς παρείληφας (44) — τόπον (47). *Var.* ἐπιδραστῆ] ἐπιδραστῆ (46). Cette scolie est placée avant la scolie précédente. Ext.

Ibid. Δόξα (47) — ἀέρι (49). *Var.* ἐθρυλλεῖτο (48). Int.

Ibid. Ἀμέτρητ' ἀναρίθμητε (43).

Ibid. Ἐχεις βασταῖς (43).

265. Ακαμπρός τ' αἰθήρ : Ἰδίως τὸ τῆς ἡμέρας φῶς αἰθήρ καλεῖται | θ.ιν ὁ.... πυρὸν | ...ος καὶ διάπυρος (52) — εἰπὼν 53. Ext. Cette scolie est placée avant les deux scolies du v. 264 de la marge extérieure.

Ibid. Σεμναί τε θαὶ νεφέλαι : Οἰκείως (7) — ἀστράπτειν (12). *Var.* θυμους (*sic*, 9), | γένεσθαι (11). Ext.

267. Παρεπιγραφή · (24) — σκέπεται (25). *Var.* Il y a bien φησιν (25, cf. *Adn.*). Int.

268. Κυνῆν περικεφαλαίαν (33).

275. Intermarginale. Μετὰ τὴν (37) — σωματοειδῶς (43). *Var.* συναθροσθῆναι (39). Ext.

Ibid. Intermarginale. Καλῶς — μητέρες (47). Int.

277. Εὐακτον) λαμπράν, καθαράν (8).

278. Τοῦ μέγα ἡχοῦντος · ἔφαμεν (21) — νεφέλαι (22). Int.

280. Ἴνα ἀντὶ (22) — βλέπομεν (23). Int.

Ibid. Δενδροκόμους) ταῖς κομώσαις — δένδροις (20).

282. Ἀρδομένην) ἀρδευομένην (29).

283. Κελαδέματα) ἡχήματα (31).

284. Βαρυήχον — ψόφον (33). Int.

286. Intermarginale. Ὅμμα — λέγει (43). Int.

Ibid. Intermarginale. Ἐκφυροῦται, λάμπεται (43-44). Int.

287. Διασκορπίσαι — ἀποβαλοῦσαι (48). Int.

289. Ἴνα γυναῖκας εἰσαγάγῃ τὰς τοῦ χοροῦ · τοῦτο σχε... (4). *Observ.* εἰσαγάγῃ est fait de εἰσαγάγει. Int.

290. Intermarginale. Τὰ πάντα ἐφορῶντι (5). Ext.

291. Ὡ θαυμασιώταται (11) — σεμναί (12). Int.

Ibid. Intermarginale. Ὡ θαυμασιώταται (11) — σεμναί (12). Ext.

293. Ὡς ἐμοί γ' ὅ πολυτίμητοι : Ἀντὶ τυπῆσαι (25) — ἤχον (27). Ext.

Ibid. Ἀνταποπαρδεῖν) ἀντηχῆσαι (25).

294. Πρὸς τὰς βροντάς : Μηχάνημα ἐστίν (28) — βροντῇ (32). *Var.* ἀπετελεῖ (31). Inf.

294. Τετρεμαίνω) τρέμω (33).

295. Καὶ θέμις καὶ εἰ εὐσεβές ἐστι καὶ μὴ (35).

297. Ὑπὸ θεῶν καταπεμφθεῖς. Int.

Ibid. Τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν (6). Int.

298. Ὅμβροφόροι) ὄμβρον γέμουσαι (*Adn.*).

299. Αἰπαρᾶν (*sic*) διὰ τὴν ἐλαίαν τὴν οὔσαν ἐν αὐτῇ (50). Int.

Ibid. Χθόνα) τὰς Ἀθήνας (*Adn.*).

302. Οὗ σέβας ἀρρήτων : Ὅπου σέβασμά ἐστιν (2) — ἐσπουδάζετο (4). *Var.* Τὸ omis devant μὴ (3). Inf.

Ibid. Au-dessus de οὐ et de ἵνα le mot ὅπου. (Les deux fois de R²).

303. Ἴνα μυστοδόκος δόμος : Μυστικός (6) — μυστήρια (8). Inf.

Fol. 19, vers 304.

304. Ἐν τελευταῖς ἀγίαις : Ἐν τελεσιουργίαις ἀγιωτάταις, τουτέστι τοῖς μυστηρίοις · εἰκότως δὲ τὰς νεφέλας παρήγαγεν πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων · εἰ γὰρ τῶν νεφελῶν τὸ βρέχειν, ἀδύνατον δὲ καρποὺς ἀνευ ὄμβρ.. γεωρεῖν, πῶς οὐκ οἰκτιρῶς ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς νεφέλαις λόγος · εἰ γε καὶ τὸν Ἰαχρον αὐτὸν ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς (20). Sup.

305. Οὐρανίοις τε θεοῖς : Πρὸς ἀντιδικστολήν τῶν γθ.... θεῶν, ὧν ἡ

Δημήτρης καὶ Κόρη · τοῖς οὐρανίοις καὶ θεοῖς ἐπήγαγεν εὐσεβῆ βουλόμενος ἐπι-
δεῖξαι τὴν πόλιν · αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἐν τῇ πρόσκεινται θεῶν, αἱ δὲ Ἀθή-
ναι πάντας τιμῶσι τοὺς θεοὺς. Sup.

307. Καὶ πρόσδοι : Καὶ θρησκείαι (*sic*) περὶ τοὺς θεοὺς (*Adn.*). Sup.

Ibid. Intermarginale. Ψορταὶ καὶ πανηγύρεις. Int.

310. Παντοδαπαῖς ἐν ὥραις : Διὰ (1) — αἰεὶ (3). Sup.

311. Ἡρί τ' ἐπερχομένῳ : Τὴν (4) — πανήγυρις (6). Sup. et ext.

312. Εὐκελεύων τε χορῶν : Τῶν (9) — ἀναγορεύοντες τὰ θεάματα αὐτῶν
(14). *Var.* τοὺς γὰρ Διονυσίοις τοὺς κυκλικούς (11). Ext.

313. Βαρύδρομος : Ἀντὶ (15) — χοροῖς (17). Int.

315. Intermarginale. Δεληθότως (24) — σεμνὸν γὰρ ἐστὶ τὸ μέλος (25). Ext.

Ibid. Μῶν ἡρωῖναι : Κατὰ τὸ ἀρχαῖον (30) — ἡρωῖναι (31). Int.

316. Τοῖς φιλοσόφοις (32). Int.

317. Διάλεξιν : Ἀντὶ (39) — φράζειν (40). Ext.

Ibid. Διάλεξιν λόγων (46) — σεμνότερον (49). Int.

Ibid. Τὴν γυνῶσιν (44).

318. Τερατεῖαν : Τερατολογία (49) — παραμύθων (51). *Observ.* Entre
διηγέσθαι et τῶν je crois qu'il y a le mot ἐξ (50). Ext.

Ibid. Περιλεξιν : Ἀντὶ τοῦ (51) — συναρπάσαι (53). Ext.

Ibid. Κροῦσιν) δοκιμασίαν (53).

319. Ταῦτ' ἄρ) διὰ ταῦτα (30).

320. Στενελεσχεῖν : Τὸ στενελεσχεῖν (43) — ὄντα (45). Ext.

321. Ἔτερον λόγον τῷ ῥηθέντι ἀντιθεῖναι. Int.

Ibid. Νύξας) συνάψας.

323. Πάρνηθ') ὄρος Ἀττικῆς, θηλυκῶς ἢ Πάρνης (2).

327. Εἰ μὴ λημῆς κολοκύνταις : Παροιμία (12) — δάκρυον (17). Ext.

Ibid. Intermarginale. Παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα παρορώντων (13, de R²). Ext.

328. Πάντα γὰρ ἀντὶ τοῦ πάντα τόπον (26).

331. Πλείστους αὐταὶ βόσκουσι : Τοὺς μετεωρολόεσχας (29) — ὁρμωμένους
(30). Ext.

332. Ὡς πολλῶν (50) — νεφελῶν | ..διὰ τῶν οἶω | ...τῶν ἐν τῷ |μαν
| ..υομένους |στὸν οὐρανὸν | ...ἐφ' | ... βλέποντας (53). Int.

Ibid. Τοὺς κόμαις (4) — δούλων (6). Ext.

333. Ἀσματοκάμπτας : Τοὺς διθυράμβους (27) — λέγουσι (28). Inf.

Ibid. Μετεωροφύνακας : Τοὺς διὰ (34) — λέγει (36). *Var.* ἀπαντῶντας
(35). Inf.

335. Στρεπταίγλαν : Στρέφουσιν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσιν, καὶ ταῦτα
δὲ λέγει εἰς τὴν ἀηδῖαν τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις (41). Inf.

Ibid. Ταῦτ' ἄρ) λείπει ἢ διὰ (38).

336. Πρημαινούσας : Συστροφὴ ἀνέμου ἢ θύελλα. πρημαινούσας δὲ
μαινομένας (6) — πρῆσε μέσον ἱστῖον (8). Inf.

337. Εἴτ' ἑρέας : Διεράς μὲν (!) — πλῆξι..... | ἥ τὰς ὀρνίθων ὄψιν
εἰκασμένους · γὰρ ἐκάλουν τοὺς ὀρνίθους · αὐτίκα γὰρ ἐπὶ γ.γ. (13).
Inf.

Ibid. Ἀερονηχεῖς τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας (14).

342. Ἐκεῖναι αἱ νεφέλαι (49).

343. Εἴξαισι εἰοίκασι.

Fol. 19 verso, vers 347.

349. Ἀγρίους τοὺς παιδεραστὰς ἐκάλουν (19). Int.

Ibid. Οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου : Ἰερώνυμον (19) — μέρος (23). Sup.

351. Κατίδωσι Σίμωνα : Σοφιστῆς ὁ Σίμων ἦν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ (34) — ἐγκλήμασι (37). Sup.

352. Κλεώνυμον αὖται : Τὸν Κλεώνυμον (42) — ἔχει (49). Dübner : « 48 ὑπόγου R. » Cette observation est juste; mais il faut observer que, dans notre manuscrit, l'ι est ordinairement représenté par un point qui est souvent très petit, ainsi ὑπόγου.ον (46); ici il y a un petit intervalle blanc entre l'υ et l'α, et il pourrait bien se faire que le point représentant l'ι ait disparu. Sup.

354. Δειλότατον (50) — ἐλάφοιο (51). Ext.

355. Καὶ νῦν (53) — κιναιδείᾳ διαβάλλεται (2). Ext.

358. Χαῖρ' ὧ πρεσβύτα (*sic*) : Ἐξήγησις (9) — ἔλεγον (12). Ext.

Ibid. Θηρατὰ ἐπιθυμητά (17).

359. Αεπτοτάτων) συνετῶν (17). Int.

Ibid. Αἰρων) λόγων (17).

361. Πλὴν ἢ Προδίκω : Πλὴν μόνου Προδίκου. Ἐπὶ καθαιρέσει (47) — μετεωρολόγος (49). Ext.

362. Ὅτι βρενθύει τ' : Σεμνύνη καὶ μέγα φρονεῖς, ἣ καὶ ἀποσεμνύνεις ἑαυτὸν τῷ σχήματι καὶ ταυρηδὸν ὀρεῖς (51). Ext.

363. Σεμνοπροσωπεῖς : Σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις · εἰσὶν (4) — ἐπιτηδεύματα (6). *Var.* πρόσψιν au lieu de ὄψιν (6). Ext.

365. Ἀντὶ — λῆρος. Int.

367. Μὴ ληρήσεις μὴ φλυαρεῖς. (εἰς est ici représenté les deux fois par l'abréviation de ης.)

371. Εἰ τὸ βρέγειν (15) — παρετηροῦμεν (19). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μὴ παρεῖναι (38). Int.

372. Προσέφυσας) προσήρμοςας (40). Int.

374. Τρέμειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν (42). Int.

375. Κυλιόμεναι καὶ πρὸς ἀλλήλας στρεφόμεναι. Ext.

Ibid. Ὡ πάντα σὺ τολμῶν : Ἀντὶ (45) — τολμηρέ (46). Ext.

377. Κρημνάμεναι : Ἀντὶ (47) — ἀλλήλαις (48). Ext.

378. Ἡγοῦσι (50). Int.

380. Αἰθέριος δῖνος : Ἡ περιδίνησις ἡ αἰθερία (1) · ἐγγύθεν δὲ ἔλαθεν ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα (4). Ext.

383. Τὸ — νεφέλας (16). Int.

385. Intermarginale. Ἄγε ἢ λέγε (17). Ext.

Ibid. Τῷ τίνι (17).

Ibid. Ἀπὸ σου αὐτοῦ ἀπὸ αὐτοῦ σου (17).

386. Ἦδη ζωμοῦ πᾶν Ἀθηναίσις : Ἦδη ποτὲ ἐν (23) — κρεῶν (30). *Var.* παρ' Ἀθηναίσις] ἐν τοῖς Ἀθηναίοις (25). *Inf.*

387. Κορκορυγεῖν — γαστέρα (45). *Observ.* Pour λέγουσι, il y a le sigle de λέγει. *Inf.*

Fol. 20, vers 390.

391. Ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον φησί. *Int.*

392. Σκέψαι τοῖνον : Ὅτε ἔλαβεν (51) — γίνεται (2). *Observ.* ἐπεχειρεῖ R¹, ἐπιχειρεῖ R³ (52), | une lettre a été effacée après πάντα (53). *Sup.*

Ibid. Τυνουτού : Ἀντὶ τοῦ μικροῦ • συναγαγὼν δὲ φησὶ τοὺς ἀκτύλους φησὶ τοῦτο (49). *Sup.*

394. Ταῦτ' ἄρα καὶ τὸνόματ' : Δυϊκῶς (3) — πορδῆς (5). Cette scolie est après les deux scolies du v. 398. *Sup.*

396. Ὅς μὲν (11) — περιφλέγει (12). Cette scolie est après la scolie du v. 400. *Ext.*

397. Ἀφίησιν, ἐπιπέμπει (16). *Int.*

398. Κρονίων ὄζων : Ἀρχαῖε (17) — ἐκάλουν (19). *Observ.* κροῖνια, le premier i a été barré (18). *Sup.*

Ibid. Βεκεσέληνε : Ἦτοι (20) — σάλε (21). *Sup.*

400. Οὐδὲ Κλεώνυμον : Οὔτοι (7) — κωμωδοῦνται (8). *Ext.*

401. Σούνιον : Τόπος (9) — φυλῆς (10). *Ext.*

402. Σημειωτέον ὅτι Πελοποννήσιοι ἄρσενικῶς λέγουσι τοὺς ὄρυς : ἢ οὕτως ἐπειδὴ τοῖς ὑψηλοῖς δένδροις ἐπιπίπτει ὁ κεραυνός. *Ext.*

403. Ἐστενοχωρήθη (14) — λόγων (15). *Int.*

404. Ξηρός : Εὐδίας (16) — ὑγρασίαν (17). *Ext.*

Ibid. Κατακλεισθῇ : Συσχεθῇ (20) — πνεύση (21). *Ext.*

405. Κύστιν : Τὴν κοιλίαν (24) — πέφυκεν (25). *Ext.*

Ibid. Ὑπ' ἀνάγκης (26) — αὐτάς (27). *Int.*

407. Ὑπὸ τῆς ὀρμῆς (30). *Int.*

Ibid. Αὐτὸς — ἐκ πυρῶν (30). *Int.*

408. Διάσια • ἐορτὴ Ἀθήνησι (31) — ἄσας (36). *Var.* προσηγορεῖσθαι (34). *Ext.*

Ibid. Ἀτέλως ἀπείρως (39).

409. Κἄτ' οὐκ ἔσχον — διαρραγῇ (*Adn.*). *Ext.*

410. Ἢ δὲ ὀγκύτω (51) — ἀρτύσεων (51). *Int.*

411. Προσετίλησεν προσεράντισεν — λέξει (*Adn.*).

414. Ταλαίπωρον τὸ τηλεκτικὸν τὸ ἐπίπονον (3).

417. Ἀνοήτων, τῶν ἀπροδισίων (12). *Int.*

419. Καὶ τῇ γλῶττι (*sic*) πολεμίζων : Οὐκ αὐτῇ (15) — πρὸς τοὺς ἀντιπραττομένους (19). *Inf.*

420. Δυσκόλως κοιμωμένης, καταπονούσης τὸν βίον (*Adn.*). Ext.

421. Τὰς οὐμβρας (27) — εὐτελῇ (29). Inf.

422. Χαλκεῦειν, ἀντὶ τοῦ παιδεύεσθαι (34). Ext.

424. Χάος λέγει (36) — πολυλογίαν (38). *Var.* καὶ omis après δὲ (37).

Inf.

425. Οὐδ' ἂν προσείποιμι ἄλλον θεὸν οὐδὲ συντυχῶν (40). Int.

Ibid. Ἀτεχνῶς δι' ὅλου.

Ibid. Ἀπαντῶν) δυστυχῶν (43).

427. Οὐκ ἀτυχῆσεις : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀποτεύξει ὧν θέλεις (43). Inf.

428. Δεξιὸς) πεπαιδευμένος (*sic*, 45).

430. Σταδίοισιν) λείπει ποιήσατε.

431. Λοιπὸν) ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου.

432. Γινώμας ἔλεγον τὰς δημηγορίας. Inf.

Folio 20 verso, vers 433.

434. Ἀλλ' ὅς' ἑμαυτῷ : Ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν (49) — πεποίηται Στρεψιάδης (52). Sup.

436. Προσπόλοισι : Πρόσφυξι λέγει δὲ τοῖς φιλοσόφοις (5). Sup.

438. Τοὺς κοππατίας : Μετὰ (7) — δηλοῖ (8). Sup.

Ibid. Ὃς ἐπέτρυψε : Ὃς (9) — κακῶν δι' ὧν ἐδυστύχησα (10). Sup.

439. Νῦν οὖν χρησθῶν : Νῦν οὖν (20) — δηλονότι (26). *Observ.* δοικὸν R¹, δοικὴν R² (21). Sup. et ext.

442. Ἀσκὸν δέρειν : Τὸ δέρμα μου (27) — ἤττονα ἐπενέγκοι (32). Ext.

Ibid. Αὐχμεῖν) ξηραίνεσθαι (35).

445. Ἰτης : Ἀντὶ (36) — πραγμάτων (37). Int.

Ibid. Εὐγλωττος) λέγειν προσηγής.

446. Βδελυρὸς : Καὶ τὸν πόρνον οὗτος (38) — ἀνελεύθερον (40). *Var.* Les mots ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Αἰσχίνης manquent, | βδελύξασθαι (40). Int.

Ibid. Συγκολλητής) ψευδολόγος (42).

447. Εὐρησιεπής) ὀξύς.

448. Κύρβις κρόταλον : Περιέργος (46) — εἰδέναι (50). Ext.

Ibid. Κίναδος : Ἀπατητικὸς, (54) — ἐρπετόν (2). *Var.* ὅς au lieu de ὧς (1). Int.

Ibid. Τρύμη : Ὁ τετρημένος (9) — τρύπανον φασὲν · τρύμην δὲ καὶ τρίμμα τὴν ὀπὴν φασὲν · θέλει δὲ εἰπεῖν εὐτόνως ὡς τρύπανον (12). Int.

449. Μάσθλης : Ἰδίως (15) — πολυγνώμων (16). Ext.

Ibid. Εἴρων : Ὁ πάντα παίζων καὶ διαχλευάζων ἢ εἰρωνεύμενος ἀπατεῶν καὶ ὑποκριτής (22). Ext.

Ibid. Γλοιὸς : Μικρὸς καὶ βυπαρὸς καὶ μικρολόγος (38). Int.

Ibid. Ἀλαζών) πλανός.

450. Κέντρων : Τουτέστι (39) — τύποντας (41). Int.

Ibid. Στρέφει : Ἀπὸ τοῦ στρέφω ἢ μεταφορά · (50) — εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι (51). Int.

Ibid. Ἀργαλέος ἀκαταγώνιστος (53).

451. Ματιολοιχός : Οἱ μὲν (54) — λοχῶντα (2). *Var.* μάτιον, cette lecture me semble certaine. Düb. μάταιον, cf. *Adn.* (1). Ext.

453. Ἀτεχνῶς ἀκριθῶς (7).

Ibid. Χρῆζουσι οἱ φιλόσοφοι (7).

455. Intermarginale. Χορδὴν : Ἀπ' ἐμοῦ χορδὴν (8) — ἐντερον (9). Int.

456. Ἀλῆμα μὲν πάρεστι : Ἀντὶ τοῦ φρόνημα (30). Ext.

458. Ἀτολμον ἄλλὰ τολμηρόν.

459. Οὐρανόμηκες μέγιστον (32).

465. Intermarginale. Τὸ εὐδαιμονῆσαι δηλονότι (36). Int.

Folio 21, vers 478.

477. Παιδεύσει γνῶμας. Int.

481. Πρὸς τὰς μηχανὰς ὑπήντησε (7). Int.

484. Κεχερώσεται (16). Int.

485. Ἀντὶ τοῦ δυσχερὲς εἰς ἀπόδοσιν. Int.

486. Ἐχεις — λέγειν.

487. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ' : Πρὸς τὸ (18) — θανειστάς (20). Ext.

488. Παρέλκει τὸ ἀμέλει (*Adn.*).

490. Ὑφαρπάσει ἀντὶ τοῦ συναρπάσει (23).

491. Τί θαῖ κυνηδόν : Πρὸς τὸ (23) ὑφαρπάσει ἔπαιξεν, ἐπειδὴ καὶ οἱ κύνας ἀρπάζοντες ἐσθίουσι. ὅτι κυνικοὶ εἰσὶ φιλόσοφοι. Ext.

496. Ἀντὶ τοῦ ὀλίγον χρόνον (26). Int.

497. Ἰθὶ νῦν κατάθου : Ἀντὶ (28) — βούλεται (30). Ext.

498. Νομίζεται ἀντὶ τοῦ νόμιμόν ἐστιν.

499. Ἐγὼγ' εἰσέρχομαι : Οἱ γὰρ μέλλοντες εἰς.... ἵνα θεάσωνται χρήματα τοῦ δημοσίου γενόμενα (49) — κρύψωσι. *Var.* μή τι περὶ τὰ (49). Ext.

Ibid. Ὡς μέλλων τύπτεσθαι τοῦτό φησι (52). Int.

504. Ἐπεὶ (53) — πύξις (2). *Var.* La lecture νικτερὶς est certaine. Düb. : κυστερὶς (2). Int.

506. Ἀνύσας σπεύσας εἰς τὸ φροντιστήριον.

508. Ὡσπερ εἰς Τροφωνίου : Χρηστήριόν ἐστιν (21) — τροφὴν (31). *Var.* καταδύουσιν au lieu de καταδύνουσιν (28), | ὑπὸ au lieu de ὑπέρ (29). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ἐν Λεθαδεῖα (31) — δεδευμένους (33). Ext.

509. Χώραι, τί κυπτάξεις : Ἀπτικῶς (34) — ἐνταῦθα (36). *Var.* στραγεύει (35). Int.

510. Ἀλλ' ἴθι χάριον : Παραχθασίς τοῦ χοροῦ.... | δὲ ἐστὶν ὅτ' ἂν ἐκ τ..... | σεως ὁ χορὸς μετα..... | ἀπαγγέλη πρὸς τὸν.... Dans l'édition Didot, cette scolie est au vers 518, 41-43. Les lacunes que nous avons indiquées proviennent d'un trou dans le parchemin. Ext.

511. Intermarginale. Κομμάτιον χοροῦ. Ext.

514. Τῆς ἡλικίας) ἀντὶ τοῦ γηράσας.

516. Χρωτίζεται) πλησιάζεται (37).

Folio 21 verso, vers 521.

523. Ἀντὶ τοῦ (35) — λέγει (36). Int.

523. Ἡ) ἥτις (39).

524. Τοῦτο ἐπὶ τῶν προτέρων Νεφελῶν (40). Int.

Ibid. Ἐργον) πόνον (39).

Ibid. Φορτικῶν) τῶν κριτῶν (40).

528. Ἐξ ὅτου γὰρ ὑπ' ἀνδρῶν : Ἀντὶ τοῦ ἐνλογίσμοις (45) — ἐστιν (46).

Sup.

529. Πρῶτον (47) — δράματι (50). *Var.* ἐν δ' au lieu de ἐν ᾧ (48). Cette scolie n'est séparée de la précédente par aucun signe de ponctuation. Sup.

Ibid. Ήκουσάτην δέ : Ἀντὶ τοῦ εὐδοκίμησαν (52) — δράματι (53). Sup.

530. Κἀγὼ παρθένος γὰρ ἦν : Οὐπω (3) — εἰσιέναι (6). *Var.* δι' αὐτοῦ (*sic*, 4). Sup.

531. Παῖς δ' ἐτέρα : Ὅτι οὐ δι' ἑαυτοῦ ἐδόξαζε τοὺς Δαιταλεῖς, πρῶτον ἑαυτοῦ δράμα (16). Sup.

533. Ἐκ τούτου μοι πιστά : Ἐξ ἐκείνου (24) — συνῶμαι (25). Ext.

536. Παρ' Αἰσχύλῳ (29) — ἔπαινον (34). *Var.* παρ' ἐν Αἰσχύλῳ, les lettres ἐν ont été barrées (29), | οὕτως au lieu de οὕτω (31), | il y a τότε et non πότε (33, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Τὸν βόστρυχον : Αἰσχύλου φέρεται δράμα Χοηφόροι ἐν δ' (34) — ἐγνώρισεν (36). Ext.

Ibid. Καὶ ἡ κωμωδία (36) — ἰδῆ (38). Ext.

537. Ὡς δὲ σώφρων) αὐτῇ ἡ κωμωδία.

538. Εἰσῆσαν (52) — χάριν (53). Int.

539. Διχῶς (4) — ἐποίουν (6). Int.

540. Οὐδὲ κόρδακα : Ἔστι δὲ (11) — κωμικῆς (14). Ext.

541. Οὐδὲ πρεσβύτης : Ἐρμῶνα λέγει (25) — ἔτυπεν τῇ βακτηρίᾳ (26). Int.

542. Ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα : Τὰ φαῦλα (27) — ὄντα (30). *Var.* Au mot ἀφανίζων du lemme, le ν final est au-dessus de la ligne de R². Ext.

544. Τοῖς ἔπεσι — καλοῦσι (52). Int.

545. Οὐ κομῶ) οὐ μέγα φρονῶ (1).

547. Ἀντὶ τοῦ — πάλιν (7).

549. Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέωνα : Ὁ Κλέων ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀμεινίου • εἰκότως οὖν ὥς ἔτι περιόντι τῷ Κλ.... λοιδορεῖται ὁ Ἀριστοφάνηςον ἐν τοῖς προκει..... ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἦν Κλ.... τὸν λάρον δώρων ἐλον...ῆς (18). Ext.

Ibid. Μέγιστον) ἐν τοῖς ἱππεῦσιν (29, *Adn.*).

550. Ἀντὶ τοῦ (32) — κωμωδία (33). Int.

551. Λαβὴν ἀρχήν (35).

552. Κολετροῶσιν : Ἀντὶ τοῦ καταπατῶσιν, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας κατὰ πα-
 τουν.ν ο ἐνάλλεσθαι τῇ κοίτῃ : δῆλον δὲ ὅτι· πρῶτος ὁ Μωυσῆς ἐδιδάχθη
 τῶν δευτέρων Νεφέλων · λέγει ὅτι· ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσι (Adn.).
 Var. καταπατῶσιν R¹, καταπάτουςιν R² (37). Inf.

554. Τὴν δοκοῦσαν μητέρα εἶναι τοῦ Ὑπερβολου (6). Inf.

556. Ἦν Φροίνχος : Κωμωδίας ποιητὴς ὁ Φροίνχος (15) — ὑπερβολ.....
 αὐτὴ τὸ κῆτος ἦσθαι (17). Var. Au lemme et à la ligne 15, le copiste
 avait d'abord écrit φροίνχος; il a corrigé lui-même. Inf.

557. Ἐρμιππος μὲν (18) — σημαίνειν (20). Var. ἔοικεν (19), il y a
 καθ' αὐτου (sic, 20). Cette scolie est placée après celle du vers 552.
 Inf.

558. Καὶ γὰρ (21) — Ὑπερβολον (22). Inf.

559. Τῶν ἐγγέλων : Ἀντὶ τοῦ τῶν λέξεων (24). Inf.

560. Ὅσους ἐκείνοις τέρεται τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω (Adn.). Inf.

562. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — δόξετα· εἶναι (Adn.). Inf.

Folio 22, vers 563.

563. Ὑπερβόδοντα μὲν θεῶν : Ἔθος τοῖς (Düb. 566, 26) — δηλῶν (30).
 Sup.

567. Ἀλμυρᾶς : Δοκεῖ (36) — δεσπόζων (40). Var. θάλατταν au lieu
 de θάλασσαν (37). Sup.

570. Αἰθέρα : Τὸν αἴρα (45) — καὶ τὰ ζῶα δὲ, ἐν τῷ αἴρῃ ἔχει τὸ ζῆν
 (47). Sup.

571. Τὸν θ' ἱππονόμεον : Τὸν ἥλιον. Εἰκότως (1) — ἐξ ὧν αἱ Νεφέλαι (6).
 Var. ἀπὸ δὲ Ποσειδῶνος (3), ἀπὸ Ἥλιου (4). Int.

580. Μηδεμίαν διανοίαν (17) — προπετῶς (19). Ext.

582. Τὰς ὁρῶν συνήγομεν : Συννεμίαν (sic, 26) — ἐστυγνάζομεν (27). Ext.

585. Τὴν θρυαλλίδα : Τουτέστι (37) — χειροτονουμένον (39). Ext.

Ibid. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (42) — φαίνω (43). Ext.

589. Ὅσα (3) — καλόν (5). Int.

591. Ἦν Κλέωνα τὸν λάρον : Καὶ μὴν ὥς (12) — Κλέωνος λέγεται
 (15). Ext.

Ibid. Τὸν λάρον : Τὸν ἀρπακτικόν (7) — δημηγορῶν (9). Voici l'ordre
 des scolies sur cette marge extérieure : 585, 591, 580, 582, la se-
 conde scolie du v. 585, la seconde scolie du v. 591, 595, 599, 600.
 Ext.

595. Ἀμφὶ μοι αὐτῷ : Μετὰ τὸν (21) — ἔλεγον (26). Var. Ἦν περιαν-
 ὄρου (24), | οὕτως οὕτως (25), | προσμιμάζεσθαι | προσμιζέσθαι (sic, 26). Ext.

Ibid. Ἀντιδῶν ἡ καὶ ἀντιστροφή (27). Int.

596. Intermarginale. Περιφραστικῶς τὴν Κύνθον, ἔστι δὲ ὄνομα ὄρους (17). Ext.

597. Τὸ ὑψικέρατα (17) — ὑψικέρατον (18). Int.

599. Μετὰ τὸν (19) — ἱερ. φεσος (20). Je crois que l'article ἡ est omis devant Ἐφεσος. Ext.

600. Ἐνθα (23) — Ἀρτεμι (24). Ext.

601. Ἡ Αθηνά (sic).

602. Παρὰ τὸ δμηρικὸν, αἰγίδ' ἔχουσ' ἐν χειρί. Int.

Folio 22 verso, vers 604.

604. Σελαγεῖ : Μετὰ (31) — παρέλαβεν (33). Sup.

605. γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος (35). Sup.

607. Τὸ ἀντεπίρρημα ὁμοίον ἔστι τῷ ἐπιρρ.... (40). Sup.

609. Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χεῖρειν, καὶ οὐκ ἔστι Κλέων ὁ πρῶτος οὕτως ἐπιστεῖλας, ὡς τινές (7-9, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Τὸν Κλέωνα φησι (52) — χρήσει (1). *Observ.* En tête de cette scolie il y a quelques lettres, pour lesquelles je proposerais la lecture : Ἡ οὕτως. Les lettres πο.τ̃ sont seules sûres. Sup.

614. Τῆς σελήνης (10) — λύγνον (11). Int.

615. Καὶ εἰς ἄλλα ὑμᾶς φησιν εὐεργετεῖν (15). Int.

Ibid. Οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας : Οὐ παρατηρεῖν ἀκριβοῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας (16). Ext.

616. Κυδοιδοπᾶν : Ἀντὶ (17) — κυδοιμοῦ (18). Ext.

618. Ἀποτύχωσιν (34). Int.

619. Κατὰ λόγον : Ἀντὶ τοῦ (36) — διήσει (sic, 38). *Var.* τὸ est un peu effacé, mais cependant assez distinct (37). Ext.

621. Νηστεῖαν. Int.

Ibid. Διαβάλλει τοὺς ποιητάς (41). Cette scolie est à côté du v. 615, entre les scolies des vers 614 et 615. Int.

623. Ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος : Εἰς τὴν (47) — θυσίαις (1). *Observ.* Le sigle de λέγει pour λέγουσι (50), | le mot πρῶτος est très indistinct (51). Ext.

624. Τῆτες ἱερομνημονεῖν : Ἐξέπεμπον (13) — ἡξιώθη (19). *Var.* Il me semble qu'il y a δ au lieu de ῥ (17). Ext.

Ibid. Τῆτες) ἐν ἐκείνῃ τῷ ἔτει (9).

627. Πάλιν (28) — ἀμαθία (30). Int.

629. Σκαιόν : Ἀντὶ (40) — δυσπαρακολουθήτους (41). Int.

629. Ἀγροικόν) ἀπαίδευτον (42).

630. Λεπτὰ καὶ (44) — σκαριφήματα (45). Int.

633. Ἐξεῖ ἀντὶ τοῦ ἔξελθε · ἀσκάντην δὲ (15) — κράβατον (16). Int.

635. Ἀνύσας) σπεύσας (18).

638. Διαφερε δε (sic, 23) — διδασκαλία (25). Ext.

640. Ὑπ' ὀλφιταμοιβοῦ : Ὡς ἀγροικος (29) — δεξάμενος (30). Inf.

Ibid. Ἀλφειταμοιβοὶ — πιπράσκοντες (*Adn.*). Inf.

641. Εἶδῃ (47) — τετραμέτροις (48). Inf.

643. Πρὸς τὸ (49) — ἡμίεκτον Δ (51). Cette scolie est entre les scolies des vers 624 et 638. Ext.

644. Περίδου) συνθήκην ποίησον (9).

Folio 23, vers 648.

649. Πιθανὸν (25) — κοινωνία (26). Int.

650. Αἰσθάνεσθαι καὶ νοεῖν.

651. Κατενόησον : Εἶδος (29) — κεχρῆσθαι (32). *Var.* Il y a ἡπὸ τοῦ τὰ εἰς (31, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Κατὰ δάκτυλον : Ὁ κατὰ δάκτυλον (35) — βάσεις δυσιν, ἰωνικῇ καὶ χοριαμβικῇ (40). Sup.

653. Τίς ἄλλος ἀντὶ τούτου : Δείκνυσι (52) — γεγρακτόι (2). Ext.

655. Ἀγροίκος καὶ ἀμαθής (4). Int.

657. Ὁν εἶπεν ἤττονα. Int.

660. Ἀλλ' οἷδ' ἔγωγε : Καὶ ταῦτα (15) — ὅτι κατὰ τοῦτον ὤμνουν (17). Ext.

663. Τῷ αὐτῷ ὀνόματι (32). Int.

667. Μιμεῖται καὶ αὐτὸς τοὺς φιλοσόφους, κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὕμνου... Ext.

669. Πᾶσαν ἡλιφίτων πληρώσω (35). Après cette scolie se trouvent les deux vers 671 et 674 qui manquent au texte. Ext.

Ibid. Κάρδοπον : Μαγίδα (36) — ἄλφειτα (38). Ext.

670. Ἰδοὺ φησὶ ἕτερον διαμαρτυρεῖ (*sic*, *Adn.*). Int.

673. Ὡσπερ καὶ Κλεώνυμον : Τῶν πολιτευομένων (41) — γυναικῶν (46). *Var.* ἄρρενα] ἄρσена (44). Ext.

674. Ὅτι ὁμοιοκαταληκτὰ εἰσιν, ἅμα δὲ καὶ γυναικώδης ὁ Κλεώνυμος (50). Int.

676. Intermarginale. Ἐπειδὴ (52) — χρώμενον (2). Ext.

686. Οὗτοι — διαβάλλονται. Int.

Folio 23 verso, vers 693.

695. Σκέψαι (27) — ἐννοήθητι (28). Int.

698. Ἐπὶ τοῦ ἀσκάντου (*Adn.*). Int.

699. Τῆμερος : Ὡσημερινος (*sic*) καὶ ἔστι (35) — σημερινή (37). Sup.

700. Φρόντιζε δὴ : Ἐκάθισεν (38) — εἰσοδυναμεῖ τὸ νῦν (39, cf. *Adn.*). Sup.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ βλέπε (6). Int.

701. Τούτέστιν (8) — τρέπε (9). Int.

702. Στρέβει : Ἀντὶ τοῦ ἀνακρινε δοκίμαζε (7) · περίφερε — σκεψάμενος (11). Int.

703. Εἰς ἄπορον : Οὗ πόρον (20) — στενοχωρίας (24). *Var.* ἐὰν εἰς διά-
νοϊαν ζήτημα (21, cf. *Adn.*). Ext.

707. Καταπονούμενος ὑπὸ τῶν κόρεων στενάζει ὁ Στρεψιάδης. Ext.

Ibid. βακχικὸν (*sic*) δῖρυθμον (28). Ext.

710. μὲν ὅτι (29) — Κορίνθιοι (34). *Var.* ὅτι manque devant παρὰ
(30), | οἱ manque devant Κορίνθιοι (33). Ext.

717. Πῶς — ἀλγεῖν. Int.

Ibid. Παῖς. Ce mot est écrit à la fin du vers.

719. Μέχρι (43) — φροντιστήριον (46). *Var.* εἶπεν (44). Int.

721. Ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν · οἱ γὰρ φρουροῦντες (53) — φρουρᾶς ἄδων
(2). Ext.

726. Ἀπόλωλ' ἄρτίως : Ὑπὸ τῶν (19) — ἀπόλωλα ἤδη (21). Ext. et inf.

727. Οὐ — δήγματα (22). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ καλύψει (33). Int.

729. Κλπαϊδῆμα : Κίνημα (24) — γνώμην (27). Inf.

730. Ἐξ ἀρνακίδων : Ἀρνακίς (34) — ἀπὸ τοῦ ἀρνὸς καὶ τοῦ ἀρ...σθαι
τοὺς θανειστάς ἐξ ἀρνακίδων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν (38, cf. *Adn.*). Inf.

731. Ἐρχεται — Σωκράτης (45). Int.

734.ραφ. · δεῖ γὰρ (53) — αἰδοῖον (1). Inf.

Folio 24, vers 736.

740. Καὶ σχάσας τὴν φροντίδα : Ἀντὶ (9) — εἰρεσίαν καταπαυ... δὲ
σχάσας ἀντὶ τοῦ ἀπλώσας (12). Sup.

741. Λεπτὴν : Ἀντὶ (17) — ἐρεῦνα (19). Sup.

742. Δαιρῶν : Ἀναπτύσων (*sic*, 19) — σκέψιν ποιεῖ (22). Sup.

743. Ἐφ' ἡσυχίας (27) — τοὺς κόρεις (28). Int.

745. Κίνησον αὖθις : Ἀντὶ τοῦ καὶ (15) — σύμπηξον (50). *Var.* τὸ man-
que après δὲ (49). Ext.

746. Ὡς ἐνθυμηθεῖς (5) — βοᾷ (6). Int.

749. Διαβᾶλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες · καὶ μέχρι νῦν γε φαρμακίδες αἱ
Θεσσαλαὶ παρ' ἡμῖν καλοῦνται. Φασὶ δὲ α φεύγουσα κίστην αλε
φαρμάκων ἐκεῖ φουσαν (10). Ext.

751. Λορεῖον : Τὴν τοῦ (13) — αὖτη (15). Ext.

752. Ὡπερ κάτοπτρον : Ὁ γὰρ (16) — γεγραμμένα (25). *Var.* καθάπερ
καὶ (17), | τοῦ κατάγειν (18), | κἀκεῖνον ἀτενίσας πλησίον (23). Ext.

754. Πρὸς τὸ (26) — εἰκάδας (28). Int.

758. Εἰ κατηγοροίη, πάντες (40) — ἐφύλαξεν (42). Int.

759. Ὅπως ποίω τρόπῳ.

760. Ὅπως, ὅπως ὁ σκεπτόμενος.

761. Εἴλλε : Ἀπόκλειε (48) — ἱλλάσιν (49). Int.

763. Μηλολόνην τοῦ ποδός : Εἶδος (9) — χρυσοκάνθαρον (14). *Var.* ποδός ἐξ..... καὶ (12), | ἀνακοφίσαι (13). Ext. et inf.
 764. Ἀφάνισιν ἀποφυγὴν.
 766. Τὴν λίθον τὸν κρύσταλλον (24).
 768. Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ : Κατασκέυασμά (25) — δίχης (30). *Var.* Il y a bien προστάγομαι (29). Inf.
 770. Ὁ γράφων (38) — ἐκσκέπτομαι (39). Int.
 777. Καταδικασθῆναι (26). Int.

Folio 24 verso, vers 779.

781. Λεῖπει τὸ καλῶς λέγω. Int.
 783. Ὑθλῆς : Ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ (*sic*) — φλύαρος (29). Ext.
 784. Ἀντὶ — περιττόν. Ext.
 786. Ἀνακρίνει αὐτὸν εἰ μέμνηται. Int.
 788. Τὴν χάρδοσόν (36) — λέγει (37). Int.
 790. Ἰδίως (38) — Κρατῖνος ἐπιλησμοσυνη (39). La leçon ἐπιλησμοσυνη est certaine. Ext.
 792. Τὴν γλῶτταν (41) — καθεστηκέναι (42). *Observ.* Le copiste avait d'abord écrit καθεστηκότα ; il a barré les lettres *κότα* et a écrit à la suite *κέναι*. Int.
 799. Ἀντὶ τοῦ — σῶμα (47). Int.
 800. Ἐκικῶν : Ἡ εὐγενῶν (51) — θέλει (1). Ext.
 803. Πρὸς — φησι. Int.
 807. Μεθούς (29) — οὗς ἂν βό. λει (30). Int.
 811. Γνοὺς ἀπολάψεις : Ἀφαρπάσεις, ἀποκερδάνεις (*sic*), ἀποσπασεις λάφοντες γλώσσησιν (52). Ext.
 815. Κίονας : Ἀντὶ τοῦ (14) — καταφρονέοντι (16). Ext.
 817. Εἴ γε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τούτοις ἐπετιμήθη παρὰ (27) — νομίζοντος (29). Ext.
 819. Οἷον (31) — εἰδέναι (32). Int.
 821. Ἀντὶ τοῦ μωρὰ εὐήθη (34). Int.

Folio 25, vers 822.

824. Ὡς ἐπὶ τὸν φθονούτων διδασκάλων (37 et suiv.). Ext.
Ibid. Ὡς καὶ αὐτὸς (38) — μυστήρια (39). Int.
 829. Γελῶν (43) — σχολιαστικόν (44). Int.
 830. Σωκράτης ὁ Μήλιος : Παρ' ἱστορίαν, Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σ..... ἐπειδὴ Διαγόρας (46) — εἶπεν (48). Sup.
Ibid. Τὰ ψυλλῶν ἔγνη λέγειεἰν τὸν χαιρεφῶντα διὰ τὴν (15) — πόδας (16). Sup.
 832. Μανιῶν ἄστικῶς τὸ μανιῶν ἀντὶ τοῦ μανίας (17). Ext.

834. Ἀντὶ τοῦ εὐφρήμει καὶ μηδὲν εἴπης περὶ αὐτῶν βλασφημῶν (29). Ext.
Ibid. Λαίπει ἢ εἰς ἀνδράς δεξιούς (27). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ κακόν (29). Int.
835. Δοκῶν (34) — εἶπεν φειδωλίας (35). Ext.
838. Καταλούει μου : Ἔθος ἦν (41) — καταναλίσκεις (47). Ext.
841. Ἀντὶ τοῦ (51) — τοῦ ῥηματικοῦ (52, cf. *Adn.*). Int.
842. Ἀντὶ (53) — νοεῖν (54). Int.
845. Ἀντὶ (3) — παραφρονούντος (4). *Var.* ὦ au lieu de ὡς (3). Int.
846. Τοῖς σοροπηγοῖς τοῖς τὰς (9) — ἐγγὺς ὄντι τοῦ ἀποθανεῖν (12).
Var. ποιῶσι manque (9). Ext.
850. Ἀντὶ τοῦ οὕτως καλέσης. Int.
853. Διὰ τὸ ὠχρούς καὶ νεκρώδεις εἶναι ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους, διὰ τοὺς γίγαντας (17). Int.
855. Ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν : Ἀντὶ (20) — ἀπιλήσμων (22). *Var.* τοῦ omis devant γήρως (20). Ext.
857. Εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνήλωτα εἰς τὴν παιδείουσι καταδεδαπάνηκα (26).
 Int.
859. Ὡςπερ Περικλέης : Περικλῆς Ἀθηναίων (53) — ἀναλώσαι (*sic*) ταῦτα (2). Inf.
860. Ἀντὶ τοῦ (4) — δι' ἐμέ (5). Ext.
862. Ἀντὶ τοῦ ψελλίζοντι, ἄσημον φωνὴν προιόντι (8). Inf.

Folio 25 verso, vers 863.

862. Ἐκκλησιαστικὸν οὐχ ἔστατο δὲ ὁ τῶν δικαστῶν μισθός (11). Int.
864. Διασίεις ἀμαξίδα : Διάσια ἐορτὴ (13) — ἡγόραζον (15). Ext.
865. Ἀντὶ τοῦ λυπηθῆσθαι ποτὲ, ἔαν μάθω δηλονότι (18). Int.
868. Νήπιος γὰρ ἔστιν · ἐπεκτείνει (20) — νεώτερον (21). Int.
870. Τὸ ὄργανον τῶν (24) — κρεμαστῶν γράφεται (26). Ext.
- Ibid.* Τῶν κρεμαστῶν (26) — κρεμάμενος (27). Int.
872. Ὡς ἡλίθιον : Ὡς μωρὸν καὶ ἀνόητον καὶ ἀπαίδευτον διακεχηγνότε τοῖς χεῖλεσι (32). Ext.
875. Ἡ κλῆσιν : Κλῆσιν τὴν ματυρίαν, χάυνωσιν λύσιν (35) — ἀκούοντας (37). Ext.
876. Ὑπέρβολος : ὡς ἀπαίδευτον κωμωδεῖ καὶ ὀψιμαθῆ. Int.
877. Θυμόσοφος : Ἀντὶ (46) — μαθήσεως (47). *Var.* οὐκ omis (47). Ext.
878. Δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ μικρόν. Int.
879. Οἰκίας : Ἀντὶ τοῦ (49) — ποιεῖν (50). Ext.
880. Σκυτίνας) δερματίνας.
881. Κἄν τῶν σιδῶν : Ἐκ τῶν (52) — βατράχια γλύφουσι (2). Ext.
- Ibid.* Τὸ πῶς δοκεῖ ὡς θαυμαζῶν λέγει (5). Int.
885. Ἐὰν μὴ οἷός τε ἢ τοὺς δύο. Int.

Ibid. Πάση τέλῃ) παντὶ τρόπῳ (*Adn.*). Cette scolie est entre les scolies des vers 870 et 878. Int.

889. Ὁ κρείττων (33) — διαλέγονται (34). Int.

902. Δίκην) ἀντὶ τοῦ δίκαιον. Int.

905. Ἐρωτηματικῶς, ὅτι παιδοκτόνος εἶναι (46). *Var.* R¹ avait écrit ἐρωτηματικῶς et ἔχει sic, R³ a corrigé. Int.

906. Γελᾷ δὲ δίκαιος. Int.

907. Χωρεῖ) προκρίπτει.

907. Αἰεῖπει (50) — ῥήματα (51). Inf.

Fol. 26, vers 908.

907. Ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψύχρας
ἢ ἵνα ἐμέσω, γολεῖ γάρ μοι ἐπιπλέει
δια τὰ αὐτοῦ ῥήματα.

Observ. Au mot γολεῖ, R¹ a écrit un ἦ au-dessus de la syllabe ει.

— Cette scolie, divisée ainsi en trois vers, est écrite dans le texte d'Aristophane et par la même main que ce texte; elle est avant le vers 908. Ext.

908. Ἐσχητόγηρος ἢ ὑπερίφανος (1). Int.

Ibid. Μηδενὶ ἀρμυζόμενος (2).

910. Τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστὶν (7). Ext.

Ibid. Βωμολόχος : Ἀντὶ τοῦ (8) — θύματα (9). Ext.

911. Οὕτως (15) — εἶναι (16). *Observ.* Les mots τινὲς δέ φασι sont écrits deux fois. Ext.

913. Μολίβδος : Πρὸ τοῦ χρυσοῦ (20) — ἐμοί (23). Ext.

915. Ἀρχαῖος) λῆρος.

916. Τοῦ αὐτοῦ (25) — μαθήματα (28). *Var.* ὡς omis (27). Ext.

Ibid. Αἰεῖπει τὸ πρὸς ἐμέ (28). Int.

919. Διαβάλλει (32) — κωμωδεῖται (33). *Observ.* εἰσενεγκοντα, corrigé en εἰσενεγκοντα. Ext.

920. Ρυπαρὸς (29) — παρορωμένου (30). Int.

Ibid. Εὖ πράττεις) ἀντὶ τοῦ καλῶς λέγεις (31).

924. Ὁ πανδέλιτος τῶν περὶ (51) — εἶπεν (1). Int.

Ibid. Πανδελετίους) δυστρόπους (50).

928. Αὐμαινόμενον) ἀντὶ τοῦ ἐνυθρίζοντα (3).

Ibid. Μειρακίους) ἀντὶ τοῦ τὰ μειράκια (4).

929. Οὐχὶ διδάξεις) οὐκ εἶδ' σε (6).

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖος, λῆρος (7).

930. Σωθῆναι χρῆ) λείπει διδάξω.

933. Intermarginale. Ταῦτα — μειρακίου (10).

936. Τῷ δικαίῳ φησί. Int.

937. Τῷ ἰδίῳ. Int.

939. Φοιτᾷ : Ἀντὶ τοῦ (25) — ἐνλογιμωτέρῳ (27). Ext.

940. Ἀντὶ τοῦ ἄγε ὅγ'. Int.

941. Ἐκ τούτων) ἐκ τῶν αὐτοῦ.

943. Καινοῖς : Ἀντὶ τοῦ μικροῖς. Ext.

947. Ὑπ' ἀνδραγῶν : Οἱ ποιηταὶ (32) — φησί (34). Var. οὕτω] οὕτως (32), | pour λέγουσιν le sigle de λέγει (33). Ext.

949. Τὸ πισύνω) οἱ πισινοὶ (sic, 1).

959. Ἀντὶ τοῦ κοσμήσας · λέγει δὲ τοῦτο πρὸς τὸν δίκαιον (8). Ext.

Fol. 26 verso, vers 960.

965. Καὶ χρημνῶδη κατανήσοι : Κρέμνα εἶδος (34) — ἱρούρας (37). Var. II y a toutéssin et non τοῦτο τὸ (35, cf. *Adn.*). Sup.

967. Ἡ Παλλάδα : Ἀρχή (41) — Διὸς μεγάλου (45). Sup.

Ibid. Ἡ τηλέπορόν τι βόαμα : Καὶ τοῦτο (46) — βαήμα λύρας (50). Ext.

969. Οἶονεῖ κεκλασμένη τῇ φωνῇ τὴν ᾧδὴν προσενέγκοι (13). Int.

971. Οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν : Ὁ Φρῦνις κιθαρωδὸς Μιτυληναῖος (16) — ἄριστος (20). Var. Παναθήναια au lieu de Παναθηναῖος (18). Ext.

973. Ἐν παιδοτρίβῳ δὲ καθίζοντας : Εἰς (32) — διατρίβουσιν (33). Ext.

Ibid. Τούτέστιν, εὐκόσμως (34) — ἄκοσμον (35). Ext.

975. Κατέψων (41) — ἐρασταῖς (43). *Observ.* Au lieu de ἐκαθέζοντο, il y a ἐκαθοντο (42). Int.

980. Προαγωγεύων) μαυλίζων.

981. Ἀντὶ τοῦ (3) — κατὰ κύκλον, φησὶ διὰ τὴν κερφαλὴν (4). Int.

983. Ἀγλίζειν : Λιπαροῦς (7) — γελαῖν (8). Ext.

984. Διπολιῶδη : Τὰ λεγόμενα Διάσια ταῦτα καὶ Διυπόλεια · οὕτως (15) — εἰόετο (15). Var. ἀ] δ (15). Ext.

Ibid. Τεττίγων : Τοὺς τέττιγας (16) — εἶεν (18). Ext.

985. Κηκεῖδης : Διθυράμβων (24) — πανόπταις (25). Var. δὲ et ἐν omis (25). Ext.

Ibid. Βουφόνια, ἑωρτὴ (32) — καὶ τυθέντα διὰ τοῦ ποπάνου (36). Var. φασὶ] φησὶ (33). Inf.

988. Ὁρχοῦντο γὰρ ἐν θπλοῖς ἐν τοῖς παν ἀθηναῖος (46) — ἱσπίδα (48). Int.

Ibid. Δέον αὐτοὺς) ὅταν χρειᾶ.

991. Καὶ πιστήσει) ἀντὶ τοῦ (9) — ἐκκλησίαν (10).

993. Ἀπαίδευτα ποιεῖν παρὰ τοὺς αὐτοῦ γονεάς (16). Inf.

995. Ἀναπλήσειν) ἀφανίσειν (24).

997. Μήλω : Ἀντὶ (41) — βάλλειν (43). Inf.

Ibid. Μήλω) ἔρωτι.

Ibid. Ἀποθραυσθῆς) ἐκπέσης (15).

998. Ἰαπετόν) λῆρον, μωρόν (17).

999. Ἡλικίαν) τοῦ πατρός (50).

1001. Τοῖς ἱπποκράτους : Ὑπόδειξιν τινὰς καὶ ἀπαίδευται κομωφοδοῦνται · τὰ δὲ δνόματτα (7) — ἱερικλῆς (8). Inf.

1003. Ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου σύγκειται. ἡρὰ καὶ ἀπόβλημα καὶ ἀπαίδευτα (17). Inf.

Ibid. Στωμύλλον) φλυαρῶν (15).

Fol. 27, vers 1004.

1004. Ἰλίσχαντιλογ/ : Ἐκ τοῦ (19) — ἐπιτρέψαι (*sic*, 21). Sup.

1005. Ὑπὸ ταῖς μορίαις : Κυρίως (40) — τρέγειν (42). Sup.

1006. Σπερανοστάμενος : Αὐτὸς γὰρ (49) — καλῶν (51). *Var.* δὲ καὶ τῶν (50). Ext.

Le vers 1006, qui manque au texte, a été ajouté par R¹. Int.

1007. Μίλακος ὄρων καὶ ἀπραγμοσύνης : Ἀπραγμοσύνη (4) — ἀντὶ τοῦ πολυπράγμων ἦν (6, cf. *Adn.*). *Var.* εὐωιδίας. Ext.

1008. Ἦρος ἐν ὄρχα : Πνέοντος (7) — ψιθύρισμα (9). Ext.

1010. Πρὸς τούτοις οἷς λέγω.

1013. Ἡ γέλωτος χάριν ἢ διὰ τὴν τροφὴν ἔξεις πυγὴν μεγάλην (21). Int.

1019. Τὸ ἐκ πολυλογίας συνκείμενον (30). Ext.

1022. Τῆς Ἀντιμάχου : Οὗτος (32) — κωμωδοῦμενος (34). *Var.* ἔστιν καὶ, le mot δὲ est omis (33). Ext.

1024. Ὑψηλοτάτην, μεγάλην (48). Int.

1030. Πρὸς ταῦτα οὖν (49). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πανούργου (50).

1033. Ὁ δίκαιος (51) — εἰσέχθησαν (52). Int.

1034. Ἀντὶ τοῦ μεγάλων (54). Cette scolie se trouve avant la scolie du v. 1033. Int.

1038. Ὅτιων — ἡττηθῆναι (*Adn.*). Int.

1039. Τοῖσι φροντισταῖσιν) τοῖς φιλοσόφοις.

1041. Στατήρων) εἶδος νομίσματος (15).

1042. Αἰρούμενον τοὺς ἥττο... : Τὸ τινὰ (11) — νικᾶν (12). Ext.

Ibid. Πρὸς τὸν (16) — αὐτόν (17). Int.

1047. Ἐπίσχες : Τὸ ἐξ ἧς λαβὼν σε ἄφυκτον ἔχω • ἡ δὲ μεταφορὰ (22) — εὐθὺς ἐν ἀρχῇ (24). Ext.

1051. Ἡράκλεια λουτρά : Ἡρακλεῖ (34) — Πείσανδρος τῷ δ' ἐν Θερμοπύλῃσι θερμὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη ποιεῖ θερμὰ λουτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης (36). Inf.

1053. Ὡς ταῦτα (37) — λαλούντων (38). Int.

1054. Παλαιστρας) τῶν εὐγενῶν δηλονότι (38).

1057. Ἀγορητὴν ἂν) τὸ ἂν περισσόν, Ἀττικῶς

1059. Χρῆναι δηλονότι.

Fol. 27 verso, vers 1060.

1063. Πηλεὺς (2) — θηρία (15). *Var.* πάλι οὖν (6), | εἰς Ἴολκὸν (7), | ἐβουλήθη (12). Ext.

1068. Τρυφητής, γαμητής (35). Int.

1070. Συναμωρουμένη : Ἀντί (36) — πορνικόν (38). Sup.

1072. Ἐὰν σωφρονῆς (44). Int.

Ibid. Λαίπει τὰ κακά.

1073. Πότων : Ἀντί τοῦ τῶν συμποσίων (45). Sup.

Ibid. Κεχλισμῶν (48) — ἀδιαφόρων (49). Sup.

1075. Τὸ — λόγου. Int.

1078. Τὸ αἰσχρὸν — εἶναι. Int.

Ibid. Σκίρτα) σπατάλα.

1081. Ἀντί τοῦ ἡττάται.

1083. Ἦν ῥαφανιδωθῆ : Οὕτως γὰρ (2) — ἐργαζόμενοι (5). Ext.

1085. Ἀντί τοῦ οὐδέν (16). Int.

1086. Τοῦ εἶναι εὐρύπρωκτος (17). Int.

1087. Λαίπει ἢ εἰς ἴν' ἢ εἰς τοῦτο · ἐὰν εἰς τοῦτο νικηθῆς ἐμοὶ ὅτι οὐδέν ἐστι κακὸν τὸ εὐρύπρωκτος εἶναι. Int.

1088. Σιγήσομαι) λείπει τὸ ἐγώ.

1089. Συναγοροῦσιν ἐκ τίνων : Ἀντί (21) — ῥήτορες (22). Ext.

1091. Τραγωδοῦσιν ἐκ τίνων : Εἰς (23) — σχημάτων (25). Inf.

1096. Καὶ τῶν θεατῶν : Τῶν σωφρόνων (26) — πλείους (27). Inf.

1103. Τοῦτο (28) — φαίνεται αὐτῷ σὺν αὐτῷ συνάχθῃσθαι παραδ...τι μανθάνειν τῷ ἐτέρῳ (32). *Observ.* Le mot πότερον est écrit deux fois (28). Inf.

1104. Τὸ ἱμάτιον (34) — αὐτοῦς (35). Int.

1107. Κόλαζε) ἀντί τοῦ (43) — ἐκολάζοντο (44). Inf.

Fol. 28, vers 1108.

1108. Εὖ μοι στομώσεις : Ἀντί (45) — δικιδίους (49). *Var.* Les mots ἀντί τοῦ manquent (46). Sup.

Ibid. Ἀντί τοῦ δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας (*Adn.*). Int.

1111. Τὸ ἀμέλει παρέλκει. Sup.

Ibid. Οὕτως (51) — πεπαιδευμένους (52). Ext.

1112. Ἀπὸ — κομει.

1115. Τὸν τῶν (10) — μήτηρ (12). Ext.

1116. Ὁφελῶς) ἐκ τῶν δικαίων : Συναγωνίζονται καὶ συλλαβάνονται (*sic*, 14) — τοῦτο (16). Ext.

1117. Νεῖν ἀντί τοῦ ἀροτριᾶν καὶ σπείρειν (18). Int.

1119. Αὐχμὸν τὴν ξηρασίαν · πιέζειν καταπονεῖν, ἀφανίζειν (23). Int.

1125. Ἡ μεταφορὰ (25) — χιῶν γένηται (27, cf. *Adn.*). Ext.

1126. Ζημία (29) — γένηται (30). Int.

1130. Ὡς ἐπὶ (34) — ὡς Ἡρόδοτος (37, cf. *Adn.*). Ext.

1131. Κορωνίς (49) — τρίμετρα κγ (51). Int.

Ibid. Ἐξέρχεται ὁ Στρεψιάδης (51) — καὶ νέας (3). *Var.* Ἀθηνᾶϊοι · τὰς μὲν ἀπὸ (52). Ext.

Ibid. Μετὰ ταύτη δευτέρα: Τὴν δευτέραν καὶ εἰκάδα . . . φθίνοντος Ἀθηναῖοι
..... καὶ τὴν τρίτην ὀγδόην. ἐβδόμην, καὶ τὴν πέμπτην ἑκτὴν, καὶ τὴν
ἑκτὴν πέμπτην, καὶ τὴν ἐβδόμην τετάρτην, καὶ τὴν ὀγδόην..... ἐνάτην καὶ εἰκάδα
β φθίνοντος, εἴτα τὴν τριακάδα ἑνὴν τε καὶ (9). Ext. et inf.

1134. La partie inférieure du feuillet a été très éprouvée par l'humidité: le coin à droite est une restauration: nous donnons ligne pour ligne ce que nous avons pu lire à cette scolie et à celle du v. 1142.

Ἔνῃ τε καὶ νέῃ: Οὕτως παρ' Ἀθηναίους ἢ παρ' ἡμῖν τριακάς * ἢ νεο.....
νει ἐν αὐταῖς, καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννηῖσθαι * τότε δὲ μὴ ταχέως ἀπο-
διδόντα.....

δάνεια, ἀπήτουν. ὡς ὑπερόρους γενομένους * διο λυπείσθ.....

ἑνὴν τε καὶ νέαν * πέμπτη αὕτη ἐστὶ κς φθίνοντος (43). Inf.

1142. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον ἤττον φροντίζω λοιπὸν δανεισθῶν διὰ τὸ μ.....
κέναι δηλαδὴ τὸν υἱὸν τὸν ἤττω λόγων, ὃ περιεγενετο τῶν

λεγοντων (7). Inf.

1136. Τὰς γὰρ δεκάδας (54) — χρεώστας (2). Int.

1146. Θύλακον αὐτῷ ἐπιτιδῶσιν ἄλφι ἄνω (11) — κάρδοπον (12). Inf.

1147. Ἀντὶ — τιμᾶν (15). Int.

1150. Ἀπαιόλη ἀποστέρησις (26).

Fol. 28 verso, vers 1151.

1152. Ἐρωτηματικῶς. Int.

1154. Βοάσσομαι τὰν ὑπέρτονον: Παρὰ τὰ (14) — ἥτις δόμοις (16). Sup.

1160. Ἀμφήκει γλώττη: Ὡς (5) — τὸ εὔ..... ομώσεις αὐτόν (7). Ext.

1161. Προβαλλόμενος (9) — ἀσφάλεια (10). Int.

1163. Αυσανίας: Αὖθων (12) — πρω..... τρίτην συλλαβὴν (14). Ext.

1170. Διπλῇ, εἴτα ... εἴσθεις ἢ εἰς προαναφώνησιν τὸ ἰοῦ ἰοῦ καὶ ἱαμβοὶ
τρίμετροι ε ἐν εἰσθέσει (24). Ext.

Ibid. Τὸ ἰοῦ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται (22).

1171. Τὴν χροίαν ἰδὼν: Ἐκ τῆς (25) — τὴν χροίαν (26). Ext.

1172. Intermarginale. Λεῖπει ἢ εἰ, εἰς τὸ ἰδεῖν (27).

1174. Κῆντι-ορκικός: Εἰσέλθαι γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν. τι
λέγεις σύ * καταπλήξαι αὐτοὺς βουλόμενοι (32-35, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Ἀτεχνῶς ἀκριθῶς πάνυ. Πλεονάζει (*Adn.*). Ext.

1176. Ἀντὶ τοῦ (38) — διεβάλλοντο (39). Int.

1178. Διὰ τὰ χρέα.

1179. Ἔνῃ γὰρ ἐστὶ καὶ νέῃ τίς: Ἀντιλέγει (44) — δημοσίῳ (50). *Var.*
ὠμολογημένῳ (44), | σκέψασθαι βουλευέσθαι (49), | τεκνῶν αὐτῷ (49). Ext.

1181. Ἀπολοῦ...: Ζημιώσονται ταῦτα ἅπερ ἂν ἀναλίσσουσι (1). Ext.

Ibid.τον τὰς δύο ἡμέρας | ... νέσθαι καὶ δεικνυσιν | ἡμέρας
τὰ δύο | μὲν τριακάδος | νομηνίας | ... Ext.

1187. Il y a cinq scolies à la marge inférieure : 1187, 1191, 1192, 1196, 1198. Les difficultés, que nous avons rencontrées au recto de ce feuillet, se présentent aussi au verso, avec cette différence que, si au recto c'est la fin de chaque ligne du ms. qui a disparu, au verso, c'est le commencement. Pour ces scolies, nous donnons ce que nous avons pu lire, ligne pour ligne :

Ὁ Σόλων ὁ παλαιός : Ἀρχὴ ἐστὶν αὕτη τῆς τοῦ νόμου διηγήσεως

.....θέτης · ἀπομιμῆται τοὺς ῥήτορας, τοὺς τὰ ὀνόματα μὲν

.....λέγοντας, μὴ μὴν τοὺς νόμους εἰδότες.

1189. Τῇν ἐν (18) — δικαστήριον (19). Int.

1191 et 1192. ... αταβολαὶ τῶν πρυτανείων, ὅπερ μισθὸς ἦν, τῆς εἰσαγωγῆς

..... γὰρ ὁραχμὴ τῷ δῆμῳ (sic) : — Ἵνα πρὸ μιᾶς ἡμέρας

..... ορούμενοι διαλυθῶσιν · εἰ δὲ μὴ, τῇ νομηγίᾳ

..... εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς, φησὶν, ἐδόδοτο ἡ τριακάς (31). Inf. Cf. ci-dessus 1187.

1193. Οἱ φεύγοντες οἱ ἐναγόμενοι (Adn.).

1194. Ἀντὶ τοῦ ἀνευ δίκης. Int.

1195. Μετὰ βίας ἀπαιτοῦντο, μαστίζονται. Int.

1196.κ ἔμεινε τὸ ἔθος, ἀλλὰ τῇ τριακάδι, καταβαλ

.....ον τῇ νομηγίᾳ. Cf. ci-dessus 1187. Inf.

1197. Ἀρχαὶ οἱ ἄρχοντες (Adn.).

1198. Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν σφαγίων ἀπογεόμενοι (sic). Inf.

Fol. 29, vers 1200.

1200. Προϋθέσμευσαν εἰς μίαν ἡμέραν (9). Int.

1201. Ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι (10) — φρόνιμος (11). Ext.

1205. Ματαίως (21) — σωρεῦσαι (22). Ext.

Ibid. Τὸ — ἐγκώμιον (23). Int.

1206. Intermarginale. Ὡς ἄγροικος (24) — ἀναλογίαν (26).

1209. Φήσουσι (49) — δημόται (50). Ext.

1214. Εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ : Οὔτος (3) — ἔχον (11). Var. Il y a συν αὐτῷ sans esprit (3), | αἰσχάλλων (4), | οὖν ὅτι οὐ (5), | οἷδεν (8). Ext.

1216. Ἀπαναίσχυντῆσαι, εἰπόντα ὅτι οὐκ ἔχω (17). Int.

1218. Μαρτυρήσαντα — δικαστήριον (Adn.). Int.

1219. Δημότῃ : Ἀπὸ — δηλονότι (24). Int.

1220. Ὅτι φιλοπράγμονες οἱ Ἀθηναῖοι (26). Ext.

1222. Ὑπερβατόν · καλοῦμαι εἰς τὴν ἔννην τε καὶ νέαν · ἐστὶν δὲ ἀπὸ κοινοῦ τὸ καλοῦμαι (Adn.). Ext.

1223. Λεῖπει (30) — πράγματος (31). Int.

1225. Τὸν φαρὸν ἵππον : Τὸν τὸ (34) — αἰψηρός (35). Ext.

1226. Ἰππικὴν : Ταῦτα (39) — αὐτοῦ (40). Cette scolie est entre les scolies des vers 1205 et 1216. Int.

1229. Ἀκατάβλητον) τὸν ἀήττητον (43, Adn.).

1235. Τοῦτ' ἐστὶ καὶ ζημιωθῆναι τρεῖς ὁδοῦς (52) — οὐκ εἰσὶν (53). Var. τοῦ ὅρκου) τοὺς ὅρκους (53). Ext.

1237. Ἀλλ' διασημχθεῖς : Ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιε.... οἵτινες σημηγόμενοι.... βελτίονες γίνονται α..... παραφρονούντας (6) — ὥφελούονται (7). Ext. et inf.

1238 et 1240. Il y a deux scolies à la marge inférieure, celles du v. 1238 et du v. 1240 ; elles sont incomplètes, le feuillet 29 étant mutilé dans sa partie inférieure à gauche. Il manque donc au recto la fin, et au verso le commencement des lignes des scolies inférieures. Nous donnons ce que nous avons pu lire :

Ἐξ χοῆς χωρήσεται : Ὁ ἐγκεφαλὸς αὐτοῦ, ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου.....

τοῦ κεράμου, ἢ ἀσκοῦ μεταφορᾶς, ἢ ἀγγείου · ὅς ἐάν σημηθ...λ.....

ἐνπεφρακτόων. ἀποβεβλημένων : — Ἡσθ.....

φῆ ἐστὶ γελῶν γὰρ τοῦτο φησὶν, ἐκκαχάζει γὰρ τῆς προσηγορίας.....

τα, τὸν ἐκείνου τιθέμενος ὅρκον. ταῦτα δὲ φησὶν, ἐπεὶ.....

μήτε τοὺς ἄλλους, ἡγεῖσθαι θεοὺς, ἢ τὰς νεφέλας καὶ τὸν.....

1241. Ἀντὶ τοῦ ἐμοί, τῷ εἰδότι. Int.

Fol. 29 verso, vers 1242.

1246. Εἰπέ μόνον τὸ δοκοῦν σοι (52). Ext.

Ibid. Τῷ μάρτυρι — Στρεψιάδου (2). Ext.

1248. Ἐξ ὧν ἔμαθε παρὰ Σωκράτους (14). Int.

1252. Ἐν ὅσῳ — οἷδά τι (16). Int.

1253. Ἀπολιταρχεῖς : Ἀντὶ (17) — σκιρτήματα (21). Var. λόον au lieu de λόον (19, cf. Adn.). Ext.

1255 et 1256. Γραφὴν (22) — γραφάς · τὸ δὲ προσποδαλεῖς, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆσθαι καὶ τὰ πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μνάς (25). Var. προσποδαλεις R¹, προσποδαλῆς R² (24). Ext.

1258. Ὅτι (31) — ἀπαιδέυτως (32). Int.

1261. Ἐπεὶ (42) — εἶπεν δέον εἰπεῖν παίδων (45). Var. εἶπεν est une correction de R², R¹ avait εἰπεῖν (45). Ext.

1263. Κατὰ αὐτοῦ — ἡμῶν (51). Int.

1264. Ὡ σκληρὲς δαῖμον : Ταῦτα (53) — ἀπὸ τοῦ (6). Ext.

1269. Λεῖπει τὸ ἀτυχῶς ἐμοί (Adn.). Int.

1271. Διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι ἀνὴρ κακοδαίμων καὶ ἰώ μοί μοι (Adn.). Int.

1272. Τῶν χρημάτων (17) — ἔχων (18). Int.

1273 et 1277. Ces scolies sont à la marge inférieure, mutilée ici à gauche. Cf. ce que nous avons dit à la scolie du v. 1237.

..... τα πεσόν : Πρὸς τὸ ὑπὸ ἵππου ἀπὸ ὄνου εἶπεν, καὶ ἄμα πρὸς τὸ ληρεῖς.
 ατὰ μὴρόνεα λόγων πραττόντων εἰώθασι τὸ ἀπὸ ὄνου λέγ/ τὴν
 ὁ δὲ ἀπὸ νοῦ λέγ/ : — Προσκεικλήσθαι : Εἰς τὸ δικαστή
 ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δοκεῖς.

Fol. 30, vers 1284.

1286. Ἐπεὶ — τόκον (46). Int.

1289. Προβαίνοντος, ἀναλίσκομένου (47). Int.

1292. Οὐ λυσίτελε τὰς ἐπὶ γῆς πλεῖον εἶναι τὴν θάλασσαν. Int.

1297. Ἀμυντήριον. Int.

1298. Ταῦτα (53) — δανειστῇ (54). Int.

1299. Ἀξίεις ἐπιαλὼν (*sic*) : Σειραφόρον ἀντὶ (3) — ἐπιθαλὼν (12). *Var.* ἐπὶ ἄλλων] ἐπιάλων (4), | λέγω au lieu de λέγων (6), | les mots κεντῶν ὑπὸ τὸν προωκτὸν ne sont pas omis (8, *Adn.*), | ἀλοᾶν] ἀλῶαν (11). Sup. et ext.

1302. Λεῖπει ἡ σύν (31).

1303. Οἷον τὸπραγματῶν ἐρᾶν : Ἰστέον ὅτι (54) — υἱοῦ (3). *Var.* ἀπεληλύθαι (54), | διέξεισιν (1), | μέλλοι au lieu de μέλλει (3). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ἐν εἰσθέσει (32) — ἡμιόλειον (33).

1308. Ἀντὶ τοῦ καλόν (cf. *Adn.*). Int.

1309. Τὸν φιλόσοφον (6) — σοφίσασθαι (7). Int.

Ibid. Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ ἀνθ' ὦν (8). Ext.

1311. Αὐτὸν ἀντὶ τοῦ τὸν Στρεψιάδην. Ext.

1317. Οἷς ἀντιπαλῶν καὶ ἀντιλέγει. Ext.

1320. Εὐξεται (11) — εἶναι (12). Ext.

1323. Ἀντὶ (28) — ἐσχημάτισται (30). *Var.* Au lieu de λέγουσι, le sigle de λέγει (29). Ext.

Fol. 30 verso, vers 1330.

1335. Ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Int.

1338. Ἐδιδασχάμεν : Ἀντὶ (38) — ἐξεπαίδευσεν (40). Ext.

1346. Βουλεύεσθαι (8) — τρόπῳ (9). Int.

1348. Τολμηρός.

1349. Ἀλλ' ἔστιν τι ἐφ' ὃ θαρρεῖ. Int.

1352. Πρὸς γορὸν : Οὕτως (13) — διὸ καὶ ἐκλέγονται ἡ τετράμετρα, ἡ ἀνάπαιστα λέγειν · ὁ γὰρ ῥυθμὸς ῥαδίως προσπίπτει τοῖσι (Adn.). Ext.

1354. Ἐστιώμεθα : Ἐστιᾶσθαι (24) — ἔλεγον (25). Ext.

1356. Τὸν Κρίον ὡς ἐπέχθη : Ἀρχή (29) — εἶναι (31). *Var.* D'abord ἀκικέως, puis ἡκικέως, le tout de R¹ (30), | δὲ εὐδοκιμεῖν (31). Ext.

Ibid. Ἐπέχθη ὡς ἐκάρη (43). Int.

1357. Ἀρχαῖον : Οὐδενός (47) — ληρωδες (48). Ext.

1358. Γυναῖκ' ἀλοῦσαν : Καθάπερ (49) — πίνειν (51). Ext.

1360. Πολύγαλον γὰρ τὸ ζῶον (1). Int.

1364. Μυρρίνην λαβόντα : Παρὰ τὰ (7) — ἄδουσι (11). *Var. et observ.*
ἐκεί[?] ἔχει (7), | τὴν ἀφ..... οἱ τε γὰρ ἄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς
τινος παρχο..... δάφνης (13). Ext. et inf.

1367. Ασ..... συνεστῶτα οὐδὲ πυκνὸν, ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ
κομπώδη. φαντασίαν μὲν ἔχει, βασιανίζο-
μενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγ..... (20). Inf.

Ibid. Μεγάλας λέξεις ποιοῦντα (27). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ τραχύν (25, *Adn.*). Int.

Ibid. Στόμακα) τραχύν. Ce mot a été barré.

1368. Κινεῖν καὶ συνταράττεσθαι (29). Int.

1371. Τὴνην ὁ Μακχεύς * τὸ δὲ ἀλεξίκακε διὰ μέσου ἀναπε..... ση-
μειοῦται (42) — γαμοῦσιν (44). Inf.

Fol. 31, vers 1373.

1373. Κρούω (53) — κακοῖς (54). Int.

1375. Ἀντεβάλλομεν, ἐφιλονεικοῦμεν (1). Ext.

1376. Ἐφλα) συνέτριβε. Ext.

Ibid. Ἐφλα) ἔτυπτε.

1379. Λαίπει φοβοῦμαι. Int.

1380. Λαίπει τύπτομαι. Int.

1381. Ψελλίζοντος καὶ μηδὲν ἔναρθρον λαλοῦντος : νοοίεις (7) —
νῶ (8). Ext.

1384. Ἀφοδεύειν (16) — ἰποπατήσης (18). Ext.

1388. Ὑπὸ τῶν πληγῶν. Int.

1390. Αὐτόθι. Int.

1392. Ἀντὶ τοῦ εἰς ἄ.

1400. Τῶν καθεστῶτων) τῶν ὀρισμένων (46). Int.

Ibid. Ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς κατὰ (48). Ext.

1403. Τούτων) τῆς ἱππικῆς (51). Ext.

1404. Ταῖς τῶν φιλοσόφων (53). Int.

1406. Ἰππων φρόντιζε. Int.

1407. Ἀντὶ τοῦ βλαβῆναι (3). Ext.

1408. Ἐκώλυσας, ἀπεχώρισας (4). Ext.

1415. Παρὰ (9) — χαίρειν δο.... (11). Inf.

Fol. 31 verso, vers 1416.

1416. Τὸ τύπτεσθαι (13). Int.

1417. Παῖδες γὰρ (15) — ἔχουσι (17). Ext.

1420. Ἀντὶ τοῦ μηρὸς ὅλως. Int.
 1421. Ἀντὶ (34) — ἐρωτήσῃ (35). Ext.
 1423. Ἀντὶ τοῦ (36) — νομοθέτου (37). Int.
 1425. Πρὶν — δηλονότι (1). Ext.
 1426. Ἀφίεμεν) συγχωροῦμεν (2). Au-dessous de ce mot est écrit le vers 1426, qui manque au texte, de la main de R¹, en minuscule; à côté de ce vers, en onciale: ἀντὶ τοῦ τυπτήσαι ἡμᾶς (2). Ext.
 1427. Τὰ βοτά: Τὰ βοσκόμενα τὴν πόλιν (5). Ext.
 1429. Εἰς τὸ (8) — αἰνίττεται (9). Ext.
 1430. Διὰ τί δὴ (10).
 1432. Τῷ ἐμῷ διδασκάλῳ δηλονότι (12). Int.
 1436. Καταγέλασας. Int.
 1438. Τὰ πῖικῃ: Τὰ ἀκόλουθα — ἡμᾶς (27). Ext.
 1440. Ἐὰν (28) — παρὰ σοῦ (29). Ext.
 1453. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέψας. Int.
 1457. Ἐπέισατε, ἡπατήσατε. Int.

Fol. 32, vers 1460.

1468. Πατρῶν Δία: Οὕτως τιμᾶται (15) — Ἑλλήνων (18). Ext.
 1469. Ἐξ ὧν (19) — λαμβάνεσθαι (21). Ext.
 1474. Δεικτικῶς (24) — σφαῖραν (25). Int.
Ibid. Ὀστράκινον, εὐτελές, χύτρας ἄξιον (26). Ext.
 1477. Ταῦτα (33) — ἐκβάλλοντος τὰ δαιμόνια (34). Ext.
 1480. Τῇ ἀδολεσχίᾳ (3) — πεισθέντος (4). Ext.
 1482. Διωκάθῳ) κατηγορήσω, διώκω (8). Int.
Ibid. Λαίπει ποίησον (9). Ext.
 1483. Ὡς τοῦ Ἑρμοῦ ἀνανεύσαντος · ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν. Ext.
 1485. Δούλος αὐτοῦ.
 1486. Ἀντὶ τοῦ δίκελλαν. Ext.
 1488. Νῦν ἀντὶ τοῦ στέγην. Int.
 1489. Ἀντὶ — οἰκίαν (15). Ext.
 1493. Εἷς τῶν φιλοσόφων (17). Int.
 1496. Διαλέγομαι (19) — ἥλιον (20). Ext.
 1500. Ἀντὶ τοῦ μὴ κλασθῆ (22). Ext.
 1501. Ἀντὶ κλάσω τὸν τράχην. Ext.

Fol. 32 verso, vers 1502.

1503. Πρὸς τοὺς λόγους αὐτῶν. Int.
 1505. Ἄτερος φιλόσοφος. Ext.
Ibid. Ὑπὸ τοῦ χαπνοῦ δηλονότι. Int.

1507. Ἐπὶ τίνας (29) — μένει (30). Ext.

1508. Πρὸς τὸν οἰκέτην. Ext.

Ibid. Ὡς τῶν φιλοσόφων φευγόντων διὰ τὸ πῦρ. Int.

1509. Ὡς ἡδίσκουν) γράφεται καὶ οὕς ἡδίσκουν.

1510. Οἷον (35) — ἡμέρα (36). Ext.

Après les 9 derniers vers des Νεφέλαι, une ligne ornée et au-dessous ces mots : Ἀριστοφάνους ὑπόθεσις. Tout le reste du folio est blanc.

BATPAXOI.

Fol. 33 recto et verso.

Voici la disposition du folio :

Une ligne ornée et au-dessous :

$${}^{\pi}\chi$$

Ἀριστοφάνους ὁ βατράχ :

Dühner
Υπόθεσις II.

Μαθὼν (5) — Εὐριπίδην (14). *Variantes* : Les mots Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ manquent, | παρὰ Ἡρακλέους (3), | θελον (7), | εἰς] ἐς (14). Les lignes sont coupées de la façon suivante : 1re ligne ὁδὼν | 2e λαβὼν τὸ | 3e Εὐρι | 4e καὶ τῶν | 5e ἔπειτα | 6e Ἡρακλεῖ | 7e ἀνεφάνη | 8e στεφανοῦται | 9e οὐχὶ | 10e Εὐριπίδην.

Dühner
Υπόθεσις I,
36-38.

Après ce dernier mot, suit, dans la même ligne, la partie de Ὑπόθεσις I, comprise entre les lignes 36-38, Οὐ δεδήλωται — Θηβαῖον ὄντα ;

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ξανθίας •

Πανδωκεῦτται B •

Οἰκέτις δοῦλος •

Διόνυσος •

Ἡρακλῆς •

Χορὸς μυστῶν •

Νεκρός •

Εὐριπίδης •

Χάρων •

Αἰσχύλος •

Βατράχων παραχωρήματα •

Πλούτων •

Θεράπων Πλούτωνος •

Λιακός

Βατράχων ὑπόθεσις

Dühner
Υπόθεσις I.

Διόνυσός ἐστι (colonne I, ligne 1) — ὧς φησι Δικαίεργος (colonne II, 1. 4). *Var. et observ.* le mot ἐστι est en abréviation dans l'interligne — ἄδου (2) — λεοντήν (2) — il y a ῥ̣, Düb. « ῥ̣ vel ῥ̣ » (5) — τῇ χερουσίᾳ (7) — πρὸς παίζων (11) — ἄδουσι (12) — ἄδοντες (15) — à la marge le signe ⋅§⋅ (19) — μέχρι μὲν οὖν τινὸς (19) — Περσεφάταν (20) — ἐξιῶσαι (22) — τὴν τῶν Ἀθηναίων (24) — διαλ εται (il manque le trait d'abréviation pour faire διαλέγεται, 24) — τὸ fait de τῶ par R¹ ou R² (27) — αἶδη βραβεῖον ἔχοντος καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου • συστήσαντος (30) — αὐτὸν fait de αὐτοῦς par R¹ ou R² (35) — la phrase οὐ δεδήλωται (36) — Θηβαῖον ὄντα (38) manque — φρόνιμος βυσσῆς (*sic*, 2) — ὧς φησὶν Δικαίεργος (4).

Une ligne ornée ; le dernier tiers du folio est en blanc.

Ajoutons que le fol. 33 finit au mot *καθορῶνται* (15), et le fol. 33 verso commence au mot *ὁ τε Διόνυσος*.

Folio 34.

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου (ligne 25) — τὰ στρώματα (26). Sup.

Vers 1. Τῶν εἰωθότων : Ἀντὶ τοῦ (30) — πιτυτός (33). Sup.

3. Νῆ τὸν Δι' ὅτι βούλει : Ἰδιον (36) — θλίβομαι (40). *Var.* σκεύει, les lettres ει ont été grattées (40). Sup. et ext.

4. Πάνυ γὰρ ἔστ' ἥδη χολή : Ἀντὶ (43) — γλυκὺ μοχλοῦν ὅν ἐστί (44). Ext.

5. Πλὴν γ' ὥς θλίβομαι : Ἀντὶ — θλίβομαι (3). Ext.

8. Μεταβαλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ μετὰ φέρων ἀπὸ ὧμου εἰς ὧμον (8). Ext.

10. Ἀποπαρόδησομαι : Εἰς (14) — ἄκων (15). Int.

11. Μὴ ὀῆτ' ἱκετεύω (*sic*) πλὴν : Οἶον, εἰ (18) — λέγεις (20). Ext.

Ibid. Ἄλλως · τότε (20) — ῥᾶστα γὰρ μᾶλλον ἂν ἐξεμέσαιμι (22). Ext.

13. Φρύνιχος : Δίδυμός (23) — ἄλλοι Γ' Φρύνιχοι (28). Ext.

14. Καὶ Λύκις καμειψίας : Λύκις κομωδίας (31) — φέρεται (32). *Observ.* Voici l'ordre des trois dernières scolies : 11, 14, 13. Ext.

15. Σκευηροῦς' ἐκάστοτ' : Τριχῶς, ἥ γὰρ (35) — σημαίνει τὴν πτώσιν (42, δοτικὴν manque). Inf.

18. Παρὰ τὸ (49) — γγράφω (53). *Var.* φησὶν manque (53). Int.

19. Ὡς τρισκακοδαίμων : Ὁ Ξανθίας (1) — λέγει (2). Ext.

21. Τρυφή) ἀλαζονεία.

22. Ἐπαίξεν (11) — τρέφει (12). *Var.* ἐαυτῷ) αὐτῷ (11). Int.

23. Ὁχεῖσθαι (13) — καθήμενος (14). Int.

25. Ὁχεῖ) βαστάζει (23).

28. Ἐπάνω (25) — ἀνάφορον (26). Int.

Ibid. Καὶ φέρω, μὰ τὸν Δία : Τινὲς (27) — στιγμὴν (28). Inf.

32. Ἀντὶ τοῦ (31) — τὸν ὄνον (33). Int.

38. Ἀντὶ τοῦ (51) — τρυφηλός (1). *Var.* καὶ manque (51). Inf.

40. Ὁ Διόνυσος (5) — δειλόν (8). *Var.* Ἡρακλέως (7). Inf.

Fol. 34 verso, vers 42.

41. Νῆ Δία, μὴ μαίνιό γε : Δίδυμος (10) — φοβεθῆναι (13). *Var.* τοῦ omis (11). Sup.

46. Ὁρῶν λεοντήν : Διονυσιακὸν (14) — λεοντῇ · κροκωτὸν δὲ ἵνα ᾗ φοβερόν (16). Ext.

47. Τίς ὁ νοῦς : Τινὲς ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἀρμόζει · ἔνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος λέγεται · οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἀρμόττει. Sup.

48. Ἐπεβάτεον Κλεισθένης (*sic*) : Παύζει (30) — αὐτόν (35). *Var.* συβυρτίου, R¹ a mis un ι au-dessus du premier υ (33). *Ext.*

51. Θαυμάζων (42) — ἐξηγρόμην (44). *Var.* τὸ Ἀπόλλω (43). *Ext.*

Ibid. Κάτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην : Σκόπτει (45) — τοῦτο (50). *Var.* οἱ δέ φασιν Διόνυσον λε/ κάτ' (47), [ἔοικε] εοίκει (49). *Ext.*

53. Τὴν Ἀνδρομέδαν · Διὰ τί (4) — συκοφαντεῖται δὴν τὰ τοιαῦτα (7). *Ext.*

55. Δίδυμός (10) — Μόλωνα (13). *Var.* λέγει manque, et il y a ὧς au lieu de ἔς (12). *Ext.* et *inf.*

56. Γυναικός : Τινὲς ἀπὸ (14) — Διόνυσον (18). *Var.* ἀτταταῖ] ἀππαπαῖ (17), [ἔρασθῆναι] ἡρᾶσθαι (18). *Inf.*

61. Δι' αἰνιγμῶν ἀντὶ τοῦ διὰ ἀσαφείας. *Int.*

63. Ἔτνους) ὀσπρίου (32) — κωμωδοῦσιν (33). *Var.* πισίνου] πιόινου. *Int.*

64. Ἄρ') διδάσκω (37) — ἔτνους (38). *Var.* ὑποβάλλων (37). *Int.*

Ibid. Φράσω ἀντὶ τοῦ (38) — Εὐριπίδου Ὑψιπύλης (40). *Int.*

78. Πρὶν ἂν Ἰοφῶντα : Κωμωδεῖται (7) — ποιήματα (9). *Inf.*

79. Κωδωνίσω : Ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω (14) — ψόφω (15). *Inf.*

82. Ἀπλοῖκός (*sic*, 28) — Σοφοκλῆς (29). *Inf.*

83. Οὔτος (30) — θηλύτητα (31). *Inf.*

Fol. 35, vers 85.

85. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων : Ἡ ὥς (38) — διατριβήν (42). *Var.* μετ' ἄλλων au lieu de μετὰ ἄλλων (40). *Sup.*

86. Ὁ δὲ Ξενοκλῆς : Ὑῖος (44) — Ξενότιμος, Δάτις (*sic*, 46). *Sup.*

87. Πυθαγόρεος : Οὔτος ἄσκητος τραγωδός · ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς Πυθαγέλου ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες · ἔστι δὲ τραγωδίας ποιητὴς μοχθηρός. *Ext.*

91. Σταδίω) πλέον ἢ σταδίου Εὐριπίδου φλυαρώτερον (3). *Int.*

Ibid. Ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι (5). *Int.*

92. Ἐπιφωλλίδες : Τὰ ἐπικείμενα (9) — καλύπτεσθαι (11). *Ext.*

93. Χελιδόνων μουσεῖα : Περὶ τῇ ἐν Ἀλκιμῆνῃ (17) — Θρηκία χελιδόν (23). *Observ.* δ' ἂν εἴρ κισσός (*sic*, 19). *Ext.*

96. Γόνιμον : Φυσικόν τινα (38) — γεννητικόν (39). *Int.*

99. Ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν, βλάσφημον (41). *Int.*

100. Αἰθέρα) Εὐριπίδου (42) — αἰθέρα οἴκησιν Διός (43). *Int.*

Ibid. Ἡ χρόνου) ἐξ Ἀλεξάνδρου, καὶ χρόνου πρόθεσις ποῦς (45). *Int.*

102. Παρὰ τὰ (46) — ἀνώμοτος (48). *Ext.*

Ibid. Ἀνευ) χωρίς.

103. Ἡ μάλινομαι : Τοῦτ' ἔστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἄρεσκει (9). *Ext.*

Ibid. Σὲ δὲ) Ἀντὶ τοῦ σὺ ἀττικῶς (49).

104. Κόβαλα : Ἀντὶ τοῦ κακοῦργα καὶ ἀνελευθέρου (10). Ext.
 106. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε : Ἀντὶ τοῦ ὅλως (16) — τεχνήεντες (19).
Observ. Sur l'ω de συνόλως un circonflexe de R³ (17). Ext.
 107. Δειπνεῖν με δίδασκε : Ταῦτά με (21) — Ἡρακλῆς (22). Inf.
 113. Ἐκτροπᾶς) ὅπου τίς ἐκτραπῆναι οὐ δύνανται (24). Int.
 116. Ὁ Ἡρακλῆς — στέλγει (32). Int.
 119. Καὶ μήτε θερμὴν : Μήτε (37) — εἴπης (38). Inf.
 121. Ἀπὸ κάλου : Θράνους (39) — κάλως (43). *Var.* οἱ manque après
 ἱστάμενοι (41). Inf.
 122. Πνιγρᾶν : Καυματώδη · ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ θερμόν · πνιγεὺς γὰρ ἡ
 κάμινος (46). Inf.
 123. Σύντομος : Οὐ μόνον (49) — θυσίας τριτόμενον (52). *Var.* Au
 lieu de λέγουσιν, le sigle de λέγει (49). Inf.
 126. Ἀπὸ τῶν (2) — καταψύχων (3). Inf.

Fol. 35 verso, vers 128.

128. Ὁξύποδος ἐμοῦ (9). Int.
 129. Τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλὸς δὲ Κεραμικός. Int.
 131. Κεραμικός τόπος Ἀθήνησιν (13). — κάτω (18). *Var.* κατ' ἐνιαυτὸν
 λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα (14), | ἀφειθῶσιν (17). Sup.
Ibid. Ἐγένοντο δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομίαι ἐν τῷ Κεραμικῷ, Ἀθηναῖς, Ἡφαισ-
 του, Προμηθεΐως (12). Cette scolie vient après celle du v. 133. Ext.
 133. Τοῦ εἶναι (*sic*) καὶ σὺ σαυτὸν : Τοῦτο γνωριμώτερον (21) — σαυτὸν
 (23). Ext.
 134. Ἐγχεράλου θρίω δύο : Ἀρίσταρχος (41) — θρίον (49). *Var.* γὰρ
 οὐ ὥσπερ δύο, οὐ après γὰρ a été barré par R¹, | θρίον et θρία ont tou-
 jours l'accent aigu. Ext.
 138. Ἀδυσσον : Ἦν (*sic*, 50) — φασί (51). Ext.
 139. Συναγών (52) — πλοῖον (1). *Var.* La phrase ὁμοίως (53) — κα-
 θεστηκός (54) manque. Int.
Ibid. Τύννος (1) — τυτθόν (2). Int.
 140. Φεῦ : Ἄμα διὰ τὸ (5) — λαβεῖν (12). Ext.
 141. Ἀντὶ — ἔχουσιν.
 142. Θησεύς) ὅτε κατῆλθε μετὰ Πειρίθου (14). Int.
 146. Καὶ σκῶρ : Ὅτι τινὲς φασὶ τὸ σκῶρ (21) — Στράπτιδος (24). Inf.
Ibid. Νῶν δὲ, ἀντὶ (24) — κολαζομένους (26). Inf.
 149. Ἠλοΐησεν) ἔτυπεν (28).
 151. Μορσίμου) τραγωδίας ποιητῆς ὑπόψυχρος (30).
 153. Τὴν πυρρίχην : Κινησίαις (35) — κινήσει ἐχρᾶτο (37). Inf.
 156. Μυρρινῶνας) τοὺς τόπους τῶν μυρρινῶν (49).
 158. Οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια (1). Int.

159. Ὀνος ἄγω : Τοῖς μυστηρίοις (3) — ἀχθοφορῶντας ὡς ἂν ὅμοιον πάσχω
τοῦτο φησί (6). *Var.* χεῖαν] χεῖαν (5). *Inf.*

169. Γράφεται (19) — ἀργύριον (20). *Inf.*

Fol. 36, vers 170.

171. Πρὸς — νεκρόν (21). *Int.*

173. Ἀντὶ τοῦ (22) — ἐρεῖ (23). *Sup.*

Ibid. Ἡ δραχμή — αἰτεῖ (24). *Var.* δὲ manque (24). *Sup.*

174. Ὑπάγετε : Ἀντὶ (25) — ὁ νεκρὸς πρὸς τοὺς νεκροφόρους
φησί (28) *Sup.*

175. Ὅτι συμφωνήσω σοι τί (30). *Int.*

177. Ἐνέ' ὁδουλοῦς : Ἀντὶ (32) — ὁδοί (33). *Observ.* Il y avait
d'abord ἥμους ; R² a un peu retouché le premier υ (32). *Ext.*

Ibid. Ἀναβιῶν νῦν πάλιν : Ἐν ἤθει, ἐπεὶ ἀπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος (40)
— ἐμακαρίζοντο (41). *Ext.*

178. Ἐγὼ βασταῶ (Cette scolie est en minuscule). *Int.*

180. Ἐλατικὸν (43) — λέγει (45). *Var.* καὶ au lieu de νηὶ (45). *Int.*

181. Τὴν Ἀγερούσιαν λέγει (*Adn.*).

184. Χαῖρ' ὦ Χάρων : Δῆμήτριος (*sic*, 52) — λέγουσι δ' αὐτοὶ σαπρὸν, χαῖρ'

ὦ Χάρων, χαῖρ' (*sic*) ὦ Χάρων · εἴ που σφόδρα θυμοὶ (1). *Ext.*

Ibid. Πιθανὸν ὑπονοουμένους (1) — αὐτοῖς (4). *Int.*

186. Εἰς τὸ Αἰθῆρας πεδῖον : Τοῦτο (7) — Ἰδίου τετύπωκεν (13). *Var.* καὶ
est ajouté après δευτέρου (8). *Ext.*

187. Τῆς εἰς ἀναπαύλας : Ὄνομα τόπο κηρύσσει (*sic*, 24) — λέγει (25).
Ext.

189. Ναὶ μὰ Δία σου γ' οὐνεκα : Παρ' ὅσον (33) — ἐπιβάτη (34). *Ext.*

191. Εἰ μὴ νεναυμάχηκε : Διάφοροι γραφαί (53) — αἰρούμενοι (*sic*, 9). *Var.*
προσλαβεῖν] πρὸς λαβεῖν (5), | l'esprit rude de ἦν est de R² (7). *Inf.*

194. Παρὰ τὸ Αὐαίνου λίθον : Παρὰ τὸ (14) — οὕτω λεγομένου (15). *Inf.*

196. Ἀντὶ τοῦ (26) — οἰκίας ἰών (27).

199. Τοπικὸν τὸ οὐ.

200. Γάστρων) γαστρίμαργε.

202. Πρὸς τὰ βεύματα τὸ ἀντιβάς (42).

203. Ὅ κατὰ ἀντὶ τοῦ καί.

204. Ἀθαλάττωτος) μὴ ὢν ναυτικός (47).

Ibid. Ἀσαλαμίνιος) ἀπὸ τῆς νεῶς ἡ ὀνομασία (51).

209. Τοῦτο κερῆται ὡς ἐφυμνίω τῷ κώλῳ (25, cf. *Adn.*).

Fol. 36 verso, vers 215.

209. Ἐνλείπει (30) — βάτραχοι (31). *Var.* οἱ manque devant βάτραχοι
(30). Cette scolie vient après celle du v. 211. *Ext.*

211. Λιμναῖα κρηνῶν : Λίμνη τόπος (38) — τοῦ θεοῦ (39). Ext.

212. Ξύναυλον : Τὴν μετὰ αὐλῶν κοινήν. Ext.

216. Διόνυσον ἐν Λίμναισιν : Ἀπὸ τῶν ἐκυτῶν λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν Λίμναις Διόνυσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερὸν. Καλλιμάχος (40) — ἑορτάς (41). Sup.

Ibid. Ὁ κρασιπαλαίκιμος : Τοῦτο (49) — ὕμνος (50). Ext.

Ibid. Διὸς Διόνυσον) λείπει παῖδα.

Ibid. Ἰαχῆσαμεν) ἀντὶ τοῦ ἰχθυῖν (sic; 42, cf. Adn.).

218. Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι : Χύτροι ἑορτῇ (51) — τῶν ἀπθίθων (sic, 9).

Var. ἱερέων] ἱερῶν (5). Int.

Ibid. Χύτροισι) χύτροι ἑορτῇ Ἀθήνησι.

219. Ἐκυτῶν (10) — ἱερὸν (11). Ext.

222. Ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἀρχομαι : Διόνυσος (17) — Ἡρωδιανὸς δὲ βάρυνε αὐτό (20). Ext.

228. Εἰκότως (1) — πολυπραγμονεῖς γάρ (2). Int.

Ibid. Ὡ πολλὰ πράττων : Ὡ πολυπραγμονῶν ἣ οὐχ οὕτως ὅτι ἡσυχίαν ἀγει, ἀλλὰ (4) — περιεργαζόμενε (6). Ext.

230. Ἐπειδὴ γηλὰς ἔρειν δοκεῖ τράγου · διὸ καὶ αἰριβοτάν καὶ τραγοδάμωνα λέγουσι · Δίδυμος δέ [12] — κεροβάτης (15). *Observ.* Le mot ἣ est dans l'interligne, de R¹ ou de R² (12). Ext.

231. Πᾶν ὁ καλκμόρογγα : Ἐπεὶ σύριγγι ἤρεται ὁ Πᾶν ἥτις ἐστὶν ἐκ καλὰμων. Ἄλλως ὅτι οἱ (18) — ἐντέριναι ἦσαν (22). *Var.* ἀρχαίαν] ἀρχαῖαν (20). Inf.

234. Τρέφω) ἐν τοῖς ὕδασι.

240. Φιλωδὸν γένος : Πρὸς — φιλεῖν ἀδεῖν. Int.

241. Εὐηλόις) Ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσιν (54) — ἀφοβοὶ εἰσὶ (1). Int.

Ibid. Εὐηλόις) ἀντὶ τοῦ θερμαῖς (53).

243. Ἠλάμεθα) ἐσκιρτήσαμεν (Adn.).

Ibid. Κυπεύρου) εἶδος βοτάνης (Adn.).

244. Φλέω λογμῶδες (8) — πρωκτῶ πλέον φλέων (12). *Observ.* Le mot πλέον avant φλέων a été barré par R² (12). Inf.

247. Ἐνυδρον : Τὴν νῆξιν χορείαν εἶπεν (25) — ἀπλοῦστερον δὲ εἴρηται (26). Inf.

248. Αἰόλαν) τὴν πηδητικὴν.

249. Πομφόλυγες — παφλάζειν (Adn.). Inf.

Fol. 37, vers 251.

251. Τὸ λέγειν — ἔμαθον (46). Int.

257. Δεῖ νοεῖν (3) — παύσειν (7). *Var.* ἐποίησεν] ἐποίσει (sic, 7), [ἄρα ὑμᾶς] ἄρ' ὑμᾶς. Sup.

Ibid. Θηλυκῶς τὴν φάρυγα λέγει (8). Int.

260. Ἀντὶ τοῦ δόνηται καὶ ἐξισχύσει (9). Int.

263. Intermarginale. Σὺ γε πάντως : Ἐπὶ τοῦτο τὸ λέγειν βρεκεκεκέξ · πάντως παντελῶς · ἐξώθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεις (18). Ext.

268. Ἐμελλον ἄρα : Σιωπῶσιν (19) — ἀναγκαῖος (21). Ext.

269. Ὡ παῦε παῦε : Παῦσαι — παραβάλλουσι τῷ πλοῖω (29). Ext.

270. Ἀπόδος τὸν ναῦλον : Καλλίστρατος (35) — ναῦλλον (40). *Var.* νεωτέρους καὶ ἡ ναῦλος « ἡ ναῦλος ἡμῖν] νεωτέροις, καὶ ναῦλος ἡμῖν (38), | λέγεται καὶ οὕτω ναῦλλον] λέγεται καὶ οὐδὲ ναῦλλον (40, *Adn.*). Ext.

Ibid. Ἐχε δὴ τῷβολῶ : Ἀντὶ (41) — πράγματα (42). Ext.

272. Ἰαῦ, τοῦτο Ξανθίας φησί (46). Ext.

275. Ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι. Int.

276. Σὺ δ' οὐ εἶδες δηλονότι τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾶν φησιν. Ext.

280. Ἀντὶ τοῦ (3) — ἐχθρός (4). Int.

281. Μάχιμον) γενναῖον (5).

Ibid. Φιλοτιμούμενος) κενοδοξῶν (10).

284. Ἀθλου κατόρθωσιν ἀξίαν. Int.

286. Ἐξόπισθεν : Ὡς φοβούμενος Διόνυσον ταῦτα (12) — προβάλλει (14). Ext.

293. Ἐμπουσα : Φάντασμα (17) — Ταγηνισταῖς (23). Inf.

Fol. 37 verso, vers 290.

294. Ἀπαν τὸ πρόσωπον : Προσενεκτέον ἐν ἐκτάσει τὸ α̃ · σύνθεσις γὰρ αὐτοῖς · τινὲς ὅλον τὸ πρόσωπον ἐν λέγουσι, βολίτινον δὲ (31, cf. *Adn.*). — ἀποπάτημα (32). Ext.

295. Καὶ βολίτινον : Τὸ χαλκῶ (26) — γινόμενον (30). *Var.* ἔοικέν (29). Sup.

297. Ἱερέως τινὸς ἀκολούθου αὐτοῦ μέμνηται (34, cf. *Adn.*). Int.

298. Εἵχε (52) — καλεῖ (53). Ext.

299. Εὐλαθεῖται — Διόνυσος (3). Ext.

300. Τοῦτο χεῖρον τοῦ ἐτέρου (6). Int.

301. Ἰθ' ἥπερ ἔρχη : Τοῦτο (7) — ὄντος (8). Ext.

303. Ἡγέλογος, τραγωδίας (10) — σκώπτει (15). *Var.* προσστάντος (*sic*, 11). Cette scolie est placée après la scolie du v. 311. Ext.

308. Ὅδὶ δὲ δέιστας : Ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεὺς παρὰ — φύσιν (*Adn.*). *Var.* ὠχρεῖσας, l'e de ει a été gratté. Ext.

311. Αἰθέρα Διός : Ἀντὶ (46) — ἱαμβός (47). Ext.

Ibid. Τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος (48). Int.

312. Κατήκουσας) περισσὴ ἡ κατά.

314. Αὔρα τις : Τῶν ἐν (10) — ποιοῦσιν (11). Int.

316. Μετεβλήθη δ' χορὸς εἰς μύστας (18). Int.

319. Ἐφραζε) ὁ Ἡρακλῆς.

320. Διαγόρας μελῶν (20) — Σωκράτης (22). Inf.
 324. Μία τῶν μυστηρίων (14) — τεθνηκέναι (22). *Var.* ἕτερον Διόνυσον τὸν Ἰακχον (19). | πολυτημιήτοις, les lettres τη ont été barrées. Inf.
 326. Ἀνὰ λειμῶνα : Ἐν τοῖς (24) — σγήματι (26). Inf.
 327. Τοὺς χορευτάς. Int.

Fol. 38, vers 330.

330. Στέφανον μύρτων : Μυρσίνων στεφάνῳ (32) — ἀφιέρωτο (36). *Observ.* τοὺς θμοδέτας (*sic*, 34). Sup.
 331. Τὸν ἀκόλαστον : Λεῖπει ἢ γέριρε ἢ (50) — ἣν οὐδεὶς οὐκ ἂν τις κολάσειε χορείαν. Ext.
Ibid. Τὴν ἱερὰν (52).
 335. Intermarginale. Ἀντὶ (4) — κεχαριτωμένην (5).
 336. Λεῖπει γεραίρων. Int.
 338. Τοῦτο εἶπεν (7) — ζῶον (8). Ext.
 339. Ἦν τι καὶ χορῶς λάβης : Ἡ εἰλησις τῶν (21) — ἡμεῖς (22). Ext.
 340. Νοητέον (23) — ἀστήρ (25). Int.
 343. Φωσφόρος ἀστήρ : Τὸ (26) — ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια (29). *Observ.* ἐπεὶ τινὰ νυκτὸς, l'o de ce dernier mot a été retouché, il semble que R¹ avait νυκτῶς (27, *Adn.*). Ext.
 344. Ἀντὶ λάμπεται (41).
 345. Διὰ τὴν (43) — λέγει (44). *Observ.* οἱ ἄνθρωποι οἱ γέροντες, les mots οἱ ἄνθρωποι ont été barrés (43). Int.
Ibid. Intermarginale. Λειμῶν (39) — δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς (41).
 350. Λαμπάδι ἀπτων τῇ λαμπάδι (6).
Ibid. Προβαίνων τῷ βυθμῷ (7).
 351. Προσληπτέον τὸ εἰς • ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἔλειον δάπεδον • τινὲς δὲ ἀναγκινώσκουσι πάνθηρον παντοδαπὸν, ὀρνέον δεκτικόν • λειμῶν γὰρ ὑπόκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ (*Adn.*). Ext.
Ibid. Ἐλειον ἐλεῶδες (13).
 354. Ὅστις ἄπειρος : Ἀρίσταρχος (18) — μεμερίσθαι (19). Int.
 356. Μῆ — μυστήρια (35). Ext.
 357. Μῆτε Κρατίου : Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον (37) — ἐν τοῖς δράμασι (44). *Var.* τὸ est ajouté après τοῦτο (39). Inf.
 358. Ἡ βοιωλόχοις : Τοῖς πρὸς χάριν καὶ ἀπὸ κολακείας, ἀπὸ δὲ τῶν λοιγῶν τῶν περὶ (46) — περὶ τῶν θυόντων (48). *Var.* Il y a bien μετενήνεκται, Düb. : « μετένηεχται R » (47), | ἐπὶ τῶν βοιωτῶν ὑπὸ τὸν βοιμὸν (47). Inf.
 359. Ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ (6).
 360. Ταῦτα πρὸς τοὺς ῥήτορας (8).
 361. Ἦγουν — λαμβάνει (9).
 362. Ὁ Θωρυκίων ταξιάρχος ἦν (21) — προδοσία (24). Inf.

Ibid. Τάπόρρητ') τὰ τῆς πόλεως μυστήρια (26).

364. Ἀσκόματα : Εἰς διφθέρας (31) — Λακωνικῇ (32). Inf.

Fol. 38 verso, vers 371.

366. Ἡ κατατιλᾷται τῶν Ἑκαταίων : Τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων · τοῦτο δὲ (38) — Ἑκάτης (40). Sup.

372. Ἐντεῦθεν (22) — παρακελεύονται (25). *Var.* ἀλλήλοισι] ἀλλήλους (24). Int.

Ibid. Εὐανθεῖς κόλπους : Τῶν καθ' (25) — παρακελεύονται (26). Int.

374. Ἦτοι βάλλων ἢ βαίνων (28).

376. Ἡρίστηται] ἀρίστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς.

Ibid. Ἐμβρα] χόρευε.

378. Χῶπως αἰρήσεις : Ἐστὶν Ἀθήνησιν (33) — θύουσι (34). Sup.

380. Εἰς νέωτα. Int.

381. Ὅ — ἐλυσιτελεῖ. Int.

382. Ἐτερον τρόπον.

388. Παῖσαί τε : Ὅπερ (50) — παίσας ὥς χ' ὁ ξεῖνος (51). Int.

393. Ταινιοῦσθαι : Ἀντὶ (1) — στεφάνου (2). Ext.

395. Ὠραῖον θεὸν τὸν κατακαιρὸν φαινόμενον, ἐπὶ καιρὸν τὸν Διόνυσον. Ext.

399. Ἄνευ πόνου : Τοῦτο ἐπεὶ (19) — Διόνυσον (20). *Var.* τοῦ Κεραμεικοῦ] τὰς κεραμικὰς (20). Ext.

401. Πολλὴν ὁδὸν : Εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεος μέχρι Ἐλευσίνος πορεύεται (29). Ext.

Ibid. Ἀπὸ ἄστεος μέχρι Ἐλευσίνος (30). Int.

404. Ἦσον τὸ διὰ (32) — ποιηταῖς (35) : ἢ οὕτως (42) — ἐποίησας (43). *Var.* κατεσσίγη (sic, 32), | Διονύσω] Διονυσίῳ (34). Ext.

406. Καὶ τὸ βράκος : Ἐτι (44) — κατακολλᾷται (46). Ext.

Ibid. Ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πρὸς τὸ εὐτελεῖν (47). Int.

410. Ἀντὶ — ἀρτίως. Int.

411. Συνεχόρευον γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες. Int.

Fol. 39, vers 414.

415. Τινὲς (2) — λέγειν (3). Int.

418. Ἀρχέδημος : Οὗτος ὡς ξένος (26) — χθονός (28). *Observ.* Les mots δέ ἐστι sont écrits avec les signes d'abréviation, la transcription donc n'en est pas rigoureuse, et on peut lire δ' ἐστ' (27, *Adn.*). Sup.

Ibid. Φράτορας : Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁδόντας, συγγενεῖς εἶπεν · ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ (23) — πολίτας (26). Sup.

419. Ἀντὶ — δήμου.

420. Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι : Οὕχ ὥς Ἀπόλλων πρὸς (30) — φασιν (35).
Var. νεναιυμάχηκεν (32). Ext.

421. Ἀντὶ τοῦ (46) — αὐτῶν (48). Ext.

Ibid. Τὰ πρῶτα ἔχων (48).

422. Ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλίαν (52).

423. Ἐν ταῖς ταφαῖσιν : Τοῖς κατὰ (6) — κακεμφάτως (10). Ext.

427. Ἔστιν δὲ — Ἀναφλύστιος (20). Cette scolie est rattachée à celle du v. 423; les mots κακεμφάτως et ἔστιν se suivent sans interruption dans la même ligne. Ext.

Ibid. Σεβῖνον θστις ἐστίν : Πιθανῶς τὸ (13) — αἰδοῖον (16). *Var.* αὐτῶ] αὐτὸ (14). Ext.

Ibid. Intermarginale. Ὀνοματοποιεῖ — Κλεισθένους (12). *Var.* ὡς omis.

431. Intermarginale. Λιόνυσος — ἐρωτᾷ.

434. Τὸ δὲν παρέλκει.

435. Ἐρωτήσης με.

439. Ἡ Διὸς Κόρινθος : Τῶν Μεγαρέων (36) — Κορινθίους (43). *Var.* xῆρυξ] κήρυξ (37), | ἐπέμενέν (38), | οἰκλινθέντες (*sic*, 39). Ext. et inf.

440. Ὁ λόγος πρὸς αὐτὸν χορόν (12).

441. Ἦτοι — Δήμητρος.

443. Οἷς — ὅσιον.

445. Τῇ — οἷσων. Int.

450. Intermarginale. Ἀντὶ (44) — παίζοντες (45).

453. Μοῖραι οἱ θεσμοί. Int.

456. Ὅσοι μεμυήμεθα : Ἀντὶ (47) — στόμα (49). *Observ.* ἐμυσταγωγῇ-
 θημεν, l'η de θη est sur un ε primitif, le tout de R¹, | ἐκλήθη ἀπὸ παρὰ,
 le mot ἀπὸ est barré (48). Inf.

Ibid. Τοῖς μυσταῖς (50). Int.

Fol. 39 verso, vers 458.

459. Καὶ τοὺς ιδιώτας : Ἀντὶ τοὺς ιδίους (51) — ἀμαθής (54). *Var.* οὔτω] οὔτε (53). Sup.

460. Ἐπανάληψις τὸ τίνα (14). Int.

461. Ὡς ἐπὶ ξένων. Int.

463. Τὸ φρόνημα. Int.

468. Ἀντὶ τοῦ ἀπόδρασας. Int.

469. Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος : Οὕτως — ἀθλητῶν (*Adn.*). *Var.* Au lemme
 ἔχει R¹ ἔχη R², | μέσων ἐλήφθην. Ext.

470. Διὰ τὸ (29) — ἡ πέτρα (30). Ext.

472. Περίδρομοι : Οἶον (35) — Ἐρινύας (36). Ext.

474. Ἀττικοὶ (42) — λίτρον (*sic*, 43). *Observ.* Pour λέγουσιν, il y a
 le sigle de λέγει (43). Int.

475. Ταρτησία μύρινα : Παρὰ τὰ ἐν (45) — μύριναν εἶπεν (50). *Var.*
 καὶ est ajouté après δὲ (47), | περὶ] παρὰ (48). Sup. et ext.

Ibid. Μύραϊνα ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι (45). Int.

477. Γοργόνες Τιθράσσαι : Οἱ Τιθράσιοι ἀπὸ δήμου (1) — κατανενέμηνται (5). *Observ.* Au lemme, le second σ de τιθράσσαι est expunctué. Ext.

Ibid. Διασπάσσονται διασπαράξωσι (7).

Ibid. Τιθράσαι τόπος τῆς Λιθύης (7).

478. Ὀρμήσω ἀντὶ τοῦ κινήσω.

479. Ἐγκέχοθα κάλει θεόν : Ὅτι πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον · ἐπειδ' ἂν γὰρ σποδοποιήσωνται (*sic*) ἐπιλέγουσι (il y a le sigle de λέγει) ἐγκέχυται, κάλει θεόν · πρὸς δ' ἐξείλεκται εἰς τοῦτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ξανθίας (9) — βοῶσιν Σεμελίχιε Ἰακχε πλουτοδότα (14). Ext. et inf.

Ibid. Τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λέγει (*Adn.*). Int.

Ibid. Τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς τὴν θυσίαν (*Adn.*).

481. Ὀρακιῶ : Ἀντὶ (25) — ἐκλύεται τις (26). Int.

482. Σπογγίαν δ' ἐυτόνως Ἀττικοί.

483. Ὁ Διδύσος (31) — καρδία μου (32). *Observ.* Il y a πόστιν (*sic*).

484. Δείσα (*sic*) γάρ : Αμβάνει γὰρ ὁ (36) — πρωκτόν (38). Int.

Ibid. Τίθησι γὰρ τὸν (38) — χάριν (39).

487. Πῶς δειλός : Δειλὸς εἰμι ἐγὼ ὅτι ῥησά σε σπογγίαν · τοῦτο δὲ ὡς θαυμάζω (*sic*) ἔαυτὸν (41) — ἐσιώπησεν ἄν (43). *Var.* ῥησέν (42). Inf.

489. Κατέκειτ' ἂν οὐκ ἂν κίτησέν σε ἔτερος.

490. Ἀπεψήσάμην κατεμαξάμην.

492. Ψόφον τὸ ὄγκον.

494. Τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε (5). Inf.

Ibid. Αἰμά ἐστι τὸ φρόνημα · ἀντὶ τοῦ μεγαφρονεῖς (8).

497. Ἐν τῷ μέρει ἐν ἴσῃ μερίδι.

498. Οὐδαμῶς (14) — διδόναι (16). *Var.* επαγγέλη (16). Inf.

499. Αὐτὸς (17) — Ἡρακλεόξανθίαν (19). *Var.* τοῖς] τῶν (18), | εἶχεν συμμιγνὺ οὔν (*sic*). Inf.

Fol. 40, vers 502.

501. Οὐκ Μελίτης : Ἀντὶ (20) — δοῦλον (24). *Var.* ἔστιν (22). Sup.

503. Ὡ φιλταθ' ἤκει : Θεράπαινα Ἀδοῦ (47) — λεοντήν (48). Sup.

504. Ἡ Κόρη δηλονότι. Int.

505. Κατερικτῶν : Τῶν καττακεκομμένων (52) — σχιζομένων (53). Ext.

506. Ἔντος — γάλακτος (3). Ext.

507. Κολλάθους λέγει (12) — κολλυβίζεσθαι (15). Ext.

511. Ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον (23). Int.

512. Λεῖπει — ἔασον (*Adn.*). Int.

Ibid. Ληρεῖς ἔχων : Τοῦτο (27) — δὲ τὸ ἔχον (29). Ext.

516. Ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν (35). Int.

Ibid. Παρατετιλμένα : Λεῖπει τὰς τρίχας · αἱ γὰρ — τρίχας (44). Ext.

518. Ἀντὶ (47) — κλέπτειν (48). Int.

Ibid. Εἰσήρετο ἀντὶ τοῦ εἰσεφέρετο (49).

520. Αὐτὸς) ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης.

521. Ὁ παῖς) τῷ Διονύσῳ φησί.

522. Κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος (54). Int.

Ibid. Ἀληθῶς γ' ἐνόμισας (*Adn.*).

523. Ἐσκεύασα : Ἄρα, φησί (4) — ἐποίησά σε παίζων (5). Ext.

526. Ἀφελέσθαι διανοῇ : Ἀντὶ τοῦ (8) — δηλοῖ (10). *Var.* ἀφελέσθαι τὰ ὄπλα με (9), | συνκατάθεσιν (*sic*, 10). Ext.

527. Οὐδ' ὅλως (11) — διστάζω (12). Int.

529. Ἐπιτρέπω) ἀνατίθηναι.

534. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός : Ταῦτα λέγει (27) — Ξανθίαν δοῦλον (33).

Var. ἀπήγγειλε (*sic*, 31), | ἐποίησεν (32). Inf.

Ibid. Ἀποδέχεται τὸν (33) — αὐτοῖς (34). *Var.* ὡς manque (33). Int.

535. Intermarginale. Ἀντὶ — τετριμμένους.

537. Intermarginale. Τὸ — μέρος.

538. Ἀντὶ τοῦ (50) — εἰκόνι (51). *Observ.* ἤκονι R¹, εἰκόνι R². Ext.

540. Δεξιῷ πρὸς ἀνδρός : Οὗτος τῶν (1) — Ἰσοκράτους (4). Inf.

Fol. 40 verso, vers 542.

542. Ἐν στρώμασι Μιλησίοις : Ἐκεῖ (28) — ἐργασία (29). Sup.

543. Τὸ δὲ ἀνατετραμμένος ἀντὶ τοῦ ἀνακείμενος καὶ κατὰ φιλῶν ὀρχηστρίδα (38). Sup.

Ibid. Τινὲς οὐρητρίδα τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον (36). Int.

Ibid. Κυνῶν) φιλῶν.

544. Ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον : Ὅρῳ γὰρ ὁ Διόνυσος φησί συνιόντα τῇ (40) — ἄν με (44). Ext.

545. Τ' οὔρεθίνθου : Ἀντὶ τοῦ αἰδοίου (45) — Διόνυσος (48). Sup. et ext.

548. Ἀντὶ τοῦ (51) — ὑπόνοιαν (53). Cette scolie est placée au-dessus de la scolie du v. 544. Ext.

549. Πανδοκεῦτρια (5) — βεβρωκότα τί (6). Ext.

Ibid. Ὁ πανοῦργος) ὁ Διόνυσος.

551. Ἡ ἑτέρα πανδοκεῦτρια. Int.

552. Τῷ Διονύσῳ δηλονότι. Int.

553. Ἀνάβραστ') ἐψημένα (*sic*), ξεστά (14).

554. Ἀνημιωβολιμαῖα : Ἀντὶ τοῦ (7) — ἡμιωβολίου (8). Ext.

Ibid. Δώσει τίς) ὁ Διόνυσος (25).

555. Τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ : Οὐ δεῖκνυται (27) — γύναι (29). Ext.

556. Κοθόρνος τὰ υποδήματα (32). Int.

558. Οὕτως ἔλεγον Ἀττικοὶ, οὐδετέρος (*sic*) τὸ τάριχος (34). Int.

560. Τοῖς μικροῖς — ἐστι (38).

562. Πικρὸν ἐβρυχάτο, ἐμήνιεν (43).

563. Τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι πανταχοῦ (45). Int.

Ibid. Τοῦτο ὁ Ξανθίας λέγει ἐπαίρων (45) — γυναῖκας (46). Ext.

565. Ἀντὶ — δεικῶς (50). Int.

566. Κατήλιφα) τὴν μεσόδωμον (51).

567. Τὰς ψιάθους : Οἶον (3) — εἶπεν (5). Ext.

569. Τὸν προστάτην Κλέωνά μοι : Ἦν γάρ (10) — Σαμίων (14). *Var. et observ.* δράματα] πράγματα (11), | γέγραφεν.... ..πείς (12), | ἀπόλετο δὲ μὲν πολεμούντων αὐτὸν τῶν Σαμίων. Le mot τῶν devant Σαμίων est dans l'interligne, de R¹ à ce qu'il semble. Les lacunes sont causées par une restauration au coin extérieur du folio. Inf.

570. Ὡς καὶ Ὑπερβόλου τεθνηκότος. Int.

Ibid. Παράκλησεν ὅτι (16) — διαλέγονται (17). Int.

574. Τινὲς (20) — στίχον (21).

576. Ἦ τοὺς ἄρτους ἢ ἔντερα * πρὸς τὸ δρέπανον ἀλλὰ πρὸς τὸν λάρυγγα. Inf.

Ibid. Κατέσπασας : Ἀντὶ τοῦ κατεβρόχθισας (25). Int.

578 Ἐκπηνεῖται : Ἀ ἔφρεγεν (*sic*)..... λχύσει * ἀπὸ τῶν τὴν κρόακ μαρτυμένων εἰς πηνία * τὸ δὲ αλούμενος ἀντὶ ἐγκαλῶν εἰς δικαστήριον ἔλκων (39). Inf.

Fol. 41, vers 584.

588. Ὁ γλάμων : Καλλίστρατός (48) — κατὰ φορβᾶν (52). *Var.* καὶ est ajouté devant Σοφοκλῆς (50). Sup.

590. Ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν (7). Int.

Ibid. Intermarginale. Νῦν (7) — ἀνανεάζειν (8). Ext.

593. Ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέους (9). Int.

594. Οὐδὲν πλεόν τῶν ληρῶν (12).

595. Ἀντὶ τοῦ μαλακισθεῖς.

603. Ὁρίγανον) ἀντὶ τοῦ θριμύ (16).

603 et 604. Δεῖν δ' εἴοικεν : Ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι * πρὸς τὸ ἄνω (17) — βλέπειν (18). Ext.

605. Τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον (28). Int.

606. Ἦκει τὸ κακόν : Ὁ Διόνυσος (29) — δίκην (31). Ext.

607. Μὴ πρόσσιτον : (Après ce lemme, un espace blanc de quatre lignes; la scolie manque). Ext.

Ibid. Εἶεν καὶ μάχῃ : Τινὲς φασὶν ἐν τῷ εἶεν καὶ χεῖ (*sic*) τὸν παρὰ (36) — καὶ δεινά (39). *Observ.* Les lettres μα, dans l'interligne, semblent de R² (36), | μαλ' ὑπερφυᾶ (38), | με οἶν (*sic*, 39). Ext.

Ibid. Ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων (35). Ext.

610. Οὐχὶ δεινά : Ἀντὶ τοῦ μεγάλα * οὐ δεινὸν (47) — κλέψας (48). Ext.

611. Τὸ μὴ ἀντὶ τῆς οὐ χρώνται (*Adn.*).

613. Ὀνόματα δοῦλων. Int.

614. Ἀντὶ τοῦ τυχόν. Ext.

615. Γενναῖον) εὐγενές.

616. Λέγεται (3) — λίθου (5). Ext.

618. Ἐν κλίμακι : Ἀντὶ τοῦ εἰς (7) — τὴν Ἀἴμων (9) · τὸ δὲ ἐν πρὸς τὸ δῆσας, ἀντὶ τοῦ ἐνδῆσας κλίμακι (7). Inf.

619. Ὑστριξ ἐκ δέρματος (10) — μάστιξ (11). Inf.

Fol. 41 verso, vers 621.

621. Πλὴν πράσω : Ἐπεὶ οἱ ἐλευθέροι πρὸ τούτου ἐδέρνοντο πράσοις καὶ σκρόδοις (14). Sup.

623. Πηρήσω γέ σοι : Ἐὰν (22) — λήψῃ (23). Ext.

625. Μὴ δῆτ' ἔμοιγε · Οἶον (24) — αὐτοῦ (25). Sup.

626. Ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ὑπό.

627. Ἀπειλῶν (30) — κατάρθου (31). Sup.

628. Μηδὲν ψευδός : Ὅ γὰρ (32) — κρίσις (33). Var. οὐ δέχεται] ὁ δέχεται (*sic*, 32). Ext.

Ibid. Ἐν ὀργῇ λέλεκται τὸ ἀγορεύω (33-34). Int.

632. Τὸ ταῦτα ἀκούεις περὶ τοῦ Πλούτωνος τοῦτο φησι τῷ Ξανθίᾳ (36). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὄντως εἶ δοῦλος (36). Int.

635. Τί δῆτ' ἐπειδὴ : Ὁ Διόνυσος (38) — λέγεις (39). Ext.

636. Τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον, Ἀττικῶς (38). Int.

Ibid. Τινές φασι (39) — εἶναι (40). Ext.

638. Φροντίσαντα τῶν πληγῶν, Ἀττικῶς (42). Int.

Ibid. Ἡ ἐπιστραφέντα (43) — ἔνεκα (44). Ext.

644. Ὑποκινήσαντα : Κινηθέντα ἢ σαλευθέντα (46). Ext.

645. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς : Πιθανὸν τὸν Ξανθίαν πρῶτον τύπτεσθαι · προσποιεῖται (2) — δοκεῖς (3). Ext.

646. Πηνίκα : Ὡς (4) — ἔτυψας (5). Ext.

647. Οὐκ ἔπταρον : Οὐκ (6) — μυκτῆρος (10). Ext.

649. Οὐ σπεύσεις (11) — τύπτοντι (12). Int.

Ibid. Ἰατταττα Τοῦτο ὡς ἀλγῆσας φησί (16).

651. Ἡράκλεια τ' ἂν διμείοις : Δῆμος (13) — ἐγένετο (16). Var. ἔστιν (14). Inf.

652. Ἀνθρωπος ἱερός : Ἀποδέχεται (18) — μυστηρίων (19). Int.

Ibid. Πάλιν βαδιστέον) ἐπὶ τὸν ἕτερον ἵνα τύψῃ αὐτόν (17).

653. Τὸ ἰοῦ — λέγει (21). Inf.

Ibid. Ἰππέας ὁρῶ : Ὡς (22) — γελοίως (23). Var. προφάσεις] πρὸς φάσεις (22). Inf.

654. Κρομύων (*sic*) : Τοῦτο (24) — κρομύων (25). Inf.

655. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέφει (*Adn.*).

657. Οἱμοι) Ὁ Ξανθίας ἀλγῆσας λέγει.

Ibid. Ἐπάρας τὴν πτέρναν δείκνυσι (30).

658. Ὡς (31) — Αἰαχός (32).

659. Ἀπολλόν : Ἀδριν (*sic*, 33) — ἀνακαλοῦνται (35). Inf.

Fol. 42, vers 664.

664. Ὁ — λέγει (43). Int.
 668. Ἀμφοτέροι γὰρ ὠδυνήθησαν. Int.
 670. Ὁ ἄδης τὸν θεὸν ἐξ ὑμῶν. Int.
 679. Φιλοτιμότεραι : Κλεοφῶν (23) — αὐτῷ Κλεοφῶν, διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθής καὶ φλύαρος (27). Sup.
 681. Θρηκία χελιδών : Ἀντὶ τοῦ (37) — ὡς Θράκα (38). Ext.
 684. Γοερὸν, θρηνητικόν. Int.
 685. Κὰν ἴσαι γένωνται : Αἱ ψῆφοι (40) — Ὁρέστα (49). Var. γὰρ καὶ ἴσαι (42), | ἐξέσωσα δὲ καὶ πρίν σ' Ἀρείοις (48). Ext.
 686. Τὸν ἱερὸν χορὸν : Τὸ τοιοῦτον (51) — ὑποθέσεως (2). Ext.
Ibid. Ἐπίρρημα. Main du texte.
 688. Ἐξιῶσαι : Τουτέστιν (7) — ἐγένοντο (10). Int.
Ibid. Ἡ δημοκρατίαν ποιῆσαι (10). Int.
Ibid. Τὰ δείματα : Τὰς ἀτιμίας λέγει (13) — εὐλαβουμένων (14). Int.
 689. Φρυγίου παλαίσμασιν : Ἴσως καὶ ἐνταῦθα (11) — κατακληθείς (13). Var. ἡμαρτεν (12). Ext.
Ibid. Τὸ δὲ Φρυγίου (15) — αὐτοῖς (20). Var. ὅταν] ὅτι (19). Ext.
 690. Τοῖς ἡμαρτηκόσιν.
 694. Καὶ Πλαταιαῖς : Τοὺς (33) — τοῦ Καλλίου (37). Int. et inf.
 697. Λαίπει τοῦτοισι.
 698. Χ' οἱ πατέρες ἐναυμάχησαν : Ἴσως (43) — εἶναι (49). Inf.
 700. Ἀνέντες) παυσάμενοι.
 703. Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσώμεθα : Ἐάν (4) — συνναυμάχησαι (6). Inf.
 704. Καὶ ταῦτα (11) — πόλεμος (12). Inf.
 706. Ὅρθος ἰδεῖν) ἐπιστήμων καὶ δυνατός (19).
Ibid. Ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει (Adn.).
Ibid. Εἰ δύνamai κρίναι (Adn.).

Fol. 42 verso, vers 707.

709. Κλειγένης ὁ μικρός : Ὁ Κλειγένης φαίνεται περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τῶν πλουσίων μὲν εἶναι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος • μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι. Sup.
 710. Δέον εἰπεῖν (25) — σημήματα (27). Sup.
 712. Καὶ Κιμωλία γῆς : Μία τῶν Κυκλάδων αὕτη νηροποιοὺς γῆ • τὸν οὖν (37) — λευκῆς γῆς (40). Var. ἔλεγεν (38). Ext.
 714. Ἐνδιατρίψει) ἀντὶ τοῦ βιώσεται ὅτι οἰμώζεται.
 715. Οὐκ εἰρηνικός) ἀντὶ τοῦ ἥσυχος, ἀλλ' ἐνοπλος (46).
 715. Οὐκ εἰρηνικός : Ἀλλ' ὅσον ἐνοπλος • τὸ δὲ πλήρες ἐνδιατρίψει εἰδῶς τάδε • προσεποιεῖτο δὲ ὥς φασι καὶ μανίαν εἰδῶς (47) — αὐτῷ (49). Ext.

717. Πολλάκις ἤμῃν ἔδοξεν : Τὸ αὐτὸ πέπονθεν (4) — χρώμεθα (9). *Observ.*
 Au lemme, ἔδοκξεν le κ a été barré par R¹, | οὔτω] οὔτως (7), | οὔσιν
 τοῖς (8). Ext.

Ibid. Ἀντεπέρρημα. Main du texte.

Ibid. Πεπονθέναι ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι (9).

Ibid. Διαβάλλει — φιλοπονήρους (10). Int.

723. Κεκωδωνισμένοις) δεδοκιμασμένοις.

725. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις) τοῖς χαλκοῖς κτίσμασιν.

725. Τοῖς πονηροῖς χαλκίοις : Τοῖς ἑδοκίμοις (21) — νομισμάτων (22).

Var. Au lemme χαλκίοις, Π e a été barré. Ext.

730. Προσελελοῦμεν : Ἀντὶ (28) — εἰσβάλλομεν (29). Ext.

Ibid. Τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν (35). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ δούλοις (32) — πυρρίας (33). Int.

736. Ἐξ ἀξίου γούν τοῦ ζύλου : Κατὰ τὴν παροιμίαν (41) — πάσχειν (45).

Ext.

Ibid. Χρῆσθαι δηλονότι (40).

738. Πλούτωνος — Ξανθίαν (47). Ext.

741. Τὸ δὲ δὴ πατάξαι) λείπει τὸ θαυμάζω (4).

Ibid. Ἀντικρυς) φανερώς (4).

743. Ἀντὶ (5) — ἔτυψεν με (6). Int.

Ibid. Τὸ λοιδορεῖν (7) — ἀπόντα (8). Int.

745. Χαίρεις ἱκετεύω : Οἱ τὰ μυστήρια (11) — πράττειν (15). *Var.* ἐπὶ
 τῷ] ἐπὶ τὸ (14). Inf.

Ibid. Μαλ' ἐποπτεῦειν δοκῶ : Ὅταν φησὶ (15) — υπερήδομαι (19). *Var.*
 οὐκ ἀλλά •] οὔν. ἀλλά • (18). Inf.

Fol. 43, vers 750.

750. Τὴν ὁμοιότητα (30) — οἶον ὃ ὁμοιότατε (31). Int.

753. Ἀλλ' ὅτ' ἂν ὀρῶ τοῦτο : Οὔτως (37) — ἀποσπερματίζων (39). Sup.

756. Ὁμομαστιγίας : Στικτέον ἐπὶ τὸ μαστιγίας (49) — λοιδορισμός (54).

Sup. et ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιος, εἶπεν σύνδουλος (47-48). Ext.

761. Ἀπό τινος (1) — καθέζεσθαι (3). Ext.

762. Τῶν μεγάλων. Int.

765. Ἀντὶ (7) — Πλούτωνος (8). Int.

767. Τῷ εὐρισκομένῳ σοφῷ. Ext.

774. Ἀντὶ — Ἄδου. Int.

775. Καὶ λυγισμῶν) τῶν σεμνῶν μελῶν καὶ ἡδέων.

778. Αἰθροῖς (26) — ποίησας (27). Les lettres οὐκ ἐλῖ et le mot ποίη-
 σας, qui ont disparu sur ce fol., se lisent en contre-empreinte sur
 le fol. 42 verso. Ext.

781. Ὅσον) ἀντὶ τοῦ πολύ.

783. Δείκνυσιν (30) — ἔφη (32). Int.

789. Ὁ Σοφοκλῆς. Ext.

Fol. 43 verso, vers 793.

795. Ἀντὶ τοῦ ἄρτι (47). Int.

798. Μικαγωγῆσωσι : Μείον (49) — ἱερεῖον (6). Var. δεδήλωκεν (53), | ἀποδέδοκτο καπερ (*sic*, 2). Sup. et ext.

Ibid. Ὡς πρόβατον στήσουσι (23). Int.

800. Καὶ πλαίσια : Τὰ τῶν (26) — δὲ εἰς Εὐριπίδην (29). Ext.

801. Ἀπὸ τοῦ καθειμένου μολίσου. Ext.

804. Ταυρηδόν : Τοιοῦτος (41) — Αἰσχύλος (42). Ext.

807. Συνέβαιν' Αἰσχύλος : Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρεσκεν · ὡς φαύλων (44) — ἐστοίχησεν (45). Ext.

808. Τοὺς προσέχοντας Εὐριπίδῃ πονηρούς. Int.

809. Ἀθηναίους (50) — ἐξέτασιν (53). Int.

Ibid. Δῆρόν τοὺς ἄλλους.

811. Ἐπέτρεψαν αὐτοῦ γὰρ ὁ ἀγών.

812. Οἱ δεσπότες : Ὅταν (2) — ἐνεργῶσιν (4). Int.

813. Ἡμῖν τοῖς δούλοις.

814. Ἦπου δεῖνὸν ἐριβρεμέτας : Ὁ Αἰσχύλος (15) — ἐς οἶμον ἄβατον (19, cf. *Adn.*). Ext.

815. Τὸν δέξιος λαοῦντα.

816. Ἀντιτέχνου Εὐριπίδου.

817. Στρομβήσεται) παραχθήσεται.

818. Τῶν τοῦ Αἰσχύλου, διὰ τὸ ὑψηλόν. Ext.

819. Σκινδαλμῶν τε παραζόνια : Χαρακτηρίζει ἐκάτερον (35, cf. *Adn.*) σκινδαλμός δὲ κυρίως (37) — τοῦτο κινδυνεύει (43). Ext.

Ibid. Σμιλεύματα : Τὰ ἐκβαλλόμενα (43) — ἐρεθίσματα (44). Inf.

Ibid. Παραζόνια) φιλονεικήματα (45).

820. Φρενοτέκτονος — τὰ ἵπποβάμονα ῥήματα (*Adn.*). Int.

821. Ἰπποβάμονα) παρὰ — ἵππων.

822. Φρίξας δ' αὐτοκόμου : Ὡς εἶπεν (1) — ἐλκεται (3). Int.

824. Γομφοπαγῇ : Ἀκριθέστατα, πολυσύνθετα. Inf.

Ibid. Πινακηδόν : Ἀποσπῶν (21) — πλοίων (23). Var. σκινδαλάμους au lieu de σκινδαλμούς (23). Inf.

825. Ἀντὶ τοῦ (26) — γῆν (28). Inf.

Fol. 44, vers 826.

826. Βασανίστρια λίσπη : Τῷ τόνῳ ὡς κίστη · Ἀπολλώνιος δὲ δξύνει ὡς φίλῃ. Sup.

Ibid. Εἰς τὸ αὐτό · ἡ ἐκτετριμμένη (30) — εὐαπόφυκτον (35). Var. οὔτω] οὕτως (31), | ἐτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ (*sic*, 34). Sup.

Ibid. Ὡς φθονομένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ (40, cf. *Adn.*). Int.

828. Διαμερίζουσα, διαιροῦσα.

828. Τὴν τοῦ (45) — Εὐριπίδης (46). Ext.

830. Πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπίδης (2). Int.

833. Ἀντὶ τοῦ (6) — εἰσιών (9). *Observ.* ζῶν manque, mais après il y a un mot gratté (7), | ἔνεκα ἔντα ἐπιπολὺ, les lettres ἔντα ont été barrées (8). Int.

834. Ὡς (10) — δραμάτων (11). Ext.

835. Λεῖπει τὸ κατ' αὐτοῦ (12).

837. Ἀγριοποιόν : Ἀγρίους (13) — ἥρωας (14). Ext.

839. Ἀπεριλάλητον : Ἦτοι (19) — ἄν τις παρὰ λαλήσαι (20). *Observ.* ἔτοι R¹, ἤτοι R² (19). Ext.

Ibid. Κομποφακελορήμονα : Βαρυρήμονα, φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ζώων (23). Ext.

840. Τῆς ἁρουραίας θεοῦ : Ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης · εἴρηται δὲ παρα τὸ Εὐριπί (sic), ἄληθες ὧ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ · βαρυτονητέον δὲ τὸ ἄληθες, ἀντὶ τοῦ ὄντως δὴ σύ (*Adn.*). Ext.

842. Ἀντὶ τοῦ στωμύλα ῥήματα συλλέγων (34). Ext.

Ibid. Τὰ ῥάκη συλλέγων.

846. Οἷος ὃν θρασύνεται : Διὰ τοὺς (45) — Τήλεφον (46). Ext.

847. Ὡς τοιαύτης (47) — καταιγίδας (48). Int.

848. Τυφῶς γάρ : Τοὺς καταιγιδώδεις (2) — Αἰσχύλον διὰ τοῦτο (1). *Var.* καλοῦσιν (2), | d'abord λήξε, puis λήξη (3). Ext.

849. Συλλέγων μονωδίας : Οἱ μὲν (6) — πορνεύουσιν (10). *Observ.* τὸ ὄνομα πρόσωπον, le mot ὄνομα est exponctué en haut et en bas (7-8). Inf.

850. Γάμους δ' ἄνοσίους : Οἷμαι διὰ (10) — ταῦρον (12). *Var.* δὲ manque (10). Inf.

852. Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν : Ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων καὶ συνε-
χῶν.

854. Κεφαλαίω : Ἀντὶ τοῦ ἀδρῶ · καὶ ἐν Νεφέλαις κεφάλαιον ῥαφανῖδος (24). Inf.

855. Τὸν Τήλεφον : Ὡς ἂν εἰ ἔφη (29) — κοιμῶδεῖ (30). Inf.

859. Ὅτι (32) — πικρότατον (33). *Var.* ἔστιν. Int.

861. Ὡς ἐπὶ ἀλεκτρονίων.

862. Τὰ κεφάλαια.

864. Ὡς εἰ ἔφη (36) — μέσον φέρω (37, *Adn.*). Ext.

Fol. 44 verso, vers 867.

868. Οὐχὶ συντέθνηκέ μοι : Ὅτι (38) — ποιήματα (41). *Var.* κοιμῶδες] κοιμῶδες (39), | τοῦτ' ἔφη (39). Sup.

869. Συναποθανοῦσα πάρεστιν τῷ Εὐριπίδῃ ἐν τῷ — ζύμμαχον (43). Sup.
 874. Ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις : Πρὸς τὸν χορόν • ἴσον τὸ προσοίσατε ὡς ὑπογραμμός τις ὦν (45). Ext.
 875. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρες (4). Int.
 876. Περὶ Αἰχύλου. Int.
 877. Τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλων τυπτόντων (10). Int.
Ibid. Τοῖς μετὰ (11) — καὶ ἀφανέσι (12). Int.
 879. Περὶ Εὐριπίδου.
 881. Ῥήματα καὶ παρὰ πρίσματα : Τὰ μὲν (13) — ὄντα (15). *Var.* ὡς est ajoutée après παραπρίσματα (14). Ext.
 886. Δήμητερ ἢ Θρέψασα : Παρόσον (16) — Αἰσχύλος (17). Ext.
 887. Λεῖπει — δός.
 888. Λιθανωτόν) τὸν καρπόν.
 889. Ὅτε δὴ (24) — ἐπλάσεν (25). Int.
 890. Ὡς ἐπὶ νομισμάτων.
 892. Στροφῆς : Ἀντὶ τοῦ στροφῆς, κίνησις • χαρακτηρίζει Εὐριπίδην (32) — συστρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεῦσθαι (34). Ext.
 894. Λεῖπει τὸ ποιήσατε. Int.
 896. Ἐμμέλειαν : Ὅτι (44) — ὑπόρχησις (46). *Var.* ὀρχησις ἢ δὲ πρὸς (46). Ext.
 897. Ἐμπειρον ἢ φιλόνεικον. Int.
Ibid. Ἐπέλθετε ἀγωνιστικὴν (48).
 902. Ἐξεσμένον (3) — τεκτονικόν (4). Int.
Ibid. Τὸν Εὐριπίδην (5).
 903. Αὐτοπρέμνοις : Δυσκόλοις (6) — μεγάλοις (7). Ext.
 904. Ἀλινδῆθρας) κυλίστρας (10).
 907. Οἶον τὸν ἐμὸν χαρακτῆρα. Ext.

Fol. 45, vers 908.

908. Ἐν τοῖς τελευταίοις. Int.
 910. Παρὰ Φρυγίῃ : Φρυγίον λέγει τὸν τραγωδοποιητὴν νῦν • τοῦτον (20) — Αἰσχύλου (22). *Var.* ἀφελοῦς] ἀτελοῦς (21). Sup.
 911. Ὡς αὐτοῦ (23) — κεκαλυμμένον (24). Int.
Ibid. Κάθισεν ἐγκαλύψας : Ὁ Ἀχιλλεὺς καθήμενός (24) — φέγγεται (27). Ext.
 914. Ὅρθαθους) σορούς (*sic*).
 916. Μᾶλλον (34) — λαλοῦσιν (35). Ext.
Ibid. Ὅτι (35) — ἐλάλουν (36). Int.
 917. Πρὸς τὸν Διόνυσον.
 918. Ὅτι (38) — παρόντα (39). Ext.
 920. Διῆει) ἀνύοιτο.
 921. Ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου (47).

922. Τί σκορδινᾶ : Σκορδινᾶ οὕτως (48) — μέλι (52). *Var.* ἐκτείνωσι] ἐκτείνοιεν (50). *Ext.*

924. Ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα (2). *Int.*

926. Ἄγνωτα ἀνωστα (*sic*, 7).

928. Σκαμάνδρους : Χαρακτηριστικὸν (8) — λέγειν (9). *Ext.*

Ibid. Ἰπασπίδων ἐπόντας : Ζητεῖται ποῦ μᾶλλον συναπτέον ἡπασπίδων ἐπόντας ἢ τοῖς ἄνω , ἢ τῷ γρυπαιέτους χαλκηλάτους • Ἄλλως • ἐπὶ ἡσπίδων ὄντας (14). Cette lecture a pu être contrôlée à la contre-empreinte, qui est très nette au fol. 44 verso. *Ext.*

929. Ἐπίσημα ἡσπίδος ἀλλόκοτα (10). *Int.*

931. Παρὰ τὸ (15) — χρόνῳ (17). *Int.*

932. Τὸν ξουθόν : Προεῖρηται (18) — ἵππον ἐπὶ τοῦ μεγάλου (20). *Int.*

Ibid. Κολοκτρύονα : Γράφει κολοκτρύονα — ἀντελάθοις ὅμοιον (21). *Inf.*

934. Ἴνα διαβάλη — ἄμορρον (30).

937. Ὡσπερ σύ.

938. Τοῖς Περσικοῖς βήλοισι.

939. Ἐγὼ δηλονότι.

940. Κομπώδη οὔσαν.

941. Ἐξυσα.

942. Εἰώθασιν οἱ κακούμενοι περιπατεῖν (42).

942. Τευτλίους : Ἀντὶ τοῦ (43) — διαλέγεται (44). *Inf.*

943. Ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν : Οὐκ ἔπὸ (51) — βιβλίων (52). *Inf.*

944. Ὅτι ἐδόκει (1) — κοιμωδοῦσιν (3). *Observ.* συνπονεῖν (2). *Inf.*

946. Τὸ γένος) τὴν ὑπόθεσιν.

947. Ἡ τὸ σκυτοῦ : Ὅτι δυσγενὴς δ' Εὐριπίδης. Ὅτι ἔπη καλοῦσι καὶ τὰ ἱαμβία (*cf. Adn.*). *Inf.*

949. Ἀντὶ τοῦ (11) — περιτίθησιν (13). *Var.* δὲ est ajoutée après τοῦτο (12), | δ manque devant Εὐριπίδης (12), | διαφόροις] διαφορῶς (12). *Inf.*

950. Intermarginale. Ὅτι — λέγει. *Inf.*

Fol. 45 verso, vers 951.

952. Δημοκρατικόν : Περί δημοκρατίας (17) — αἷτιος (20). *Observ.* ἐνπεριπατῆσαι (19). *Sup.*

954. Τοὺς ἐν δράματι. *Int.*

956. Ἀποφυγὰς καὶ ἀπαγωγὰς (30).

958. Τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν.

960. Εἰ κακῶς ἔλεγον. *Int.*

961. Ἐχομπαλάκουν : Ἀντὶ τοῦ κενοῦς (34) — Αἰσχύλος (35). *Ext.*

962. Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτούς. *Ext.*

Ibid. Τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀρεϊλόμην.

963. Ἀπολλώνιος (44) — τινας (45). *Var.* παρήνεγκεν (*Ext.*).

965. Φορμίσιος : Δίδυμος (47) — δωροδοκίαν (51). *Ext.*

Ibid. Μεγαίνετος : Οὗτος αὐθάδης καὶ τῶν στρατηγιόντων ἐστὶ καὶ ἄλλως θρασὺς καὶ ὁ Μεγαίνετος δὲ τοιοῦτος (51 sqq. cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Ὀνόματα δούλων (*Adn.*). Int.

966. Σαλπιγγολογχοπηνάδει : Σάλπιγγας (3) — πώγωνος (6). *Var.* εἶπεν (5), | μὲν n'est pas omis, Dübner : « μὲν om. libri » (6). Ext.

Ibid. Σαρκασμοπιτυοκάμπται : Ὡς ἀρπάζοντες καὶ προσποιούμενους (9) — ἥθος (13). *Var.* μὲν om. (8). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ μεγάλοι (13).

967. Θηραμένης : Θηραμένης ὡς ἀστεῖος (23) — Θηραμένει (26). *Observ.* D'abord Θηραμένης, puis Θηραμένει, le tout de R¹ (26). Inf.

Ibid. Ὁ ἀστεῖος (26). Int.

970. Οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῖος : Τοῦτο οὖν (31) — Κῖος ἦν (34). Int.

972. Τοῦτοιςιν τὸ πλῆρες μέντοι ἐγὼ (42).

973. Τῇ τέχνῃ τῇ τραγωδίᾳ.

974. Νοεῖν διαγινώσκειν.

976. Καὶ τὰς οἰκίας : Προσέχειν (52) — πολέμοις (53). Int.

980. Ἐκ τῆς (1) — πεπαιδευμένος (2). Int.

983. Ταῦτα (3) — δεῖγματα (4). Int.

986. Τέθνηκέ μοι ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

988. Μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν. Int.

989. Τέως ἄβελτερώτατο) ἕως ἀρτιμωροὶ ἦτε. Int.

990. Μαμάκουθαι : Ἀντὶ τοῦ μαμόθρεπτοι (15) — Κόραιος (17). Inf.

992. Τάδε μὲν λεύσεις : Πρὸς τὸν Αἰσχύλον ἀπὸ τῶν αὐτοῦ · ἔστιν δὲ αὕτη ἀρχὴ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου · τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν (34). Inf.

Fol. 46, vers 994.

994. Πρὸς τὸν Αἰσχύλον λέγει ὁ χορός. Int.

995. Ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν : Ὅτι ἐμφαίνει τί (36) — ἐλαῶν (43). *Var.* δὲ manque (36), | παρὰ manque (41), | οἴσει] οἴσει (43). Sup.

1000. Λεῖπει (51) — χρώμενος (52). Ext.

1001. Ἐπάξις — αὐτοῦ. Ext.

1004. Ἐτι (8) — εἰπών (9). Int.

1005. Αἴρων : Ἀντὶ τοῦ (10) — τραγικοί (12). Int.

1011. Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν : Ἀλλ' ἀπὸ (13) — ἐποίησας (14). Ext.

1012. Γελόιου (18) — ἀπέθανον (19). Ext.

1014. Μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πόλιν. Ext.

1015. Ἐκ παραλλήλου (22) — πανοῦργους (*sic*, 23). Ext.

1017. Ἐπαθροεῖους : Ἀντὶ (24) — Αἶαντος (25). Ext.

1021. Οἱ Πέρσαι (28) — πρότερον εἶπεν, πλὴν οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἀκριβέως. τοῦ τοιοῦτον οὐδὲ τοῖς ἀπελλέγγουσιν αὐτόν (32). *Var.* ἐπ' ἐπὶ (29). Int.

1028. Ἐχάρην γοῦν ἡνίκα : Ἐν τοῖς (46) — φυγὴν (53). *Var.* ἀπαγγέλ-

λεται] ἐπαγγέλλεται (48), | συγχρούσας τὰς χεῖρας (48), | d'abord φυγεν, puis φυγήν (53). Ext. et inf.

1032. Ὅτι πολλῇ (*sic*) δόξα κατεῖχεν — συντετάχοι (17). Inf.

1033. Ὡς πρώτου — μέμνηται (22). Inf.

Ibid. Τὸν Μουσαῖον (18) — φησι (21). Inf.

Fol. 46 verso, vers 1037.

1037. Ἐπεμπε) ἐπόμπευσεν. Int.

1038. Λόφον ἤμελ' ἐπιδήσειν : Δέον ἐπιδήσαντα (32) — ἵππουριν (35).

Sup.

1042. Ἀντεκτείνειν) ἐξισοῦν.

1043. Σθενεβοίας : Διὰ τὸν (48) — Βελλεροφόντου (50). Cette scolie est la première écrite sur la marge supérieure.

1047. Ἰνα (4) — Εὐριπίδου (5). Ext.

1051. Κώνεια πίνειν : Ὅτι (12) — ἐτελεύτησαν (16). Ext.

1054. Ὁ γὰρ διδάσκαλος (17) — ἡβῶσιν (18). Ext.

1056. Χρηστὰ) ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

1057. Καὶ Παρνασσῶν (*sic*) ἡμῖν μεγέθη : Οἶον (20) — Φωκίδος (22). Ext.

1058. Ἀνθρωπίως) συμμέτρως.

1060. Ἀξιοπιστωτέροις (*sic*). Int.

1063. Πρωτον μὲν τοὺς βασι/ : Διὰ Οἰνέα (33) — ἄλλους (34). Ext.

1066. Ῥακίους περιειλλόμενος : Ἀντὶ τοῦ περιειληθεῖς καὶ συστράφεις, εἰ-
λεῖν γὰρ τὸ συστρέφειν. Ext.

1067. Ὁ Διόνυσος (37) — πένης (39). Ext.

Ibid. Λεῖπει τὸ πένεσθαι (39).

1068. Παρὰ τοὺς ἱγούς : Ἀντὶ τοῦ (41) — εὐρίσκεται (45). Ext.

1071. Τῶν μειρακίων : Ἀπειροὶ (48) — εἰρηναρχικαί (52). Inf.

Ibid. Ἀτιμοὶ γὰρ οὗτοι ἦσαν (2).

1073. Ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρὰ | κωπηλασίας τὸ ρυππαπαῖ. Inf.

1074. Τῷ θαλάμακι : Τῷ κωπηλατοῦντι | ρους • οἱ δὲ θαλαμεῖς
ὀλίγον ἐλάμβανον μισθόν, διὰ τὸ κολοβαῖς (8) — ὕδατος (10). Le coin
extérieur est une restauration; c'est ce qui cause les lacunes. Inf.

1076. Ἀντιλέγει — κωπηλατεῖ (29). Int.

Fol. 47, vers 1080.

1081. Ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες (33). Ext.

1082. Καὶ ψακτούσας οὐ ζῆν : Ἔστι (34) — αὐτὸ λέγει (39). *Var.* τίς
δ' οἶδεν εἰ] τις δ' οἶδ' εἰ (36). Sup.

1084. Ἀνεμεστώθη : Ἀνεπληρώθη (45) — συκοφαντῶν (48). Ext.

Ibid. Τῶν τὸν δῆμον κολακεύόντων καὶ πειθόντων (*Adn.*). Ext.

1087. Ὅτι τῆς λαμπάδος ἡγὼν Ἀθήνησιν (4) — Παναθήναια (5). Ext.

- Ibid.* Ἐν Ἀθήναις (2) — γυμναζόμενοι (3). Ext.
 1089. Ἀφανάνθην) ἐξηράνθην.
 1092. Ἐν ἐνὶ — λιπαρός (7). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὦν (8).
 1093. Οἱ Κερκαῖς : Δῆμος τῶν Ἀθηναίων, ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο (10),
 πύλαις δὲ ταῖς εἰσόδοις (18). *Var.* δὲ est omis (10), non (18). Ext.
 1096. Ταῖσι πλατεῖαις : Ταῖς πλατεῖαις (20) — πλατεῖαις (22). Ext.
 1098. Ἀνεχώρει καὶ ἔφευγεν.
 1100. Διαιρεῖν) διακρίνειν.
 1101. Φιλονεικῆσθ) Il y avait d'abord φιλονεικήσει).
 1102. Ἀντιλέγειν σαφῶς ἀκριβῶς. Ext.
 1103. Ἀντὶ τοῦ (34) — τῆς ἀντιλογίας ποιεῖσθαι (36). Ext.
 1104. Ἀφορμὰ, ἀρχαὶ φιλονεικίας εἴσοδοι (38). Int.
 1106. Ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε. Int.
 1108. Ἀποκινδυνεύετον : Κινδυνεύοντες (42) — τολμῶντες (43). Int.
 1112. Ὡς τῶν (44) — σοφίσμασιν (46). Ext.
 1114. Δεξιὸς (47) — εἰσὶν (51). *Var.* στρατευομένους au lieu de ἐστρα-
 τευμένους (47). Ext.
Ibid. Ἐν εἰρωνείᾳ, δεξιᾷ (52).
 1116. Παροξυμένοι (sic) εἰσὶν οἱ θεαταί.
 1119. Εἰς τὰ προοίμια δηλονότι (8). Int.
Ibid. Ὁ γὰρ πρόλογος — τραγωδίας (9). Int.
 1121. Τοῦ δεξιοῦ βασανιῶ : Ἐν εἰρωνείᾳ τοῦτο φησι. Inf.
 1122. Πραγμάτων) γράφεται καὶ ῥημάτων.
 1124. Τὰς Νοηόρους (Adn.).

Fol. 47 verso, vers 1126.

1126. Τὸ πατρῷον κεκίνηκεν (17) — Ἐρμῆς (20). Ext.
 1136. Ὁ Αἰσχύλος (30) — ἡμαρτες (35). *Var.* γέ seul est omis et non μοι, Düb. : « γέ μοι om. R » (32), | πέλει R¹, μελεῖ R², le μ dans l'interligne est assez caractéristique comme étant de R² (32). | ἀλλ' ὄλγον γέ μοι] Ἄλλως (33). Ext.
 1144. Ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον : Πρὸς τὴν — ὀρθῶς (38). Ext.
 1146. Τὸ εἶναι (43) — ὑποχθόνια (44). Int.
 1149. Οὗτος ἂν εἴη πρὸς πατρός : Τοῦτο ὁ (48) — ἀνθοσμίαν (51). *Var.* ἐπήγαγεν (50). Ext.
Ibid. Οἷον τυμβωρύχου πατρός (46).
 1150. Οἷον, μεθύεις (1) — ἐν ἀποφάσει (2). Int.
 1151. Τὸ βλάβος) τὸ ἀμάρτημα (7).
 1154. Τὸ ἥκω, φησὶ, ταυτὸν ἐστὶ τὸ κατέρχομαι (Int.).
 1162. Κατὰ — ἔχειν. Ext.
 1163. Ὡς ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος (30). Int.
 1168. Οὐ πύθων : Διὰ (31) — μέλλοντος (32). Inf.

Fol. 48, vers 1169.

1171. Ἀντὶ τοῦ (35) — λεγόμενον (36). Int.

1176. Ἀντὶ τοῦ ἀκουόμεθα. Ext.

1178. Κάν τι ἐλάχιστόν τι ῥῆμα ἢ περισσόν τι εὐρης καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ · ἀπὸ τῆς στοιθείας τῶν φορτίων (42). Ext.

1180. Μόστιν ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ (46).

1182. Ἐξ Ἀντιγόνης (47) — δράματος (48). Int.

1185. Παρὰ τὰ (48) — Λαίου (49). Ext.

1190. Τοῦτο ἔχει (9) — χυτρίζεις ἔλεγον (11). Ext.

1196. Μετ' Ἐρασσανίδου : Τῶν περὶ Ἀργίνουσαν (14) — Φιλόχορος (17).
Var. ἀπέθανεν (15), | Dübner : « 17 Λυσίας addidi ex R., correcta
 codicis scriptura γύσις, quod Λύσις potius esse videatur. » Il y a,
 dans le ms., γυσις, corrigé en γύσις par R² (17), | le mot φησι man-
 que (17). Ext.

1198. Ὑβρίσω ξέσω, δοκιμάσω.

1202. Οὕτω γὰρ τοὺς προλόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέχεσθαι. *Observ.*
 Après πάντα, on lit dans le ms. les lettres πκ, qui sont barrées. Int.

1211. Ὑψιπύλης ἀρχή. Int.

Fol. 48 verso, vers 1212.

1212. Καθαπτὸς) ἐνδεδυμένος. Sup.

1219. Τὸ λοιπὸν (39) — πλάκα (40). Ext.

Ibid. Ὑποχωρῆσαι, εἴξει (42). Int.

1220. Ὡς — λέγει. Ext.

1223. Τὸ λέγειν τὸ ληκύθιον. Int.

1225. Τοῦ δευτέρου (48) — ἀρχή (50). Ext.

1227. Ἀποπρίω : Ἐν ἴσῳ τὸ (*sic*) ὀνήσκει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐξῆς φησιν Εὐρι-
 πίδης, ἐγὼ πρίωμαι. Ἄλλως · ὀνήσει τὴν λήκυθον καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπο-
 λωλύας (59-2, cf. *Adn.*). Ext.

1229. Πρίωμαι ἴσον τὸ ὀνήσομαι (8).

1233. Τῆς ἐν Ταύροις Ἰριγενεία (*sic*) ἢ ἀρχή (11). Ext.*Ibid.* Θεαῖσιν ἴπποις Τὸ λοιπὸν (9) — κόρη (10).

1235. Ἀπόδος ἀντὶ τοῦ πώλησον (17).

1240. Πολύμετρον διχῶς, πολύβοτρον (37).

1243. Εἰς δ' (38) — ληκύθιον (39). Ext.

1244. Μελανίπτης ἀρχή (43). Int.

1247. Σῶκα λέγει τὰ σαρκώματα (47) — σῶκον καλούμενον (48). Ext.

Fol. 49, vers 1255.

1256. Intermarginale. Τῶν — ποιητῶν.

1259. Τὸ τὸν βακχεῖον ἀνακτα : Τὸν (27) — μέλη αὐτοῦ (29). Sup.

1262. Ξυντεμῶ : Εἰς τὸ (32) — διαφθερῶ (34). Ext.

1263. Καὶ μὴν λογιῶμαι : Ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμῆσω ψηφίσω (36). Ext.

1264. Εὐριπίδης (46) — Αἰσχύλου (47). Ext.

Ibid. Διαύλιον διαυλεῖ τις. Τοῦτο (42) — ἄση (44). Ext.

1265. Τινὲς ἄξιουσιν (45) — κέχρηται τὸ ἰήκοπον (47). Cette scolie est placée entre les deux scolies du v. 1264. Ext.

1266. Ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν (24). *Observ.* Il y avait d'abord Ψυχαγωγῶν.

1270. Ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου (*Adn.*).

1274. Ἐξ Ἱερειῶν (*sic*) Αἰσχύλου (42). Int.

Ibid. Intermarginale. Οἱ διανεμόντες (42) — πόλει (43).

1276. Ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου (50).

1276. Ἀντὶ φλεγμάνω τοὺς βουβῶνας (51). Ext.

1278. Ἐπεὶ συνεχῶς εἶπεν τὸ ἰήκοπον. Int.

1279. Λαίπει τὸ ἀπελθεῖν.

1281. Στάσιν) σύνοδον, διήγησιν (2).

1281. Στάσιμον (1) — χορευταί (2). Ext.

1282. Κιθαροδικῶν) ἀντὶ τοῦ ξένην τραγωδίαν (5).

1285. Εὐριπίδης (16) — δραμάτων (17). Ext.

Ibid. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος (20). Int.

1286. Ἐκ Σφηγῶς Αἰσχύλου (*Adn.*).

1291. Κυρεῖν) ἐπιτυχεῖν.

Ibid. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος : ἀντὶ τοῦ ἀναισχύνοις.

Fol. 49 verso, vers 1294.

1294. Ἐκ Θρησῶν Αἰσχύλου (*Adn.*). Ext.

1296. Διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν ἄρχῃ τὸ παρόμοιον τὸ φλεῶ (*sic*, 46) — ἐλώδης γὰρ ὁ τόπος, ἔστιν δὲ ἄνθος ὁ φλεῶς (47, cf. *Adn.*). Sup.

1297. Ἰμῶν) καλεῖται (49) — ἱμαῖον (51). *Var.* γὰρ omis (49). Sup.

1298. Ἐς τὸ καλόν : Ἐγὼ φησὶν (1) — αὐτοῦ μετήνεγκα (2). Ext.

1299. Ἴνα μὴ τὰ αὐτὰ Φρονίχῳ τῷ μελοποιῶ (9) — προσείπεν (11). Ext.

1302. Σκολίων Μελήτου : Προεῖρηται (15) — τρόπον (18). Ext.

Ibid. Τὰ Καρικὰ αὐτλήματα θρηνώδη εἰσὶν (14). Int.

Ibid. Σκολιὰ τὰ παροιτή^{αι}ια ἄσματα (13). Int.

Ibid. Ὡστε ψάλετα (*sic*) Εὐριπίδου (20).

1305. Ποῦσιν ἢ τοῖς ὁστράχοις : Ὅτι φαίνονται (24) — Ὑψιπύλῃ ταῦτα (26). Inf.

1308. Αὐτὴ ποθ' ἢ Μοῦσ' : Ἐν ἐρωτήσει (31) — Λέσθιοι (36). *Var.* τῷ R¹, τὸ R² après δὲ (35). Ext.

1309. Intermarginale. Χαρακτηρίζει (40) — ἐκλελυμένα (41). Ext.

1310. Διὰ τὸ στωμύλλετε (48) — μέλος (51). *Var.* Εὐριπίδου est omis et non παίζει (49), | καὶ οὐδὲν καθ' ἑξῆς (51, cf. *Adn.*). Int.

1312. Ρανίσιν) χροῖα : Τὸ ἐξῆς ρανίσιν) χροῖα νοτίαις ρανίσιν) πτερύγων χροῖα δρο-πιζόμεναι (4, cf. *Adn.*). Ext.

1314. Intermarginale. Ἡ ἐπέκτασις (3) — μελοποιίας (4). Ext.

1315. Πηνίσματα ὑφάσματα (Adn.).

1317. Φύλαυλος ἐξ Ἡλέκτρας Εὐριπίδου (Adn.).

1318. Πρώραις ἐξ Ἰφιγενείας Εὐριπίδου.

1320. Γάνος ὁ οἶνος (22).

1320. Παρὰ τὸ (19) — ἱερὸν βότρυν (21), ἔστιν δὲ ἡ πρώτη ἐκφύσις τῆς ἀμπέλου (Adn.). Ext.

1323. Ὅρξας τὸν πόδα τοῦτον : Καὶ ταῦτα κατὸς (25) — ἐπιτηδεύοντα (26). Ext.

1328. Κυρήνη τις (28) — ἔστιν δὲ ἐξ Ὑψιπύλης (31). Var. δωδεκαμήχανος au lieu de δωδεκαμήχανος (29). Int.

1331. Intermarginale. Παρὰ τὸ (37) — σκοτία· νόξ (39). Ext.

Ibid. Ἀντὶ μέλαινα (44).

Fol. 50, vers 1337.

1340. Τοῦτο λέγει παρ' ὅσον (54) — ὀνειρών (1). Var. εἰώθασιν. Ext.

Ibid. Καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος (54). Int.

Ibid. Ἀπρόσπλοκα (1) — πᾶσιν (2). Int.

Ibid. Ἄτε δὴ Γλύκωνός τινος γυναικὸς οὕτω καλουμένης (Adn.). Observ. L'ω de οὕτω a été retouché, R¹ avait οὗτο. Ext.

1344. Ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου. Ext.

1348. Ἀντὶ τοῦ ἄτρακτον κλώθουσα. Ext.

1350. Κνεφαῖτος ἀντὶ ἐώθινῃ (cf. Adn. du v. 1344). Ext.

Ibid. Πάλιν (19) — κωμωδεῖ (20). Ext.

1353. Ὅτι — Εὐριπίδης. Ext.

1356. Τοὺς Κρηῖτας λέγει, ἔστιν δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. Ext.

1360. Ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας. Ext.

1363. Εὔρω, ἐρευνήσω, φωράσω. Ext.

1367. Τίνες (42) — τὰ ἐξῆς τὸν Διόνυσον (43). Ext.

1369. Πρὸς γὰρ (44) — τυρός (45). Ext.

Fol. 50 verso, vers 1370.

1370. Οἱ εὐπαίδευτοι (52). Int.

1372. Ἀτοπίας πλέον) ἀντὶ τοῦ παράδοξον. Int.

1374. Μὰ τόν : Εἰώθειςαν τοῖς (2) — προσθεῖναι (4). Var. δὲ manque (2). Ext.

1378. ...αστιγὺς τὸ κατηρτη...ον τοῦ ζυγοῦ μέροςτίθενται τὰ ζυγά (19). Observ. Il semble qu'il y a plutôt ἐπεντίθενται. Ext.

Ibid. Τὸ ἰδού (sic) ἀμφοτέροί φασι (20). Int.

1380. Συρίσω, σύνθημα δῶ. Int.

Ibid. Τοῦτο ἐκ Μηδείας (Adn.). Ext.

1383. Ὑπὸ βοῶν (24) — Λισχύλου (25). *Var.* ἐστίν. *Ext.*

1386. Ὡς οἱ (26) — σταθμῷ (27). *Ext.*

Ibid. Ἐκ Νιόβης Λισχύλου (31, *Adn.*). *Ext.*

1391. Οὐκ ἔστι πειθοῦς) ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου (*Adn.*).

1400. Βέβληκ' Ἀχιλλεύς : Ἀρίσταρχος (33) — περιεῖλε (35). *Var.* πεποιηκότες] πεποιηκότες (34), | R¹ avait κυβεύοντας, R² a fait κυβεύοντας (35). *Ext.*

1401. Γράφεται καὶ νῶιν.

1402. Ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. *Ext.*

1403. Ἐκ Γλάσκου Λισχύλου. *Int.*

1406. Πολλαχού (1) — μέμνηται (2). *Ext.*

Fol. 51, vers 1413.

1413. Τῷ δ' ἥδομαι : Σοφὸν μὲν Εὐριπίδην λέγει, ἥδεσθαι τῷ Λισχύλῳ • οὕτως Ἀρίσταρχος • ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, ὅτι μάλιστα ἥδεται Εὐριπίδῃ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ προείπεν (12-16). *Sup.*

Ibid. Τὸν Λισχύλον σοφόν, ἥδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ (12). *Int.*

1414. Οὐδὲν ἄρα πράξεις : Ἀπολλώνιος (17) — φησι, τινὲς δὲ τοῦ χ.... (19). *Ext.*

1418. Οὐκ ἔστιν (21) — ἀνθυποφέρει (22). *Ext.*

1422. Πρῶτον μὲν περὶ Ἀλκιβιάδου : Περὶ (23) — Ἀθηναίων (28). *Var.* ἔφυγεν (24), | Ἀντιμάχῳ au lieu de Ἀντόχῳ (26), | κυβερνήτῃ fait de κυβερνήται (26). *Sup.*

Ibid. Ἐχέτον πρὸς τοὺς ποιητὰς δ Δ.... (47). Je suis à peu près sûr de ce Δ... après δ. *Ext.*

1425. Ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυραν.... (53). *Ext.*

1427. Μισῶ πολίτην : Αὕτη (1) — βλάπτοντος (5). *Var.* ἐφάπαξ au lieu de καθάπαξ (2), | Ἀλκιβιάδου et τοιούτου manquent (4), | δὲ καμβλάπτοντος, les lettres καμ ont été barrées (5). *Ext.*

1432. Μὴ ἀνατρέφειν (7) — τροφοφορεῖν (10, cf. *Adn.*). *Var.* τιθασσῶσαι au lieu de τιθασθῶσαι (8), | καταδεξαμένους, la lecture est très indistincte à la fin du mot (10). *Ext.*

1434. Σοφῶς (19) — Εὐριπίδης (20). *Int.*

1437. Ὁ Κινησίης (22) — γενομένους (25). *Var.* δὲ manque (22), | il semblerait qu'il y a περιβάλοι et non παραβάλοι (24). *Ext.*

1440. Ὁξυβάφους (35) — πολεμίους (36). *Int.*

1445. Ἀπαιδευτότερον ἢ κοινότερον (50). *Int.*

Ibid. Παρὰ τὴν (50) — φράσον (52). *Int.*

1451. Εὖ γ' ὦ Παλάμηδες : Πρὸς (1) — ταῦτα (2). Cette scolie est suivie du v. 1453 qui manque au texte. *Inf.*

1455. Ἀντὶ οὐδαμῶς (*Adn.*). *Ext.*

Fol. 51 verso, vers 1456.

1456. Ἐν ἐρωτήσει. Int.

1459. Μήτε σισύρα : Πρὸς τὴν διαγραφὴν ἐν τισιν οὖν καὶ (25) — ἐρίων (27) • ὁ δὲ μήτε χρηστὸς ..τε ὀλίγος πολίτης συμφέρει (24). *Observ.* Les lacunes sont causées par une déchirure du parchemin. Ext.

1463. Τὴν γῆν ὅτ' ἂν νομίσωσι : Τὴν Περιχλίσους γῶμον λέγει (37). Ext.

1465. Πόρον δὲ τὰς ναῦς : Καὶ (48) — πόρον (1). *Var.* ἐκχλόντων au lieu de ἐμβλόντων (49), | μὲν est ajouté après ἐκχλόντων (49), | ἔσω au lieu de εἰσω (51), | τὸν οὖν τὸ οὖν (52), | εἰρησθαι ἡγείσθαι τὸ δὲ, le mot εἰρησθαι est barré (1). Sup.

Ibid. Τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν (11). Int.

1470. Αἰροῦ τοὺς φίλους) ἀντὶ ἐμὲ λαθέ (Adn.).

1471. Παρὰ τὰ (20) — ὁμώμοχεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος (22). Ext.

Ibid. Τινὲς Πλούτωνα λέγουσι (Adn.). Pour λέγουσι, il y a le sigle de λέγει. Int.

1473. Τὸ κρίνω ἄν. Int.

1477. Ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου (Adn.). Int.

1478. Παρὰ τὰ (26) — ἔφη (28). Ext.

1482. Λεῖπει (45) — πρᾶγμα (46). Int.

Ibid. Ξύνεσιν) φρόνησιν (48).

1489. Τοῖς συγγενέσι καὶ ἀναγκαίοις (Adn. du vers 1482). Int.

1497. Σκαριφισμοῖσι : Οἶον (11) — ὑποτυπῶσα (12). Int.

Fol. 52, vers 1499.

1499. Ἐνλείπει τὸ ἐστίν. Ext.

1504. Ἴσως (34) — καὶ εἴ τι τοιοῦτον (35). Ext.

Ibid. Σύμβολον θανάτου (Adn.). Int.

1505. Τοῖς φορολόγοις.

1512. Συνδήσας τοὺς πόδας (48).

1513. Στρατηγὸς (2) — ἐν πόλεσι οὐ περὶ τὸν Ἀδαίμαντον οὐκ ἀρχαίᾳ δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτο ἐμὲ τὸν λευκολόφου παῖδα τοῦ πορθάνος (5). Ext.

1518. Τὸ Σοφοκλεῖ δηλονότι (6). Int.

1520. Ὁ Εὐριπίδης (6). Int.

1528. Ἀντὶ τῷ Αἰσχύλῳ (18). Ext.

1531. Τῶν πολεμικῶν ἀρχαίων (4). Le ν de τῶν est de R⁴. Ext.

1532. Τοῦτο εἰς βάρυν (sic) τὸν Κλεοφῶντα (Adn.). Ext.

1533. Πατρίοις ἐν ἀρούραις : Μαχρὲς οὖν Κλεοφῶν (15) — αὐτῇ (18). Inf.

ὈΡΝΙΘΕΣ.

Fol. 52 verso et fol. 53.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ
ὑπόθεσις Ὀρνίθων.Dübner
Ὑπόθεσις IV,
p. 210, l. 12-21.

Διὰ τὰς (12) — ὀρῶντες γεναμένην (21). *Var.* ἀπράγμονα au lieu de ἀπραγμόνων (14), | δ' manque (15), | γεναμένην au lieu de γενομένην (21). *Observ.* Les lignes sont coupées de la façon suivante : πρὸς (13), | ἀπράγ dans ἀπράγμονα (14), | πλειόνων (15), | ἐάν (17), | πράγματα (18), | πτέρυγ' αὖτ' (20), | ὀρῶν dans ὀρῶντες (21).

Dübner
Ὑπόθεσις I,
p. 209, l. 1-8.

Ὑπόθεσις ὀρνίθων ἄλλη.

Δύο εἰσὶν (1) — πεποιημένων (8). *Var.* παρατοῦ au lieu de παρ' αὐτοῦ (3), | Πεισθαίτερος (6).

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα :

Πεισθέταιρος.

Γεωμέτρης.

Ἡρακλῆς.

Εὐελπίδης.

Ψηφισματογράφος.

Τριβαλλός.

Θεράπων ἑποπος.

Ποιητής.

Ἐποψ.

Ἴρις.

Χορὸς ὀρνίθων.

Προμηθεύς.

Ἀγγεῖλος.

Ποσειδών.

Dübner
Ὑπόθεσις II,
p. 209.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων (21) — ἡ Σαλαμινία (34, deuxième colonne). *Var.* ἀνατρέπτατο au lieu de ἀνετέτραπτο (25), | δράμασιν (28), | κωμωδικῆς ἀνοίας ἁδείας ἡλλεγγεν, le mot ἀνοίας est exponctué (29), | ὄρνισιν (32), | εἰ δέ τοι au lieu de εἰ δέοι (37), | χρηματίζονται, εἴθ' ὅσται ὡς εἰ πεποιθόη ἕτερος τῷ ἐτέρῳ, εἴθ' ὕστερον, à la marge, en face de cette ligne, le signe 3 (15), | ἔδωκεν (21), | ἐδίδαξεν (24), | Πελοπόνησον (30), | μὴ δαμῶς παρὰ θάλασσαν ἡμῖν, ἵνα ἀνακύβεται κλητῆρα ἄγρουσα ἔωθεν ἡ Σαλαμινία (34).

Dübner
Ὑπόθεσις I,
p. 209, l. 9-20.

Ἐδιδάχθη (9) — καὶ συκοφαντεῖν (20). *Var.* ταῖς Ὀρνισιν au lieu de τοῖς Ὀρνισι (10).

Telle est la disposition des fol. 52 verso et 53. Ajoutons que le premier de ces fol. finit au mots τὴν πόλιν προδεῖσθαι, p. 209, deuxième colonne, l. 3, et que, par conséquent, le fol. 53 commence aux mots suivants : θεῶν ἀφροντιστούντων (*sic*).

Fol. 53 verso.

Vers 1. Πιεσθήσεται τὰ (32) — ἐλπίδων (34). *Var.* δὲ omis (32). *Sup.* *Ibid.* Ὁρθὴν κελεύεις : Τοῦτο λέγει (30) — πορεύεσθαι (32). *Var.* τινὶ δένδρου τινός (31). *Sup.*

2. Κρώζει πάλιν : Τοῦτο (37) — ἐν ἄλλοις (39). *Sup.*

Ibid. Κράζει εἰς τοῦπίσω ἀπελθε (40). *Int.*

Ibid. Πλυνώμεθα κομικῶς δὲ ἐκτέταται (1). *Int.*

4. Προφορουμένωι : Δεῦρο (3) — διαζομένοις (5). *Ext.*

Ibid. Ἄλλως) μάτην (5).

6. Πλέον, πλεῖν. *Int.*

8. Ἀποσποδῆσαι, ἀντὶ τοῦ (19) — ξύλων (20). *Ext.*

10. Ἐρωτηματικῶς (22) — φησιν (24). *Ext.*

11. Ἐξηγετίδης (*sic*) : Τοῦτον (25) — δόδους (27). *Ext.*

12. Οἶμοι : Παίζων (43) — βιάδιζε (44). *Int.*

14. Ὁ πινακοπόλης : Ἀντὶ (1) — πωλεῖ (5). *Ext.*

15. Οὐκ τῶν ὀρνέων : Ὅρνις (20) — ὀρνέων (24). *Ext.*

17. Θαρρελείδου : Οἱ μὲν (31) — διαβάλλει (37). *Var.* τῷ] τὸ (35). *Ext.*
et inf.

19. Τινὲς διὰ (40) — ᾗσαν ἢ δάκνειν (43). *Var.* τοῦ manque après ἀντ, (41). *Int.*

20. Ἐστὶ τόπος πετρώδης (48). *Int.*

Ibid. Καὶ νῦν τί κέχηνας) ὡς τοῦ κολοῦ κεχηνότος (46).

22. Ἀτραπὸς οὐδαμῶς : Ἐδεινοποίησεν (49) — ἀποκεκλιμένης τῆς δόδου (50). *Int.*

23. Ἡδ' ἡ κορώνη : Ὡς ἤδη (52) — τινὲς δὲ γράφουσιν, οὐδὲ ἡ κορώνη (1). *Int.*

26. Βρύκουσ') ἐσθίουσα.

31. Σάκκα : Ἀκέστωρ, οὔτος ἦν τραγωδίας (7) — θρακικόν (8). *Inf.*

34. Οὐ σοδοῦντος) τοῦτο ὡς ἐπὶ ὀρνέων.

35. Ἀνεπτόμεσθ' : Τὸ μὲν (17) — παντὶ σθένει (21). *Inf.*

38. Παρ' ὑπόνοιαν (24) — χρήματα (27). Au-dessous de cette scolie sont écrits les vers 40-41 qui manquent au texte. *Inf.*

40. Ἐπὶ τῶν κραδῶν) ἀπὸ ἐνός (31) — ἐμφαίνει (32).

42. Τὸν βᾶδον) τὴν πορείαν (38).

Fol. 54, vers 44.

43. Καὶ χύτρων καὶ μωρίνας : Τὰ πρὸς (39) — ἀποσθῆν (45). *Var.* αὐτοὺς est placé après ὀρνέων (42), [ἐφιπτάμενα] R¹ α ΕΦΗΤΑΗ. Au-dessus de l'Η, lettre qui se confond souvent avec le Ν, R² α mis le trait horizontal signifiant α, ce qui fait ἐφιπτάνα (44). *Sup.*

44. Ἀπράγμονα : Τοῦτο πρὸς τὰ (46) — εἴρηται (49). *Var.* δ' manque devant ἔχοντες (48), | τὰ δ' ἄλλα (48). *Ext.*

47. Δεομένῳ) λείπει τὸ γενόμενον.

48. Ἡ) ὅπου.

50. Ὡς ἄνω αὐτῆς νευσης (il y avait d'abord νευσης) ἐπὶ τινα ὑψηλὸν τόπον. *Int.*

54. Παίζει πρὸς τῷ σκέλει (*Adn.*). *Int.*

57. Οὐ πιθανὸν (6) — ἔχειν (8). *Int.*

58. Σύμμαχος (9) — ἔποπος (12). *Ext.*

60. Τροχίλος (*sic*, 13) — ἔποπος (14). *Ext.*

61. Τοῦ χασμῆματος : Ἐπεὶ (15) — χασμῆματος (18). *Ext.*

62. Νομίζει τοὺς ἄνδρας δι' (*sic*) τὸ (18) — ἐληλυθέναι (19). *Int.*

63. Οὐδὲ κάλλιον λέγειν : Τὸ κάλλιον (20) — ὀρνιθοθήραι (28). *Var.* ἐο-
καῶς au lieu de ἐωρακῶς (22). *Ext.*

65. Ὅνομα (29) — ὀρνέων (31). *Int.*

66. Καὶ μὴν ἐροῦ : Ἀντὶ τοὺς πόδας — ὑπὸ τοὺς πόδας (*Adn.*). *Observ.*
δδ

La leçon du ms. est τοῦ σπόδας, Dübner τοῦ οπο, le redoublement de la consonne dans l'interligne, pour indiquer le pluriel, se rencontre fréquemment dans le ms. *Inf.*

68. Ἐπικεχοδῶς : Καὶ τοῦτο (46) — τὸ σκῶρ (47). *Var.* Au lemme R² a corrigé la leçon de R¹ et écrit ὑπικεχοδῶς, | ἔπαιζεν (46). *Int.*

Ibid. Φασιανικός) συκαφάντης παρὰ — εὐρισκόμενος (48).

69. Ἀλλὰ σύ τί θηρίον εἶ : Δέον (49) — εἶπεν (50). *Ext.*

70. Ἡττήθης τινός : Φυσικόν (53) — νενικηχόσιν (2). *Var.* καὶ est ajoutée après τοῦτο (53). *Inf.*

76. Φαληρεὺς λιμὴν τῆς Ἀττικῆς (6).

78. Ἔτνου) ἀθάρας.

79. Τροχίλος) παρὰ τὸ τρέχω ἐπεὶ συνεχῶς ἀντὶ εἰ. π

82. Μύρτα καλεῖται ὅτι τῆς μυρσίνης καρπὸς, ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθλῆιν, σέρφος δὲ σκοληχῶδες ζωύφιον. *Inf.*

85. Πρὸς τὸν (22) — εἰσελθόντα (23).

Fol. 54 verso, vers 88.

87. Ἰδὼν (24) — ἐφοβήθη (25). *Ext.*

89. Ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. *Int.*

90. Ἀπέπτατο : Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν τοῦ γελοῖ (*sic*) χάριν. *Ext.*

91. Ἐν' εἰρωνείᾳ τὸ ὦς. *Int.*

Ibid. Ὡς ἀνδρεῖος) ὡς πολύ.

92. Ἀνοιγε τὴν ὕλην : Δέον (30) — ὄρνεις (32). *Ext.*

93. Ὡ Ἡράκλεις : Ἐπειδὴ δρώσι (33) — λόφῳ (35). *Ext.*

94. Τῆς τριλοφίας) ἐπεὶ — ἐποψ (36).

95. Οἱ δώδεκα θεοί : Δύναται μὲν (42) — προσωπεῖον (46). *Var.* ζητοῦσιν σε ἐπιτρέψαι (43). *Sup.*
99. Τὸ — πρόσωπον. *Int.*
100. Ἐν γὰρ (49) — Τηρέα (51). *Ext.*
102. Ὁ μῦθος λέγει (2) — Ἀττικοί (5). *Var.* L'article οἱ est omis devant Ἀττικοί (5). *Ext.*
104. Ἦαρ' ὅσον (9) — ἐπτερωμένης (10). *Var.* ἐξεληλύθει au lieu de ἐξεληλυθε (9). *Int.*
106. Φύομεν) ὡς ἐπὶ τῶν φυτῶν.
108. Αἱ τριήρεις) ἐξ Ἀθηνῶν.
109. Μῶν ἡλιαστά : Δικαστῆς, ἀπὸ τοῦ (17) — βάλλεσθαι (19). *Var.* οὔτω (18). *Ext.*
- Ibid.* Θυτέρου τρόπου τουτέστι μισόδοικοι (21). *Int.*
110. Ἀπηλιαστά) μισόδοικοι.
- Ibid.* Σπείρεται) τὸ μισόδικον.
111. Ἐξ ἀγροῦ λάβοις : Τοῦτο λέγει (23) — εὐρίσκεται (27). *Var.* Il semblerait qu'il y a ἰππαῖς; et non ἰππαις (26). | περι au lieu de παρὰ (27). *Ext.*
113. Ἀντὶ — ἐλθεῖν. *Int.*
120. Ταῦτα) διὰ ταῦτα.
121. Ἀντὶ τοῦ (34) — ἐρίου (36). *Int.*
123. Τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγαιον.
125. Ἀριστοκατεῖσθαι : Ἀντὶ (8) — δῆμῳ (10). *Var.* Σκελλιο (9). *Inf.*
126. Παρὰ τὸ (14) — τούτῳ (18). *Inf.*
129. Ἐπὶ τὴν θύρα μου προῶν (*sic*) : Νῦν (19) — δὴ προῶ (23). *Observ.* Au lemme, R⁴ a mis un ν au-dessus de Πα dans θύρα, | τὸ au lieu de τῷ, après ἔσιν (20). *Inf.*

Fol. 55, vers 131.

134. Μή μοι τότε γ' ἔλθης : Παροιμία (27) — καλῶς (30). *Sup.*
135. Ἐν εἰρωνείᾳ τὸ νῆ Δία (35, cf. *Adn.*). *Int.*
139. Ω Σπιθωνίδη : Ω λαμπρὲ ὡς ἀπὸ βαλανείου (32) — ἔχοντα (35). *Var.* Dübner. « Κύριον. In codice est κῆ. » Il y a dans le ms. KN, le N oncial ressemble beaucoup à l'H, c'est ce qui explique l'erreur de Dübner (33), | ἡ ὦ Σπιθωνος (34). *Sup.*
141. Οὗ προσηγάγου : Ἀντὶ τοῦ (36) — συνουσίαν (39). *Ext.*
142. Τῶν ὄργων ἥψω καὶ κατέσχευ αἰσχρῶς (41). *Int.*
- Ibid.* Ἐν ἤθει, ἡ ἀληθῶς λέγει (42).
145. Ἢ ἐρυθρὰ (43) — ὠκεανόν (44). *Ext.*
147. Δύο εἰσι (46) — πεμπόμενα (51). *Var.* ἐπὶ Ἀλκιβιάδην (49). *Ext.*
- Ibid.* Ἀντὶ τοῦ μάρτυρα (51). *Int.*

149. Τί οὐ τὸν Ἡλείον Λέπρεον : Καθ' ὑφαίρεσιν (52) — πάθους (5). *Var.* ἔστιν (53), | λεπριῶσιν καὶ διὰ τοῦτ... ὠνομάσθαι (4). *Ext.*

150. Οὐκ ἰδὼν, ἀλλ' ἐξ (11) — τὸ θς (12). *Int.*

151. Ἀπὸ Μελανθίου : Εἶχεν Μελάνθιος λέπρᾱ. ..ὠμωδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν (20). *Ext.*

152. Ὅπουντιοι τόποι • Ὅποῦς (*sic*) δὲ (21) — φασι (24). *Int.*

153. Ὅπουντιος ἤγουν τυφλός. *Observ.* τυφλός fait de τυφολλός (*Adn.*).

156. Εἰς τὴν τριβήν : Ἀπὸ (29) — χρόνου (31). *Int.*

157. Ἄνευ βαλλαντίου) ἀργυρίου καὶ δαπάνης.

158. Κιθδηλίαν : Τὸν ἐκ (35) — νομίσματα κιθδηλεύεται (36, *Adn.*).

Inf.

159. Λευκὰ σήσαμα) εἶδη φυταρίων.

160. Σισύμβρια : Φύλλα τινὰ ἐν οἷς στέφονται οἱ νυμφῖοι. *Inf.*

162. Ἔστι — θαυμαστικόν.

165. Μὴ περιπέτεσθε : Ὡς μωροί — παραλαμβάνεται. *Inf.*

167. Τοὺς πετομένους : Ἀντὶ τοῦ (6) — Τελέαν (13). *Inf.*

170. Ἀτέκμαρτος) δόλιος (23).

Fol. 55 verso, vers 173.

172. Καλεῖ (24) — ἄπαν (25). *Ext.*

175. Ὡστε καὶ τὰ ἐν κύκλῳ ἰδεῖν (26). *Ext.*

Ibid. Εἰ τὸν τράχληρον κλάσω (27). *Int.*

179. Πόλος (36) — πάντα (37). *Ext.*

180. Πόλος, τίνα) θαυμάζει τὴν λέξιν.

181. Ὑπετυμολογεῖν βούλεται τὸν πόλον. *Int.*

183. Οἷον εἰς τὸ (41, cf. *Adn.*) — περὶ τειχίστη (42). *Ext.*

184. Ἐπαιξε (43) — πόλιν (44). *Int.*

185. Εὐχέριωτοι γὰρ οἱ ὄρνεις, οἱ πάρνοποι • ἔστι δὲ — κωνόπων λέγουσι (46). *Observ.* Pour ce dernier mot, il y a le sigle de λέγει. *Ext.*

186. Μηλίῳ : Ἀντὶ τοῦ (53) — ἑαυτοῦς (3). *Var.* προδεδώκασιν au lieu de παραδεδώκασιν (2). *Ext.*

189. Πιυθὸς δὲ Βοιωτοῦς : Τινές (8) — βοιωτίαν (11). Ἡ οὕτως • μόνον γὰρ τότε δίοδον αἰτοῦσιν ὅταν στράστράτευμα (*sic*, le second στρά a été barré) διάγῃ, ὅτ' ἂν δὲ καθ' ἓνα καὶ εἰρηνικῶς ἢ καθ' ἓνα οὐκέτι (13, cf. *Adn.*). *Ext.*

192. Τοῦ ἄερος νῦν λέγει. *Int.*

193. Διαφρήσετε) διαφρορήσεται, διαπέμφεται (16).

194. Νεφέλη εἶδος (20) — ποταμούς (22). *Int.*

199. Βαρβάρους : Ἀντὶ (23) — φωνήν (24). *Int.*

202. Δόχημν) τόπος σύμφυτος.

203. Ἐμὴν ἀηδόνα λέγει, ἐπεὶ ἡ πρόκνη γαμετὴ αὐτοῦ ἦν, ἥτις — μετεβλήθη (*Adn.*, 30). *Int.*

204. Καλοῦμεν αὐτοὺς) γράφεται καὶ κάλοιμι ἅν αὐτούς.
 209. Ἄγε σύννομέ μοι : Ὡς (33) — ὀρνέων (34). Ext.
Ibid. Σύννομέ) μελικῶς ἄρχεται (35).
 210. Αὔσον) ἀντὶ τοῦ ἄσον, λείπει παῖδα.
 212. Ἴτυν) τὸν Ἴτυλον, ὡς Ὅμηρος λέγει.
 213. Ἐντὶ τοῦ στρεφομένη (11). Inf.
 213 et 216. Ἦχῶ ἀντὶ τοῦ ἡ φωνή σου (216, *Adn.*). • διεροῖς δὲ, διύγροις
 ἐκ τῶν δακρύων (213, l. 12). Inf.
 215. Χωρεῖ) ἀντὶ τοῦ χωρήσει.
Ibid. Σμίλακος) εἶδος φυτοῦ.

Fol. 56, vers 216.

217. Ἐλέγοις τοῖς θρήνοις • εἴρηται — λέγειν (16). Int.
 218. Ἀντιφάλλων, ἀνακρούων, ψαλμὸς γάρ — ἤχος (20). Ext.
 222. Αὐλεῖ : Τοῦτο (21) — τὴν ἀηδόνα (22). Ext.
 224. Κατεμελίτωσεν — ἐπλήρωσεν (23). Ext.
 225. Πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται. Ext.
 228. Τάῦτα (33) — μίμνησιν (35). *Var.* δὴ au lieu de δεῖ (33). Ext.
 229. Ἴτω ἴτω : Προκαλεῖται (36) — ὀρνέων (38). Ext.
 231. Intermarginale. Ἐντὶ (40) — ἐσθίει (41). Ext.
 234. Intermarginale. Ἐν τομῇ — αὐλακος (45). Ext.
 235. Ποιὸν ἤχον ἀποτελεῖτε. Int.
 237. Τίό τίό : Μιμούμενος (3) — ὀζυτονητέον (4). *Var.* τῶν ὀρνέων omis.
 Ext.

Il n'y a pas de scolies aux folios 56 verso, 57 recto et verso.

Fol. 58, vers 387.

395. Ὁ Κεραιμενὸς δεῖξεται νῶιν : Οἱ ἐν (31) — χύτρας (40). *Var.* Au
 lemme, δεῖξεξεται, le premier ξε est barré, | οὔτω omis (34). Ext.
 399. Ἐν Ὀρνεαῖς : Ἐντὶ τοῦ παρὰ τὰ ὄρνεα • (41) — Ἀργείων (44).
Observ. Dübn. : « 43 λέγων γ R. » Le ms. a λε/ ῥ (43). Ext.
 401. Ὁ χορὸς — ὀργῆς (2). Int.
 402. Παρὰ τὴν ὀργήν : Παρὰ (3) — πολέμει (6). Ext.
 407. Λεῖπει ἡ διὰ.
 409. Σοφῆς ἄφ' Ἑλλάδος : Ἡ ὅτι — νοσερωτάτων. Ext.
 414. Ἐντὶ — ζωῆς. Ext.
 417. Γράφεται καὶ δίχα τοῦ ἱ, ἵνα εἴῃ προστακτικόν • τινὲς δὲ μετὰ τοῦ
 ἱ, ἵνα ῥ (24) — ὅτι ενικῶ....πεν ἀντὶ τῶν δύο (28). Ext.
 420. Intermarginale. Ὁ ἦ ἀντὶ — καίρος.
 424. Ὡς σὰ γὰρ πάντα : Ἐντὶ (32) — λέγει (33). Ext.
 425. Προσβιβάζειν — ἐφαρμύζοι συμβιβάζοι. Int.
 428. Ἀφατον ὡς φρόνιμος : Ὡς ἄφατον (40) — μεγάλως (41). Inf.

429. Ἀπὸ κοινού — πάνυ φρόνιμος παιπάλημ' ὄλον κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ.
Inf.

Fol. 58 verso, vers 430.

430. Κύρμα : Ἐπίτευγμα (46) — πράγμασι (48). Sup.
433. Οἰκείον — μετηώρημαι. Int.
434. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ : Πρὸς (1) — Μανόδωρε (3). Ext.
436. Εἰς τὸν ἵπνὸν εἴσω : Ἡ ἵπνός (6) — μαγειρικὰ σκεύη (11). Ἄλλως.
Ὁ ἐπιστάτης (15) — ἐσχάραις (19). Var. ὑποκαίουσι (18). Ext.
439. Ἄντ' τοῦ συνθήκη ν. Int.
440. Ἦνπερ ὁ πίθηκος : Οὗτος αἰσχρὸς τίς ἦν (26) — οὔσης (39). Ext.
442. Μὴ διασπᾶν (40) — ὀρίζεται (44). Var. τὸν πρωκτὸν manque la
deuxième fois (41). Int.
444. Διατίθεμ' συντίθημι.
445. Ὅμνυμι ἀντὶ εὐχομαι.
446. Ἐπειδὴ (51) — ταυταγί (52). Sup.
448. Ἀκούετε λειώ : Κήρυξ (3) — χρωῶνται (7). Inf.
450. Ἐπεὶ ἔθως (12) — οἷον ποῖ δεῖ καὶ πόσων πορεύεσθαι ἡμερῶν δεῖ σιτία
προνοεῖσθαι. Int.
454. Παρεπινοεῖς ἢ εὐρίσκεις.
456. Ἦν ἡμεῖς οὐ νοοῦμεν (38).
462. Προπεφύραται εὐπρέπισται (Adn.).
463. Τοῖς γὰρ (49) — κρανίον (50). Var. παρέκειντο οἱ στέφανοι. Inf.
465. Λαρινὸν ἔπος : Λιπαρὸν (1) — ἀπόγονοι (5). Var. λαρινοὶ (2). Inf.
466. Θραύσει πεῖσει (5).
471. Πεπάτηκας ἀντὶ τοῦ ἀνέγνως (Adn.).

Fol. 59, vers 473.

480. Τῷ δρυκολάπτῃ : Ὅρνειον (33) — ξύλον (37). Var. ἔπαιξεν (35).
Sup.
484. Δαρεῖος βασιλεὺς (38) — σατράπης (39). Var. ἦν omis (38). Int.
Ibid. Οὗτος σατράπης (40) — Ἑλληνας (45). Ext.
485. Μήποτε (46) — ἔλεγον (48). Int.
486. Ἄντ' — περιέπει. Int.
487. Τὴν κυρβάσιαν : Τοῦτο (50) — ἐχρωῶντο (53). Ext.
489. Ὅρθιον ᾄσῃ : Καλῶς (3) — ᾄσῃ (4). Ext.
491. Βαλανῆς) ἐμποροὶ (6).
493. Φρυγίων ἐρίων : Ἡ ἀπὸ — ἔρια. Ext.
494. Ἐς δεκάτην : Ὅτι (9) — πιασί (11). Observ. τοῖς τιχτημένοις κτο-
μενοῖς, les lettres κτημένοις sont barrées (10). Les scolies sont dans
l'ordre suivant : 489, 493, 484, 487, 494, 501, à la marge ext.

Ibid. Περιττεύει ἡ ὑπό (17). Int.

495. Ἀντὶ — ὕπνου. Int.

496. Δῆμος — φυλῆς. Int.

498. Ἀφείλετο (20) — ἀμελγόντων (22). Int.

501. Προπροκυλινδεῖσθαι (*siu*) : Ἐαρος (23) — προσεκύουν αὐτόν (31, cf. *Adn.*). *Var.* ἐρχομένου au lieu de ἀρχομένου (23). Ext. et inf.

503. Κατεβρόχθισα : Ἀντὶ (32) — ἐπιφανεία (34). *Var.* ἐν manque (33). Int.

505. Κόκκυ : Ποιὰ (35) — κόκκυξ κοκύση (38).

507. Ψωλοί : Παρὰ (39) — πεδίον (42). Inf.

510. Ἰνα ὁροδοκοίη : Ἰνα μετέχῃ (48) — τιμῆς (51). Sup.

512. Ὅπότ' ἐξέλθοι Πρίαμος : Ἐν ταῖς (52) — διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς ὁροδόκος (3). *Var.* ἔχων δὲ (54). Inf.

514. Τὸ σημεῖον ἔμπροσθεν. Int.

Fol. 59 verso, vers 516.

515. Αἰετὸν ἔχων : Δέον εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ (8) — ἱέραξ (16). Sup.

520. Ὠμυνε τ' οὐδείς : Οὕτως — ὄρνεις. Sup.

521. Ὁ Αἰάπων θύτης (26) — σιτήσεως (31). Ext.

523. Ἀντὶ τοῦ Μανῆς (35) — πολλάκις (37). *Var.* οὕτως (37). Int.

524. Ἀντὶ — λίθοις. *Var.* ὑμᾶς] ἡμᾶς. Int.

526. Ὀρνιθευτῆς) ὀρνιθοθηρευτῆς.

527 et 528. Ράβδους : Ἔστιν εἶδος δικτύου · ὃ χρίουσιν ἰξόν · καὶ αἱ πηκταὶ δὲ εἶδος δικτύου. Int.

530. Βλιμάζοντες : Βλιμάζειν (47) — κατεσθίουσι (51). *Var.* τὸ manque (48). Ext.

531. Οὐ μόνον — συντρίβουσι. *Var.* οὔτοι δὲ omis (cf. *Adn.*). Int.

533. Ἐπικινῶσιν : Ἀντὶ (54) — σίλφιον (6). *Var.* γινόμενον au lieu de γενόμενον (3). Ext.

535. Γλυκὺ καὶ λιπαρὸν ζωμὸν, παρὰ (7) — δεδευμένον (8). Ext.

536. Κατεσκεῖδασαν) κατέχεον.

538. Κενεβρίων : Κατὰ (11) — δεομένων (13). Ext.

539. Χαλεπωτάτους λόγους : Αὐπηροὺς χαλέψαι δυναμένους (26). Ext.

543. Εἰς ὅσον — διεδεχόμεν. Int.

547. Ὡσεὶ (32) — διοικεῖν (33). Int.

550. Ὅτι — ἔχεν. Int.

551. Τὸ — οὐρανοῦ. Ext.

552. Βαθυλῶνα : Φασὶ γὰρ (37) — Βαθυλῶνα (40). Inf.

553. Ἐπαίξεν ὥσπερ ἔλεγεν (42) — θεομαγχήσουσι (46). *Var.* πτόλισμα au lieu de πόλισμα (43), | παρ' ἔλαθεν ὅτι εἷς τῶν (44). Ext.

Ibid. Ὡ Κεθρίονα) ὄνομα ὀρνέου (*Adn.*).

555. Γνωσιμαρχῆσαι — ἡσυχάσαι. *Var.* τινὰ manque, | κρείττους au lieu de κρείττους. Inf.

556. Ὁ ἱερὸς (49) — Λακεδαιμόνιοι (2). Inf.

Fol. 60, vers 559.

562. Προσνέμασθαι ἀντὶ τοῦ μερίσαι (23) — ἐξῆς (25). Int.

Ibid. Ὡς ὀρνίθων) πρὸ τῶν θεῶν (22).

565. Πυρὸς λέγει (26) — λιμναῖον (28). Sup.

566. Ἦν δὲ Ποσειδῶνι : Νῆπτα παρὰ (31) — δίαίτα (32). *Var.* καὶ n'est pas omis (32, *Adn.*). Sup.

567. Τὸ δὲ μελιττοῦτα — ναστῶν (*Adn.* du v. 557). Sup.

568. Κἂν Διὶ θύη : Ἐπλάσατο (40) — μυρμηκῶδες (44). *Var.* ἐνορ^χ · ὥς κριν ἐνορχον (43). Ext.

570. Καταφρονῶν (45) — ἐπιτηδεύουσι (46). Int.

571. Ἀντὶ — ὀρνίθας. Ext.

574. Αὐτίκα νίκη πέταται : Νεωτερικὸν (49) — περγαμηνὸν φησίν (53). Ext.

575. Ἴριν δὲ τ' Ὀμηρος : Ὅτι (54) — ὁμοῖται (3). *Var.* Au lemme, ἴριν. Ext.

579. Ὀνομα (6) — οὕτως ἐκλήθησαν (7). Int.

Ibid. Ἀνακάψαι) καταφαγεῖν (8).

581. Ὀμηρος, οὐδ' ἐθέλει προρῶειν · ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Int.

Ibid. Οὐκ ἐθέλησει) οὐ δυνήσεται.

582. Πλουτεῖν δὲ πόθεν : Ἐπιθεβούλευται (13) — πρόβατα (16). *Observ.*

Le lemme appartient au vers 592, | ἡμᾶς R¹, ὑμᾶς R² (14). Inf.

Ibid. Τῶν ζευγαρίων) τῶν ταύρων.

583. Ἀντὶ τοῦ — ἐσμέν. Ext.

584. Μισθοφορεῖ γάρ : Ὁ δὲ ἀντὶ γάρ (21) — ἤτησε (22). Ext.

Ibid. Ὅτι — ἱατρεύουσι (20). Int.

588. Οἰνάνθη — σταφυλῆς (24). Int.

Ibid. Οἱ πάρνοπες) οἱ σφῆκες.

589. Γλαυξ εἶδος — νέφος. *Var.* Je crois que δὲ manque (28). Inf.

598. Καὶ κερχνητῶν : Γαῦλον κτῶμαι : Γαῦλος (33) — τοῦτο φησί (40).
Le premier lemme, qui appartient au vers 589, a été barré. Inf.

Fol. 60 verso, vers 601.

601. Παροιμία (42) — ἀγνώστων (44). Ext.

602. Κτῶμαι σμινύην : Ἐν ὑδρίαις — θησαυροί. *Observ.* Il semble qu'au lemme il y avait d'abord σμινυε. Ext.

603. Ἀντὶ τοῦ — προκόψουσιν. Ext.

609. Κακῶς, καὶ (49) — κορώνη (51). *Var.* ἐνε γάρ (*sic*, 51). Ext.

613. Αιθίνους) ἀντὶ τοῦ τοῖς ναοῖς ὡς τοῖς θεοῖς (52). Ext.
Ibid. Συμφύτοις τόποις · ἀντὶ τοῦ πρίνοις (2). Int.
 618. Ἐνθα τὰ — Ἄμμωνος. Int.
 620. Ταῖσιν κομάραις : Ὅτι τὰς — δένδρων ταῦτα. Ext.
 626. Ἀπὸ τῆς — φίλιαν πίπτων (27). Int.
 628. Ἀντὶ τοῦ — λόγων (30). Ext.
 629. Ἐπαγγελιάμενος ὅμοσα. Int.
 639. Οὐδὲ μελλονικῶν : Ὅτι (40) — αὐτὸν εἶναι (43). Ext.
Ibid. Ὁ Νικίας (43) — Σικελίαν (44). Int.
 640. Ἀλλ' ὡς τάχιστα δῆ : Ὁ ἔποψ (45) — παράθασις (47). *Var.* νοσιῶν
 au lieu de νοσιῶν (46). Ext.
Ibid. Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό (*Adn.*). Int.

Fol. 61, vers 645.

645. Γράφεται (49) — Πολέμων (53). *Var.* Κρηθῶθεν R¹, Κρεῖθῶθεν R²
 (50), | φυλῆς manque (51). Sup.
 648. Ἐπανάκρουσαι : Ἀντὶ τοῦ (3) — ἐπανάλαβε (8). Ext.
 649. Πρὸς — ψησι (9). Int.
 651. Ἐν Αἰσώπου λόγοις : Ὅτι (10) — ὄντι (12). *Var.* τῶ omis (12).
 Ext.
 654. Οἶον — συνθήκαις (*Adn.*). Int.
Ibid. Ἔστι γάρ τι ριζίων : Ἐπειδὴ (13) — τυχεῖν (15). Ext. .
 656. Ἀγε δὴ Ξανθία : Ὀνόματα — ἀφικομένων. Ext.
 659. Ἀντὶ τοῦ μουσικῆν. Int.
 660. Ἀντὶ τοῦ συγχροεύσωμεν (αὐτῇ manque). Ext.
Ibid. Ἐκθιβάσας) ἀγαγών.
 662. Βουτόμου : Φυτάριον (25) — ὕλη (28). *Var.* ἐναποκρυπτομένης et
 non ἐνακρυπτομένης (28, cf. *Adn.*). Ext.
 663. Αὐτοῦ) αὐτόθι, ἐν τῷ θεάτρῳ (29). Int.
 664. Ποικίλον — θέας.
 667. Ἐταιρίδιον πρόσσειαν (31) — ἀχρόνος (33). *Var.* ἔχων R¹, ἔχον R²
 (33). Ext.
 668. Ἀμα — αὐτήν (34). Int.
 670. Τὸν χροσὸν ὥσπερ παρθένος : Ἀμα πρὸς τὸν (36) — ἐταίρας (38).
 Ext.
 672. Εἰς δὲ — δελτίσμος.
 673. Ὡς ἐν θυμέλῃ — τῇ τροπῇ δὲ ἐχρήσατο (43, cf. *Adn.*).
 676. Ξουθή) εὐμορφωτάτη (53).
 678. Πάντων ζύνομε : Ὡς πρὸς τὴν ἀχρόν... δοκεῖ (52) — ὀρνέου (53).
Observ. Dans la lacune que j'indique après ἀχρόν, je crois qu'il y
 a plutôt μὲν que δὲ. Ext.

679. Ὡσεῖ ἔλεγεν συνγορεύτρια. Int.
 682. Ἄλλ' ὧ καλλιθέαν : Ὡς αὐλὸς (1) — παραβάσεις (5). Inf.
 683. Ἑρινοῖς • ἑαρινοῖς (6) — Διονύσια (8). Inf.
 685. Φύλλων γενεά : Μετάδασις — φύλλων γ... τοιήδε καὶ ἀνδρῶν (19).
 Inf.

Fol. 61 verso, vers 687.

687. Ἐφημέριοι : Ὡ (sic) τληπαθεῖς (20) — ἀλαοί (22). Var. καὶ au lieu de δὲ devant τὰ (21). Sup.
 691. Φύσιν οἰωνῶν : Καλῶς — καὶ γένεσιν θεῶν. Sup.
 692. Προδίκῳ : Ὅτι (25) — Νεφέλαις (28). Ext.
 695. Τίκτει πρώτιστον : Ὑπηνέμια (32) — τυγχάνει (38). Var. προσέ-
 ριπται (34). Ext.
 698. Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι : Ταῖς τοῦ (39) — κέχρηται (42). *Observ.*
 μὲν καὶ ἀμηχάπως πιθανῶς, les lettres μηχάπως sont barrées (42). Ext.
 704. Καὶ τοῖς ἔρῳσι : Σύμμαχος (44) — σίττη (48). Ext.
 705. Ἀντὶ τοῦ νεότητα ἡναγκάσαμεν ἀκαίρως ὁ ερεῖν (sic). Int.
Ibid. Τὰς συνοσίας μετέδωκαν (52). Int.
Ibid. Ἀπομωμοκότας ἀποταξαμένους (51).
 706. Διεμήρισαν) δεδωκότες ἡμᾶς (*Adn.*).
 707. Περσικὸν ὄρνιν) τὸν ἀλεκτρυόνα (*Adn.*).
 709. Πρῶτα μὲν ὄρας φαίνομεν : Παρὰ (3) — ὥρην (6). Var. φράζεσθ'
 εὔτ' (4). Ext.
 711. Καὶ πηδάλιον τότε : Καὶ (7) — καταθεῖο (9). Ext.
 712. Ὅρεσπης μανίαν — ἀπέδουεν (13). Int.
 713. Ἰκτινος ἐτέραν ὥραν : Ἀντὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἔαρος — τὰ θρέμματα
 (15). Inf.
 715. Ληιδάριον : Θερίστριον — τὸ πρίασθαι. Inf.
 717. Μαντευσάμενοι — χωρεῖτε. *Observ.* ὄρνων μάντεων, les lettres νεων
 ont été barrées et un ο mis au-dessus du premier ν. Inf.
 719. Πάντα γὰρ — ὄρνεα. Cette scolie est écrite deux fois, avant
 et après la scolie du v. 712. Int.
 721. Ἐπεὶ (27) — καλλιποδας λέγειν καὶ καλλοιωνίστους (28). Inf.
Ibid. Ὅνον ὄρνιν : Λέγεται (29) — ἀναστήσεται (32). Var. ἀρώστου (30),
 | ἀκήκοεν (31), | la correction ἀναστήσεται (sic) au lieu de ἀνέστη sem-
 ble de R¹ (32). Inf.
 723. Ἦν οὖν) τοὺς ὄρνιθας (38).
 724. Ὡστε χρῆσθαι ἡμῖν εἰς μουσικὴν (40).
 725. Ἀνέμους καὶ καίρους προσημαίνουσι (43).
Ibid. Χειμῶνι, θέρει) ταῖς τροπαῖς (42).
 726. Μετρίῳ πνίγει) τῷ καύματι, λείπει δὲ τὸ ἔαρ (44).

Fol. 62, vers 728.

730. Αὐτοῖς παισίν : Ἐμῖζε (46) — ἐμψαίνων (48). Sup.

732. Γέλωτα : Καὶ — καὶ χοραΐαι καὶ εὐωχίαι. Sup.

733. Γάλα τ' ὀρνίθων : Τοῦτο (1) — κεκτημένων (2). Sup.

734. Κοπιᾶν ὑμῖν : Ἐν πλεισμονῇ — μέλλετε. Ext.

737. Λογμάϊα : Ἀντὶ τοῦ (28) — ἀναψαίνω (31). Ext.

Ibid. Ἡ ὅτι ἐνκεκυχυμένοι (*sic*) ἐν ταῖς λόγχυαῖς εἰώθασι φωνεῖν (*Adn.*).
Ext.*Ibid.* Ὡδὴ ἤτοι στροφή. Main du texte. Int.739. Μεθ' ἧς ἐγὼ) Ὁ λόγος ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ (*Adn.* du v. 745).744. Τὰ γὰρ πλεῖστα τῶν ἀνθρώπων ξουθὰ φαίνεται (*Adn.*).745. Πανὶ νόμους ἱερούς : Ἐπεὶ (34) — διατριβαί (35). *Var.* ἐνρεσιν pour
ἐν ὄρεσιν. Ext.*Ibid.* Μητρὶ τῇ Ῥέα (36). Int.

749. Ἐνθεν ὥσπερ : Ἀπὸ τῶν — ἀπεβόσκατο. Ext.

750. Φρόνυχος τραγωδίας (39) — περὶ Σάμων (46). *Var.* Il y a μελο-
ποιΐαις (40, cf. *Adn.*). Ext.755. Κρατούμενα) νόμιμον νῦν τὸ ἔθος (*Adn.*).759. Αἶρε πλῆκτρον : Ὅπλον (1) — ἀλεκτρονώνων (6). *Var.* τὰ ἐμβολα τὰ
χ. (5, cf. *Adn.*). Ext.

765. Φυσάτω πάππους : Εὐφρόνις (15) — τὸν πάππον (20). Inf.

Fol. 62 verso, vers 766.

762. Σπινθήρου : Σπίνθαρος κωμωδεῖται (9) — ὀρνέου (11). Ext.

764. Καὶ κᾶρ προσέπομεν ὅτι (12) — ὅτι κᾶρ (14). *Var.* Καὶ κᾶρ au lieu
de πολλαγοῦ (12), | τοῖ au lieu de τοῖς (13), | δὲ manque (14). Ext.766. Εἰ δ' ὁ Πισίου : Οἱ μὲν (30) — πανοῦργος (34). *Var.* πισίαν (30), |
πισίου (33). Sup.767. Ἐκπερδιχίαι : Ὁ πέρδιξ (39) — τῷ πατρί (42) • καταλαμβάνόμενοι
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μηχανῶνται ὅττω τῇ σωτηρίᾳ (45. *Adn.*) — ἐκκλόνουσι
(47). *Var.* ῥίπτουσιν (46). Sup.

769. Ἀντιῶδὴ ἤτοι ἀντιστροφή (main du texte).

772. Ἀντὶ τοῦ (13) — ὕμνου τὸν ἥλιον (14). *Observ.* Ἥλιον est écrit
avec le sigle ordinaire de ce mot, c'est ce qui explique la confu-
sion avec Ἀπόλλων. Int.

780. Ἀντὶ τοῦ ἐκτύπησε. Int.

782. Ἀντὶ τοῦ — ἀνάκτορα τὸν ἱερέα. Int.

784. Εὐφήμεσαν.

787. Ὡς μικρῶν ὄντων τούτων. Int.

790. Εἴτε Πιατροκλείδης : Δοκεῖ (34) — λόγιος (35) • διεβάλλετο δὲ ὡς καταχέσας τὰ στρώματα αὐτοῦ (*And.*). Ext.

Ibid. ... ἔλησεν, ἀπεπάτησεν (37). Ext.

793. Ἀντὶ τοῦ μοιχὸς ὅστις ἂν ὑμῶν (39). Int.

794. Ἐν βουλευτικῷ : Οὗτος (40) — ἐφηβικός (42). Ext.

795. Οὗτος παρ' ὑμῶν, ἐκ τοῦ θεάτρου (42).

798. Ὡς Διῖτρέφης γε : Εὐφρόνιος (43) — πολυπράγμων (51). *Var.* περὶ παρα (43), | δὲ est ajoutée après τινὲς (46). Ext. et inf.

Ibid. Ὅρνεον μικρὸν ἢ πυτίνη (3). Int.

799. Γέγονε δὲ ἄρτίως μέγας ὄρνις καὶ οὐχ ὁ τυχὼν (7). Inf.

800. Ἀντὶ βουλευτῆς. — ἐντιμότερος. Int.

Fol. 63, vers 804.

801. Ἐξῆλλον (13) — σχήματα (15). Int.

803. Τῶν πτερῶν — ὠκύπτερα. Ext.

805. Εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

806. Le vers 806 qui manque au texte, et au-dessous la scolie : Ἀντὶ (19) — καὶ κῆπος (20). Ext.

807. Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα : Ἐκεῖνος γὰρ (23) — γνώμη (33). *Var.* πληγέντα (26), | τὰδε (28), | ἀλισχόμεθα • πεποίηκεν (30), | εἶδεν, il y avait d'abord ἶδεν (31), | ἐνπεπαρμένον (32). Sup.

809. Ἐν τισιν — ἔποπος. Ext.

810. Παράδοξον — ὠνόμασαι ποτέ. Int.

Ibid. Τοῖς θεοῖς τοῖς ὄρνισιν δηλονότι.

816. Οὐδ' ἂν χαμενὴν : Οὗτος μισῶ (45) — κλίνας (51). *Var.* κλίνη au lieu de κλίνη (46), | εἴληψε (47), | σπαρτίον δεήσαιμι αὐτὸν ἐντεῖναι (49), ἢ κείνη ἔστιν εἶδος (50). Ext.

819. Ἀντὶ τοῦ υπερήφανον • πλατὺ καὶ μέγιστον (1) — ἀπλοῦται (2). Int.

Ibid. Νεφελοκοκχυία : Παρὰ — εἶδος ὄρνέου (53). Ext.

822. Ὅτι καὶ τὰ Θεαγένους : Προεῖρηται (3) — σκωπτόμενος (6). *Var.* ἔλεγεν (4), | ὁ manque devant ἐπὶ (6). Ext.

823. Τὰ τ' Αἰσχίνου : Καὶ οὗτος (10) — σελλίζειν (14). *Var.* δ' Αἰσχίνης (12). Ext.

824. Τὸ Φλέγρας πεδίον : Ἐξῶθεν (15) — τούτων ἐν νεφελῷ | κείσθαι ἢ εἰς τὸ φ.....πε... | διαβάλλει δὲ | πεπλασμ.....δε | τῆς θράκης (19) — νεφελοκοκκ..... (21). Ext. et inf.

825. Δέον (22) — αὐτούς (24). Int.

827. Τῇ Ἀθηνᾷ (25) — πομπῇ τῶν Ἀθηναίων (27). Int.

831. Οὗτος — γυναικώδης (34).

832. Ἀθήνησι τὸ (36) — πελαργικόν (39). *Var.* ὅτι omis (36). Int.

833. Τοῦ περσικοῦ τὸν ἀλεκτρυόνα λέγει.

835. Ἀρεως νεοττός : Ἐπεὶ (46) — ἀπεκοιμήθη..... οὖν ὁ Ἀρης (50) — φυλακῆς (51). *Observ.* ἀλεκτροῦν R¹, ἀλεκτροῦν R² (46). *Inf.*
 836. Intermarginale. Δίδυμος (1) — κείσθαι (2).
 839. Ἀποδὺς ὄργασον : Κυρίως (8) — πίσσα (9). *Inf.*
 841. Τὸ πῦρ ἔνκρυπτ' αἶε : Εἰώθασι (16) — καίειν (17). *Inf.*
 842. Κωδωνοφορῶν : Οἱ περίπολοι τὰς (18) — φυλάττοντες ἀναφθεγγ..
 ται ὅπερ ἐθεασάμην καὶ τὸς ἔγωγε ἐν τῇ μῇ πατρίδι τελοῦμενον (*Adn.*). *Inf.*
 843. Ἐπεὶ — ὁ ἀήρ. *Int.*

Fol. 63 verso, vers 844.

846. Παίζων φησὶν εἶπεν αὐτῷ παρ' ἐμέ (*Adn.*). *Int.*
 848. Ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς δολυμπίοις. *Int.*
 849. Πέψοντα πομπεύσονται.
 850. Ἀντὶ τοῦ τὸ ὕδωρ. *Int.*
 852. Ἀντὶ τοῦ παρήγεσα. *Int.*
 853. Προσόδια μεγάλη : Προσόδια : Οὕτως ἔλεγον (46) — παρὰ τοῖς
 λυρικοῖς λεγόμενα (48). *Sup.*
 854. Σεμνὰ τοῦ παιᾶνος εἰκός (cf. v. 857, *Adn.*).
 855. Πρόβατόν τοῦτο ἐκ Πηλείως (vers 857, *Adn.*).
 857. Ἰλυθιάς βοᾷ : Ἡ μετ' (50) — οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα (52). *Sup.*
Ibid. βοᾷ ὁ αὐλητής * (49) — ἡῶν (50). *Int.*
 858. Χαῖρις ῥῶάν : Χαῖρις καθαρῶς * μνημονεύει (2) — Νεμέσει (6). *Var.*
 ἀγροῖς au lieu de Ἀγροῖς (3). *Sup.*
Ibid. Ὡς αὐτομάτως (54) — αὐλητής (2). *Int.*
 859. Ἐξεῖσιν — ἔχων (10). *Ext.*
 861. Οὕτω κόρακ' ἴδων : Ἰσως (11) — αὐτοῦ (14). *Var.* ἔοικεν (12). *Ext.*
 865. Εὐχέσθαι τῇ Ἑστίᾳ : Ἐμμήσατο (30) — ἐστιούργω (33). *Ext.*
 869. Ὡς συνιέραιες : Ἐπεὶ (34) — δέχεσθαι (38). *Var.* ἱππεῦσιν
 (36). *Ext.*
Ibid. Ἀντὶ τοῦ πελασγικέ * ἄμα (39) — ἔφορος (40). *Int.*
 873. Ἀκαλανθής : Ἀρτεμις ἡ κύων (5) — ἀκαλανθής (9). *Var.* καὶ man-
 que (8). *Ext.*
Ibid. Κολανίς) ὄνομα ὀρνέου.
Ibid. Ἐπαῖξε (2) — Κολανίς (4). *Var.* ἔστιν (3). *Int.*
 874. Καὶ φρυγίλῃ : Παῖξει (29) — καλεῖται (33). *Var.* λέγουσι au lieu
 de φασὶ (30), | ἀφιερωμέν..... τόπους καὶ τὰς βῆκ.... τοῦ θεοῦ (32). *Ext.*
 877. Κυβέλην φασὶ (41) — ὡς ξένος (45). *Var.* διαβάλλειν au lieu de
 διαβάλλειν (44). *Int.*
Ibid. Κυβέλη, στρουθί : Σύμμαχος (46) — Κόλαξι (51). *Inf.*
 880. Καὶ Χίοισιν : Καὶ τοῦτο (5) — προσῆν (8). *Inf.*
 883. Καὶ πελεκάντι : Μήποτε (31) — Δωρικῶς (34). *Var.* πελεκάντος au
 lieu de πελεκάντος (33). *Inf.*

Fol. 64, vers 884.

884. Καὶ φλέξειδι : Ἐπισκεπτέον (35) — τεθλακέναι (41). *Var.* καταράκται (37), | ἐρισάλπιξ (39). *Sup.*

890. Intermarginale. Τοῦτο — ἱερεῖον.

891. Εἶδος — διαιτώμενος. *Int.*

893. Ἀπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σύ : Πρὸς τὸν (50) — αὐτουργῆσαι (51). *Ext.*

898. Εἰ — θῦμα. *Int.*

899. Intermarginale. Εἰπὼν — ἔνα. *Var.* ἔλαθεν, | ἑαυτοῦ au lieu de ἐνικὸν est très distinct (cf. *Adn.*).

902. Ἐπὶ τῶν (12) — κέρατα (14). *Var.* τοῦτό φησιν om. (13). *Ext.*

904. Εὐχεται τις (25) — λέξων (26). *Ext.*

911. Διὰ τὸ (27) — κομᾶν (28). *Ext.*

913. Περισσὰ τινὲς ταῦτα (29). *Int.*

915. Παίξει — ἱμάτιον. *Var.* στερηρὸν au lieu de ὀτρηροί, | τετριμμένον au lieu de τετρημένον. *Ext.*

918. Τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν (36) — διηγηματικόν (39). *Var.* ἐκτεταμμένα (38). *Inf.*

922. Le vers 922 de la main du texte, et, au-dessus, de R¹ la scolie : Πρὸς τὸ ἔθος (3) — δεκάτῃ (5). *Var.* Le mot δὲ n'est pas omis (4, cf. *Adn.*). *Ext.*

Fol. 64 verso, vers 924.

924. Ἀλλὰ τις ὠκεῖα Μουσάων : Ἡ τῶν (6) — ποιήματα (10). *Var.* τὰ omis après πεπερόντα (8), | διαγέλλοντα (8). *Sup.*

925. Ἐκ τῶν (11) — αὐτήν (14). *Var.* κτίστορ au lieu de κίστορ (13), | ἔρων au lieu de ἱέρων (13). *Int.*

929. Intermarginale. Παίξει — βασιλεῖς.

930. Χλευάζει (17) — ἐμὴν (19). *Ext.*

933. Σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις : Πρὸς τὴν (23) — ἐπιφέρεισθαι (28). *Var.* σπο.ας αἰθύσσα (25), | παρήχθαι au lieu de παρήχθη (27). *Ext.*

935. Ὡς μὴ (31) — ῥιγῶν (34). *Var.* δωρικὸν] δωρικῶς (33). *Int.*

942. Ἀλᾷται Στράτων : Ἐπειδὴ (3) — κρίνεται (7). *Ext.*

944. Ἀκλεὴς ἢ σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. *Int.*

946. Χιτωνίσκον, τὸ ὑποκοριστικὸν (19) — χιτῶνιον (21). *Var.* ἐπὶ ἀρσε-νικῶς μόνως χιτῶνος (20). *Ext.*

947. Τῷ Εὐέλπιδι λέγει. *Int.*

949. Ἀπελθὼν — πόλιν. *Int.*

950. Διαβάλλει — λέγοντας. *Ext.*

951. Τὰν τρομεράν : Ἐπειδὴ (27) — ψυχρότητα (31). *Observ.* τὸ omis

1. 28 et non 1. 27, | καὶ τὴν φλόγα δρόσον, le mot φλόγα est barré (31).
Ext.

952. Νιφοδόλα πέδια : Ἀντὶ (32) — ἔχειν (38). Inf.

954. Πρὸς τὸν (41) — περιέρχαινε (42). Int.

959. Ἐπαιξεν — τὸ μή (51). Inf.

Ibid. Χρησιμολόγος (main du texte). Int.

961. Ἀντὶ τοῦ — χρησιμῶ. Int.

Fol. 65, vers 962.

962. Ὡς ἔστι Βάκιδος : Τρεῖς (1) — δόντος (10). Sup.

966. Ἀλλ' οὐδὲν κωλύον (*sic*) ἐστὶ (12) — οἶον οὐδὲν κω... (13). *Var.* χρησιμῶν. Ἀλλως · οὕτως ἔλεγον (sans γὰρ, 13). Ext.

968. Τὸ μετὰζὺ Κορίνθου : Παρὰ (14) — χρησιμῶν (23). *Var.* κτίσαιο, le premier : *seul* est incertain (16, cf. *Adn.*), | je crois qu'il y avait κτίσαιο, l'o a disparu, mais il y a après κτίσαι un espace blanc où devait être cette lettre (20), | δὲ au lieu de γὰρ (21). Ext.

971. Πανδώρα : Τῇ (24) — δωρεῖται (25). Ext.

974. Ἀντὶ — χρησιμῶ (26). Int.

Ibid. Λαθεῖ λαθεῖ καὶ σκόπησον (27).

978. Αἰετός · οὐχ ἀπλῶς (28) — ἀν λάβῃ (32). *Var.* τι omis (32). Int.

982. Ἐξεγραψάμην ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα.

983. Τῶ αὐτῶ (36) — καὶ αὐτός (37). Int.

984. Σπλαγγνεύειν σπλάχνων ἐπιθυμεῖ.

988. Μήτ' ἦν ὁ Λάμπων : Χρησιμολογεῖ ὁ (39) — γενήσῃ (41). Ext.

Ibid. Διοπίθης : Σύμμαχος (44) — ποιεῖ (46). Ext.

994. Τίς ἢ ἐπίνοια : Καὶ Δίδυμος (12) — ὁδοῦ (13). *Var.* Le mot καὶ devant Δίδυμος est très indistinct (12, cf. *Adn.*). Ext.

997. Μέτων : Ἀριστος (15) — ἀστρολογικόν (19). Inf.

Fol. 65 verso, vers 1001.

1001. Προστιθεῖς οὖν : Δίδυμος (44) — ἀδιανοήτα (47). Ἀλλως · ὥς πνιγὺς οὖν περικεῖται (42) — χάμινος (43). Sup.

1003. Διόλου ἀνοηταίνει. Int.

1005. Παίζει — τετράγωνον. Int.

1007. Λεῖπει — ἀστέρες.

1008. Ἵνα τοῦ (52) — ἀστέρων (2). Int.

1009. Ὁ Θαλῆς (4) — γεωμετρίᾳ περιδότης (5, *Adn.*). Sup.

1011. Ὡς φίλος — ἐνθεν. Int.

1013. Ξενηλατοῦνται : Περὶ (10) — τριακοστῇ (11). Ext.

Ibid. Καὶ κεκίνηνται : Ποτὲ γὰρ (12) — φησὶν (13). *Var.* σποδιᾶς au lieu de σιτοδείας (12). Ext.

1014. Ἄρα — μάχεσθε.

1016. Σποδεῖν) τύπτειν.

1018. Αἱ πληγαί * — αὐτόν. Int.

1020. Οὐκ ἀναμετρήσεις : Ὅτι (23) — Ἀθήνησι (25). Ext.

1021. Ποῦ πρόξενος : Προξένους (26) — ἤκοντας (28). Ext.

Ibid. Τίς ὁ Σαρδανάπαλλος : Οὔτος (29) — ἄξια (39). Ὅριζετο δὲ οὔτος ἐν τρυφῇ τὴν εὐδαιμονίαν (*Adn.*). *Var.* εὐτράπελος au lieu de ἐκτράπελος (31), | τῷ οἶνω au lieu de τῷ οἴκῳ (34, cf. *Adn.*), | γράμμασι (36). Cette scolie est la première de la marge extérieure.

1022. Πλάττει (54) — Ἀθήνησιν (1). Int.

1028. Φαρνάκης, στρατηγός (3) — ἐκείνου (5). Inf.

1029. ῥάπισας — λέγει.

1032. Παίζει — εἰρημένον (7). Int.

Fol. 66, vers 1041.

1054. Κατετίλας) κατέχεσας.

1057. Intermarginale. Σκῆπτεται — πρόβατον.

1058. Ὡδῇ, ἤτοι στροφῇ.

1059. Intermarginale. Ἑρμηνεύει τὸ παντόπτα.

1063. Τὰ μικρὰ λέγει (1) — ὡς λαγοῖς ἁετός (2). Int.

1065. Κάλυκες — ἀκρόδρουα. Ext.

1069. Δάκετα μικρὰ ἔρπετά, σκορπίοι καὶ τὰ λοιπά (*Adn.*).

1073. Διαγόραν τὸν Μήλιον : Οὔτος (9) — ἱστορεῖ (19). Ext.

1075. Τῶν τεθνηκότων : Ἐν τοῖς (30) — τυραννίδι (35). Entre μηδεν (*sic*) et πλαγιάζονται il y a un intervalle blanc de cinq ou six lettres. Ext.

1077. Ἄνω εἶπεν (37) — οὕτω προσενεκτέον (39). Int.

1079. Εἶδος (40) — αὐτούς (42). Ext.

1081. Τοῖς τε κοψύχοισι : Οἱ (43) — τὸ ἐγγεῖ (49). *Var.* κορυζῶσι (46). Inf.

Ibid. Ἐγγεῖ τὰ πτερὰ βιαίως ἀντὶ τοῦ διείρει * εἶροντες — καὶ κρε..... ἐπωλ... (50). Inf.

Fol. 66 verso, vers 1083.

1083. Παλεύειν : Ἀντὶ (51) — ἔλεγον (54). *Var.* ἰστάναι] ἰστᾶν (52). Sup.

1087. Θηράσατε. Int.

1088. Intermarginale. Ἀντιῶδῇ ἤτοι ἀντιστροφῇ (main du texte).

1088. Ἐν σχήματι (10) — ἔφη τὸ οἷ (12). *Var.* οἷ] οἶον (10), | φύλου ἔφη τὸ πληθυντικόν, le mot ἔφη est barré (11). Ext.

Ibid. Σχῆμα φύλον, οἶον χεῖμα ἑμῶνος μέν. Int.

1090. Οὐκ ἀμφιέννυνται. Int.

1091. Πνίγους : Τινές (14) — ἡμῖν (16). *Var.* ἐνικλήν] γενικλήν (15). *Ext.*
 1094. Ἐν κόλποις τῶν φύλλων, ὥστε — φύλλα. *Int.*
 1096. Ὑφ' ἥλιω μανείς : Τέρεται — τέτιξ. *Var.* Au lemme, μανείς fait de μανῆς. *Ext.*
 1099. Ἡρινά] ἐαρινά (25).
 1100. Λευκότροφα] Λευκά (27) — πεπανθέντα (28).
Ibid. Τὰ μύρτα ἐσθίειν (26).
 1100. Ἄντι — ἄνθη (29). *Int.*
 1101. Ἀντεπίρρημα. *Main du texte.*
 1102. Πολλάκι (sic) ἐν (31) — νίκην (35). *Var.* χωρικῶ (sic, 33), | ψηφίσονται fait de σηφίσοντα (34). *Ext.*
 1104. Τοῦ Πάριδος (36) — δώσομεν (37). *Var.* δὲ manque (37). *Int.*
 1106. Γλαυκὺς ὑμᾶς : Ἀντὶ τοῦ (38) — βοῦν ἐρόντων (46). *Var.* τετραδράγμοις (40), | τότε γλαυῖ, ἐπίσημον (les mots ἡ et ἦν γὰρ γλαυῖ manquent, 44), | Ἀθηνᾶ] Ἀθηνᾶς (45), | les mots ἐπίσημόν τε manquent (46), | le mot γλαυῖ a toujours le circonflexe. *Sup.*
 1108. Δέον εἰπεῖν καὶ λεπίζουσι : λεπίζουσι γὰρ — τὰ νεόττια. *Ext.*
 1110. Ἐρέψομεν πρὸς ἅετόν : Διὰ (50) — Ἀγαμέμνονι (53). *Ext.*
 1111. Ὑποκοριστικῶς — ἄρπαγας. *Int.*
 1112. Ὄζυν ἱεραικίσκον : Ἀρπαγὴν ὀξείαν — φύγη. *Int.*
 1113. Περηγορεῶνας : Δίδυμος (5) — τροφήν (9). *Var.* βρόγχος, le γ est dans l'interligne de R¹ (8). *Inf.*
 1114. Ἦν δὲ μὴ κρίνητε : Ἐξ (10) — καταπατεῖν (16). *Var.* ἄλλωςκους ἀντὶ τοῦ σκεπάσματα τῶν ἀνδριάντων (14), | κεφαλαῖς τὸ μὴ ἀποπατεῖν (15). *Inf.*
 1118. Τὰ ἐν τοῖς θύμασι σύμβολα (24).

Fol. 67, vers 1122.

1125. Καὶ μεγαλοπρεπέστατον : Ἐκ τούτων (32) — οἰκοδομή (35). *Var.* καὶ om. (35). *Sup.*
 1126. Προξενίδης : Ἐπαιξε (36) — αὐτόν (39). *Sup.*
 1128. Μέγεθος ὅσον ὁ δοῦριος : Οὐ πιθανόν (40) — λαμβάνεσθαι (44). *Var.* δοῦρε ... ἵππος (42), | Χαίρεδῆμος (sic, 43). *Ext.*
 1129. Ὑπὸ τοῦ πλάτους οὖν ἐν ἀκροπόλει (44) — Ἰλιακοῦ (45). Les scolies 1128 et 1129 ne font qu'un seul groupe dans le ms. *Ext.*
 1133. Οὐκ Αἰγύπτιος : Αἰγύπτιοι (48) — ἀχθοφορεῖν (51). *Var.* ἐνόμισαν n'est pas omis (51, *Adn.*). *Ext.*
 1137. Γέρανοι θεμελίου : Διὰ (52) — ἀναπαύονται (4). *Var.* τὰ omis (53), | κάμνουσαι] κάμνουσι (1). *Ext.*
Ibid. Ἐπεὶ (6) — παραγίνονται (7). *Int.*
 1138. Ἐτύκιζον : Τύκος (8) — βύγχος καὶ πριω.... (11). *Var.* περικόπτουσι au lieu de περιτύκουσι (9, *Adn.*), | οὖν τὸ ἔργον (10). *Ext.*

1139. Πελαργοὶ μυριοί : Διὰ τὸ — ἀναστῆσαι. Int.
 1141. Ὀνοματοποιεῖται — διατρίβειν. Int.
 1142. Οἱ ἐρωδιοί : Παρὰ τὴν (16) — ταῦτα δὲδια ἐσχηματ.... (18).
Var. Ὁ n'est pas omis (17, *Adn.*). Ext.
 1143. Λεκάνεσσι : Τὸ μὲν κοινὸν λεκάνη (18) — χαίνω πλ..... λεκάνη (20).
 Inf.
 1145. Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες : Διὰ τὸ πλατύποδας τῶν ἄλλων..... Inf.
 1147. Τί ὄητα πόδες : Παρὰ (23) — ἂν ἐργασα.... (24). Int.
 1148. Καὶ νῆ Δι' αἱ νῆτται : Ἡ νῆττα (*sic*, 25) — πηλόν (29). *Var.* ἐκ
 φύσε..... κήν · παρὰ (26 et suiv.), | φησι n'est pas omis (28), | δ au
 lieu de ϛ (29). Inf.
 1150. Βαστάζουσαι αὐτὸν ὥσπερ παιδία.
 1155. Πελεκάντες : Παρὰ (42) — μέγα (44).
 1158. Πετύλωται) τεθύρωται.
 1159. Βεβλάνωται : Ἀντὶ — μάγγανα τῆς κ.... Inf.
 1160. Ἐφοδεύεται : Ἀντὶ — τοῦ δο.. μάζεται ἢ τῶν φυλάκων φρουρά. Inf.
 1161. Οἱ ἐπὶ τῶν πύργων πυρσοί. Inf.

Fol. 67 verso, vers 1162.

1163. Ἦν γὰρ — ἔργων (2). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ πράττε προστακτικῶς (3). Int.
 1169. Πυρρίχην βλέπων : Ἐνοπλον (4) — πυρρίχη (5). Ext.
Ibid. Ἐσθεῖ) εἰστρέχει (6).
 1173. Δέον — πόλιν. Int.
 1174. Τοὺς — φρουροῦντας (8). Ext.
 1177. Περιπόλους : Τοὺς (12) — πέμψαι (13). Ext.
 1179. Ἴπποτοξότας : Ἀπὸ (14) — δούλων (16). Ext.
 1180. Ἀγκύλη εἶδος ἄκοντιού. Int.
 1181. Κύμινδις : Τὴν κύμινδιν (18) — ἱέρακος (20). Ext.
 1188. Διὰ τὴν (34) — μετεωρίζεται (35). *Var.* καὶ omis (35). Ext.
 1192. Τὴν ἄορασίαν, τὸ σκότος.
 1197. Περδασίου : Μετεώρου — παίδου αἴρεσθαι. Ext.
 1203. Πλοῖον ἢ κυνῇ : Πλοῖον (48) — Πελοποννήσῳ (1). *Var.* πτερὰ ...
 πετασθαι (50), | Ἐρμῆςὦν (51), | Ἰνῶχῳ ἐπὶ τῆς (52), | ἀρκάδος
 δὲ κυνέαν (53). Inf.

Fol. 68, vers 1204.

1204. Πάραλος ἢ Σαλαμινία : Λῦται (7) — ταχυναυτοῦσαι (9). Sup.
 1206. Ἐπεὶ ἑταίρα — τρίορχος. Ext.
 1210. Διὰ ποίων πυλῶν.
 1212. Ἡμεροφύλακες γὰρ οἱ κολοιοί. Int.

1213. Οἷον σύμβολον ἐπὶ τὸ συγχωρηθῆναι παρελθεῖν (18). Ext.
 1214. Ὑγιαίνεις — ἐρωτῶν. Ext.
 1215. Ἐπέβαλεν οὐδείς : Πρὸς τὸ — δι' ὃ παραιτεῖται. Ext.
 1218. Καὶ τοῦ χάους : Ἄντι — ἀπλωμα. Ext.
 1222. Πασῶν Ἰριδῶν : Ἄντι (27) — θεαινῶν (29). Ext.
 1223. Ἀζίας) τιμωρίας.
 1225. Ἄντι τοῦ ὧς γε ἐμοὶ δοκεῖ. Int.
 1227. Ἀκόλαστα καὶ ἄτακτα πράζεται. Int.
 1228. Ἄντι (34) — ὑμῖν ὑποταγῇν (*sic*) ὀφείλετε (35). Ext.
 1229. Ναυστολεῖς : Ἐπαιξεν (37) — ἔχεις (39). Ext.
 1237. Ἐπαιξεν πάλιν μὰ Δι' εἰπὼν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. Int.
 1240. Διδὸς μακέλλῃ : Τοῦτο παρὰ — ἐξαναστράφη. Ext.
 1242. Λουκυμνίαις βολαῖς : Ἐν Λικυμνίῳ (3) — κεραυνοβολούμενος (4)
 ἐν δὲ ἐνίοις (49) — γέγραπται (52). *Var.* ἐπιγεγραμμένοις] ἐπιγραφόμενοις
 (51), | Ἀπολλωνιῳ, le second ω est barré (52). Inf.

Fol. 68 verso, vers 1244.

1245. Ἄντι τοῦ ἐκφοβεῖν. Int.
 1246. Ἄντι τοῦ δέοντος. Int.
 1247. Ἔστι δὲ ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου (10). Cette scolie est au-dessous
 du v. 1247, qui manque au texte. Ext.
 1248. Κεραυνοφόρον γὰρ τὸ ζῶον. Int.
 1250. Παρδαλῆς : Παρδάλειον (13) — εἰσι (14). *Var.* ἔπαιξεν (13). Ext.
 1252. Εἷς Πορφύριον : Ἄντι τοῦ ὁ γίγας (16) — Ἀφροδίτῃ (17). Ext.
 1254. Ἄντι τοῦ συνουσιάζω, ὡς ἐπὶ κόρης. Int.
 1256. Τριέμβολον : Πολλάκις (19) — ἐπίφθεγμα τάχους (22). *Var.* δὲ
 omis (20), | εἶπεν (21), | Μυρμιδόσι fait de Μυρμηδόσι (22). Ext.
Ibid. Ἐπίφθεγμα τάχους (22). Int.
 1258. Ἐπλάσεν ἐπίφθεγμα τάχους ἀντὶ τοῦ εὐρέως σοι (26) — ὅθεν ὅθεν
 καὶ χαμαιτύποι παρὰ Μενάνδρῳ (27, *Adn.*) Int.
 1262. Ἀποκεκλήκαμεν : Ἀπηγορεύσαμεν * ἐν (41) — ταῦτα (42). Ext.
 1267. Τῷδε βροτοῖσι : Ἄντι τοῦ ἐν τούτῳφ ἐν ᾧ — ἄερα (44). Ext.
Ibid. Τὸ ἐξῆς ἱερόθυτον καπνόν (45). Int.
 1269. Δεινόν γε τὸν κήρυκα : Τοῦτο αἰτιατὸν τὸ σχῆμα * εἰσι ἀντὶ
 εὐθειῶν * ἐνδὲ (48) — νοστήσει (49). *Var.* Les mots ἀντὶ τοῦ ὁ κῆρυξ sont
 donc omis (47, sq.). Ext.
 1273. Κατακέλευσον : Οἷον εἰς σιωπῇν (4) — ἐρέσσουσι (9). *Sup.*
 1281. Ἐλακωνομάνουν : Τῆς (12) — πένητα (15). *Var.* δὲ καὶ omis
 (15). Ext.
 1282. Οἱ φιλόσοφοι — Λάκωνες (*Adn.*) Int.
 1283. Σκυτάλλῃ ἐστὶ (28) — ἀνεγίνωσκεν (35). *Var.* τὸν omis (29), |

μελλον.. εἰς πόλεμον (31), | καὶ ὅτι ὅτε βουλοῖτο, l'abréviation
ὅτι est barrée (32), | ἀπόρρητ..... ἀπόντι (33), | ἔγραφον..... • ἔδε
στ....γος λαβῶν (34), | περιεβίξας au lieu de περιελίξας (35). Inf.

Fol. 69, vers 1384.

1288. Ἐς τὰ βυβλία : Ἐπαίξεν (40) — λειμῶνας (43). *Var.* βυβλία (41). Sup.

1289. Εἴτ' ἀπενέμονται ἐνταῦθα : Ἐνταῦθα (44) — ἐπετήδευκεν • διὰ δὲ τὸ
μὲν ἐστὶν ἐνέμοντο • τὸ δὲ ἀνενέμοντο τουτέστιν ἀνεγίνωσκον. Sup.

1290. Ἀντὶ τοῦ — ἐρημίας. Int.

1292. Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος : Ὁ μὲν (50) — Πέρδιξ γὰρ ἦν χωλός
(6, *Adn.*). *Var.* τὸ οἶοντι.. (52), | ἔσκαζεν (1). Ext.

1293. Διὰ τὸ (10) — ὀνομάσθη (11). Int.

1294. Ὁπουντίω δ' : Ὡς τοιούτου (12) — ἔχοντος (14). Ext.

1295. Χηχιλώπηξ : Πανούργος (27) — εἶναι (29). Ext.

Ibid. Θεαγένηι : Μήποτε (24) — δηλοῖ (26). *Var.* δὲ α | αἰσχρὸς, l'a
après δὲ est barré. Dülmer : δὲ καὶ (25), | Θεσμοφοριάζουσαι (*sic*, et par
l'abréviation de αἱ (26). Int.

1296. Ἡ ὡς Αἰγυπτίου ἢ ὡς μακροσκελοῦς — Αἰγύπτω (31). Int.

Ibid. Ὁ Χαιρεφῶν (32) — προείρηται, ἔστι δὲ ὁ Σωκρατικός (34). Int.

1297. Συρακουσίω : Τοῦτον — ὡς πονηρόν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Μιδίας δ' ἐκεῖ : Ὁ μὲν (44) — κόπτειν (47). *Var.* Μιδίανγα
καλεῖσθαι (45). Ext.

1299. Στυφοκομππος δὲ λέγεται ὁ μάχιμος ὄρνις • παρὰ τὸ στερεῶς κόπ-
τειν, ἢ παρὰ τὸ (8) — ὄρνυξιν (9). Ext. et inf.

1301. Εἰς τὰ Σιμονίδους — κυανέα χελιδών. Int.

1302. Ἡ πηνέλοψ : Ὁ πηνέλοψ (12) — ἐκ συμπληρώμα^τ • ὁ δὲ πηνέλοψ
μ..... ἢ κατα..... ἀν ὁμοῖος δέ (15). Inf.

1303. Intermarginale. Καὶ ὅπου μέρος τί ἢ μόριον ὀρνέου — αὐτό.

1309. Τὰς ἀρρίχους εἶδος κοζίνου (*Adn.*).

1310. Intermarginale. Ταῦτα (23) — ὀρνιθωθῆναι (24). Ext.

Ibid. Ἐμπίλη) γέμισον, ἔστι δὲ ἀττικῶς (36).

1316. Ἐμᾶς πόλεως : Αἰεῖπει (46) — πόλεως (49). Inf.

Fol. 69 verso, vers 1321.

1323. Ἀντὶ τοῦ — Μανῆν. Int.

1326. Σὺ δ' αὖτις ἐξόρμα : Ἀποστρέφει (1) — τὸ δὲ ἐξορμα αὐτὸν ὥδι
(3). Ext.

1329. Ἀποφατικῶς (4) — Μανῆν (5). Int.

1331. Διάθες τάδε κόσμω : Ἀντὶ τοῦ (12) — προσοικειώσας (13). Ext.

1332. Τά τε μουσίχ' ἑμοῦ: Κύνων (14) — ὅσοις οἰωνίζονται (16). Ext.
 1333. Τὰ θαλάττι' ἰάρων καὶ (16) — ὁμοίων (17).
 1333. Ὅπως — ἄρμολίως. Int.
 1335. Τύπτων (19) — Πεισθέταρος (20). Int.
Ibid. Σγήσμαι ἀνέξομαι (21).
 1337. Ἐν τοῖς (27) — παμπόνηρος (30). *Var.* πρόσσεισι δὲ (28), | ὄρνισι (28), | ὅφ' ἡδονῆς fait de ἡφ' ἡδονῆς (30). Ext.
 1339. Καὶ οὗτος λίμνην τὴν θάλασσαν εἴρηκεν. Int.
 1340. Οὐ ψευδῇ ἀπηγγελκέναι (35).
 1342. Οὐ μόνον — ἐπὶ ἡδονῆς (Les mots ὡς καὶ νῦν omis).
 1346. Πλοίων νόμων: Ἰῦπες γὰρ (44) — ἐπιθυμεῖς (46). Ext.
 1350. Ἀντὶ τοῦ πλήττει. Int.
 1354. Ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν: Κύρβεις χαλκαῖ (52) — ζῶον ἀδικώτατον (13). *Var.* γράφουσιν (53). Sup.
Ibid. Κύρβεισιν) ταῖς ἀναγραφαῖς. Int.

Fol. 70, vers 1359.

1360. Ἀντὶ τοῦ (14) — πείσῃ (15). Int.
 1361. Ὡσπερ ὄρνιν ὀρφανόν: Ὡς μὴ (16) — καλούμενος (18). Sup.
 1362. Ὑποσθήσμαι συμβουλεύσω.
 1363. Ἐμαθον: Σύμμαχος (21) — τύπτουσι (26). *Var.* αὐτόν, au-des-
 sus de l'o un ω de R² (24, *Adn.*), | ἦλθεν (24). Sup.
 1367. Φρούρει: Συμβουλεύει (33) — στρατεύοντας (38). Ext.
 1369. Ἐπεὶ συνεχῶς (39) — ἡ Θρακῆς (41). *Var.* ἐστι omis (40), |
 Θράκης, ce mot est écrit avec l'abréviation de ης, l. 40 et l. 41. Int.
 1372. Κινήσις διθυραμβοποιός (2). Main du texte.
 1374. Τὸ ἀπ' ἄλλων — δηλοῦν. Int.
 1375. Διὰ τὸ (5) — πέτομαι (6).
 1377. Σώματί τε νέαν ἐφέπων: Τινὲς (11) — ἀδιανόητα · ἀσυνάρμοστον
 (14) — σώματι (15). *Var.* προσέρρεται] προσέρριπται (14). Ext.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ μετιών · τὴν — δηλονότι (17).
 1378. Φελύρρινον Κινήσιαν: Καλλιόστρατος (18) — χωλόν (22). Ext.
 1379. Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλόν: Ὅτι (24) — ἐτέραν χεῖρα (28) · τὸ δὲ
 ἀνακύκλον (40) — ἐστι (41). *Var.* κυλὸν fait de καλὸν (25). Ext.
 1381. Λυγύφθογον ἔφη (42) — γινόμενον (44). Int.
 1383. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι: Βούλομαι (3) — ἐπίθετα λέγειν
 (7). *Var.* La phrase παίζει (6) — λέγειν (7) n'est pas omise. Ext.
 1385. Ἀναβολὰς προσίμα.
 1387. Οἷον ὕλη — σύστασις. Int.
 1390. Πτεροδόνητα ἀντὶ ταχέα.
Ibid. Intermarginale. Ταῦτα (13) — θηρᾶσθαι (15).
 1393. Ἀπαντα γὰρ δι: Ἀπαντα (16) — ἐλάττωνα (19). *Var.* τοῦ omis
 (17), | διθυράμβων et non διθυραμβοποιῶν (19, *Adn.*). Inf.

1395. Παρακελεύεται (20) — κωπηλασίαν (22). Int.

Ibid. Εἰς τὸν ἀλάδρομον, λείπει γὰρ (23) — διθυραμβοποιούς (25). Inf.

Fol. 70 verso, vers 1396.

1397. Τοῦτο — αὐτόν. Int.

1400. Ἀλίμενον αἰθέρος : Τὴν (30) — ὄρνιθες (32). Sup.

1401. Χαρίεντά γ' ὧς πρεσβύτα : Ἔτι (33) — πτερὰ (37). *Var.* ὄντα n'est pas omis (35). Sup.

1402. Ἀντὶ (38) — τὰ προειρημένα (39). Int.

1403. Τὸν κυκλιοδιδάσκαλον : Ἀντὶ (40) — διδάσκουσι (41). Ext.

1404. Ὅς ταῖσι φυλαῖς : Ἐκάστη — διθυραμβοποιόν. Ext.

1406. Λεωτροφίδη : Ἐπειδὴ (50) — διδάξαι (9). *Var.* Κέκροψι ot non Κέκροψιν (6, *Adn.*). Ext.

1410. Ὅρνιθες τίνες οἶδε : Συκοφάντης (10) — πρεσβυτέρου ἀφορῶν (14). *Var.* εἴγε (11). Ext.

Ibid. Τινὲς παρὰ (15) — χελιδοῖ (18). Int.

1412. Ἀντὶ — κακόν.

1413. Ὀχληρὸς ὢν.

1415. Τανυσίπτερε ποικίλα : Πρὸς τὸ (21) — αὐτοῦ (22). Ext. et inf.

1416. Ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον : Ἐπειδὴ συνεγῶς χελιδόνα λέγει (23) — ποιεῖ (26). *Var.* μετειληφῇ καὶ τὸν (25). Inf.

1418. : Πρὸς τὸ (27) — πτεροῖ (29). *Var.* συγγραφεῖς omis (28). Inf.

1420. Παρὰ τὸ (30) — δεῖ (31). Int.

1421. Μῶν εἰθὺ Πελλήνης : Ἐπεὶ (32) — τίθεται (35) • οἱ δὲ ὅτι χλαῖναι διάφοροι ἐν πελλήνῃ ἐγίνοντο (*Adn.*). Int.

1425. Περιπίπτασθαι — καλούμενος. Int.

Voir au fol. suivant les scolies des vers 1426 et 1429.

1427. Λησταί οἱ πειραταί (50).

1432. Ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι (4). Int.

1433. Τὰ σχόλια ἔμπροσθεν.

Fol. 71, vers 1436.

1426. Ὑπαὶ πτερύγων : Ἀντὶ (44) — καλεῖν (49). *Var.* φησι omis (49). Sup.

1429. Ἀνθ' ἔρματος : Ἀντὶ (52) — ἀνέμοις (3). Sup.

1442. Ὁ Διῦτρέφης : Ἐπεὶ (8) — ἱππαρχεῖν (12). *Var.* δὲ καὶ περὶ (9), ἢ ἀνωτέρω (9). Ext.

1444. Ἄλλος δέ τις. Int.

1453. Ἐπεὶ ἀρπακτικά. Int.

1455. Ἐπὶ τὸ δικαστήριον (17).
 1456. Ἰνα (18) — προκαλέσωμαι (19). Int.
 1457. Ὡρλήκη δίκην : Ἀντὶ τοῦ καταδικασθείη (20). Ext.
 1458. Ἐνθάδε πρίν : Τοιοῦτον (21) — παραγίνεται (25). Ext.
 1459. Καπεῖτ' ὁ μὲν πλεῖ : Ἰνα (26) — ἐνθάδε (28). Ext.
 1460. Ἐχεις ἅπαντα ἔγνωκας. Cette scolie est en minuscule. Ext.
 1461. Βέμβικος οὐδέν : Εὐστροφον (29) — στρέφεται (32). Ext.
 1463. Κορκυραῖα πετρά : Λέγεται τις (33) — αὐτόν (45). Var. ἐπεπώλα-
 σεν R¹, ἐπεπώλασεν R² (35), | χερῆσθαι] κεχρῆσθαι (36). Inf.
 1464. Ἀντὶ (46) — ἦν (47). Int.
 1465. Ἀντὶ τοῦ περιστρέφεσθαι.
 1467. Ἀπολιθάξεις : Λιθάς (50) — ἀπορθερεῖ (51). Int.
 1468. Intermarginale. Δικοπανουργίαν : Διχῶς (52) — πανουργίαν 3). Var. ἀνα-
 χορήσαντος (1).
 1471. Ἀντὶ (10) — κωμωδῆσαί τινας ὁ ποιητής (11).
 1473. Ἔστι δένδρον πεφυκός : Δένδρῳ αὐτὸν εἰκάζει, ἥ ὥς μέγα, ἥ (13)
 — αὐτοῦ (20). Var. ἔπαιξεν (16), | καὶ n'est pas omis (19, Adn.). Inf.
 1474. Καρδία — ῥίψασπις (Adn.). Inf.

Fol. 71 verso, vers 1476.

1478. Τῷ γὰρ (28) — δίκαι (29). Int.
 1480. Ἐπειδὴ (32) — φυλλοροοῦσι (33). Var. ἔπαιξεν (32). Int.
 1485. Intermarginale. Διὰ τὸ (34) — ἤρωσι διάγειν (35).
 1487. Πλὴν τῆς ἐσπέρας : Ἀντὶ (36) — τοὺς παρατυγχάνοντας (39). Var.
 ἐρημία (37). Sup.
 Ibid. Τὰς νύκτας — Ὁρέστης (39). Int.
 1489. Ἐντυγχάνειν αὐτόν.
 1490. Εἰ γὰρ ἐντύχει : Οἱ ἥρωες δυσόργητοι (44) — σιγὴν ἔχειν · ὁ δὲ
 Ὁρέστης λωποδύτης (51). Var. περίφοις et non συνερίφοις (46), | δίδωσι
 (46), | ἤρωσι, après ce mot un espace blanc de 7 à 8 lettres (47).
 Sup.
 Ibid. Ἡρώ φησι (42) — Ἀγαμέμνωνος υἱόν (43). Ext.
 1493. Πάντα τὰ πιδεξιά : Οἷον τὰ (53) — συντυγχάνοντες αὐτῷ (1) · ἡ τὰ
 πιδεξιά, ὀφθαλμοὺς κεφαλῆς ἅμα δὲ ἐπεὶ (1, Adn.) — ὄψεις (2). Ext.
 Ibid. Ὁφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν (52). Int.
 1494. Οἱμοὶ τάλας : Ὁ Προμηθεὺς (7) — συγκεκαλυμμένος (8). Ext.
 1498. Πηνίχ' ἔστιν ἄρα τῆς ἡμέρας : Ἀντὶ τοῦ (10) — καιροῦς (12). Ext.
 1500. Ἡ νύξ (14). Int.
 1502. Ἀπαιθριάζει : Σκορπίζει ἀντὶ τοῦ εὐδῖαν (15) — ὄντων (17). Var.
 νέφη fait de νεφε (16). Ext.
 1503. Οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι : Κεκαλυμμένος (18) — δεικνύς (23). Var.
 ἐκκεκάλυπται] ἐκκαλύπτεται (19), | ἔπαιξεν (19), | ξυνεφεῖ (20). Ext.

1506. Ὁ Ζεὺς δηλονότι (27). Int.

1508. Τοῦτ' λαβὼν μου τὸ σκιάδειον : Κατασκευάσμά τι ὅπερ (29) — Διός (32). Var. καεσθαι (30). Ext. et inf.

1512. Ἀντὶ — σκιάδειον. Int.

1514. Οὐκ Ἀττικὸν (36) — πηγίκα (40). Var. οὐδεν] ουδέν (40). Inf.

Fol. 72, vers 1518.

1521. Ἰλλυριοί : Ἀνέπλασεν (43) — τρέφονται (47, sq.). Var. πορωτάτω (45), | δὲ se trouve après Θράκην (45). Sup.

Ibid. Δίδυμος ὥσπερ βάρβαροι, τὸ δὲ κεκριγότες (48) — διαλέκτων (49). Int.

Ibid. Κεκριγότες : Οἶον (50) — πορρωτέρω βάρβαροι (2). Var. δὲ omis (53). Sup. et ext.

1522. Ἐπιστρατεύσειν : Ἐφασαν (3) — ἀποκεκεκλεισμένων (sic, 6). Ext.

1523. Τάμπορι) τῶν ἐμπορίων (Düb. τὴν ἐμπορίαν, cf. Adn.).

1527. Ὅθεν ὁ πατρῷος : Ὅτι (7) — ἐγένετο (11). Ext.

Ibid. Ὅτι (11) — προσίρηται (12). Int.

1536. Καὶ τὴν βασιλείαν : Εὐφρόνιος ὅτι (17) — καλοῦσι (21) · ἥ ὡς γυναικα σωματοποιεῖ αὐτήν (Adn.). Var. δοκεῖ τὰ (17), | αὕτη οἰκονομεῖν ἤν (18), | le mot βασιλεία est toujours proparoxyton dans cette scolie, sauf ligne 20. Ext.

1541. Ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῶν πολλῶν ἄξιον εἰς αὕξησιν (22) — φησι (23). Int.

Ibid. Τὸν κωλακρέτην : Ἀριστοφάνης (25) — σιτίσεως (32). Var. Ἀνδροτίων..... ἰούσι πυθὼ δὲ (29), | ἐκ τῶν ἐκ τῶν ναυκληρικῶν εἰς ἐφόδια ἀργύρια (30), | ἦσαν fait de ἔσαν (32). Ext. et inf.

Ibid. Τὰ τριώβολα : Ἀπερ (36) — μισθόν (37). Int.

1546. Ἀπ' ἀνθρακίζομεν : Ἀντὶ (38) — πυρός (42). Var. ἐντελεσετέρου (41), | ἐπεὶ ἄλλα μέγιστα (42). Inf.

1551. Ταῖς γὰρ — ἐπέκειτο (Adn.). Int.

1552. Intermarginale. Ἐπειδὴ (54) — βάσταζε (2). Ext.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν : Ἐμπροσθεν τὰ σχόλια τοῦ χοροῦ.

Fol. 72 verso, vers 1558.

1553. Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν : Τούτους ἔχειν (10) — καύματος (17). Ἄλλως · ταῦτα ἐξήγησιν (7) — φιλοσόφους (9). Sup.

1555. Οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης : Ἐπειδὴ λιτοὶ οἱ φιλόσοφοι εἰσι (19) — Σωκράτην (22). Var. ρυπαροφοροῦντες (22). Sup. et ext.

1556. Ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε : Οἶτος (23) — λέγει (36). Var. ψυχὴν ἰδ.. ἐπεὶ, je crois qu'il n'y a pas de place pour le mot θέλων (24), | στρατείας (26), | ἄρτοπωλησι (28), | οὖν ἀκίνδιος et non ὁ κίνδιος (35, Adn.). Ext.

1559. Ὡς ἐπὶ (37) — ἐν ἡδου (38).

Ibid. Ἐπαιξεν (39) — τινός (41). *Var.* ἀμνὸν] ἀμνῶν (40), | ἀρνειοῦ] ἀρνειον (41). *Int.*

Ibid. Ἀντὶ καμῆλου ἀμνόν (*Adn.*). *Int.*

1562. Ἐκ τῶν χθονίων ἀνῆλθεν (42). *Int.*

1563. Πρὸς τὸ λαίτμα τῆς καμίνου : Εὐφρόνιος (45) — Μενάνδρῳ (2). *Var.* παραπεποίηκεν (47), | τὸν λαιμον (47), | ἐστι R¹, ἐστη R³ (47), | τῷ] τὸ (1). *Ext.*

1564. Ἡ νυκτερίς : Ἐπεὶ (3) — φιλοσοφοῦσι (5). *Int.*

1565. Πρέσβεις (13) — βαρβάρων ἤλθον (15). *Var.* θεῶν om. (15). *Inf.*

1567. Οὗτος τί ὄρξῃς : Τοῦτο (16) — Θραίκας (*sic*, 19). *Observ.* περισ-
τελλομεν.. τὴν (18). *Inf.*

1569. Ὅτι τὴν κνήμην ἔχει — περιεβάλλετο (22). *Int.*

Ibid. Λαισποδίας εἶ : Λαισποδίας καὶ (23) — γεγονότος (29). *Observ.* δή-
μοις .αδ. δε .δεν... λαισποδίας (25), | τοῦτον δὲ ...αι...διαν στρατηγῆσαι
(27). *Var.* δὲ omis (23), | καὶ omis (27). *Ext. et inf.*

1570. Ὡς δημοκρατία : Ἐμειξεν (37) — ἀπεστάλη (40). *Var.* ἐπεὶ ἴσοι...
οὔσης (38), | Ἑρακλῆ R¹, Ἑρακλεῖ R² (40). *Inf.*

1571. Ταῦτα — Πεισθέταιρος.

1577. Ἡρίμεσθα] ἐχειροθονήθημεν.

1582. Ἀντὶ τοῦ ἐπιβόλλε (48). *Int.*

Ibid. Ἐστὶν δὲ τὸ σίλφιον εἶδος (50, *Adn.*) — δεῖπνον (53). *Var.* πρόσ-
κνησμα (51), | Πεισθέτερος (52). *Int.*

1593. On ne distingue guère que les lettres εν... φρ.α..., tout le
reste disparu. Au texte, le renvoi est sur les mots ἐν τοῖς. Cette
scolie est la dernière de la marge inf.

1594. Ἀλκυονίδας] ἀντὶ τοῦ εὐδινάς (*Adn.*).

Fol. 73, vers 1598.

1597. Μιμῆται (18) — ποιεῖσθαι (20). *Sup.*

1598. Εἰ καὶ ὅλως — δίκαιον. *Int.*

1600. Εἰς τοῦπίσω.

1603. Εἰς ἄριστον, καὶ διαλλαγὰς ἐπαρκεῖ (24) — τὸν ἄριστον (26). *Var.*
τὸ δὲ R¹, τοῦτο δὲ main du texte, à ce qu'il semble bien (25). *Ext.*

1604. Ἡλίθιος : Ἐπιπλήττει (28) — Δία (29). *Ext.*

1607. Κάτω τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς ὄντας.

1608. Οἱ βροτοί (ce mot est à la fin du vers.)

1609. Βροτοί] λανθάνοντες (32).

1611. Ἀντὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ὄρνιθας, ὡς ἑνὸς — ὁηλοῖ. *Int.*

1614. Τοῦτο (37) — καὶ θ' ἔαυτὸν ὁμνυσιν (39). *Ext.*

1615. Ναθυσισατρῆϋ : Βαρβαρίζων συνκατατίθεται — συγκαταθέσεως. *Ext.*

1620. Ἀνεξίκαχοι (45) — ἐμφαίνεται (51). *Observ.* μιστίαν R¹, μισι-

τήν main du texte, qui s'est trompé de place en mettant cet η (18). Ext.

1628. Ὁ Τριβαλλός : Ἀντὶ τοῦ (2) — καταρᾶσθαι (7). *Var.* ἔοικεν (4), | après εἰώθασι, je crois qu'il y a plutôt δὲ que καὶ (5, *Adn.*). Inf.

1633. Τὴν μὲν γὰρ Ἥραν : Ἐγχωρῶ ἔχειν ὡς ἔχειν — ἐροῦμεν (9). Inf.

1636. Ἀντὶ τοῦ (10) — παῖδα (11). Inf.

1537. Τὸν ζῶμον (12) — πάλιν διερεθίζει τὸν Ἡρακλέα (13). Inf.

Fol. 73 verso, vers 1639.

1647. Ὅτι ὅμοιον (19) — φράσαι (21). Ext.

1648. Διαβάλλεται σ'ὁ θεῖος : Ὅτι τὸ (22) — παραβάλλεται σε (28). Sup.

1652. Ξένης γυναικός : Εἰ μὲν ᾗν (31) — οὔσα (33). Ext.

1653. Ἐπὶ κληρον : Νόμος ᾗν (34) — γνησίων (41). *Var.* θυγάτηρ ἐπικλήρου, εἰσι δὲ καὶ τῷ Δαὶ εἰσι δὲ τῷ Δαὶ γνήσιοι, les mots εἰσι δὲ καὶ τῷ Δαὶ sont barrés (39). Ext.

1654. Παίξει, δέον εἰπεῖν νόθων. Int.

1655. Τί δ' ᾗν ὁ πατήρ : Τὸ ἀργύριον (49) — αὐτοῖς κληρονομεῖν (51). Ext.

1657. Ὁ νόμος αὐτόν : Νόμος ᾗν (46) — τὸ νοθεῖα (49). Ἄλλως, εἰ — γνησίοις (*Adn.*). *Var.* πέντε omis (47). Ext. et inf.

1661. Μετουσίαν (1) — Σόλωνος (2). Int.

1669. Εἰς τοὺς φράτορας : Πάλιν (5) — Ἀθηναῖοι (8). *Var.* μετήγαγεν (6). Inf.

1671. Ὡς τοῦ Ἡρακλέους (11) — γνησίων (15). *Var.* τί δῆτα αὐτοῦ (14, *Adn.*). Inf.

1678. Τὴν καλὴν (18) — ὀρνιθιάζει (20). Inf.

Fol. 74, vers 1682.

1680. Μὰ τὸν Δία φησὶν : Οὐ λέγει (22) — φησιν (26). Sup.

1681. Ὅσπερ αἱ χελιδόνες : Σύμμαχος (32) — Νεφελοκοκκυγίαν (41). Ext.

1688. Εὐκαίρως (42) — γάμων (44). Int.

1691. Σινομαρίαν (*sic*) καὶ λιγνότητα.

1695. Κλεψύδρα : Ἐν ταῖς (50) — ὥρονομικόν (13). *Var.* λήγει | λέγει (6), | ἀπέραντον | ἀπέρατον (10), | ἔπαιξεν (10). Ext. et inf.

1699. Ὡς ἐπὶ (16) — τροπῇ (18). Int.

1701. Γοργίαι καὶ Φίλιπποι : Ὁ Φίλιππος (19) — Ἀριστοφάνης (24). *Var.* ἡῦξεν δὲ τῷ πληθυντικῷ (20, *sq.*), | ᾗν ἔστιν (22), | ἔταιρος R¹ ἔτερος main du texte, à ce qu'il semble (22). Inf.

Ibid. Οὗτοι ὡς βάρεθαι κομφοδοῦνται (25).

1705. Τὸ σχολιον ἐμ^π τῆς γλώττης. Int.

Voir au fol. 74 verso une autre scolie du vers 1705.

1706. Ἡ μὲν δὲ λόγος ἰσχύει φεῖσαι (*sic*, 42). Int.
 1714. Ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας (44) — ἀγει (45). Int.
Ibid. Εἰώθασιν — ἐξ ἀνωτέρου μέρους περὶ προσφύειν (46). *Var.* γὰρ omis.
 1715. Ἀντὶ τοῦ (48) — ὀνομασθῆναι (49). Int.
Ibid. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ (48).
 1717. Πρὸς τὴν (51) — πνέουσι (1). *Var.* ἐλῆσιν (*sic*, 53). Inf.
 1720. Ἀντὶ τοῦ ὕμνει αὐτόν (12).

Fol. 74 verso, vers 1724.

1705. Ἡ γλῶττα χωρίς : Σόμμαχος (26) — κακοποιῶσι. Ἄλλως (35).
Var. φησιν omis (29), | γλώσσαν (29), | γλῶσσα (30), | γλῶσσας R¹,
 γλώσσας R² (32). Sup.
 1731. Καλῶς — γέγραπται (22). Int.
 1734. Ἀντὶ τοῦ συνήγαγον. Int.
 1735. Ἐν τοιούτῳ βασιλικῷ. Int.
 1736. Εἰρηται — ἥδετο. Int.
 1737. Ἀμφιθαλῆς Ἔρωσ : Ἀμφοτέροις (28) — ἄγουσι (32). Ext.
 1744. Τῶν περὶ τὸν Δία. Int.
 1745. Βροντάς : Εὐφρόνιος (3) — κινούσας (9). *Var.* τῆς omis (4). Ext.
Ibid. Ὑμνήσατε (9). Int.
 1749. Ἀντὶ τοῦ ὃ κεραυνέ. Int.
 1751. Ὁ Ζεὺς — Βασίλειαν. Int.
 1759. Ὅρεξον : Πρὸς τὴν Βασίλειαν φησι δ Πεισθαίτερος. Ext.

Fol. 75, vers 1760.

1761. Ἀντὶ τοῦ βαστάζω. Ext.
 1764. Τὸ τήνελλα μίμησις (27) — ἐπιπεφωνηχέναι (33). *Var.* Düb. lit
 γεμιστῶν ἄθλων; il semble qu'il y a μεγιστων; l'i et le σ sont mal
 formés (29), | ἐαυτοῦ au lieu de ἐαυτῷ (32). Sup.
 Le reste du folio est blanc; il en est de même du verso.

ἸΠΠΗC.

Fol. 76.

- Vers 2. Παγλαγόνα (27) — βάμβαρον (30). *Var.* ἐπολιτεύετο (29). *Sup.*
Ibid. Νεώνητον δὲ τὸν νεωστὶ (31) — εὐεργετηκόσι (35) • πεφύκαμεν (36)
 — γεννηθεῖσι (37) • οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα (36). *Sup.*
 4. Εἰσῆρρυσεν, εἰσῆλθεν (44) — προσελθόντος (45). *Sup.*
 5. Πληγὰς, ὕβρεις (1) — μηχανᾶται (2). *Ext.*
 6. Πρῶτος Παφλαγόνων • Ὡς (4) — Κλέωνος (5). *Ext.*
 7. Αὐταῖσι βουλαῖς • Ἐπεὶ διαβάλλων (7) — ἐποίησεν (9). *Ext.*
 8. Προ... πλησίασον ἐγγὺς ἐλθέ.
 9. Ὁ δὲ Ὀλυμπος αὐλητῆς γέγονεν καὶ αὐτὸς δυστυχῆσας διὰ μουσικὴν •
 μιμησώμεθα (20) — δοῦρώμεθα (21). *Ext.*
 10. Ὡς θρηνοῦντες (25). *Int.*
 11. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως • Τί θρηνοῦμεν — ἀνωφελ.. (*Adn.*). *Ext.*
Ibid. Ἐπὶ αὐτὸς μέλλει (32) — εἰσηγεῖσθαι (33). *Ext.*
 13. Σὺ εἰπὲ ... εἰπόντος (41) — ἀντιπης κἀγὼ σοὶ μάχομαι (44). *Ext.*
 16. Πῶς σύ μοι λέξεις : Ἄτινα (45) — λεχθέντων (46). *Ext.*
Ibid. Εὐριπίδου, de R^s.
 17. Τὸ θαρραλέον (51). *Int.*
 18. Κομψευριτικῶς πανουργ.. ὥς ὁ Εὐριπίδης (*Adn.*). *Ext.*
 19. Μὴ διασκανδικίσῃς • Μὴ εὐριπιδίσῃς, σκώπτει — οὖν (17). *Ext.*
 23. Αὐτὸ γὰρ • Προσποιεῖτο (23) — Λακεδαιμονίους (24, *Adn.*). *Ext.*
 24. Ὡς περ δεφόμενος • Ἀντὶ τοῦ (36) — γονῆς ἐκρίσει (39). *Ext.*
 29. Τῶν δεφόμενων • Ὅτι ὥσπερ (53) — αὐτομολόντων (54).
 Αὐτομολῆσαι ἐστὶν (25) — συμμαχία (27). *Ext.*
 31. Ἰκέτας καθίσαι — βρέτας (7). *Ext.*
 32. Φησὶν εἰ μὴ (14) — ἐχθρός (15). *Ext.*
 35. Εὖ προσβιβάζεις : Πείθεις (18) — παίζεις δοῦλος (19, *Adn.*). *Ext.*
Ibid. Ἐτέρῃ, ἰλλαχῇ, ἑτέρον τι (27). *Ext.*
 37. Οὐ χεῖρον ἀντὶ βέλτιον (31). Du mot ἀντὶ, les lettres αν sont seu-
 les bien distinctes. *Ext.*
 38. Δεικνύουσι ἡμῖν, φησὶ διὰ — ἐὰν χαίρωσι τοῖς λεγομένοις. *Ext.*
 41. Τὸν τρόπον — ἀνήμερος (45). *Ext.*
Ibid. Ὑπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενος, πρὸ (52) — διδόντας πλέον (2). *Var.*
 κυάμοις] κυάμους (53). *Inf.*
Ibid. Ἀκρόχολος δὲ εἰς ὀργὴν εὐχολος (47). *Inf.*

Fol. 76 verso, vers 42.

42. Πῶς τὸ (9) — Ἀθηναῖοι (11). Sup.
Ibid. Ὑπόκωπον · Ὅτι — προσεποιεῖτο (15, *Adn.*) Sup.
 43. Τῇ προτέρᾳ νοσηνίᾳ, τῇ παρελθούσῃ (17). Sup.
Ibid. Ὅτι εἰς τὰς (19, *Adn.*) — ἐχειροτονοῦντο (20). Ext.
 44. Βυρσο/, διὰ τὸ ἐμβρέχειν — ὁρμώμενον ἐπρώτεως τῶν Ἀθηναίων (*Adn.*). Sup.
 46. Καταγνῶς, ἐπὶ διαβολῇ — καταγνῶναι το μαθεῖν (*Adn.*). Ext.
 51. Ἐχε τριώβολον, ὡς τοσοῦτου (12) — μισθός (15). Ext.
 55. Μάζαν μεμαχότος : Τὰ (16) — εἶπεν (17). Ext.
Ibid. Ὁ Κλέων ἔδοξεν (17, *Adn.*) — αὐτοὺς ἔλαβεν. *Var.* τόπος δὲ ου, c'est-à-dire τόπος δὲ οὗτος. Inf.
 59. Βυρσίνην · Ἐπαίξεν (3) — εἶπεν (7). Ext.
 61. Ὁ δεσπότης τουτέστιν ὁ δῆμος (13).
Ibid. Χρησμολόγος γὰρ — ἐπαίρεται (*Adn.*). Ext.
 62. Τὰ Μακκοῦς φρονούντα ἀνοηταίνοντα (20). Ext.
 63. Δεῖγμα (27) — καταψεύδεσθαι (28). Ext.
 66. Δῶρα λαμβάνει καὶ διασείει (30). Ext.
 67. Ὅνομα οἰκέτου πέπλακεν. Int.
 68. Δώροις πείσητε · Διαβάλλει ὡς (34) — πόλιν (35). Ext.
 70. Ἀντὶ τοῦ ζημιούμεθα (43). Int.
 71. Ἀνύσαντε — γενόμενοι (44). Ext.
 72. Πορευτέον (47). Int.
 73. Βέλτιον τὸ αὐτομολῆσαι — πολέμιους (50). Ext.
 76. Τὸ δ' ἔτερον · Πάλιν τῆς (52) — κατορθώμασιν (2). Ext.
 77. Ἀντὶ τοῦ διεσχηχότος. Int.
 78. Ὡς εὐρύπρωκτον (9) — κεχρῆναι (10). Ext.
Ibid. Χαόστιν — παραγεγραμμάτευσεν (*Adn.*). *Var.* Dans ce dernier mot, les lettres τσ sont dans l'interligne et semblent de R³. Ext.
 79. Ἀπὸ τοῦ ὀνόματος — τῷ αἰτεῖν (*Adn.* du v. 78). Int.
 83. Δηλητήριον (19) — πινόμενον (20). Ext.
 84. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπὶ (21, *Adn.*) — παρεγένετο (38). *Var.* τὸ omis après ἐπηγγείλατο (*Adn.*), | ἑαυτοῦ omis (30), | ἐπιτελεῖσαι τῷ ταύρῳ, donc le mot καλουμένη aussi est omis (33). Inf.

Fol. 77, vers 85.

85. Τὸ πρῶτον (18) — θεοῦ (19), καὶ αἰρομένης (16) — δαίμονος (18).
Var. ἄκρατον] ἄκρατος (17). Ext.
 86. Ἀγαθὸν, συμφέρον. Int.

89. Ἀντὶ τοῦ (30) — συνέθηκεν οὖν (32). Ext.
 91. Πρακτικώτερον (35) — μένος μέ/ (37). Ext.
 95. Χοῦς μέτρον (48) — παρέθηκεν χοῦν (6). Var. κατέλαθεν (1). Inf.
 97. Τῷ σῷ — αἴτιος ἔσῃ. Ext.
 99. Καταποικιῶ (10).
 100. Βουλευματίων, διανοημάτων — πληθυντικῷ τοῦ οἶνοι (Adn.). Var.
 le mot βουλευματίων très distinct, les lettres βου sont un peu petites.
 Düb. βουλευματίων, [κατακλινήσομαι] κατὰ κλινῆς ἔσομαι. Ext.
 103. Ἐπίπαστα · τὰ ἐπιπασσόμενα μέλιτι ἄλφιστα (17). Ext.
 Ibid. Δημιόπρατα δὲ τὰ δημοσία (22) — Κλέωνα (23). Ext.
 105. Ἐγκάναξον · προσένεγκε, ἔκχεον (36). Ext.
 108. Ὡ δαῖμον ἀγαθὲ · Τοῦτο (45) — λέγει (46). Ext.
 109. Χρησμούς · τὸ βιβλίον τῶν χρησμῶν. Ext.
 112. Δέδοιχ' ὅπως μὴ διὰ τὸν (48) — δαίμονος (49). Ext.
 113. Μόνος γὰρ γενόμενος (50) — τοὺς χρησμούς (52). Ext.
 114. Ἀρῶ · Ποτίσω — φυτῶν. Var. τροπὴν] ροπὴν. Ext.
 117. Ὅνπερ μάλιστα · Ὡς καὶ (5) — ἔλεγον (7). Var. ἔχοντας (6). Ext.
 119. Διαπραξάμενος, σπουδάσας (8). Int.
 Ibid. Αὐτόθι ἐν τῷ βιβλίῳ ἢ ἐν τῷ χρησμῷ (11). Ext.
 120. Ὡ λόγια · Θαυμάζει τὸν χρησμὸν ἀναγνούς (13). Ext.
 121. Ἀντὶ τοῦ λάβε (Adn.). Int.
 123. Βάκεις χρησμολόγος (14) — Ἀρχάς (15). Ext.
 124. Ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔπινεν. Ext.
 125. Ἀντὶ τοῦ — ἐτήρεις. Int.
 126. Φοβούμενος (23) — ἰσροῦν (25). Ext.

Fol. 77 verso, vers 128.

126. Φανερῶς, διαρρήδην (27). Sup.
 129. Ὁ τὰ στυπεῖα πωλῶν, τουτέστιν τὰ κανάδινα λίνα (29) — καὶ τὴν
 ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν (30). Var. Εὐχράτη (29). Ext.
 130. Καθέξει, διοικήσει (Adn.). Int.
 131. Παίζει (33) — ἐπαγγέλλεται (34). Ext.
 132. Προβατοπώλης · τὸν Καλλίαν λέγει καὶ τὴν πολιτείαν
 αὐτοῦ (36). Ext.
 133. Ἀρχεῖν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά (41). Ext.
 134. Ἀντὶ τοῦ ἀσελγέστερος. Int.
 136. Ἀντὶ τοῦ βυρσεύς. Int.
 137. Ποταμὸς — ἤκασεν τῷ ..ω, τοῦ ποταμοῦ (Adn.). Ext.
 138. Δέον ᾗ καὶ εἰμαρμένον. Int.
 140. Ἐγὼν ἐν τῷ τέλει τοῦ δνόματος πόλης (10). Int.
 141. Θχυμαστήν καὶ ὑπερβάλλουσιν, ἐξαίρει δὲ τὴν τέχνην ...

μᾶλλον ὀνειδίσῃ αὐτοῦ λίαν εὐτελοῦς (15). *Var.* Au lieu de φανείσης, il me semble qu'il y a quelque chose comme γραφεῖς... (15), | τῆς τέχνης omis (15). Ext.

142. Παράκαλῶ, γονυπετῶ. Int.

143. Ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας τὸν Κλέωνα (16). Cette scolie est la dernière de la marge ext.

147. Τοὺς ἐξαίφνης φανινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὄφθαι, ἐπεὶ οὖν καὶ (22) — ἐφάνη οὕτως εἶπεν (24). Ext.

149. Ἀναβαίνειν ἐστὶν τὸ ἐπὶ τὸ λόγιον εἰσιέναι ἵνα φησὶν (27) — ἔθους (32). *Var.* λόγιον (30), | ἀπαλλάττεσθαι (31). Ext.

150. Εἰσάγει δὲ εἰς (36) — ἔχων (38). Ext.

Ibid. Ἀλλαντοπόλῃν (38) — παιδιάν (39). Int.

152. Τοῦλεόν · τὸ μαχειρικὸν, τραπέζιον, βάλλον δ' εἶν ἐλεοῦσι (42). Int.

154. Προσκέψομαι · περιεργάσομαι καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ. Int.

156. Πρόσκυσον · προσκύνησον. Int.

157. Ἰδοῦ · πεποίηκεν ὁ προσέταξεν (49). Int.

Ibid. Ταῦτα ἀμοιβᾶται ἐστὶ τοῦ ἀλλαντοπόλου — οἰκετῶν (51). Ext.

159. Ταχέ · Ἀρχηγὲ Ὅμηρος (52) — μενόντων (53). Int.

161. Καταγελάς γλευάζεις. (*Adn.*).

163. Τὰς στίχας, τὸ πλῆθος — αὐτῶ δείκνυσσι. *Var.* ταῦτά φησι omis. Ext.

164. Ἀρχέλας, ἡγεμὼν δημαγωγός (*Adn.*). Int.

165. Πυκνός · τῆς ἐκκλησίας, μετάθεσίς ἐστι στοιχείου, ἔδει γὰρ πυκνός (*Adn.*). Int.

166. Πατήσεις · ὑποτάξεις, διαπαλαίσεις, καταπονήσῃ. Int.

167. Λαικάσεις · παρ' ὑπόνοιαν δέον εἰπεῖν στίσῃ. Ext.

169. Τοῦλεόν · τὸ μαχειρικὸν καὶ τραπέζιον.

170. Ἀπὸ τοῦ (34) — κειμένας δνόμασε (35). Ext.

Le vers 143, omis au texte, a été écrit par R², marge inf.

Fol. 78, vers 172.

174. Παίζει (38) — εἶπεν σπράφθῃ ἐνταῦθα κακείσε (42). *Var.* ὄρα] ὁρᾷν (39). Ext.

176. Δέον εἰπεῖν — πιπράσκειται. Ext.

182. Οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ..... νομίζω. Ext.

187. Οἷον πλεονέκτημα ἔστι σου καὶ ἔχεις (3, *Adn.*). Int.

188. Τὰ πρῶτα στοιχεῖα (8). Int.

189. Οἱ γὰρ (?) — καὶ ὑπομῶ καὶ παντός κατόμαται (12). Ext.

Ibid. Πορομυῶδες (15) — φησὶν ἀνωφελές (17). Ext.

190. Ἀμείνων (25) — γραμμάτων (26). *Var.* τῶν omis (26). Int.

196. Μετὰ αἰνίγματος (35) — δηλῶν (36). Int.

197. Βυρσαίετον τὸν Κλέωνα λέγει, συνέθηκεν τὴν (41) — ἀγχυλοχειλῆς τοῦ αἰετοῦ ἐπίθετον · ἐπὶ δὲ Κλέωνος τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἀρπάζειν (47). Ext.

198. Κοάλειμον · ἔγκειται (52, *Adn.*) — νοεῖν (*Adn.*). Ext.

Ibid. Αἱματοπόωτην · Καὶ (1) — πληροῦσι (4). *Var.* ἀλλάντας (3). Ext.

199. Τὸ μετὰ (7) — τὸν Κλέωνα (8). Int.

210. Θαλφθῆ · καταθελχθῆ, καταπλαγῆ ταῖς λοιδορίαις — κινεῖ προτρέπεται (*Adn.*). Ext.

212. Δυνατός εἰμι — καὶ ἄρχειν (*Adn.* du v. 210). Int.

213. Φαυλότατον, ῥάδιον, ἀπλοῦν, εὐχερές (*Adn.* du v. 210). Int.

214. Τὰ ἔντερα (30) — εἴρηται (32). Inf.

Il n'y a pas de scholies du folio 78 verso au folio 92 recto.

EIPHNH.

Fol. 92 verso.

Avec la fin des Ἰππῆς, ce fol. contient encore :

Ἰ Εἰρήνης.

*Πῶς τῷ Πελοποννησιακῷ (14) — γεωργῶν (32). *Var.* αὐτὰς] αυτας (18), | d'abord αὐτὸν, puis αὐτοῦ (27).

Φέρεται (33) — οὐκ ἔστιν (40). *Var.* φησὶν Ἀριστοφάνης Ἐρατοσθένης, le mot Ἀριστοφάνης et le premier σ de Ἐρατοσθένης sont barrés (35). | ἀναδέδωξεν, le premier ε est barré (35). | σῶζεται (36). | οἶδεν (36).

Le fol. 93 recto est absolument blanc.

Fol. 93 verso.

Vers 1. Αἶρ' αἶρε μάζαν : Αἶρε ἀντὶ (18) — μάπτουτα (22). *Observ.* προσφερειν, Pi est dans l'interligne (19). Sup.

Ibid. Μᾶζα : Κυρίως (25) — ἀπίθκνον (32). *Var.* Au lieu de παρσ. il y a l'abréviation tachygraphique de παρ (26), | il y a ψαραθεῖσαν (28, *Adn.*), | θέλει δηλοῦν/δηλοῦν λέγει (28, *Adn.*), | ῥυπαρὰ manque (31). Sup.

Ibid. Ὡς τάχιστα : *Ἡ τάχος (33) — Ἀττικοί (38). *Var.* Au lieu de στίφεις il y a στίφευς. (36, cf. *Adn.*). Int.

3. Μᾶζαν ἡδίω : Οὐχ ὥς (3) — ἔπαιζεν (4). Int.

4. Ὀνίδων : Ὡς ἐπίτηδες (4) — ἀποπατήματα (5). Ext.

5. Νῦν δὴ φερεις : Νῦν δὴ οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως (6). Ext.

6. Οὐ κατέφαγεν : Ἄλλο φαγεῖν (12) — μασησάμενος (16). *Var.* γάρ omis (13). Ext.

Ibid. Ἀλλ' ἐξαρκάσας : Λέγεται (18) — γεννῶνται (22) • οὐχ ὥς ὄντος οὔν τρώγοντος ἀλλὰ πρὸς τὸ μυθεύμενον ἔπαιζεν (cf. la scolie du v. 3, lignes 4-5). *Var.* θηλυκὸς au lieu de θῆλυς (21), | ἀρρένων au lieu de ἀρρενες (22). Ext.

7. Τοῖν ποδοῖν : Πρὸς τὴν (23) — ἀποτίνετον (29). *Var.* καὶ manque devant ἐν (24), | les mots ἐπὶ τῆς ψύλλης manquent (24), | τοῦ Ἑκτορος au lieu de τῷ Ἑκτορι (26), | πρὸς τὴν τάξιν au lieu de πρὸς σύνταξιν (27), | ἐπήνεγκεν (28). Int.

10. Ἀποπινιγέнта : Συνέχει (39) — αὐτόν (44). Ext.

11. Ἐτέραν, ἐτέραν : Ἐπὶ τῆς τρίτης ἐτέραν εἶπεν (47). Ext.

Ibid. Ἠταιρηχότος : Ἰσως ἦν αὐτοῦ παῖθιν (1) — χρωμένον (3) • ἐκ δὲ τοῦ ἐτοιμῶς (51) — ποιούντων ὄντων παρ' αὐτοῖς καὶ πασχόντων (*Adn.*). Ext.

17. Ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας : Ἀντέχειν καὶ (24) — μάττων (27). Inf.
18. Συλλαβὸν τὴν ἀντλίαν : Ἀντὶ τοῦ (33) — ἔφυρα καὶ σεαυτόν (34, les mots καὶ σεαυτόν après ἔφυρα sont barrés. Ext.
19. Ἐς κόρακάς γε : Ἀπόφερε — καὶ σεαυτόν. Inf.
21. Τετρημένην διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι κόπρου.
24. Ὡς (*sic*) καὶ κύων, κοπροφάγα τὰ ζῶα (40). Ces mots sont écrits dans le ms. comme faisant partie de la scolie du v. 19. Inf.
25. Φαύλως ἐρείδει : Ἀντὶ τοῦ ἀτρίπτως, ἀνθρῶ^π (41) — τὰ ἀποπαπατήματα (*sic*) μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι αὐτά (44). Inf.
- Ibid.* Φαύλως ἐρείδει : Ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως ἐσθίει (45, cf. *Adn.*). Cette scolie, qui est de R², est la dernière de la marge inférieure.
26. Βρενθύεται : Ἀντὶ τοῦ σεμνύνεται καὶ ἐπαίρεται (49) • βρένθος δὲ εἶδος μύρου ᾧ χρώμεναι αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσιν (*Adn.*). Inf.
28. Ὡσπερ γυναικί : γυναικὲς ἵνα (53) — τὰς μάζας (3). *Observ.* ολιγοφα... ..ξαν (2). Inf.
29. Ἐδωδῆς) παρὰ τὸ ὀδωδένα ἐχρήσατο (16).
33. Διὰ τοῦ σχήματος — δηλοῖ (29). Cette scolie est de R².
34. Ὡσπερ π..... ἀντὶ τοῦ χαλάσας (41) — παραβαλεῖν (42). Inf.
36. Ὡδὶ περιάγων : Κάνθαρος παρέλκων • καὶ γὰρ (50) — τὴν κεφαλὴν (51). Inf.
- Ibid.* Ὡσπερ οἱ τὰ σχοινία : ... κινῶν..... μεταβάλλων (51) — στρέφοντες ... σχοινίων (53.). Inf.
- Fol. 94, vers 39.
38. Κάκοσμον : Τοιαῦτα ἐστιώμενα κάκοσμα εἰσί (8). Int.
- Ibid.* Καὶ βορόν : Ὁξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀδηφάγον (9). Int.
39. Χῶτου ποτ' ἐστί : Ἐπεὶ (10) — ἐστίν (14). *Var.* L'article ὁ est ajouté devant ἀετός (11). Sup.
- Ibid.* Ἡ προσβολή : Ἡ ζημία (16) — εἶπεν καταρώμενος αὐτῷ (17). Int.
40. Ἀφροδίτης : Μύροις (18) — αὐτῶν (21). Sup.
41. Οὐ μὴν χαρίτων : Ἀφροδίτης μὲν — κοινωνία (25). Sup.
42. Διὸς καταϊβάτου : Ἀντὶ (27) — κάνθαρος (32). *Var.* σκαταιβάτην (31). Sup.
43. Τῶν θεατῶν : Ἐνταῦθα (33) — Ἀριστοφάνης (37) • σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα (*Adn.*). Int.
46. Ἴωνικός τις : Ἑλληνικός (43) — Ἀθηναῖος (44). Ext.
47. Τοῦτ' αἰνίττεται : Διὰ τὸ (45) — λέγειν (48). Ext.
48. Τὴν σπατίλην ἐσθίει : Ἀντὶ τοῦ ἥσθιεν, ἀπέθανεν γὰρ ἡ δὴ Κλέων (53) — σκατοφάγον (54). Ext.
49. Τῷ κανθάρῳ : Οὐχ ὥς — ἵπποτροφίας. Ext.
59. Κόρημα : Τὸ σάρον, τὸ κοσμητήριον • μήκισται (13) — σημεῖον (22). Ext.

62. Ὡ Ζεῦ, τί ὀρασεῖς : Ἀντὶ τοῦ ὀρᾶν διανοῇ · Τρυγαῖος ἀπὸ (27) — Τρυγαῖος (31). Ext.

63. Ἀντὶ τοῦ (32) — τὰς πόλεις (33). Int.

Ibid. Ἐκκοκκίσας : Ἀντὶ τοῦ ἐρημώσας (33) — ἄγροικος ὢν (38). *Var.* γὰρ n'est pas omis (35), | les mots καλῶς οὖν sont écrits deux fois (37). Ext.

65. Ἀντὶ τοῦ (40) — ἐλῆλυθας (42). *Var.* τοσοῦτων au lieu de τοσοῦτον (41). Int.

68. Εὐθὺ τοῦ Διός : Ἀντὶ (44) — οὐρανόν (49). *Var.* ἐλθεῖν ἐβούλετο (47). Inf.

70. Ἀναρρηχ' εἰς τὸν οὐρανόν : Τὸ ταῖς — ἔλεγον (53, *Adn.*). Inf.

Ibid. Εἴρηται δὲ ἀπὸ.... ὅ ἐστι κοφίνων (2) — ἄρχγ' ἄσθαι · αἱ δὲ πολλὰ καὶ νήθουσι κατὰ τούτου ἐναερίου ὁδοῦ (5).

72. Ἐχθὲς δὲ : Ἐκ ..τα φ..... ἐξελθὼν οὕτω — ἐξελθεῖν ποῦ. Inf.

73. Αἰτναῖον : Κανθ..... μεγάλοι λέγονται (25) — οἱ ἐπιγ' ὥροι (26). Inf.

74. Ὑποκοριστικῶς (R²).

75. Ἀντὶ τοῦ κολακεύων, πραῦνων (43). Int.

76. Παρὰ τὰ (48) — Εὐρεπίδου ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Παγγάσου (49, *Adn.*). Inf.

Fol. 94 verso, vers 77.

82. Ἦσυρος, ἥσυρος : Ἀναγκαῖως (20) — παρκαμυθούμενος (23). Sup.

Ibid. Ἠρέμα κἀνθων : Κἀνθωρος λέγεται (31) — ζῶων γίνεταί (36). *Var.* ποσὶν (35). Sup.

83. Μή μοι σοβαρῶς : Ἐπιβεβηκῶς (49) — διχορμαεῖν (51). Sup.

85. Πρὶν ἂν ιδίης : Ἀντὶ τοῦ πρὶν ιδρώσης · οἱ γὰρ ἵπποι (3) — γίνονται (5). *Var.* τῶν omis après διαλυθέντων (5). Int.

Ibid. Τὸ δὲ — πέτου (6). Int.

87. Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν : Μὴ βδέσσης (7) — ἡ δυσφῶδία μᾶλλον, ἡ δυσφῶδία ἠϋζετο τοῦ κανθάρου (9). Ext.

90. Ὡ δέσποτ' ἀναξ : Διὰ (11) — εἰπών (13). Ext.

92. Ποῖ ὀῖτ' ἄλλως : Περὶ τὰ (14) — τύπτειν (17). *Var.* ἔτυχεν (15). Ext.

95. Τί πέτη : Παρὰ προσδοκίαν — ἵνα ἦ τί μάτην πέτη. *Var.* ἔλεγεν. Int.

96. Φλαῦρον : Ἀντὶ — καὶ δύσφημον. Int.

97. Ἀλλ' ὀλοούζειν : Τὸ μετὰ κραυγῆς εὐχεσθαι. Ὅμηρος, αἱ δ' ὀλόλυξαν (27). Dübner : Ὅμηρος δης ὀλόλυξαν. Ext.

99. Καὶ τὰς λαύρας : Λαύρας (31) — ταῦτα φησί (35). Ext.

107. Γράβομαι : Ἀντὶ (38) — ὅτι Λακεδαιμονίους ἐβόη.... οἱ Πέρσαι ἐν τῷ πολέμῳ (42). Le mot πελοποννησιακῶ omis (42). Ext.

Ibid. Ταῦτα δ' ἂν εἴη δια αὐτομολοῦντας (43) — ἐκόλαζον (45). Inf.

110. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα : Οὐκ ἔστιν ἄλλως γένεσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. Inf.

114. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ : Τὰ τοιαῦτα (20) — οὐδὲν..... χρήσεται • τὸ δὲ (22) — Αἰόλου Εὐριπίδου μὲν γὰρ φατὶν εὖρον εὐνάξειν τέκνα φίλτατα (24). Inf.

Fol. 95, vers 116.

117. Ἐς κόρακας : Ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀρνέων (26) — ἀπίνοντες (27) • δέον εἰπεῖν εἰς οὐρανόν (25). Sup.

Ibid. Μεταμώνιος : Ματαίως (35) — πρὸς τὴν ὑπόνοιαν δὲ ἐπήγαγεν • εἰς τὸ αὐτό • γελοιὸς ἐπειδὴ ἤμελλεν εἰς τοὺς ὀρνίθας πορεύσθαι (37). Sup.

119. Δοξάσαι ἔστι : Καὶ τοῦτο (39) — εἰκάσαι (41). *Var.* δὲ ἐτήτυμον (40). Sup.

121. Ἐνδὸν δ' ἄργυρίου : Μὴ δὲ ὀβολοῦ (43) — ἐχρήσατο (45). Ext.

Ibid. Ψακάς ἤ : Τὸ σμικρότατον — καλεῖται (42). Ext.

123. Κολλύραν μεγάλην : Φαίνεται (52) — αἰτεῖν (54). *Var.* δὲ οἶνον (53). Ext.

Ibid. Καὶ κόνδυλον : Εἶδος ἔστι (2) — μεταγραφὴ (3) • κολλύρα δὲ, τὸ ἐλαττον τοῦ ἄρτου (46, *Adn.*). Ext.

124. Πόρος ἀντὶ τοῦ διάβασις (7). Int.

125. Ναῦς μὲν γάρ : Ἀμνηχανοῦμεν (8) — παραγενήσῃ (9). Int.

126. Οὐ νουσθλώσομαι : Οὐ νεὼς (16) — περαιωθήσομαι (20). *Var.* οὕτω αὐ τοῦ οὕτως (19). Ext.

130. Μόνος πετεινῶν : Ὁ λόγος (24) — τιμωρίαν (34). *Var.* Au lemme R² a mis un η au-dessus de ει dans πετεινῶν, | τοὺς manque après νεοττοὺς (25), | ἐξεκύλισε (26), | ἔλθεν (27), | περὶ ἵπτα τὸν Δία (*sic*, 30), | ἀνέστη et non ἀνείη (31, cf. *Adn.*). Ext.

136. Τραχικώτερος : Ἡ ἄξιοπιστότερος, ἡ (40) — Εὐριπίδου (41). Int.

137. Δυικῶς λέγει πρὸς τὰ παιδία. Int.

141. Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα (47) — δύναται (48). Int.

142. Τὸ αἰδοῖον (1) — αὐχένιον (2). Int.

143. Εἶδος πλοίου (16) — κάρθαρος (18). Int.

145. Κανθάρου λιμὴν : Ἀπὸ Κανθάρου (19) — νεώρια, εἴτα αὐτὸν τοῦ λιμένος στοὰ ἐ (25). Inf.

147. Χωλὸς ὢν : Δὸ ὄρχημα ἔστιν Εὐριπίδου Βελλερ..... ἐν ᾧ χωλὸν (41) — τραγωδία (44). *Observ.* οὐρανὸν ἀν..... δεῖ (43). Inf.

Ibid. Λόγος ἡ ὑπόθεσις • λέγει (38) — ὡς χωλο..... (39). Inf.

151. Μὴ βδεῖ.. : Διασύρων (45) — ἵνα θωσι (47). *Var.* Je crois qu'il y a plutôt οὖν que γὰρ (46). Inf.

153. Κατωκάρα : Τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν οὕτω σι Ἀττικοὶ ὑφ' ἐν..... Inf.

Ibid. Intermarginale. Ἀντὶ τοῦ νευηθήσεται τρῶς φήσεται (cf. *Adn.*). Ext.

Fol. 95 verso, vers 155.

155. Στομίων, γαλινῶν. Int.

159. Ῥύμας, τόπους. Int.

162. Ἀπὸ μὲν κάκης : Ἀντὶ τοῦ (19) — κάκην καλ οὔσι καὶ μάλιστα τὸ δύσσομον ἀποπάτημα (21). Int.

163. Ἀπὸ θ' ἡμερινῶν : Ἀντὶ — πάντων. Int.

165. Ἐν Πειραεῖ : Πορνεῖον (23) — πόρνοι (25). Sup.

166. Οὐ κατορύξεις : Ἀντὶ (26) — ἐπιθαλαεῖς (28). Sup.

167. Πολλήν) λείπει κόνιν (28).

168. Ἐρπυλον ἄνω : Εἶδος (30) — Θεόφραστος (32). Sup. et ext.

171. Ἡ πόλις ἡ Χίων : Ἰαμα (43) — ἀποστήσασθαι τῶν πολέμιων (49).

Var. αὐτοὺς au lieu de αὐτὸς (48). Ext.

174. Πρὸς τὸν ἐν — φησι (2). Cette scolie est de R². Ext.

175. Γράφεται καὶ πνεῦμα · λέγει δὲ τὴν γαστέρα. Int.

180. Ὡναξ Ἡράκλεις : Θεασάμενος (14) — Ἡράκλεις (16). Ext.

Ibid. Με προσέβαλεν) λείπει ὁσμὴ ἢ φωνή (16).

181. Ἐπαιξε παρὰ τὸ ἵπποκένταυρος. Int.

190. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς : Παρὰ τὸ τρυγᾶν (31) — Ἀττικῆς (32). Ext.

191. Οὐδ' ἐρκαστῆς πρηνιμάτων : Ἐδόκουν (34) — ἀσπάζεσθαι (35). Ext.

192. Τὰ χρέα ταυτί σοι φέρων : Ὅτι κατὰ (36) — λέγει (38). Var. τὰ χρέα omis (37). Ext.

193. Ὡ δειλακρίων : Ἀπὸ (39) — ἤγουν, ὧ ἐπίπνε (40). Inf.

Ibid. Ὡ γλίσχρον : Γλίσχρον ἀντὶ — γλίγχεσθαι (43). Inf.

Fol. 96, vers 194.

194. Ἀντὶ τοῦ φιλοτίμως — ἀνέβην. Int.

195. Ἰή ἰή ἰή : Τὸ μῆχος — καταφρονοῦντος. Sup.

196. Ὅτ' οὐδὲ μέλλεις : Οὐ μόνον (51) — δι' ὑμᾶς (53). Sup.

198. Ποῖ γῆς : Χλευάζων — οἰκούντων. Var. εἶπεν ποῦ γῆς (1). Sup.

109. Τινὲς φασὶ κύτταρον τὸ (7) — λεπίδα (8). Sup.

201. Τὰ λοιπὰ τηρῶ : Καὶ ταῦτα (22) — μέτρα (25). Ext.

206. Ὑμᾶς παραδόντες : Τῷ πολέμῳ δηλονότι. Ext.

207. Ὅπως ληωτάτω : Ἀντὶ (31) — δυνατὸν ᾗν (32). Ext.

211. Ὅτι πολεμεῖν ἤρεϊσθ' : Ἐπειδὴ ἐν (43) — θεοὺς (44). Ext.

Ibid. Τῶν Λακεδαιμονίων. Int.

214. Ναὶ τῷ σιώ : Τοὺς Διοσκόρους (12) — εἰς τὸ ἰ (15). Observ. τὸ θ εἰς τὸ θ, R¹, τὸ θ εἰς τὸ σ R² (15). Ext.

219. Ἠξοῦσι κ' αὖθις : Ἐὰν πόλιν — ἐπρέσθουσιν (Adn.). Ext. et inf.

220. Ἠμεδαπὸς : Ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Inf.

225. Ἐπέβαλεν — ὁ λίθος (2). Inf.

228. Θυσίαν : Ἀγγεῖον (3) — ἐπιτρίβειν καὶ δαπανᾶν (7). Inf.

Fol. 69 verso, vers 232.

234. Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ : Νοεῖν δεῖ τὸν Τρυγαῖον ἀπὸ τοῦ (12, *Adn.*) — ἀντρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς (14, *Adn.*). Sup.

235. Τὸ δὲ θυσίας ἀντὶ τοῦ σάλπιγγος (*Adn.*). Sup.

236. Ἴδω βροτοί : Ὁ πόλεμος (19) — μέλιτος (21). *Var.* αὐτῇ (*sic*), Düb. αὐτῇ (20, *Adn.*). Sup.

237. Τὰς γνώθους : Ἡ τριδόμενοι (23) — ἐσθίουσιν (26). Sup.

241. Ὁ δεινὸς ὁ ταλαύρινος : Συμβολικὸν (32) — ὄψεως (35). Ext.

242. Ἴδω ἱερῶσι : Πόλις (38) — ῥησι (39). *Var.* πράσιν] πράσον (38). Ext.

244. Τοῦτ' ἐν ἀνδρες : Πρὸς τὴν (44) — ἐσμέν (46). Ext.

246. Ὡ Μέγαρα : Ἄμα ταῦτα (2) — ἐπαχθήσεται ἅπαξ ἅπαντα (4). Ext.

Ibid. Ὡς ἐπιτετρίψεσθ' : Ἡ μεγαρικὴ γῆ (48) — γεγονέναι (50). Ext.

248. Βαθὴ βαθιάζ : Σχετλιαστικὰ (6) — εἶπεν τὰ κλαύματα (8). Ext.

249. Ἀντὶ τοῦ (9) — δρυμύτητα (11). Int.

250. Σικελία : Ταῦτα (13) — ἤτταν (17). *Var.* ἐμβαλὼν (14). Inf.

251. Ἀντὶ τοῦ διαφθαρῆσεται · διακναίειν (26) — τῇ κνίστιδι (27). Int.

252. Φέρ' ἐπιγέω καὶ τὸ μέλι : Χαριζόμενος — καὶ τῶν πράσων καὶ τοῦ τυροῦ τὸ μέλι τιμιώτερον, τοσοῦτον ἄμεινον (*Adn.*) · καὶ ἡ τούτου γεωργούσα γῆ · εἰπὼν δὲ τοῦτο ὁ πόλεμος τὸ μέλι εἰς τὴν θυσίαν βάλλει (34). *Observ.* Düb. « (*Adn.*) : τὸ μέλιτος (scr. μέλι ἐστὶ), » la leçon de R¹ est τὸ μέλι, R³ a corrigé en mettant les lettres τος au-dessus de μέλι. Int.

254. Τετρώβολον πολυτίμητον (51).

258. Ἀντὶ τοῦ δρυμύ.

260. Συμβαίνει — ἀναγκαίων. Int.

261. Οὐκοῦν παρ' Ἀθῶν : Πάλιν (18) — εἰσοικισμένοι (21). *Var.* ἐν αὐτοῖς au lieu de παρ' αὐτοῖς (20). Inf.

267. Ὡς οἰκείῳ θεῷ τῆς Ἀττικῆς εὐχεται τῷ Διονύσῳ (*Adn.*). Je crois que le mot καὶ manque. Inf.

Fol. 97, vers 270.

270. Ὁ βυρσοπώλης : Ὅτι μετὰ (32) — τεθνήκει (33). Sup.

271. Εἴ γ' ὦ δέσποινα : Τὸ ἐξῆς (38) — ἀπώλετο (40). Sup.

272. Κὰν δέοντι τῇ πόλει : Τῷ χρησίμῳ τῇ πόλει. Sup.

273. Μυτιωτὸν δὲ ἀντὶ τοῦ πράγματα ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ πρὶν (42, cf. *Adn.*) — ἱστορεῖ (44). Sup.

276. Τί ἄρα (49) — καθεστῆκαμεν (50). Int.

277. Ἄλλ' εἴ τις θυῶν ἐν Σαμοθράκῃ : Ἐν Σαμοθράκῃ (51) — ἔθουον (3).
Var. ὡς au lieu de ἄς (52), | τὰ omis devant τῆς (1). Ext.

278. Μεμνημένος : Τὰ (9) — μεμνημένοι ταῦτα ἐκ τῶν κακῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμῶνων (11). Ext.

279. Ἀποστραφῆναι : Διαστραφῆναι (12) — δοίδουκα (13) · ὥστε μὴ ὑποστρέψαι αὐτόν (*Adn.*). Ext.

280. Καὶ πάλιν — ἀσχάλλει. Int.

282. Καὶ τοῖς Λακεδαίμονίοισιν : Ὁ Βρασίδας (21) — ἐπελεύτησεν δὲ ἐν Θράκῃ (23). Ext.

284. Ἐν Ἀμφιπόλει (27) — ἀνεῖλον (29). Int.

285. Οὗτοι παρὰ (30) — Ἀθηναῖς (32). *Var.* διὰ τὴν Διονύσιος (31). Int.

289. Τὸ Δάτιδος μέλος : Δᾷτις (35) — εἶπεν πρὸς τὸ δημοκρατάλαχτον (31) · τινὲς Δᾷτιν (1) — Περσῶν (3). Ext. et inf.

295. Δοίδουκα ἀντὶ τοῦ στρατηγόν.

296. Ἄλλ' ὧ γεωργοί : Πάντες (8) — πόλεμος (18). Inf.

299. Ἄμας λαβόντες : Ἐργαλείον (*sic*) ἐμνημόνευσεν (19) — Ἑρμῆς (21). *Var.* Il y a l'article ἡ devant Εἰρήνῃ (20). Inf.

302. Εἰς ὁμώνυον ἄγει τοὺς Ἕλληνας λεληθότος διὰ δὲ τοῦδε τοῦ ἔπους (*Adn.*).

303. Φοινικὶς χλαμὺς πολεμικῇ (*Adn.*).

304. Μισοπόλεμος — στρατηγός ὢν (*Adn.*).

Fol. 97 verso, vers 308.

308. Φιλαμπελωτάτην : Συντόμως — ἡμελοῦντο. Sup.

310. Ἐκξωπυρήσετε : Ἀντὶ τοῦ ἀνάψῃτε (7) — καυστικὸς (11). Sup.

312. Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας : Οὐ γὰρ (12) — δηλοῖ (14). Sup.

Ibid. Σιτ' ἡμερῶν τριῶν : Ἀντὶ τοῦ (14) — χορηγούντων (20). *Var.* τοσοῦτων] τοσοῦτον (19). Ext.

313. Τὸν κάτωθεν Κέρβερον : Τὸν Κλέωνα λέγει, ἣν γὰρ ἀποθανών. Ext.

314. Παφλάζων : Παφλάζειν (29) — θάλατταν (33). *Var.* τῶ] τὸ (32). Ext.

Ibid. Ὅτε ἔζη (34). Int.

317. Τὸ τοῦ τοῦ τινες τοῦ χοροῦ φασι, ἐὰν οὖν (43) — περισπᾶται (44). Int.

324. Οὐ κατὰ (45) — χορόν (50). Ext.

333. Ἀντὶ τοῦ συγχωρῶ (*Adn.*). Int.

335. Ἡδομαι (5) — τὸ γῆρας (6). Int.

Ibid. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων (3) — πέρδονται (4). Int.

343. Κοτταβίζειν : Παίγνιον (17) — μανῆς (31). *Var.* εἶχεν (19). Inf.

344. Ἀντὶ (32) — τρυφῆς (33). Int.

Fol. 98, vers 347.

347. Ἀς ἔλαχε Φορμίων : Τὰς χαμευνίδας ἄς ὑρίσταντο — ἐπίπονος (45-47, *Adn.*). *Var.* τοῖς ταξιάρχοις et non ταῖς ταξιαρχαῖς. Sup.

353. Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον : Δέκα τρία γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες (53). Sup.

356. Εἰς Λύκειον : Λύκειον γυμνάσιον Ἀθήνησιν (3) — ἀνδρῶν (6). Var. τινὲς n'est pas omis (4, Adn.), | παρακεῖσθαι et πονι πᾶσα κεῖσθαι (5, Adn.). Ext.

362. Intermarginale. Ὁ Ἑρμῆς (13) — τομᾶς (15). Var. τούτου et non τούτων (15, Adn.).

363. Οὐδὲν πονηρόν : Ὅτι πονηρός . (3) — χέρα Κιλλικιώντος (Adn.). Var. ὃ est omis l. 3 et non l. 4, | ἔταιραν et non ἑτέραν (Adn.). Ext.

364. Οὐκοῦν ἦν λάχῳ : Παίζει πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ἀποθηνήσκω ἐὰν λάχῃ (16) — κληρώσαι (18). Var. Le mot ποιήσεις est écrit avec l'abréviation de ης que le copiste emploie très souvent comme abréviation de εις, Dübn. ποιήσης (17). Sup. et int.

368. Οὐτ' ἄλφιτ' : Ὡσεὶ ἔφη (29) — ὠνοῦντο (31). Var. εἶπεν (30). Int.

369. Καὶ μὲν ἐπιτέτριψαί γε : Τὸ ἐπιτέτριψαι (32) — νῦν (34). Ext.

370. Πάλιν ἀστειεύται (sic, 39) — βουλόμενος (40). Int.

374. Ἥ ὅτι Δημήτηρ (49) — Βατράχοις λέγει, δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τεθνηκέναι (51, Adn.). Int.

376. Ὡ Ζεῦ κεραυνοβρόντα : Τοῦτο Ἑρμῆς (52) — Εἰρήνην (54). Inf.

378. Ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν : Γέλωτος — λήμματος. Inf.

380. Ἀμαλδονθήσομαι : Ἀντὶ τοῦ (7) — ἀντὶ τοῦ ἀφανίστας (9, Adn.). Inf.

381. Εἰ μὴ τετορήσω : Ἐπιτήδες (5, Adn.) — καὶ ἀκριβῶς (Adn.). Var. τὸ au lieu de τῷ devant τετορήσω (6), | les lettres αι dans l'interligne au-dessus de τραχιοῖς sont de R¹ (Adn.). Inf.

384. Ὡ πονηροί : Ὡ ἐπίμοχθοι (24) — λαλεῖν (25). Observ. Il y avait d'abord λαβεῖν, un λ a été mis au-dessus du β, par R¹ à ce qu'il semble (25). Inf.

Fol. 98 verso, vers 385.

387. Ἐν τῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην (29). Int.

390. Παλίγκτος : Ἀντὶ (30) — εὐεργέτης (32). Dans εὐεργέτης (sic) l'i final ressemble un peu à un c, ce qui arrive assez souvent dans le ms. (32). Sup.

394. Εἰρωνεύεται (33) — πολλοῖς (34). Int.

Ibid. Τοὺς λόφους : Τοῦτος φιλοπόλεμος (34) — αὐτοῦ λαμβάνεται (39). Sup.

398. Ἀντὶ — αὐτολογία (Adn.). Int.

402. Αἰνίττεται εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλὰ κλέπτοντας — προσέζομεν (Adn.). Cette scolie est au-dessous du v. 402, qui manque au texte et que le scoliaste a écrit à cette marge ext.

404. Ἀντὶ τοῦ τοῖς θεοῖς βουλευεται. Int.

406. Ἥ γὰρ Σελήνη γὰρ πανούργος : Διὰ τὰς (8) — διαφθείρειν (12). Ext.

410. Ὅτι οἱ βάρβαροι (19) — ἱστορεῖ (20). Int.

413. Ἡμῶν τῶν ἀπολομένων — θυόντων (26). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα (Dubn. a pris le signe de renvoi pour l'abréviation de διὰ, cf. *Adn.*). Int.

415. Ἀρματωλίας : Τῆς τῶν ἀρμάτων ἡμιοχείας • τοῦ κύκλου δὲ ὅτι ἐπειδὴν ἴσαι ἡμέρῃ (30) — εἶπεν παίζων (32). Ext.

418. Καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς : Οὐκ ὥς (39) — παρ' αὐτοῖς (42). Ext.

Ibid. Παναθήναια : Καὶ οὐ (42) — διὰ σοῦ (43). Inf.

420. Μυστήρι' Ἑρμῆ : Τὰ τῇ Δήμητρι (47) — καὶ τὰ πᾶν ἰθύναια (49).

Var. συ R¹, σοι R² (48). Inf.

Ibid. Τὰ Διῦπόλεια τῷ Διὶ τὰ Ἀδώνια Ἀδωνὶ καὶ Ἀφροδίτῃ (54). Inf.

422. Ἀλεξικάκῳ : Καὶ τὸ (R¹ avait τῷ, 7) — ἐτιμᾶτο (9). Inf.

Ibid. Ἑρμῆ πικταρχοῦ : Καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλῆν ἀλεξικάκων τιμῶσι • φησὶν οὖν οὔτε Ἀπόλλωνα οὔτε Ἡρακλῆν θύτομεν ὥς ἀλεξικάκους ἀλλὰ σοὶ (11).
Le copiste avait d'abord écrit καὶ Ἑρμῆν; il a barré ce dernier mot et a écrit Ἡρακλῆν dans l'interligne (9). Inf.

Fol. 99, vers 424.

425. Οἱμ' ὥς ἐλεήμων : Δέον (14) — φιλάην (18). *Var.* φασὶν au lieu de φησὶν (14), | τοῦ] τούτου (16), | εἶπεν (17). Sup.

426. Ταῖς ἅμαις : Ἀμὴ γεωργὸν ὄργανον (28). Sup.

429. Φράζε δημιουργικῶς : Ἀντὶ τοῦ — ἔλεγον. Sup.

431. Ἀγε δὴ σὺ ταχέως : Ἀγε φησὶν — ἐξώμεθα. Sup.

432. Φιλοῦμεν : Ἐργῷ (34) — προσέρχεται ἐν τοῖς Σφρηζίν (35). Ext.

433. Τοῦτο — σπένδοντα. Int.

437. Τῶν σχοινίων : Σχοίνοις γὰρ — ἀνεῖλκον (2). Int.

438. Μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα : Ἀντὶ τοῦ — πολεμοῦ (4). Ext.

440. Ἐχονθ' ἐταῖραν : Ἀντὶ τοῦ (8) — αἰδοῖτον λέγει (11, *Adn.*). Ext.

442. Ὡ Διόνυσ' : Δύο πρόσωπα (12) — λέγει (14). *Var.* φασι (12), | ἕτερος] ετερο (13). Int.

443. Ἐκ τῶν δλεκράνων : Τινὲς (15) — εἰς αὐτόν (17). Ext.

446. Οἷάπερ Κλεώνυμος : Τουτέστιν — φανερώτατα. Int.

447. Εἴ τις δορυζὸς ἢ κάπηλος : Οὐκ αὐτὸς (33) — μεταδόλους (35). Ext.

450. Κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος : Δοκεῖ (42) — δημηγορίᾳ (44). Ext.

451. Πάλιν (3) — καλεῖ (6). Int.

452. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ : Οἱ γὰρ (8) — αὐτῷ (10). Ext.

454. Intermarginale. Ἐπεὶ — παίειν.

456. Intermarginale. Δικαίως (17) — πάντες (20).

457. Ἀρεὶ δὲ μή : Πρὸς τοὺς (23) — εἰς τῇ εἰρήνῃ (29). *Var.* κατὰ ἐπίθετον (24). Int.

459. ὦ Ω εἴα : Τὸν Ἑρμῆν (45) — ὑπακουόντων (48). *Var.* θέλουσιν (45), | βαρβα..... τὶ (46). *Inf.*

462. Ἔτι μάλα : Ἔτι — προθυμότερον. *Inf.*

Fol. 99 verso, vers 464.

465. Οἱ δ' ὀγκύλλεσθ' : Ἐπερείδεσθε (51) — εἴλικον (3). *Var.* περιβάλλεσθε au lieu de παραβάλλεσθε (2). *Sup.*

466. Οἰμῶξεσθ' οἱ Βοιωτοί : Ὅτι μῆδ' ἐν (5) — Ἡλείων (9). *Sup.*

468. Εἴα νυν. De Rⁱ à côté des mêmes mots du texte.

469. Ὅ χορὸς — Τρυγαίων. *Var.* τὸν om. devant Ἑρμῆν.

470. Κάζαρτῶμαι : Ἐμψασιν (12) — ..πεπάρθαι (15). *Ext.*

472. Ὅ Ἑρμῆς — ἔλκουσιν. *Var.* ἀπελλέγγων. *Int.*

474. Οὐδ' ἐν δεσμέῳ ἀνθρώπε : Παρὰ τὴν Μορμὴ καὶ τὴν (20) — κομικά · περὶ δὲ Λαμάχου εἴρηται πολλάκις ὅτι φιλοπόλεμος ἦν (26). *Var.* οὔτω (21). *Ext.*

476. Ἄλλ' ἢ κατεγέλον : Ἄλλ' ἐνετρώφον (34) — ἐκωμφοδοῦντο (36). *Var.* οἷν manque (34), | δια dans διαφθαρεῖσιν est très indistinct (34), | ἐπαμφοτερίζοντας (36). *Ext.*

477. Ταῦτα διχόθεν : Ὡς τῶν (37) — μισθοφοροῦντας (42). *Var.* αὐτοῖς] αὐτὰ (38), | καὶ δ] δι' ὁ (39). *Ext.*

479. Καὶ ὁ Θουκυδίδης (49) — κούσπου (12). *Var.* διὰ est omis seulement devant τοῦς (10). *Int.*

480. Ὅτι ἐδέδεντο — πέδαι. *Int.*

481. Οὐδ' οἱ Μεγαρεῖς : Ὡς καὶ (15) — πολέμῳ (18). *Var.* πεπιέσθαι. *Ext.*

482. Γλισχρότατα : Ὅτι γλίσχρον (20, *Adn.*) — μόλις (22). *Inf.*

Ibid. Σαρκαζόντες δὲ οἷον (38) — Θουκυδίδης (44). — *Var.* ὥς λ...ντοντες αὐτὸν Μεγαρεῖ παίζονται (41). *Inf.*

492. Ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι (19).

493. Ἐπειδὴ — ἐλάμβανον. *Var.* μερῶν et non ἡμερῶν (20, *Adn.*). *Int.*

496. ὦ κακόνιοι : Οἷον ἐχθροὶ — εἰρήνην. *Int.*

497. Οἱ κιττῶντες : Ἀντὶ τοῦ οἱ — εἰς ἐπιθυμίαν (*Adn.*). *Inf.*

500. Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε : Ἀντὶ τοῦ μεταφορᾶς βαδίζετε (34) — κόρακας (36). *Inf.*

502. Αἰτίαν (38) — φησὶν (42). *Var.* γενέσθαι omis (39). *Inf.*

Fol. 100, vers 504.

504. Ἐντεῦθεν : Ἐκ τούτου — εἰρήνην. *Sup.*

505. Πλὴν δικάζετε : Οὐδ' ἐν πρὸς (48) — ποίημα (52). *Var.* καὶ est ajouté après δὲ (51). *Sup.*

507. Πρὸς τὴν θάλατταν : Καθ' ὃ (13) — γὰρ τότε (17). *Sup.* et *ext.*

509. Χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα : Τοὺς μὲν (23) — ἔργον (25). *Var.* ἐπι-
τρέψας τὸ ἔλκειν δι' ὃ (25). *Ext.*

512. Ἄγε νῦν ἄγε πᾶς : Διπλῇ (32) — ἐγγύς (36). *Ext.*

515. Ἀντὶ τοῦ ἔλκωμεν. *Int.*

517. Ἀννέχθη — ἐλκόντων. *Int.*

522. Οἴκοθεν : Ἄξιον σου ἔπαινον — ἐστέρηνται ῥημάτων. *Ext.*

523. *Intermarginale.* Ὡς καὶ — ὡς πόρνας.

526. Ὡςπερ ἄστραταίς : Ἀντὶ (5) — εἶπεν (7). *Var.* τοῦτο omis (7). *Ext.*

527. Καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ : Πλέγματος (9) — ταλαιπωρίας (13). *Var.*
φασὶν au lieu de φησὶν (10). *Ext.*

Ibid. Ἐχθισθον : Πλέγμα τι (13) — χοιρογρύλλιος (17). *Var.* R¹ avait
χοιρογρύλλιος (17). *Int.*

529. Κρομμυξυρεγμίας ἀπεψίας (22).

530. Ὑποδογῆς Διονυσίων : Ἀντὶ (29) — συνεχῶς ἦν ὁ θεός (30). *Inf.*

531. Αὐλῶν : Ἐπεὶ καθ' ὅλου (31) — ἐγένετο (37). *Var.* ἐν τῷ ἐν τοῖς
(35), | μὴ μὲν (36). *Inf.*

Ibid. Κιχλῶν : Αἱ κίχλαι (45) — παραβαλλόμενα (52). *Inf.*

534. Ἐρόντων πύσεις καὶ ἀποκρίσεις (*Adn.*).

537. Ἀνατετραμμένου χρώς : Ἀνακαλυφθέντος ἢ κενωθέντος (19) — ποιεῖν
(21). Cette scolie est la première de la marge int.

Ibid. Ὑπερβολῇ (17) — μεθύουσι (18). *Int.*

542. Καὶ κυάθοις : Τοῖς (35) — ὑπωπίοις (38). *Var.* ἐπεὶαφοῖς
χα..... τὰ ὑπόπια συντρίβοντες (36), | ποιοῦσιν (37). *Inf.*

Fol. 100 verso, vers 543.

549. Οἷον ἐσχιμάλισεν : Τῷ μέσῳ (51) — ἐφουρίζει (52). *Sup.*

554. Ἀρχαίς ἢ ἀντὶ τοῦ παλαιᾶς (*Adn.*). *Int.*

555. Παιωνίσας : Εὐξάμενος (11) — εὐχαριστήριος (12). *Sup.*

558. Τάς τε συκάς : Περισπούδαστα (15) — χρόνῳ (19). *Var.* Le mot
δὲ est dans l'interligne, de R² (16), | εἶδε] ἴδεν (18), | τούτῳ] τουτο
(19). *Sup.*

561. Ἐπερ ἡμῶν τοὺς λόφους : Ταῦτα — αἰνίττεται (21). *Sup.*

562. Ἀντὶ τοῦ συντόμως ὀραχόμεθα (23). *Int.*

563. Ἀγοράσαντες χρήσιμον (Le mot τι omis).

564. Ὡ Πόσειδον : Ὁ Ἐρμῆς (26) — Πόσειδον (27). *Ext.*

565. Ὡςπερ μᾶζα : Ὅτ' ἂν γὰρ εἰς (32) — ἐστιωμένων (34). *Ext.*

Ibid. Καὶ πανθαίσια : Ἡ θαυμάσιος καὶ κρατὶα εὐωχία · μᾶζα δὲ ἐστὶν ὁ
στριφνὸς ἄρτος. Πανθαίσιαν φασὶ — μετέχουσι (*Adn.*). *Ext.*

567. Αἶ τε θρίνακες : Τὰ πτύα (48) · νοῦσαι δεῖ (45) — ἐμελλον θραύειν
(47). *Ext.*

568. Ἀπαλλάξαιεν ἂν μετόρχιον : Μετακινήσειεν. τινές (*Adn.*) — ἢ μετόρ-
χιον ἐστὶ τὸ μεταξύ τῶν συμφύτων πεδίων (1) — γένωνται (5). *Ext.* et *inf.*

570. Ὑποκοριστικῶς (9) — σπέρματα (11). *Var.* γῆν manque (10). *Int.*

574. Τῶν τε παλασίων : Τῶν πεπατημένων — βοτάνης. *Inf.*

576. Ἀντὶ τοῦ νέου οἴνου. *Int.*

577. Τῆς ἰωνιᾶς τε : Ἰωνιὰ (24) — πληροῦν (30). *Var.* ὡς omis (25), | πορφυρά (27), | τὸ n'est pas omis (28, *Adn.*). *Inf.*

578. Τῶν τ'ἐλαῶν : Παρατηρητέον (31) — καρπὸν (35). *Inf.*

582. Τὸ τέλειον (1) — συναλιφθέντος (2). *Inf.*

Fol. 101, vers 582.

584. Δαιμονίως, σφοδρῶς.

590. Πᾶσιν ὁπόσοι γεωργικόν : Ἐπειδὴ ἡ εἰρήνη πλέον τῷ γεωργῷ συμφέρει (*Adn.* v. 586). *Sup.*

593. Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ : Ἐκ τῶν (9) — ἐδαπάνων (11). *Sup.*

595. Χίδρα : Χίδρον (16) — εὐετηρίαν (19). *Sup.*

603. Τὰμὰ δὴ ξυνίετε : Πρὸς (23) — πεποίηκεν (24). *Ext.*

605. Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς : Φιλόχορος ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος (30) — ἐπηνεγκεν (49). *Var.* παρὰ (41). *Ext.*

606. Τοῦ Φειδίου (15). *Int.*

607. Τὸν δάκνοντα τὸν ἐμπесόντα ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον ἐπεὶ — ὁδοῦσι (17, cf. *Adn.*). *Int.*

609. Σπινθῆρα μικρόν : Ἐπεὶ (19) — ἀγώγιμόν ἐστι · ἐφ' ᾧ κινηθεῖσα (22) — πολεμεῖσθαι (26). *Var.* ἔγραψεν (20), | δὲ μὴ] δὴ μὴ (21), | ἐποίησεν (23). *Inf.*

610. Ἐξεφύσθησεν : Ἐξεκίνησεν (27) — ἔλαθεν (28). *Var.* καὶ est ajouté devant ἀπὸ (28). *Inf.*

Ibid. Ὡστε τῷ καπνῷ : Καπνῷ τροπικῶς — τροπῇ (29). *Inf.*

Fol. 101 verso, vers 624.

628. Κορώναιων (*sic*) : Κορώναιως ὡς φιφάλειως (37) — χρῶμα (40). *Var.* Ἀχαρνεῦσιν (38), | λέγει (39). *Sup.*

631. Ἐξμεδόμενον : Ἐξ μεδόμενους χωροῦσαν κυβέλην · ἔστι δὲ σχεῦος δεκτικὸν κριθῶν ἢ πυρῶν · οὕτω δὲ εἴρηται (46) — κυβελίδα ὅ ἐστιν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ βύπος (48). *Sup.*

632. Ξυνῆλθεν οὐργάτης : Διὰ γὰρ (51) — ἀγρῶν (53). *Var.* ἐσσκευαγωγῆσαντο (52). *Ext.*

633. Τὸν τρόπον πωλούμενος : Ἐὰν μὲν (54) — ἀπατόμενοι (7). *Var.* ἐλάνθανεν (1), | ἐμάνθανεν (4), | *Düb.* : « σωτηρίας πονηρίας R. » Le mot σωτηρίας a été exponctué par R¹ (6). *Ext.*

634. Ἄνευ γιγάρτων : Ἐξ ἀμφοτέρων (10) — ἐσθίουσιν (13). *Var.* ἄγροι-κοι (12). *Ext.*

636. Τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας : Ἀντὶ — ἰδίως νόσον. *Ext.*

Ibid. Κίποροῦντας ἀλφίτων : Φαίνονται — γεωργοῦντες. Ext.

637. Τήνδε μὲν δικροῖς : Δικράνοις, ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις δικράνοις, ὁ δὲ εἶπεν (20) — εἰρήνην (21). Inf.

638. Πολλάκις : Μετὰ γὰρ — προσεῖχον. Inf.

640. Τὰ Βρασίδου : Ἀντὶ — προσεχώρουν. Int.

642. Ὡχρίῳσα ἀσθενοῦσα (Adn.).

643. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν — εἶπεν διὰ τοὺς διαβάλλοντας. Int.

644. Οἱ δὲ τὰς πληγὰς : Τὸ ἐξῆς (40) — ῥήτορσιν (43). Var. δὲ omis (43). Inf.

645. Ἐβύνουν τὸ στόμα : Ἀντὶ — ἔφραττον. Inf.

648. Ὡ δέσποθ' Ἐρμῆ : Ἀποθανῶν (48) — κοιμώδεῖν (49). Inf.

650. Οὐ γὰρ ἡμέτερος : Ὅτι χθόνιος ὁ Ἐρμῆς ὄθεν καὶ — Ἀθηναίους. Inf.

662. Μισοπορπηκιστάτη : Ἀντὶ (13) — στρατιώτης (16). Var. μὲν et non δὲ devant κατὰ (14). Inf.

Fol. 102, vers 663.

665. Ἐλθοῦσά φησι : Φιλόχορος (20) — βουλόμενοι (26). Var. δὲ est ajoutée devant περὶ (21). Sup.

Ibid. Μετὰ τὴν Πύλῳ : Ἐπὶ Κλεωνόμου γὰρ (27) — φησι (29). Sup.

667. Ἀποχειροτονηθῆναι : Ὡς τρεῖς (41) — εἰρήνην (43). Ext.

669. Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν : Ἀντὶ τοῦ (46) — Κλέωνος (47). Ext.

673. Ὅτι ῥίψασπις καὶ δειλὸς ἦν. Int.

675. Τοῦτο (50) — ἐπαγαγών (52). Var. κατέλιπεν. Int.

676. Οὔτε γὰρ γνήσιος (53) — προστρίβεται (2). Int.

678. Ἀμα καὶ παρὰ τὸ ἀποβάλλειν — υποβολιμαῖος. Int.

680. Ὅστις κρατεῖ νῦν : Ὅστις κρατύνει (5) — δικαστήριον (7). Ext.

681. Ὑπέρβολος τοῦτ' ἔχει : Ὅτι (8) — ἐπολιτεύσατο (9). Ext.

682. Τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις : Ἀποστρέφεται (23) — ἦν (25). Ext.

684. Ἐπεγράψατο) ἐχειροτόνησεν, κατέστησεν.

692. Πρὸς λύχρον βουλευόμεν : Ὅτι (40) — λύχνοις γράψον (43). Var. δὲ ἀποσβέσας (42). Ext.

695. Πρῶτον δ' ὅ τι πράττει : Γελόως ταῦτα (44) — μου (46). Ext.

697. Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους : Ὁ Σιμωνίδης (48) — εὕρεσκειται (7). Var. λέγγω (sic, 6). Inf.

Ibid. Ὁ Σιμωνίδης (8) — ἡργυρίσατο (11). Var. δὲ omis (10). Inf.

698. Ὅτι γέρων ὦν : Μετὰ τὰ (18) — γέρων (19). Inf.

699. Ἐπὶ ῥίπδος) ἀντὶ τοῦ φρυγάνου. Int.

Fol. 102 verso, vers 701.

702. Ὡρακιάσας : Ἀντὶ τοῦ — διαβάλλεται (Adn.). Sup.

704. Χάττερα ποσ' ἄττ' οἶει : Ὡσπερ (35) — πόλει (37). Var. ἐπήγαγε τὸ] ἐπηγάγετο (36). Sup.

706. Ἰθι νῦν : Μίαν (38) — ἐπαῖραι (41). *Var.* συνανελθόντων θουῶν, σὺν τῇ, les lettres θόντων sont barrées (38), | δίδωσιν (39). *Sup.*

710. Ἄρ' ἂν βλαβῆναι : Ὅτι οἱ (44) — ἔπαιξεν (47). *Ext.*

711. Κατελάσας ἀντὶ τοῦ συνουσιάσας.

712. Βλήχωνιαν : Βλήχωνά (49) — ἐλάμβανον (54). *Var.* οὐχί] οὐ (50), | κυκυκεῶνα (51), | γλήχωνος et non γλήχωνας (54, *Adn.*). *Ext.*

715. Ἡ γὰρ βουλῇ (*sic*) τὰς θεωρίας ἐξέπεμπεν — ἔνεκεν (11). *Int.*

717. Χόλικες, τὰ τῶν (17) — ἰχθύος (19). *Ext.*

724. Τὴν τοῦ Γανυμήδους : Τὴν κόπρον (22) — Διός (26). *Ext.*

726. Τῇ Εἰρήνῃ (32) — λέγει (33). *Int.*

729. Κομμάτιον χοροῦ (*Main du texte*).

734. Χρῆν μὲν τύπτειν : Ἐχρῆν μὲν (20) — εἶπεν (29). *Var.* εἶπεν (28).

Inf.

Ibid. Παράβασις. *Main du texte.*

735. Πᾶσαν (30) — λέγει (31). *Int.*

Fol. 103, vers 740.

740. Ἐς τὰ ῥάκια : Ὡς τοιαῦτα (35) — Εὐπολιν (37). *Sup.*

Ibid. Καὶ τοῖς φθειροῖ : Ἀντὶ (38) — ἀδόξους (39). *Observ.* Au lemme, il semble que le copiste avait d'abord écrit τοὺς, et qu'il a corrigé; le ms. a τοῖς (*sic*). *Sup.*

742. Ἐξήκασ' ἀτιμώσας : Ὡστε (50) — φησὶν (54). *Var.* δὲ Ἡρακλέους (51), | βιωτόν au lieu de βοιωτόν (53). *Sup.* et *ext.*

744. Οὓς ἐξῆγον κάλοντας : Ἀντὶ τοῦ (1) — αὐτόν (3). *Var.* ἔνεκεν (2). *Sup.*

746. Ὑστρίχis δὲ ἡ ἐξ υἰέων τριχῶν μάστιξ (4). *Sup.*

747. Διὰ — πληγῶν. *Int.*

749. Κἀπύργωσ' οἶκος : Ἀντὶ τοῦ ηὔξησεν καὶ ἐμεγάλυνεν (19) — πυργώσας (22). *Ext.*

752. Ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέα γὰρ (30) — ἐπεχειρεῖ (31). *Var.* ἀνδράς] τινὰς (30). *Int.*

753. Διαδῶς βυρσῶν : Ὡσανεὶ ἔλεγεν (32) — γὰρ ᾧ (36). *Var.* δὲ omis après διὰ (33). *Ext.*

755. Ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης : Ἐρατοσθένης (39) — Σαλαβαδουχῶ πόρ-
ναι Ἀθήνησιν (41). *Ext.*

756. Ἐκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαί : Εἰκὸς γὰρ (52) — ἑκατονκέφαλον ὕδραν (3) · χαράδρα δὲ (49) — κολάκων (52). *Var.* κεφαλαῖς καθωπλίσθαι (1), | εἶπεν (51), | τὸ τὸν (52). *Ext.*

758. Λαμίας ὄρχεις : Δραστικοί (12) — Λαιστρυγόνων (14). *Ext.* et *inf.*

759. Τοιοῦτον ἴδων τέρας : Εἰρηκῶς (35) — περὶ αὐτοῦ (39). *Inf.*

763. Εἰώθησι γὰρ παιδεραστεῖν (42) — Εὐπολιν (43). *Int.*

767. Καὶ τοῦτο εἰς ἑαυτὸν, φαλακρὸς γὰρ ᾤν (53). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (53) — παλαιοί (2). Inf.

772. Καὶ μὴ ἀφαίρει : Μηδὲν (3) — τρωγάλιχ (6). Inf.

773. Τῶν ποιητῶν) λείπει ἡ ἐξ

774. Τὸ μέτωπον) λείπει λαμπρόν (9).

775. Ὡδὴ καὶ στροφή. Main du texte.

Fol. 103 verso, vers 777.

778. Κλείουσα θεῶν : Ὅτι σύνηθες (44) — μοιχείαν (47). Sup.

782. Ἡ δὲ σε Καρκίνος : Καρκίνος τραγωδίας ποιητής · ἐν δὲ τῷ ἀντιγράφῳ παρ' οὐκυνόως εὔρον (50) — ὡς καὶ Ἄρατος (51). Ext.

783. Ἀντιβόλει μετὰ τῶν παίδων : Παῖδες Καρκίνου (51) — ἐκαλοῦντο (54). Ext.

788. Γυλιαύχενας : Μακροτραχήλους (11) — μακρόν (14). Ext.

790. Ναννοφεῖς : Νάννοι (21) — λέγονται (22). Ext.

Ibid. Σφυράδων ἀπὸ κνίσματα : Ἀντὶ τοῦ (23) — ὑποπατήματα (25). *Ob-serv.* προλέγονται·δάτων, les lettres λέγονται sont barrées (25). Ext.

792. Ἀπὸ μέρους (31) — θαλαττίου (34). *Var.* θράματιν (33). Int.

794. Καὶ γὰρ ἔφρασκ' ὁ πατήρ : Καὶ γὰρ (40) — ἀπάγξει (45). Ext.

797. Τὰ δημόσια ἀδόμενα (17) (Les deux premiers mots de cette scolie sont répétés en scolie interlinéaire). Int.

Ibid. Ἀντιδὴ ἡ καὶ ἀντιστροφή (Main du texte).

803. Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ (20) — Μελανθίου (27). *Var.* καὶ κόλα καὶ ὡς (25). Inf.

809. Φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν (*Adn.*). Int.

811. Βατιδοσκόποι : Βάτις (44) — ζωιον (46). Inf.

812. Γρασοῖσαι : Ἀπὸ (47) — κατηγάγου (50). *Var.* τὰς γραΐδας (47), | γάισι (48), | συγκοιμώμεναι (48), | λέγει (49). Inf.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ δύσσομοι (53) — τοιοῦτοι (54). Int.

Ibid. Ἰχθυοῦμαι : Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἰχθὺς — ἔδεσμα (2). Inf.

815. Καταχρεμψαμένη καταπτύσσασα (3).

816. Ἀφῆκε — ἀντεπίρρημα. Int.

819. Ὁ Τρυγαῖος (9) — διηγεῖται (11). *Var.* καὶ omis devant τὸν (10). Inf.

822. Ἀνθυπήλλαξεν (12) — φαίνεσθαί (15). Inf.

Fol. 104, vers 823.

824. εἰπεῖν ...ομι.. ὡς περὶ φησί. Int.

829. Ψυχὰς οὐ ᾗ τρεῖς : Διαβάλλει (18) — λε' πολλά (19). Sup.

830. Ἀναβολάς : Τὰς (23) — ἀνεβάλλετο, φησὶν Ὁμηρος (25, *Adn.*). Sup.

831. Τὰ προοίμια (34) — ἀνδρῶν (36), ἡ κωμῳδεῖ τοὺς (26) — ἄρχο-
μένους (27). Sup.

835. Ἴων ὁ Χιος : Ἴων διθυράμβων ποιητὴς καὶ τραγωδίας καὶ (37) —
ἐπιγράμματα (43). *Var.* ἐποίησεν (38), | φησιν] φασιν (41). Ext.

Ibid. Εἰς τὸν (1) — τὸν ἔϋον (2). Int.

839. Οἱ σπινθηρίζοντες οἱ καλούμενοι διάττοντες (7). Ext.

841. Ἴπνους ἔχοντες : Οὗς (9) — καλοῦμεν (10). Ext.

842. Ταυτηνὴ λαβῶν : Ἀντὶ τοῦ τὴν ὁπώραν (*Adn.*). Ext.

843. Ἀντὶ τοῦ (23) — ὕδατος (24). Int.

844. Προσταχτικόν — σύνδεσμος. Ext.

846. Τήνδε] τὴν Θεωρίαν.

849. Πιθανῶς — Θεωρία. Int.

850. Οὐκ ἀλλὰ κακεῖ : Οὕχ' ὥς (30) — συντίθεται πάντα (32, *Adn.*). Ext.

851. Ἄγε νῦν ἴωμεν : Ὁ θεράπων λέγει ἄγε νῦν — τῆς Ὀπώρας. Ext.

854. Τοῦτο καὶ (35) — παρ' αἰτοῦνται (36). Int.

855. Εἰς τὸ κακέμψατον τῆς πόρνης.

856. Εὐδαίμονικῶς γ' ὁ πρεσβύτης : Εὐδαίμονικῶς (3) — ἰδεῖν (4). Ext.

857. Ἀττικοὶ — νῦν (5).

861. Ἀντὶ τοῦ γενόμενος.

Fol. 104 verso, vers 863.

864. Εὐδαίμονέστερος : Ἀντὶ (11) — γυλιαύχενας (19). *Var.* φησι] φασι
(12), | τραχὺ] βραχὺ (12), | εἶπεν (18). Sup.

865. Ὀχλημα καθάρου : Παρατηρητέον — ὄχημα. Ext.

869. Σησαμὴ πλακοῦς (27) — Μένανδρος (29). Ext.

874. Ἐπαίωμεν Βραχυῶνα : Συνουσιάζομεν (35) — ἔρπαζον (39). Sup.

876. Τὴν προκοπεντετηρίδα (*sic*) : Διὰ γὰρ πενταετηροῦς χρόνου ἄγονται αἱ
θεωρίαι τῶν Διονυσίων (*cf. Adn.*). Ext.

879. Οὗτος τί περιγράφεις : Εἷς τῶν (51) — ἀπτόμενον (2). Ext.

Ibid. Τὸ δεῖνα εἰς Ἰσθμια : Οἱ γὰρ (43) — ἐκάλουν (48). *Var.* ἀγῶνες
ισθμια/, les lettres ες sont barrées (45), | εἶπεν (46), | τὰς omis après δὲ
(47). Ext.

881. Ὁ δυνάμενος — βουλή. Int.

882. Τοὺς — βουλευτήριον.

883. Τεχνικῶς (18) — ἀνθάπτεται (19). Int.

Ibid. Τὸν ζωμὸν αὐτῆς : Ἄμα (19) — ἀηλοῖ (23). *Var.* μέμηνεν (21). Inf.

886. Τὰ σκευή : Ἀντὶ τοῦ τὰ μαγειρεῖα (29) — γεωργίας συμβολήν (31).
Var. φέρουσα (31). Inf.

887. Βουλῇ πρυτάνεις : Τὸν λόγον (33) — Θεωρίαν (34). Inf.

890. Ἀνάρρυσιν : Ἀνάρρυσις (35) — παρ' Ἀθηναίους (36) · συνέστη (4)
— κορευῶτις ἀνάρρυσις (*Adn.*). *Var.* Le mot καὶ n'est pas omis, il a été

ajouté postérieurement, mais par R¹ à ce qu'il semble bien (10, *Adn.*), | σκέλλη au lieu de σκέλη (*Adn.*). Inf.

892. Ὡς ἀποπνευματιστάσης (20) — ὀπανίου (21). Int.

893. Τὰ λάσανα : Ὅτι (22) — κρέα (25). *Var.* εἶπεν (23). Sup.

896. Ὡς ἐπὶ συνουσίᾳ λέγει (30).

Fol. 105, vers 898.

898. Παίειν ὀρύττειν : Παρὰ τὸ (31) — σχημάτων (34). Sup.

899. Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' : Τὸ γὰρ (35) — ἡγῶσιν (36). Sup.

900. Κέλης κέλητα : Πρὸς τὴν (37) — εἰσιν μονάτορες (38). Sup.

901. Ἄρματα, ἀντὶ (39) — ἤγετο (40). *Var.* εἶπεν (39). Sup.

Ibid. Ἀνατετραμμένα : Ἀντὶ (41) — σώματα (42). Ext.

907. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκ' ἂν : Τοῖς πρυτάνεσιν (54) — ἐπὶ τὸ λαβεῖν (6). *Var.* πρόσδοον (1), | παρὰ] περὶ (2), | ἐκχειρίαν (2), ἐκχειρία (3). Ext.

908. Ἄλλως · ἀλλὰ κατέλαβόν (11) — τὸ λῆμμα (12), σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς ἤττονας λήμματος (*Adn.*). Les scolies des vers 970 et 908 ne font qu'un même groupe dans le ms. Ext.

916. Λεπαστή, εἶδος (30) — ἐκδέχεται (32). Int.

920. Ἀντὶ τοῦ δημοτικόν.

923. Χύτραις ἰδρυτέον : Ὅποτε (49) — φέρε (7). *Var.* ἀφιδρυμένοις R¹, ἀφαιδρυμένοις R² (51). Ext.

924. Ὡσπερ μεμψόμενοι : Ἠγανάκτησαν (8) — ἱερεῖω (14) · ἥ ὡς τοῦ Ἑρμοῦ (15) — αὐτόν (16). *Var.* φησὶν (10). Inf.

925. Ἀντὶ τοῦ (27) — Γηρύνου βοῦς (30). *Var.* Λαρίνου (28, *Adn.*). Int.

926. Πρὸς τὴν (33) — ἐπαίξεν (34).

928. Ἀντὶ τοῦ (35) — πένης (37). Int.

930. Τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικόν : Οἱ γὰρ (44) — φασὶν (47). *Var.* Pour λέγουσιν, il y a le sigle de λέγει (44), | οἱ omis (46). Inf.

932. Ἵνα ἐπιστένωσι (48) — δυσχεραίνόντων (50). Inf.

935. Ἀντὶ τοῦ πράξις ἡ εὐθήεις, ἀπλοὶ ὡς κριοὶ · ἡ πράξις (53) — ἄρνα λέγουσι (2, *Adn.*). Inf.

Fol. 105 verso, vers 937.

939. Χ' ἡ τύχη : Τινὲς οὕτως ὅποσα ἂν θελήσωσιν (6) — κατορθοῖ (7). Sup.

942. Ὡς ταῦτα δὴλὰ γ' : Ἀπὸ τούτων (32) — τοῖς παροῦσι (33). Sup.

Ibid. Θύρασι ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐτοίμου (34).

943. Ἐπείγετε φησὶ ἐν ὄσῳ : Ἐν ὄσῳ (51) — ἀγαθῶν ἀντεισαχθέντων (53). *Var.* κατὰ τῶν πόλεμον (52), | λελώφηκε (52). Sup.

Ibid. Σεσοδημένη, εὐκίνητος ἀντὶ τοῦ εὐκράτητος (2). Int.

944. Χατέγει τὰ ἡμέτερα πράγματα. Int.

946. Ἀντὶ τοῦ ἡ Εἰρήνη. Μετάτροπος δὲ ἀντὶ τοῦ μεταβληθεῖσα (*Adn.*). Int.

948. Τὸ κανοῦν πάρεστ' : Ὅτι ἐκέκρυπτο (5) — δέυρο, πῆι μάχαιρ' ἐνι (8). Ext.

951. Ὡς ἦν Χαῖρις ὑμᾶς : Τῶν περὶ (12) — καθαρωδός (13). Ext.

957. Τοῦτο πρῶτον — βωμόν. Int.

959. Φέρε δὲ τὸ δαλίον : Τὸ ὑδωρ (22) — Ἀλκμήνης τόκος (25) · γράφεται δὲ καὶ δαλίον (*Adn.*). *Var.* τι omis (23), | χέριβρα Ἀλκμήνης, et peut-être y a-t-il Ἀλμηνας (25). Ext.

960. Σείου σὺ ταχέως : Πρὸς τὸ (28) — τοῖς ἱερείοις δοκῇ (30). Cette scolie est avant la scolie du v. 959. Ext.

965. Ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει : Πρὸς τὴν (33) — γυναικεῖον μύρτον (34, cf. *Adn.*). Ext.

Ibid. Κακεμφάτως τὸ πέος (35). Int.

968. Τίς τῇδε : Σπένδοντες (36) — τῶν σπονδῶν (40). Ext.

969. Τοῖς χορευταῖς (43) — γέλωτι καὶ οὐδενὶ ἐτέρῳ (44, *Adn.*). *Var.* τὸ omis (43). Int.

974. Il y a devant ce vers, dans le texte, un renvoi qui est reproduit à la marge inférieure, la scolie manque.

Fol. 106, vers 975.

981. Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι : Παρανοίξασαι (50) — νέφος (51). Sup.

986. Τούτων σὺ μὴ ποεῖ : Μὴ κατὰ (52) — σεαυτὴν ποιήσον (54). Sup.

991. Κορκορυγὰς : Τὰς βοὰς — θορύβους. Ext.

993. Τὰς ὑπονοίας : Ἵνα μὴ ὑπονοῶσιν — σπονδάς. Ext.

995. Ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Int.

996 et 997. Μῖζον δ' ἡμᾶς : Εἰς φιλίαν, φιλίας χυλῶ ὥς ἐπὶ (29) — ῥοφήματι (30). Ext.

999. Καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν : Τουτέστιν (31) — εἰρήνη (32). Ext.

1001. Σικύων πρῶτον : Ἐν εἰρήνῃ ὄντες πολλὰ δι' ἐπιμέλειαν καὶ πρῶτα εἶχον· ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρῶτιμ.... συκία (37) — κολοκυντῶν (39). Ext.

1003. Κἄν Βοιωτῶν : Ὅτι (48) — Βοιωτοῦ λέγει (51). Ext.

1005. Κὰὶ Κωπαίδων : Κωπαῖς (52) — κορᾶν (54). *Var.* Ἀχαρνέουσιν (53), | φησὶ omis (53). Ext.

1007. Ὁφωνοῦντας : Εὐκαίρως (1) — κακοῖς (3). *Var.* ὀφώνουν] ὀφῶναι (2), | ἀπησχολημένοι (3, cf. *Adn.*). Inf.

1008. Μορύχῳ Τελέα : Καὶ τούτους (10) — προσείρηται (16). *Var.* δὲ οὐκ οἶδα, ὅπως τὸ ἐν..... ἴσως (13), | καὶ εαυτὸν (l'e est barré) λίχ..... τραγωδίας (je crois, d'après l'étendue de la lacune, que les mots ἦν δὲ étaient dans le ms., 15, *Adn.*). Inf.

Ibid. Γλαυκέτη) καὶ οὗτος λίχνος.

1009. Ἀντὶ τοῦ (17) — Ἡσίοδος (18). Int.

1011. Ὅτοτοῦζαν) θρηνηεῖν.

Fol. 106 verso, vers 1013.

1013. Ὀλόμην : Μήποτε (23) — μελέα τε πνοή πῶς ἂν δλόμην (25).
Au lemme le second λ est barré. Sup.

1014. Δοχουμένας : Καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι φαμέν (28) — ἐψομέ-
νας (29). Sup.

1015. Τοὺς ὀρώντας — θρηνοῦντι.

1019. Οὐχ ἔδεται δήπουθεν : Ταῦτα πρὸς (36) — μῆνός (38). Ext.

1020. Καὶ τοῦτο — χαίρει. Int.

1022. Χοῦτω τὸ πρόβατον : Διὰ μὴ (50) — ἐπ' ἂν θύωσι (54). Var. Π
y a αἰρομένων et non αἰρουμένων (52, Adn.). Ext.

1024. Σχίζας δευρί : Σχίζας (4) — σχίζαις ὁ γέρων (6). Ext.

1026. Τὸ φρύγανον τιθέσθαι : Τοῦτό φησιν (10) — ἐπιστίμην ἑαυτῶν (12).
Var. ὑπέβαλλον au lieu de ὑπέβαλεν (10). Ext.

1027. Τί γάρ σε πέφευγε : Τί γὰρ οὐ — ἐπιστήμονας (14). Ext.

1029. Ἀντὶ τοῦ δπόσα γρή. Int.

1030. Εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. Int.

1031. Ἀντὶ τοῦ λυπεῖ (26) — τοῦτον εὐδοκιμεῖν (27, Adn.). Int.

1032. Ἐμαυτῷ, φησιν, ὑπηρετήσω καὶ (29) — ὑπηρετῶν (31). Int.

Les folios 107, 108, 109, 110 n'ont pas de scolies.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Fol. 111.

π
Υ Λυσιστράτης.

Dübner
Υπόθεσις I.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησιν (1) — διὰ Καλλιστράτου (36) : Ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν (colonne II, l. 11). *Var.* Πελοπονησίων (2), | les mots πρὸς τὰς sont écrits deux fois (6), | κατειληφύας (7), | οἰκειῶν R¹, οἰκείων R² (7), | δεδράκασιν (12), | d'abord τοῦ θράσους, puis τὸ θράσος, le tout semble de R¹ (17), | γυναιξίν (19), | ἀποστέλλουσιν (30), | καὶ est ajoutée après πρέσβεις (31), | παλαιὰς (32), | γενομένας διαλλάττει (33).

Fol. 111 verso.

Dübner
Υπόθεσις II.

Λυσιστράτη καλέσασα (1) — πόλεμον ἐξέερρησαν (10). *Var.* les mots Ἀριστοφάνους γραμμαιτικοῦ manquent, | μίγνυσθ' | μίγνυθ' (2), | ἰπεκράτουν χῶρουν, les lettres κράτουν sont barrées (7). Les lignes sont coupées de la façon suivante : φεύγειν (2), | γενομένης νῦν (3), | πόλεμον (4), | ὥς δὲ (5), | διεκρά dans διεκράτουν (6), | αἶ' τ' ἀπὸ (7), | διεβουλεύοντο (8), | ὁμονοίας (9), | πόλεμον (10), | ἐξέερρησαν (10).

Vers 1. Καὶ γὰρ (11) — συνερχόμεναι (12). *Ext.*

2. Ὅτι Πανὶ ὀργιάζον (13) — προσιέναι (15). *Var.* φασιν (14, *Adn.*). *Ext.*

Ibid. Κωλιάδος Ἀφροδίτης (16) — ὀνομασμένη (21). *Var.* δὲ et non γὰρ (19, *Adn.*). *Int.*

5. Κομῆτις (*sic*) · Ἀντὶ — ἐπικωμάσαι. *Var.* γὰρ et non δὲ (22). *Ext.*

8. Τοξοποιεῖν · Ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακέναι (24, cf. *Adn.*) — ἰάνθη (27). *Var.* τοιοῦτο (25). *Ext.*

14. Φ...λου πράγματος · ἀντὶ ... τελους. *Ext.*

17. Ἀντὶ τοῦ ἐστράγευσεν. *Int.*

Ibid. Κυπτάζειν ἐστίν (32) — γυναιῖκες (34). *Var.* πονεῖν] πονεῖσθαι (32). *Ext.*

20. Ἀναγκαῖα. *Int.*

22. Συνήγαγες. *Int.*

23. Ὡς πρὸς τὸ αἰ αἰδοῖον (*sic*). *Int.*

25. Οὐ κατὰ τοῦτον (3) — ὑπονοεῖς (5). *Ext.*

27. Ἐρριπτασμένον · Γεγυμνασμένον (6) — νοεῖν (9). *Ext.*

Fol. 112, vers 30.

31. Ἀντὶ τοῦ (12) — σωτηρίας (13). Int.
 33. Μὴ πεισθέντας ἡμῖν τε τοὺς Ἀθηναίους, μήτε τοὺς Λακεδαιμονίους — ἀπεσιώπησεν τοὺς Ἀθηναίους. Ext.
 34. Πρὸς τὸ Λακεδαιμονίους ἀπήντησεν. Int.
 36. Ἐν γὰρ (20) — φησὶν (23). Var. καὶ me semble ajouté après περὶ ὧν (22). Ext.
Ibid. Ἐπειδὴ (23) — Ἀθήναζε (24). Int.
 37. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι · οὐ φλυαρήσω, οὐ βλασφημήσω. Ext.
 38. Ὑπονόησον σύ μοι · ὅτι ἀπολούνται δηλονότι. Ext.
 41. Αἰ Ἀττικάι. Int.
 43. Ἐξηνησιμένοι · ἄνθη φοροῦσαι (29) — ὁμοίοις (30). Ext.
 45. Κιμβερικά ἢ κιμβερίνα (31) — συρτοί (34). Int.
Ibid. Ὑποδήματος (35) — περιβαρίδας (37). Var. σιρησεν (36). Ext.
 46. Ταῦτα γὰρ ἐστίν (43) — προσδοκῶ (44). Ext.
 48. Χῆλχουσα · τὸ πλήρες (38) — γυναικες (40). Var. εἶδος βοτάνης] βοτάνη (39). Ext.
Ibid. Τὰ διαφανῆ χιτῶνια · οὐ τὰ (41) — γυναικῶν (42). Ext.
 55. Οὐ μετὰ βραδυτῆτος (47) — πετομένας (48). Inf.
 56. Ὡς τῶν (49) — πράγματι (51). Int.
 58. Ἀλλ' οὐδὲ παράλων · διήρητο εἰς (53) — Μεγαρίδα (5). Inf.
 60. Κέλῃς εἶδος (8) — ναυτικὸς δὲ ὁ Σαλαμίνιος (11, *Adn.*). Int.
 62. Τὰς Ἀχαρνέων : Εἰκότως ἐπεὶ πολεμικοὶ Ἀχαρνεῖς (14). Inf.
 64. Ἀκάτιον τὸ ἐκ τῆς Ἑκάτης ξόανον (*Adn.*).
 67. Ἀῆμος τις (abréviation de *ης*, avec un point au-dessus, 19) — ἥρωος (20). Ext.
 68. Παρὰ τὴν (21) — δυσώδης (22). Ext.

Fol. 112 verso, vers 71.

La scolie que nous avons donnée au v. 58 est reproduite dans ce folio. La seule différence, c'est que les mots *μεχρὶ Ηθίου* écrits une première fois (3), sont répétés après *παράλιν* (4) et cette fois sont exponctués. Sup.

62. Εἰκότως, ἐπεὶ ὁ ὄῤῃμος (14) — ἀκάτιον (17). Var. κοππαστης (16). Sup.

71. Ἀντὶ τοῦ μεγάλου. Int.
 73. Ἀντὶ τοῦ δέει. Ext.
 74. Ἀντὶ τοῦ πρὸς βραχὺ (*sic*) χρόνον. Int.
 80. Εὐσωματεῖς. Ext.
Ibid. Σφριγᾶ εὐσθενεῖ.

81. Εἰς ἐκεῖνο — Λάκωνες. Int.
Ibid. Ὡς αἱ Ἀττικάι, νῆ τῷ θεῷ — φθέγγεται (*Adn.*). Int.
 82. Ἐν γὰρ (31) — πηδῶντος (33). *Var.* εἰώθασιν, le ν final est barré (32). Ext.
 83. Ὡς ἐκείνης (34) — ἐστι (35). Ext.
 84. Ἄνπερ ὥσπερ. Ὑποψαλάσσετε ψηλαράτε.
 87. Ἀντὶ πρὸς ὑμᾶς. Ext.
 88. Λέγεται — εἶναι. Ext.
 89. Κομφῶς (40) — φησι (41). Int.
Ibid. Τὴν λεγομένην γλήχωνα (42) — βληχῷ (44). Ext.
 90. Χαία · Ἀντὶ τοῦ — κεληγνέναι. Int.
 91. Κορινθία · Πόρνη, διὰ τὴν Λαίδα · ἀντὶ ἀγαθῇ (47) — πόρναις (48). Ext.
 92. Τάντευθενί · ἀπτομένη — φησι. Int.
 93. Συνήθροισεν. Ext.
 94. Λεγέτω, τί θέλει ἡμᾶς. Ext.
 100. Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν πόλεμον οὐδεὶς πάρεστιν. Int.
 103. Εὐκράτης στρατηγὸς — κωμωδεῖται (*Adn.*). Int.
 105. Ἐκ τῆς τάξεως. Ext.
 106. Οἷον περνησάμενος · ἀντὶ τοῦ ἀπολαθῶν τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ ἅμα τὸ παρεῖναι ἄπεισιν. Ext.
 107. Σκώπεται (9) — νησιωτῶν (11). Ext.
Ibid. Οἷον ζωπύρημα καὶ σπινθήρ (12). Int.
 108. Ἀπέστησαν γὰρ τῶν Ἀθηναίων (*Adn.*). Inf.
 109. Αἰδοῖον — χρωμέναις. Int.
 110. Παρὰ τὴν (15) — γυναικας (18). *Var.* μετέβαλεν (17). Inf.

Fol. 113, vers 113.

113. Τὸ περιβόλαιον, τὸ ζωνάριον. Ext.
 114. Παρ' ὑπόνοιαν (20) — εἶπεν (21). Ext.
 115. Ὅρνεον (22) — βούλομαι (24). Int.
 117. Ὅρος Λακωνικῆς τὸ Ταύγετον. Ext.
 118. Τὸ σ ἀντὶ — δυσχεροῦς ὄντος τοῦ τόπου. Ext.
 125. Ὡς ἀηδισθῶν αὐτῶν — λόγῳ. Int.
 126. Ὡσπερ μῦες (30) — συνάγειν (32). Ext.
 132. Πρὸς τὸ παρ' αὐτῆς εἰρημένον. Int.
 133. Ἄλλο κέλευε (35) — εἶναι (36). Int.
 135. Οὐδὲν γὰρ οἷον · ἀντὶ τὸ κωλῶν · οὕτως Ἀττικοί. Ext.
 138. Οὐ ματαίως ἀλλὰ (40) — εἰς σκάφην (41). Int.
 139. Πλὴν τῷ βουλομένῳ (43) — ἀνεχομένων (46). *Var.* ἔστιν (44), | ἐγκυλινδομένων (45). Ext.
 140. Λάκινα) πρὸς τὴν Λαμπίτω.

143. Κοιμᾶσθαι (51) — κοινὸν ὕπνου (52). Int.
 145. Μόνη γυνή δυναμένη μηχανὴν εὑρεῖν. Int.
 146. Εἰ δὲ ἀπεχοίμεθα — γενήσεται (2). Ext.
Ibid. Τὸ ἀπέχεσθαι — συνουσίας (3). Int.
 148. Τὴν Κορὴν — Ἀττική. Ext.
 150. Οἱ μὲν (8) — νήσου (10). *Var.* ἀμόργην] ἀμόργιν (9), | θηρία (10).
 Ext.
 151. Ἀντὶ τοῦ (11) — σχῆμα (12). Int.
 152. Συνουσιάζειν παρὰ τὸ πλέκεσθαι. Ext.

Fol. 113 verso, vers 155.

155. Τοὺς μάσθους μῆλ' αὖ φησίν. Ἡ ἱστορία (14) — ἐδέξω (17). *Var.* εἰσὶδες
 (16). Ext.
 157. Ἐὰν παρίδωσιν οἱ ἄνδρες. Ext.
 158. Σχῆμά ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον (25). Int.
Ibid. Τὰ ἀπὸ τῶν (*And.*) — εὐρίσκεται (27). Ext.
 160. Εἰς τὸ κοιτώνιον. Int.
 162. Συνουσιάζειν (32) — ἡρόνῃς (33). Ext.
 165. Ἀπαγορεύσουσι καὶ παύσονται τοῦ πολέμου. Ext.
 166. Ἀρμόζεται. Int.
 170. Ἀθηναίων · τὸν θόρυβον καὶ συρφετόν. Ext.
 171. Μὴ πολεμεῖν, μὴ πλησιάζειν. Int.
 173. Οὐκ ἂν ἄγοιεν (41) — τάλαντα (44). Ext.
 175. Ἀντὶ σπουδῆς · τὸ λαβεῖν τὸ — τῆς θεοῦ (49). Int.
 179. Προσποιουμέναις θύειν. Ext.
 180. Πάντα (51) — γὰρ λέγεις καλῶς ἔχειν (52). Ext.
 183. Ὡπως ὁμώσωμεν. Int.
 184. Τὴν ὑπὲρτιν (54) — χρήσεως (2). Ext.
 189. Ἀντὶ τοῦ (7) — τετράποδα (9). Int.
 191. Πρὸς τὸ (10) — ἔθουον (14). Ext.
 195. Παίζει (15) — τίθεται (16). Int.

Fol. 114, vers 196.

196. Ἐπεικῶς — σταμνία. Ext.
 197. Δέον (19) — γυναικας (21). *Var.* εἶπεν (20). Ext.
 198. Ἀντὶ τοῦ ἀφάτως (*Adn.*). Int.
 200. Ὡς μεγάλης — παίζει. Ext.
 202. Ἀντὶ τοῦ — ἱερείου. Ext.
 205. Ἀπορρεῖ (26) — χάριν (28). Ext.
 206. Ἡδὺ προσόζει. Int.

208. Ἐπεὶ (30) — κλήρω παῖσαι αἱ Λάκκιναι · ἐμπεδώσατε, ἀσφαλίσατε (32). *Var.* ἐμελλεν (31). *Ext.*

216. Εἰρηκῦα τὸν (33) — ὄρκον (37). *Var.* Dübner : « ... μνησθεῖσα. » Je lirais ἐμνησθεῖσα, en tous cas la lacune n'est que de deux lettres, trois au plus (34), | τις est ajouté après μία (36). *Ext.*

217. Οἶον (38) — κατωφερεῖς (41). *Var.* λέγουσι. ἡ ἄζευκτος (39). *Int.*
Ibid. Le vers 217, qui est aussi au texte, a été écrit par R² à la marge inf.

221. Ἐπικαυθῇ καὶ πυρωθῇ ἐν ἐμοί. *Ext.*

227. Οὐ συντερφθήσομαι (44). *Ext.*

Ibid. Συνουσιάζαι αὐτῷ δῆλον ὅτι (43). *Int.*

229. Εἶδος (45) — συνουσιάζουσα (46). *Ext.*

231. Ἀντὶ τοῦ (47) — τυροκνήστιδος (53). *Var.* Le ms. donne ὅτι (52), | ἐπ' ἀνδρὶ (52). *Int.* et *inf.*

233. Ἀντὶ — φυλάττουσα. *Ext.*

237. Ἐρωτηματικῶς λέγει. *Ext.*

Fol. 114 verso, vers 238.

238. Οἶον καύσω, καθιερώσω. *Ext.*

Ibid. Κατάλειψον μοι μέρος — ἄρξεται. *Int.*

240. Ὀλολυξασὼν — γυναικῶν. *Ext.*

244. Τὰ ἐν (8) — ἐκάλουν (9). *Ext.*

Ibid. Τὰς θεραπαίνας φησί. *Int.*

245. Τῇ ἀκροπόλει φησί. *Int.*

246. Συνέλθωμεν — βαλεῖν. *Ext.*

247. Ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν. *Ext.*

250. Ἐπὶ τῷ ποιῆσαι εἰρήνην. *Int.*

252. Ἀντὶ τοῦ μάτην. *Int.*

253. Ἀκαταμάχητοι καὶ δειναί. *Ext.*

Ibid. Χορὸς γερόντων · ἡ Στρυμόδωρος (19). *Ext.*

262. Κατέχειν — Ἀθηνᾶς. *Int.*

263. Ἀντὶ τοῦ καταλαβεῖν. *Ext.*

265. Κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι. *Ext.*

266. Ἐὰν ἧ (24) — ἐπίθετον (25). *Ext.*

267. Τὰ στελέχη τῶν ξύλων. *Int.*

268. Ἐκριναν ποιῆσαι. *Int.*

269. Σωρεύσαντες. *Ext.*

270. Ἀπὸ μιᾶς γνώμης καὶ κρίσεως. *Ext.*

Ibid. Τὴν Ῥοδίαν (31) — ἀνὴρ (34). *Var.* μὲν omis (32). *Int.*

272. Ἐπεγγελάσωσιν. *Ext.*

273. Κλεομένης λακεδαιμόνιος (36) — νεών (44). *Var.* κατέσχευεν (38 et 40). *Inf.*

275. Ἀπαθής, ἀτιμώρητος. *Ext.*

276. Ἰσχυρόν · ἥ — φρονῶν. *Ext.*

277. Τῷ δήμῳ τὰ ὅπλα παραδούς. *Ext.*

282. Ὅτι τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον, καὶ αὐτὸς (52) — τρεῖς ἀσπίδας (54). *Var.* πάλιν *omis* (52). Cette scolie est après la scolie du v. 253. *Ext.*

Fol. 115, vers 279.

279. Ἀντὶ τοῦ — τρίχας. *Int.*

282. Ἐπὶ τάξεσιν ἔξ (1) — ἀσπίδας (2) · καὶ γὰρ τὰς τάξεις ἀσπίδας ἔλεγον (52, *Adn.*). Cf. le folio 114 verso, v. 282. *Int.*

283. Μισογόντης γὰρ — κατ' αὐτῶν λέγει (4). *Ext.*

284. Ἐκείνου (5) — περιγίνομαι (6, *Adn.*). *Ext.*

285. Μὴ νυν · Ἀντὶ μὴ δεῖ (7) — Περσῶν (8). *Ext.*

286. Πλησίον γειγόναμεν (12) — λειπόμενος (13). *Int.*

287. Χωρίον) ἀντὶ πρόσαντες ἦν ὄνομα χωρίου.

288. Σιμὸν ὄνομα χωρίου περὶ τὴν ἀκρόπολιν (15). *Int.*

289. Τὸ τῷ ἔλκοντι (20) — σχοινίον (21). *Var.* La lecture *σχοινίων* est certaine, *Düb.* σχοινίου (21, *Adn.*). *Ext.*

290. Κανθηλίου · ἐλξομεν (22) — ὄνου (23). *Ext.*

291. Ἐξεπιώκατον ὁδοῦ θλίβουσι τῷ ξύλῳ δὲ θυϊκῶς. *Ext.*

293. Ἐν χύτρᾳ — ἀνθράκων. *Int.*

294. Μὴ μετὰ τὸ διελθεῖν τὴν ὁδὸν σεσεθῇ (28). *Ext.*

Ibid. Φυσᾷ τῷ στόματι (29). *Int.*

298. Δάκνει (31) — κύων (32). *Int.*

Ibid. Περὰ τὰς (32) — γυναικας (34). *Var.* δὲ *omis* (32). | ἔστιν. *Ext.*

300. Κατὰ πάντα τρόπον. *Int.*

302. Ὡς πρὸς τινα λέγει. *Int.*

304. Φυσᾷ πάλιν. *Int.*

307. Θυϊκῶς — λέγει ἐβάσταζεν ξύλα. *Int.*

308. Φανὸν (45) — φησί (47). *Int.*

309. Δίεικν (48) — βάριβαροι (49). *Var.* δ *omis* devant τοῖς (49). *Ext.*

312. Ὑπὸ τοῦ (50) — φησι (51) · θώμεθα, τὰ ξύλα δηλονότι. *Ext.*

313. Τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν · Διδύμος (53) — θυστεργήσῃ (10). *Var.* φησι (53), | παλαίσμασι (7). *Inf.*

314. Ὡς ἀποθέμενος λέγει τὰ ξύλα. *Int.*

317. Σύνελθε. *Int.*

Ibid. Ἐν τῇ ἀκροπόλει. *Ext.*

Fol. 115 verso, vers 318.

318. Τοῦ νῦν) κατὰ τῶν γυναικῶν.
 320. Γυναῖκες τινὲς (16) — ἀκροπόλει (18). Ext.
 321. Νῦν ἔσται (19) — πολιορκίαν (23). Ext.
Ibid. Ὀνομα (24) — ἀκροπόλει (25). Int.
 323. Λεῖπει πυρί. Int.
 326. Μὴ ὕστερον — βοηθῆσαι. Ext.
 327. Νῦν, ἀρτίως.
Ibid. Ὑδρίαν. Ὀρθρίαν, ἣ ἀόρατος, ἣ ἐσπερία. Int.
 329. Ἀντὶ τοῦ κεραμέου · ἐκ μέρους τὸ πᾶν · συντρέβεται — κρήναις · οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσιν. Ext.
 330. Ὠθουμένη (35) — στίξεσθαι (36). *Var.* στιγματίαις δὲ omis. Int.
 332. Ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν. Int.
 335. Τετυφωμένους γέροντας. Ext.
 336. Ἐπέρχεσθαι. Ext.
Ibid. Ξύλα. Int.
 337. Ὡσπερ βαλανεῖον ὑποκαύσαντας. Ext.
 338. Τριῶν ταλάντων βάρος. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Ext.
 341. Πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν εὐχεται. Ext.
 343. Κατὰ κοινοῦ ἴδοιμι. Ext.
 345. Τὸν ναόν σου κατέλαβον. Ext.
 349. Ἀντὶ — συσθενύειν. Ext.
 350. Μοχθηροί. Int.
 353. Μάχεται. Int.
 354. Τί εὐτελίζετε — τρέμετε. Dans εὐτελίζετε, il y a après le λ une lettre qui a été barrée. Ext.
 357. Περικατάξει αὐταῖς τὸ ξύλον. Ext.

Fol. 116, vers 359.

364. Ἐκθαλῶ (6) — χορός (8). Ext.
 365. Ἀντὶ ἐμοῦ. Int.
 367. Δάκνουσα, ἐσθίουσα (10). Int.
Ibid. Οἷον ἐξανίσσω, ἐξοίσω (11). Ext.
 368. Ὅτι κατὰ (12) — σοφώταται (14). *Var.* εἶπεν (13). Ext.
 370. Ἰνα σθέσωμεν τὸ πῦρ. Ext.
 372. Ὡς πρὸς (17) — ἄξιε (18). Ext.

Fol. 116 verso, vers 401.

407. Οὔτινες ἡμεῖς. Ext.

Ibid. Εἰς τὰ τῶν δημιουργῶν. Int.

408. Ἀντὶ τοῦ ὅρου ἀττικῶς. Ext.

Ibid. Ὡς πρὸς τινα ἀπὸ τινος. Int.

410. Ἡ περόνη — λαμβάνεται. Ext.

412. Παντὶ τρόπῳ. Int.

413. Δύο ἐννοίας — ψελίου. Ext.

417. Μέρος τοῦ σανδαλίου (47). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ (47) — πόδα (51). Les mots ἀντὶ τοῦ sont un peu effacés, mais cependant distincts (47). Ext.

419. Καὶ τοῦτο εἰς τὸ κακέμφατον. Int.

420. Εἰς τὰς νῦν ὕβρεις. Int.

421. Πρόβουλοι πρὸς (1) — συμφορὰν (3). *Var.* δὲ omis (1). | τῇ omis devant Σικελία (3). Ext.

Ibid. Ἐκπορίσας) συλλέξας (1).

422. Δέον) δέοντος.

426. Πρὸς τινα τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν. Int.

427. Ἀντὶ ὡς μεθύσω λέγει. Int.

434. Ἀντὶ δῆσον. Int.

Fol. 117, vers 435.

437. Ὡς τοῦ δημοσίου φεύγοντος. Int.

439. Θυγατέρες (11) — καλεῖται (13). *Var.* καὶ omis après δὲ (12). Int.

443. Τὴν Ἀρτεμιν (15) — αὐτή (17). Int.

444. Ἴνα προσθῇ ταῖς (18) — θεραπεύεται (21). *Var.* ὑποπιασθήσῃ (19). Ext.

447. Ταυροπόλον τὴν Ἀρτεμιν (22) — ἱστορεῖ (25). *Var.* ἔστιν καὶ ὅτε καὶ τὴν (24, cf. *Adn.*). Ext.

448. Ἐκκοκίῳ · ἀνασπάσω (26) — τιλλόμενος (28). Int.

451. Ὡς ὑπηρεταί. Les lettres πηρε sont seules conservées. Int.

453. Παρὰ ταῖς (30) — βασιλεύς (33). *Var.* δ' omis (31), | ὑπάρχουσι δ' (32). Ext.

457. Ὡὰ γὰρ — καὶ ὅσπρεα. Ext.

460. Ὡς ἤδηκειμένων αὐτῶν. Ext.

461. Ὡς τῶν ἀνδρῶν πεφευγόντων. Int.

462. Ἀντὶ τοῦ — σύμμαχοί μου. Ext.

466. Ἐπαιξε — παροινούσιν. Ext.

470 Νέτρον ἢ ῥύπου. Ext.

Ibid. Μὴ κεκονιμένοις ὥστε λοῦσαι. Int.

472. Ὅτι οἶδεν τὰ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν (50) — θηλὰ κοιλιδιωντες (52). Int.

Ibid. Τὴν ὄψιν οἰδεῖν (52). Ext.

475. Ἀπὸ τῶν (53) — μέλι (54). *Var.* μετενήνοχεν (53). Ext.

Fol. 117 verso, vers 476.

477. Τοῖς θηρίοις (2) — δίοιτο (5). *Var.* κινώδαλα (3). Ext.
 483. Ἀπὸ κοινοῦ κατέλαβον. Ext.
 484. Ἀντισπατικὸν γὰρ τὸ μέτρον. Ext.
 485. Ἀπείραστον (9) — διαπειραθῆναι (10). Ext.
Ibid. Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον · Μετῆχται δὲ (10) — ἐξετάζειν (16). Ext.
 487. Τὴν ἀκρόπολιν. Ext.
 490. Ὁ γὰρ Πείσανδρος (19) — Μαριχᾶ (24). *Var.* ἔστιν (22). Ext.
 493. Διγῶς ὑμῖν. Int.
 501. Καὶ εἰ μὴ ἴεσθαι σωθῆναι. Int.
 506. Ἀπὸ (29) — δυσσοιωνίστων (30). Int.
 509. Σχῆμα Ἀττικόν. Ὡς τὸ ἐνοχλῶ. Ext.
 511. Τὸ ἐξῆς — κακῶς βουλευομένους. Ext.
 512. Τὴν μὲν — γελῶσαι δέ. Int.
 513. Τὸ ἐξῆς τί βεβούλευται τῷ δήμῳ. Ext.
 514. Ἐφη ἀνὴρ τις ἐν τῇ στήλῃ καὶ ἐπὶ (40, *Adn.*) — ὦ τᾶν (41). Inf.

Fol. 118, vers 516.

519. Εἰ μὴ (42) — στήμονα (43). Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἀνήσεις (*Adn.*). Ext.
 520. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν. Int.
 524. Οὐκ ἔστιν (47) — πόλει (50). *Var.* ὄητα ἕτερός (47). Ext.
Ibid. Ἐφη. Ce mot est écrit à la fin du vers.
 526. Πότε γάρ. Int.
 530. Καλύμματα φοροῦσιν ὅτι παρρησίαν (53) — κυριεύουσιν (54). Int.
Ibid. Κόσμιον περὶ τὴν κεφαλὴν (1). Ext.
 531. Εἰς τὸ σιωπῆσαι. Ext.
 536. Ἐξωσμένος ὥς γυνή. Int.
 537. Ἡ δικάζων — γὰρ εἴ. Ext.
 539. Εἰσάγει (8) — ὀρχήσονται (10). Ext.
 542. Οὐδὲ τὰ (11) — πόνος (12). Int.
 543. Πᾶν πρᾶγμα ποιῆσαι πανταχοῦ. Ext.
 548. Ἀντὶ φρονίμη. Int.
 549. Λαίπει παῖδες (31). Ext.
Ibid. Μητριδίων) δριμυτάτων.
Ibid. Ἀλλ' ὦ τῆθῶν ἀνδρειοτάτων · Τήθας (16) — δριμεῖα (29). *Var.* τουτέστιν (23), | εἶπεν τῆθῶν εἶπεν (26). Inf.
 550. Μὴ μελήσῃτε (*Adn.*). Int.
Ibid. Ἀλλήλαις παρακελεύονται · ἀντὶ μὴ βιάπτεσθε (32) — ἀνδρῶν (33). Ext.
 553. Παράσχη (35) — γίνεται (37). Int.

Fol. 118 verso, vers 556.

556. Ἐν ἀγορᾷ (38) — συνάπτουσιν αὐτὸ τοῖς ὀπίσω (41). Ext.
Ibid. Λαχανοπωλίοις, χυτροπωλίοις (42). Int.
 558. Ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς (43) — παῖδες (46). *Var.* ὑπειλήφασιν (44), | il semble qu'il y a ἄλλως et non ἄλλοι (45). Ext.
 562. Εἰς χαλκὴν περιεφεα... Int.
 563. Πέλτη ἄσπις ἔτυν μὴ ἔχουσα. Ext.
Ibid. Τὰς ἐπὶ (52) — ἰσχύδων (53). Ext.
 564. Ἐφ' ὅβει. Ext.
 566. Εὐχερῶς. Int.
 567. Νῦν τὸ νῆμα κλωστήρ. Ext.
 575. Τοῦ ἐρίου (2) — πατεῖν (4). Ext.
 576. Τριβόλους · τοὺς μογοθηρούς — φυτόν. Ext.
 577. Συνισταμένους · συμπεπλεγμένους (7) — ἄμα (12). Ext.
Ibid. Συναγόρους. Ext.
Ibid. Τοὺς θλίβοντας (14) — ἐαυτούς (15). Int.
 578. Ἐπ' ἐλπίδι (16) — πολιτείαν (18). Ext.
Ibid. Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς διαζῆναι · τῶν γὰρ ἐρίων (18) — πράγμασι (23).
Var. τιθῶσιν (20). Inf.
Ibid. Ἀποτίλαι · ὡς τὰ ἄκρα τῶν ἐρίων (24). Int.
 581. Αἱ γὰρ (25) — μίγνυται (28). Ext.
Ibid. Ἐγκαταμίξαι ἐπιτίμους ποιῆσαι.
 582. Τῆς γῆς ἀντὶ τῆς πόλεως.
 583. Τὰ τῶν (31) — ἐκάλουν (32). Inf.
 586. Τολύπην) συναγωγὴν.
 587. Τολυπεύειν ὡς ἐπὶ (34) — τροπῇ (35). *Var.* ἐπέμεινεν (34). Inf.
 Cette scolie est répétée, moins le lemme, à la marge int.
 589. Πλεῖν τὸ ἐντελές πλεόν. Ext.
Ibid. Πλεῖν ἤγε διπλοῦν πλεόν, ἢ διπλοῦν τὸν πόλεμον (37) — παιδιὰ (38). Inf.
 590. Σίγα, μὴ μνησικακῆσης · Ἀντὶ (39) — πόλεμον (41). Inf.
 592. Τὸ καθ' ἡμᾶς. Int.
 593. Κορῶν — τρίγενες. Inf.

Fol. 119, vers 597.

597. Ἀντὶ τοῦ κληρονομούμενη, αἱ γὰρ γῆραι (46) — γαμνήσονται (47). Sup.
Ibid. Περὶ γάμου χρησιμωδομένη (46). Ext.
 599. Ὡς πρόβουλε. Int.
 600. Εἰς τὸ ὑποδέξασθαί σου τὸ σῶμα. Ext.

Ibid. Οἷον ἔστι τόπος οὗ τεθήσει (50). Int.

601. Ἡ μελιττοῦτα (51) — διηγωνισμένοις (53). *Var.* μισθός est dans le ms. (52). Ext.

Ibid. Intermarginale. Διὰ τοῦ δήμου ἄξω ἀντιπαίζω· παρ' ὃ καὶ τὸ δημοῦσθαι (1).

Ibid. Κάλλιον, ὅσον οὐπω μάζω μελιττοῦταν (2). Int.

603. Καὶ τουτονὶ λαβέ· Τὰς ταινίας (3) — πορθμεὶ (5). Ext.

605. Τίνας δέει. Int.

607. Τὸν Χάρωνα δῆλον ὅτι ἀναπλεῖν. Int.

609. Τοῖς ἄλλοις (9) — εἰς πρόβουλος (10). *Var.* ὁ omis (10). Int.

610. Βεβρεγμένον. Ext.

611. Τοὺς νεκροὺς — ἐκόπτοντο. Ext.

612. Ἐπειδὴ — ἐκφέρεται. Ext.

613. Ἀντὶ τοῦ τὰ τρίτα σου ποιούμενα. Int.

615. Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ext.

616. Τὰ τῶν γυναικῶν πράγματα. Int.

619. Οὗτος τύραννος ἦν, ὃς ἐποίησεν τοὺς Ἀθηναίους (27) — κατέλειψαν Λακεδαιμόνιοι (29) · ὃ ὄντων τῶν (21) — Ἡρόδοτος δὲ τ (26). *Var.* ἐποίησεν (26), | κατέσχευεν (25). Ext.

622. Ἐπεὶ καὶ οὗτος (30) — αὐτῷ (32). Int.

624. Τὰ ἐν ἀκροπόλει.

629. Ὡσπερ οὐδὲς δύναται πιστεῦσαι λύκῳ χαίνοντι, ὃν γὰρ (36) — ἔστιν πίστις οὐδὲ τούτοις (37). Ext.

Ibid. Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην χαίνόντων (36). Int.

630. Ἀλλ' ὦ (38) — τυραννήσωσι (39). Ext.

632. Πρὸς τὸ κοιμάτιον (41) — τύραννον κατέλαβον (45). Inf.

Ibid. Ἐν μυσίνῳ κλάδῳ κρύπτω ξίφος (*Adn.*). Int.

633. Ἐξῆς ἀντὶ τοῦ ἐγγύς (48).

634. Λεῖπει βοηθός. Ext.

635. Χλευάζει — γέροντες. Int.

636. Ἀπὸ τῶν — γενήσῃ. Ext.

Fol. 119 verso, vers 637.

642. Οἱ μὲν (53) — Ἰστρος (2). Ext.

643. Ἡ δεκάτις · ἡ ἀντὶ ἡ'α (3) — μυλῶνες (6). *Var.* γεγνουῶν (4), | ἀλοῦσιν (5). Ext.

Ibid. Ἐα καὶ κατὰ συναίρεσιν ἦ (7). Int.

644. Τῇ δεσποίνῃ Ἀρτέμιδι ἢ Δήμητρι. Int.

645. Ἀρχτος τις (24) — τῇ θεῷ (36). *Var.* ἐπαιξεν πρὸς αὐ (25, on peut lire πρὸς αὐτήν, cf. *Adn.*), | ταρχτεύειν (33), | ἀνειλεν (27), | πᾶσαν παρθένον (28). Sup.

646 et 647. Ταῖς πομπαῖς (37) — ἐφόρου δὲ καὶ ἀσπίδας τινὰς ὀλοχρύσους · καὶ ὀρμαθοὺς ἔχουσαι ἰσχυάδων (41). Int.

651. Τοῦ ἐράνου φησὶ εἰσφέρειν μετέχῳ (43) — χρήματα (46). *Var.* Le mot εἰσφέρειν est barré (43), | τοῦτο] τοῦτον (43), | συμβαλέσθαι (45). Ext.

Ibid. Γεννώ. Τοῦτό φησιν ὅτι τρέφομεν τοὺς πολεμοῦντας. Int.

653. Ὡς αὐτῶν — δαπανησάντων (51). Int.

Ibid. Ἀπερ ἔταξεν (52) — πολεμοῖεν (53). Ext.

656. Ἄρα γρυκτόν · Ἄρα γρύξει (2) — ἄγειν (3). Ext.

Ibid. Ἀψήκτω σκληρῷ καὶ ἀμαλάνκτω (4). Int.

Ibid. Κοθόρνῳ ὑποδήματι (4).

660. Προσθήκην σχήσει. Int.

663. Εὐτελεῖς ἱμάτιον. Ext.

664. Ἐντετυλίχθαι (8) — ἐν συκοφύλλοις εἰλεῖται (10). Ext.

665. Λυκόποδας ἐκάλουν (11) — λύκον (18). *Var.* κεκαλυμμένους (15).

Inf.

666. Χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον. Ext.

667. Λεῖπει νεώτεροι. Int.

669. Ἐλαφρόνασθαι καὶ ἀνθῆσαι. Int.

673. Τόλμης. Int.

Ibid. Λιπαρὲς (28) — αἱ γυναῖκες (29). Ext.

675. Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος (*sic*, cf. *Adn.*, 30) — ἡνδραγῆθησεν (32).

Var. συνεμάχθησεν (31). Inf.

676. Περιαιρῷ (33) — γυναικῶν (36). Ext.

677. Τουτέστιν — συνούσιαν. Int.

Fol. 120, vers 678.

679. Ποικίλῃ στοά (39) — κωμωδούμενος (43). *Var.* λεγομένην] λεγομένην (par abréviation de ἡν, 40), | ἔστιν (42). Ext.

680. Τὸν κύφωνα. Int.

682. Ζωπυρήσεις) ἀνεγείρεις.

683. Τὴν φύσιν λέγει, τὴν ὀργήν. Int.

684. Ποιήσω σε δαιρόμενον — δημότας. Ext.

685. Τυλλόμενον, ξεόμενον. Int.

687. Μιμοῦνται τοὺς τῶν ἀνδρῶν λόγους. Int.

688. Πάνυ ὀργισμένων.

Ibid. Ὡς) ὅπως.

690. Ἴνα μὴ εἰς ὥραν (1) — εὐτελῶν (2). Int.

Ibid. Ἴνα μὴ δικάσῃ (2) — ἀκρόχολος (5). Ext.

695. Λεῖπει τὸ ὥς (7). Int.

Ibid. Παροιμία (7) — ἀναλέγονται (10). Ext.

698. Οἱ γὰρ (12) — τί μή (13). Ext.

700. Ἐορτήν. Int.

701. Λεῖπει ταῖς ἑμαῖς (15). Int.

Ibid. Ὅτι τὴν γυναῖκα (16) — φίλον (17). Cette scolie est répétée plus bas, après celle du v. 703 ; mais cette fois ayant en tête :

το ^ωχ (sic). Ext.

702. Παρὰ προσδοκίαν (18) — ἐγγέλεις (19). Int.

703. Τὰ ψηφίσματα τὰ κωλύοντα. Ext.

706. Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. Ext.

707. Γυνή πρὸς Αὐσιστράτην. Int.

713. Ἐξ Εὐριπίδου. Int.

715. Ἀντὶ τοῦ ἵνα συντόμως εἴπω. Int.

Fol. 120 verso, vers 719.

719. Ἰκανή. Ext.

720. Διορύττουσαν, κακεμφάτως. Ext.

721. Ἐν τῇ ἀκροπόλει — Πανός (31). Ext.

Ibid. Ἥ) ὅπου.

722. Εἰλυσπᾶσθαι (32) — σκώληκες (32). Ext.

723. Ἐπὶ στρουθου • παρ' ὅσον — εἰς συνουσίαν. Ext.

725. Ὅρσιλογος (39) — κομωδεῖται (40). Ext.

729. Ὡς τῆς — ἐχούσης ἔρια. Ext.

730. Πρὸς τὴν κλίσιν τῶν σέων — εὐθείας (44). *Var.* δὲ omis. Ext.

Ibid. Σέων) σητῶν.

732. Διαπετάσασα — αἰνίττεται. Ext.

734. Τοῦ ἀπολέσθαι ἢ καὶ — ἀπέλθης. Int.

735. Τῆς λινοκαλάμης, ἔστιν (49) — ἐρυθρόν (54). *Var.* ἔστιν (51), | κάρπασον] κάρπον (52). Ext.

737. Ἀλέπιστον — ὑπόνοιαν. Int.

738. Δεῦρο • ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν. Int.

739. Ἀποπλύνασα — κακέμψατον. Int.

742. Ἀποδείρω. Cette glose est à la fin du vers. Int.

743. Ἀντὶ τοῦ εἰς (7) — ἡ θεός (9). Ext.

Ibid. Περικεφαλαίαν (9) — κυεῖν (10). Int.

746. Ἀντὶ ὡς πρὸς.

748. Ἀπτομένη (12) — φησί (13). Ext.

755. Ὅτι ἐν κοιλώμασι τίκτουςιν. Int.

757. Δέον παιδίου, εἶπεν (16) — καμμένους (19). *Var.* εἶχεν (17), | κύειν] κυεῖν (17), | τιθέασιν (19). Ext.

758. Τοῦτο δὲ ἐτέρᾳ γυνὴ φασι. Ἐν πόλει • ἀντὶ ἀκροπόλει. Int.

759. Τὴν ὄφιν • τὸν ἱερὸν (22) — τοῦ ναοῦ (23). Inf.

Fol. 121, vers 760.

762. Τῶν προφάσεων καὶ πλασματῶν. Ext.

763. Οὐ νομίζεις — ἡμᾶς. Ext.
 770. Χελιδόνες · αἱ γυναικες. Ext.
Ibid. Χρησμός. Int.
 771. Τῶν μορίων. Ext.
 772. Τὰ ἐπικρατέστερα τοὺς ἄνδρας ὀηλονότι. Ext.
Ibid. Τοὺς ἄνδρας. Int.
 773. Ἐρωτᾷ (32) — ἐδέξατο (33). Int.
 776. Μαλακώτερον — γυναικῶν. *Var.* ἢ γὰρ τῆς χελιδόνος (*Adn.*). Ext.
 785. Μή ποτε παρὰ (37) — χορὸς παριστορεῖ (40). Ext.
 789. Ἐκυνηγέτει, λαγὺς ἐθήρα. Ext.
 790. Ἄρκυς) εἶδος δικτύου.
Ibid. Αἶνα κυνηγετικά. Int.
 795. Κατὰ κοινού — γυναικας. Ext.
 796. Ἐσμέν, βλελυττόμεθα (*sic*). Int.
 798. Οἷον κλαύσει (46) — ἢ οὐ πολεμ.... (49). *Var.* κρομύων (47), |
 κρόμυον (49). Ext.
 799. Τὸ σκέλος ἢ τὸ αἰδοῖον. Int.
 800. Οἷον τιθήνη.

Fol. 121 verso, vers 801.

801. Δύο Μυρωνίδαι (52) — νικήσαντος (54). Ext.
 802. Τοῖς (*sic*) λευκοπύγους — ἐκωμώδουν. Int.
 804. Στρατηγὸς σφόδρα (3) — ἐκωμωδεῖτο (5). Ext.
 807. Σοὶ τῷ γέροντι. Int.
 808. Τίμων οὗτος (7) — Σούνιον φυγούσῃ (12). *Var.* περιραγέντα (11).
 Ext.
 809. Ἀντὶ ἄβαςτος καὶ ἄστιατος. Οἷον ἀκάνθαις (14) — ἡσφαλισμένος (15).
 Int.
 810. Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπός. Int.
 811. Διὰ τὴν μισανθρωπίαν.
 815. Ἐπεικλής (19) — πονηρούς (20). Int.
 817. Ὡς εἰ ἡμεῖς ἡμᾶς. Ext.
 821. Κατ' ἐρώτησιν. Ext.
 822. Ἡ εἰρωνεία — ἐφρόθη. Ext.
 823. Λακτίσω. Int.
 824. Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ext.
 826. Ὅτι ἀπεψόμενον (*sic*) φησί. Ext.
 832. Μαϊνόμενον τῷ ἔρωτι. Int.
 834. Τουτέστιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ καὶ διανοίας ἔχου εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς. Int.
 835. Νλόης (29) — Θαραγγλίωνας ὡς Φιλόχορός φησιν ἐν τ' (31). Ext.
 838. Κωμωδεῖ — διθυραμβοποιός. Ext.

839. Πέπαιχεν παρὰ τὸ κινεῖν. Int.

840. Παράλογίζεσθαι καὶ τὰ τουτήν (*sic*, 35) — συνουσιάζειν (37). Ext.

841. Εἰς ἣν ὁμόσαμεν. Int.

Fol. 122, vers 843.

844. Σύν σοι (39) — κρεῶν (40). Ext.

847. Λεῖπει τὸ ἐγγύς. Ext.

Ibid. Ὁ ἐντὸς — γυναικῶν. Int.

849. Ἐν ἡμέρᾳ σκοποῦσα. Ext.

852. Παίζει — Θρᾷκα. *Var.* αὐτὸν ὡς ξένον. Int.

855. Διαπαίζει — κινεῖν (46). Ext.

Ibid. Διὰ στόματος.

857. Ἀντὶ τοῦ φυλαττέσθω. Int.

861. Ἐν ἐρωτήσῃ. Ext.

862. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν. Ext.

863. Ἡ ἀργύριον ἢ μερίδα. Int.

864. Ἀπὸ τοῦ — ἡμεροσκόποι. Ext.

873. Τὸ πληῆρες — ἀκροπόλεως. Ext.

876. Οὐδενὸς χρήζων. Int.

Ibid. Ὑπὸ τοῦ ἐρωτος δηλονότι. Ext.

877. Ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέλθῃς. Ext.

878. Πρὸς τὸν παῖδα λέγει. Int.

881. Οἷον ἄτροφον — μὴ θλασθεν (*sic*). Ext.

883. Ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ παιδίον.

Fol. 122 verso, vers 884.

886. Πιοθεινότερον ἢ πραότερον. Int.

887. Ἀλαζονικῶς (10) — μύρου (11). Ext.

888. Τὸ ἐντελὲς ὀητά ἐστιν. Int.

889. Διὰ τὸ ὥραϊον αὐτοῦ. Ext.

890. Ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Int.

893. Ὡς αὐτοῦ — αἰσχρῶς. Ext.

896. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Int.

Ibid. Διαφορουμένης, διασπωμένης. Ext.

898. Ἀτέλεστα σοι. Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργιάσας τῇ Ἀφροδίτῃ. Ext.

900. Πρὸς Λάκωνας. Int.

903. Ὁρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα. Ext.

Ibid. Ἐκεῖσε · ἀντὶ πρὸς σέ. Ext.

905. Οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον. Ext.

907. Οὐκ ἀποτόμως (29) — ἐρετίζει (30). Ext.

Ibid. Ἐκοιμήθης (31). Int.

908. Οἰκέτης δὲ Μανῆς. Int.

911. Ἰερὸν, ἐπεὶ ἐρωτικῶς ὁ Πάν — κρήνη. Ext.

913. Ἐν τῇ ἀκροπόλει (35) — φέρουσα εἰς τὸν φλεγρεωδῆ... (Il me semble qu'il y a encore une ou deux lettres après φλεγρεωδῆ, quelque chose comme δ suivi de l'abréviation de ον, mais en tous cas λειμῶνα manque. Cf. *Adn.*, 39). Ext.

Ibid. Εἰς τὴν ἀκρόπολιν (39). Inf.

917. Οὐκ ἔστιν ὄρκος γυναικῶν. Int.

920. Λεῖπει τὸ ἱμάτιον. Int.

923. Ἀντὶ ἐπιτόνου, λείπει (43) — βέβλητο (44). Ext.

Fol. 123, vers 925.

925. Λεῖπει τὸ ἱμάτιον. Ext.

928. Παροιμία (46) — ἥρως (48). Ext.

929. Ἵνα προσκεφάλαιον αὐτῷ θῇ. Int.

930. Κατ' ἐρώτησιν. Int.

931. Τὴν ζώνην. Int.

933. Διφθέραν, ἱμάτιον πυκνόν. Int.

Ibid. Ἀκαμπτον ἱμάτιον — σισύρα (53). Ext.

936. Ἀντὶ ἡ γυνὴ ἡ ἀνθρώπος. Int.

937. Τὸ αἰδοῖον — ἀπήντησεν. Ext.

943. Παρὰ τὸ (5) — ἡδῶ γίνονται (7). Ext.

944. Τοῦτο φησὶν — ἀπέλθῃ (9). Ext.

Ibid. Ῥόδιον δὲ (10) — Ῥόδιον (11). Int.

947. Τὴν μυροθήκην. Int.

Ibid. Τὸ αἰδοῖόν φησι.

948. Τοῦ μύρου. Ext.

951. Τοῦτο εἰρηχυῖα ἡ γυνὴ ἀπεισιν. Int.

952. Ὁ ἀνὴρ — δόδρεται. Int.

953. Εἰς τὸ αἰσχρόν. Ext.

955. Ἀντὶ ἀπατηθεῖς. Ext.

956. Intermarginale. Ὡς θυγατρὸς (21) — ἀκούεσθαι (23).

957. Καὶ ἀλλάχοῦ (24) — πιδίον (27). *Var.* τιθην (26). Ext.

962. Πῶς δύνῃ (*sic*) σαυτὸν — ἡρεθισμένος. Int.

963. Παρὰ τὰ (30) — ποῖα σειρήν (31). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ πρωκτός. Ext.

Fol. 123 verso, vers 966.

966. Ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀρθοῖς. Int.

973. Σωροὺς ξύλων (34) — ἀέρα (36). Ext.
 974. Μεγάλῳ καύσωνι. Int.
 980. Ἀντὶ ποῦ τῶν Ἀθηναίων (38) — δὲ ἤλθεν (40). Int.
Ibid. Ἀπὸ κοινοῦ (40) — εἰπεῖν (41). Ext.
 982. Δαίμων (42) — μίγνυσθαι (43). Int.
 983. Ἀντὶ τοῦ εὐτελέστατε κυσος γὰρ — λάχανον (45). Ext.
 985. Διὰ τὸ αἰδοῖον — εἶπεν ὄρνυ ἔχεις. Ext.
 990. Μηδὲ πλησίον — στύειν. *Var.* τὸ omis. Int.
 991. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι. Int.
Ibid. Ξύλον ἐστὶν (4) — πόλει (6). Int.
 992. Καὶ ὁ Ἀθηναῖος — αἰδοῖον. Int.
 995. Ὅρσά, ὀρθή. Πᾶσα, πᾶσα — παθῶν (10). Int.
 996. Ὀνομα (11) — Ἀάκωνες (14). Ext.
 997. Ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τινος.
 998. Κατερώτησιν.
 998. Ὁ νοῦς (17) — οἶομαι (19). Int.
 1000. Ἄϊπερ, ὥσπερ. Ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας — καμπτήρος. Ext.
 1001. Ἀπήλαον ἀπῆλασαν. Τῶν γυναικείων μορίων. Ext.
 1002. Τὸ τέλειον ἀνά. Int.
 1003. Ἄϊπερ ὥσπερ.
Ibid. Οἱ γὰρ (28) — ἄνεμον (29). Int.
 1004. Οὐδὲ θίγειν τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ext.

Fol. 124, vers 1007.

1007. Ὁ Ἀθηναῖος πρὸς κήρυκα. Int.
 1013. Δραμοῦμαι, πετήσομαι. Int.
 1014. Ἐν ἄλλῳ Κενησίας ἦν ὁ λέγων. Int.
 1019. Ἀπὸ κοινοῦ (37) — τὸ ἔγχε (38). Ext.
 1020. Γυμνὸς γὰρ ἦν. Int.
 1023. Ὅτι ἀπεδύσαντο — γυναικῶν. Int.
 1025. Τὴν ἐμπίδα. Ext.
 1026. Ἀντὶ ἐξέλομαι. Ext.
 1027. Ἢ ἐμπίς δηλονότι. Ext.
Ibid. Δίδωσιν (47) — ὀφθαλμοῦ (48). Int.
 1032. Ἐμπίς ζῶον (50) — Τρικρούσιοι (53). Ext.
 1033. Ἀπὸ μεταφορᾶς (1) — φησι (2). Int.
 1037. Κολακευτικά. Ext.
 1038. Ἐν παροιμίᾳ (4) — ἄνευ κακοῦ (6). Ext.
Ibid. Καὶ Ἡπίδας τὸ ἐὼν κακὸν ἀμπαγαπάζων (7). Int.
 1043. Λέγει ὅτι (8) — δὲ ἐστὶν (10). *Var.* παρασκευαζόμεθα (9). Ext.
 1047. Τὸν πόλεμον (11) — Σικελίᾳ (12). Ext.
 1049. Τὴν τῶν (13) — παρακείμενα (14). Ext.

Fol. 124, vers 1049.

1050. Λεγέτω τίνος δέεται. Ext.
 1053. Ἐσὼ ἡμῖν ἐστίν. Ext.
 1055. Δηλονότι — προήσονται. Ext.
 1057. Ἀντὶ τοῦ κερδάνῃ. Ἀντὶ τοῦ — ὑπονοίαν. Ext.
 1058. Κάρυστος πόλις (21) — Καρύστιοι (22). Ext.
 1064. Ἐν ἄλλῳ — ἔξεστι. Ext.
 1066. Τὸ ἐλθεῖν. Ext.
 1071. Τοῦτο εἰς γέλωτα εἶπεν. Ext.
 1072. Παρ' ὑπόνοιαν, δέον ἀνεωχθήσεται. Int.
 1073. Ἐχοντες πάγωνας. Ext.
 1074. Διὰ τὴν (28) — παττάλοις (34). Var. τὸ δὲ omis (30), | δεσ-
 μέουσι (32), | καὶ τρέφουσι (33). Ext.
 1078. Τὴν ἔντασιν — νεῦρον γάρ. Int.
 1079. Ἀντὶ τοῦ, χεῖρον (37) — μεγάλως (40). Var. τουτέστιν (38). Ext.
 1080. Ὅπα, ὅπου — εἰρήνῃν (42). Var. τοῦ omis (42). Int.
 1083. Καὶ μὴν ὄρῳ • Τοὺς Ἀθηναίους λέγει (45) — ἱερατῶν (48). Οἱ γὰρ
 (43) — μινανθῇ τὰ ἱμάτια (45). Inf.
 1085. Ἀσκητικὸν • ἄντὶ τοῦ μέγα — εἶπεν τοῦ νοσήματος. Inf.

Fol. 125, vers 1085.

1087. Δείκνυσιν. Ext.
 1088. Ὅμοία. Ext.
 1089. Τέτανος. Ext.
Ibid. Οἱ γὰρ σπασμὸν (1) — σφόδρα (2). Int.
 1090. Συγκόπτοντες — συστέλλοντες. Ext.
 1092. Οὗτος Σιθυρτίου — κωμωδούμενος. Ext.
 1093. Τοῦτο φησὶν (6) — πάνυ (9). Ext.
 1094. Παρόσον (10) — ἡμελλον πλεῖν (12). Ext.
 1099. Ἀνδρες (17) — ἀνατεταμένους (18). Int.
 1100. Οἱ Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς Λάκωνας. Ext.
 1105. Παίζει (20) — στρατόν (21). Var. Λυσίστρατον (20). Ext.
Ibid. Κἂν λῆτε • κἂν βούλησθε • διαβάλλει τινά. Int.
 1110. Τῷ σῶι πόθῳ, τῇ σῇ θέλξει. Int.
Ibid. Ἰὺξ ὀρνεόν (23) — κακίας (24). Ext.
 1113. Μὴ συνόντας — δεχομένους. Ext.
Ibid. Ὁργῶντας, πρὸς εἰρήνῃν. Int.
 1114. Ὡς πρὸς (27) — τὸ δρᾶμα (29). Ext.
 1117. Ὡς ὁγληρῶν — ἐν μάχαις. Int.

1119. Σκώπτει (31) — τοῦ αἰδοίου (32). Ext.

1121. Ἄν σοι — ἄλλο τι. Int.

Fol. 125 verso, vers 1123.

1123. ὦ Ἀθηναῖοι. Int.

1125. Ὁ στίχος — Εὐριπίδου. Ext.

1127. Οὐ πεπαίδευμαι κακῶς. Int.

1129. Τοὺς αὐτοὺς (37) — ὁμονοοῦμεν ἀλλήλῃαις (38). Ext.

1131. Τοὺς αὐτοὺς (39) — Ἐρεχθίως (42). Ext.

1132. Εἰς δέον ἐστὶ μὴ μακρολογεῖν (cf. *Adn.*). Int.

1133. Ὡς τῶν — βρῆθροις. Int.

1137. Εἴτ' ὦ Λάκωνες · Εἰς σύμβασιν (46) — βοηθοῦντες Ἀθηναίους (51). *Var.* τοῦ omis (47). Inf.

1138. Ταῦτα καὶ (52) — συμφοράς (2). Ext.

Ibid. Στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. Int.

1141. Σημαίνει — Μεσσηνίους. Int.

1142. Σείων μέγα — συνειστήκει. Ext.

1144. Κίμων (8) — αὐτοῦς (13). *Var.* παρρηράγη ὑπὸ τῶν σεισμῶν καὶ τὸ (10, cf. *Adn.*). Ext.

1148. Ὡς πρὸς γυναικα — εἶναι. Int.

1149. Ἀφῆσιν τῆς μέμφεως οἶει. Int.

1152. Καὶ γὰρ τῶν Θεταλλῶν — ἐδοήθουν Ἰππία. Int.

1153. Ἰππικούς · Ἀριστοτέλης (19) — ἐξλώσαν (29). *Var.* Λάκωνες (25). Sup.

1157. Ἀγαθωτέραν. Int.

1162. Ἡμεῖς (31) — περιβολήν (33). *Var.* ἀποδουναι (31), | τουτέστιν (32). Ext.

Fol. 126, vers 1164.

1164. Ἀντὶ τοῦ — ἐπιθυμοῦμεν. Ext.

1166. Ἀντὶ τοῦ οἰκήσομεν. Ext.

1169. Ταῦτα οἱ (36) — Ἐχινοῦς κόλπος (37). Int.

Ibid. Λιμὴν ἐστὶν ὅπισθεν τοῦ Ἐχινούντος (38). Ext.

1170. Σκέλη (39) — τείχη (41). Ext.

1171. Ὡ μαινόμενε.

1173. Ἀπαλλαγεῖς — τὴν εἰρήνην. Ext.

1174. Ἀντὶ τοῦ (45) — γῆς (46). Ext.

Ibid. Ὡς τέμενος μέγα κοπήσαντα. Int.

1176. Δρᾶν ταῦτα, τὰ τῆς γεωργίας. Ext.

1180. Κατερώτησιν. Ext.

1181. Τοῖς ἐμοῖς. Τοὺς Καρυστίους — σύμμαχοι. Int.
 1184. Ἀντὶ τοῦ — τῇ κίστῃ. Ext.
 1189. Πορφυρῶν περιβολαίων. Ἀποκοπή ἐστὶν — ἐν Κόλαξί. Ext.
 1194. Χρυσοφοροῦσι γὰρ αἱ κανηρόροι. Ext.
 1198. Εὖ ἐσφραγίσθαι — ἔνδον. Int.
 1200. Τὰς σφραγίδας (*sic*) — ὑπῆρχον. Ext.
 1202. Παίζουσα — εὐρήσει. Ext.
 1204. Εἰ δέ τι. Int.

Fol. 126 verso, vers 1206.

1206. Ἀντὶ τοῦ πυροῦς ὑποκοριστικῶς. Ext.
 1209. Μέγας. Int.
 1211. Θυλάκους — ἄρτων. Ext.
 1212. Ὁ δοῦλος. Ext.
 1213. Γέλωτος χάριν. Ext.
 1216. Ἐπικωμάζει (13) — λέγει (14). Ext.
 1218. Τὸ πράγμα (15) — τὸ δράμα (16). Int.
 1220. Φορτικὸν (16) — ὑμῖν (19). *Var.* ἐστὶ τὸ εἰσελθεῖν (17). Ext.
 1222. Ἀντὶ τὸν — καιομένας. Int.
 1225. Ἐξέρχεται — συμποσίου. Ext.
 1227. Σκώπτει τοὺς — διαπράττονται. Ext.
 1237. Ὁ νοῦς ὅτι (28) — Ἀριστοφάνης (32). *Var.* δεῖ] δέον (30, cf. *Adn.*). Ext.
 1239. Τοῦτέστιν (33) — λαμπάδι (35). *Var.* γὰρ ὁ θεράπων (34). Int.
 1242. Πιθανώτερόν ἐστιν (36) — ὄχρετο (43). *Var.* Βοιωτῶν] Βοιωτὸν (36), | Λάκωνας] Λάκωνας (40), | ἐστὶν (41). Ext.
 1243. Διποδιᾶζω · Τοῖς δύο (44) — αὐτοῖς ἡ διποδία καλῶς (46). Ext.
Ibid. Τοὺς αὐλοὺς, ἀπὸ τοῦ φουσᾶν. Int.
 1245. Τοὺς αὐλοὺς. Int.

Fol. 1246, vers 1247.

1247. Ἀντὶ τοῦ μέλλοντας δοχεῖσθαι (3). Ext.
Ibid. Ἀρχεται (48) — παρ' αὐτοῖς (1). *Var.* Λάκων. Ἀντὶ ὄρμησον (49, cf. *Adn.*). Ext.
 1249. Μῶαν] μοῦσαν. Int.
 1250. Τοὺς Ἀθηναίους. Int.
 1251. Ἄκρα ἐστὶν (6) — Ἀθηναῖοι (7). Ext.
 1252. Τὸ πλήρες (8) — ἐμάχοντο (9). Int.
 1253. Ποττι κάλα · πρὸς τὰ πλοῖα. Ext.
 1254. Αἰωνίδας στρατηγὸς Αἰκεδαίμωνιον (Ces deux derniers mots sont répétés en scolie interlinéaire). Ext.

1255. Ὡσπερ κάρπους (12) — Λακεδαιμόνιοι (14). *Var.* τοὺς omis (12).
Ext.

1257. Πρὸς τὸ παρὰ (15) — ἐρρυηκότα στόμα (18). Ext.

Ibid. Ἀντὶ ἤνθει (18).

1259. Ἐπαίξεν.

Ibid. Ἐπὶ δειλίᾳ (19) — ἐνεφινέντας (20). Ext.

1260. Ἦσαν — τῶν ψάμμων. Int.

1262. Θηροκτόνε.

1263. Παρθένε θεά.

1266. Τῶν πανούργων ῥητόρων. Ext.

1274. Παραδίδωσι (26) — δημοφύλους (27). Ext.

1276. Ἐπ' εὐτυχίαις. Int.

1281. Ἀπὸ Διδύμου (29) — Ἀθηναίων (31). Ext.

1283. Μετὰ τῶν βακχῶν · βλέπει. Int.

1285. Ἀντὶ τοῦ — κεραυνῶν. Ext.

1286. Ὑμνήσατε. Int.

Ibid. Ἦσαν τὴν Ἀριάδην. Ext.

Fol. 127 verso, vers 1287.

1287. Ἄλλους · καὶ — κάλεσον. Ext.

1289. Τῆς εἰρήνης. Ext.

1296. Ἐπὶ νεώτερα — μοῦσαν. Ext.

1297. Ἐκλιποῦσα μοῦσα. Int.

1299. Κλείουσαι καὶ ὕμνουσαι. Ext.

1300. Οὕτω — Λακκαϊδαίμονι ἢ Ἀθηναῖς. Ext.

Ibid. Διχῶς · ἀνασσαν (43) — Σπάρτη (44). Int.

1301. Ἀγαθοὺς.

1302. Παίζουσιν.

1303. Ἄγε · ἐπίφθεγμα παρακελευστικόν. Ext.

1306. Ἦτινι (*sic*) — μέλουσιν. Ext.

1308. Ἦ τε — ὥσπερ. Ext.

1310. Λεῖπει τὸ κτύπον. Int.

1311. Ἀνακινοῦσαι. Ext.

1313. Ὡσπερ αἱ τῶν βακχῶν. Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ θυραζουσῶν (*sic*, 2) — θύρσους (3). Ext.

1316. Παραπλέκετε, ποικίλλετε. Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ σκέπασον τῇ ἄμπυκι. Int.

1317. Οἶον πηδᾶν.

1318. Ὡς ἔλαφος. Ext.

1319. Ποιεῖτε χρότον τὸν ὠφελοῦντα τὸν χορόν. Ext.

1320. Καὶ τὴν θεὸν (*sic* : 67) Ἀθηναῖν. Int.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

Fol. 128.

Ὑπόθεσις Ἀχαρνέων.

Ἐκκλησίᾳ ὑφίστηνεν Ἀθήνησιν (colonne 1, l. 1). — Νουμηνίαις (colonne 2, l. 5). *Var.* ἐξαπτοντας (5, cf. *Adn.*). | ἀπολογίσασθαι, ἐφ' ὅτ' ἂν (12) | βραχίμασιν παρωδεῖ (15), | τινῶν αὐτῶν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὸ δοκεῖν, le mot αὐτῶν après τινῶν est barré (18). | ἐνχέεις (27). | συλλαβόμενος τινὰς (30), | περὶ au lieu de παρὰ (37), | μετ' εταίρας (41), | Εὐθυμένους au lieu de Εὐθυδήμου (col. 2, l. 2), | σωίζονται (4).

Ὑπόθεσις ἐτέρᾳ.

Ἐκκλησίας (col. 2, l. 9) — ὁ ποιητής (15). *Var.* Le titre Ἀριστοφάνους γραμματικῶς manque. | καὶ au lieu de δὲ (12), | ἐξέκλιον 141. La division en vers n'est pas indiquée; voici les mots qui terminent les lignes du ms. : Περσῶν (10) | παρὰ (12) | φέροντες (13) | καθάπτεται (14) | ποιητής (15).

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Δικαιόπολις ·	Κήρυξ ·	Ἀμφίθεος ·	Χορὸς Ἀχαρνέων ·
Ἡμιγυρός ·	Δάμαρχος ·	Μεγαρεύς.	

Fol. 128 verso.

Vers 1. Θυμαστικῶς ἀντὶ τοῦ πολλά (29) — μῦθος (37). *Var.* λείπειν et non ἐπεῖν (32. *Adn.*), | ἦν ᾗ (32), | les mots κατὰ τὴν ἱκανοῦς manquent devant καρδίαν (35), | καὶ manque (36). *Ext.*

Ibid. Ὅσα · τὸ μῦθον — σημαίνει (*Adn.*). *Int.*

Ibid. Καλῶς ἔφη (38) — φάσκων (5). *Sup.*

3. Ψαμμοκοσιογράφῃα : Ἀπὸ δύο (21) — πρὸς τὸ ᾗ (33). *Var.* νεανισυται au lieu de νεανισυεται (24), | ἥτις ἐστὶν κατὰλήξις τοῦ μετὰ τὸν ῥ ἀριθμοῦ (30), | πλῆθος ἐστὶν au lieu de πλήθους ἐστὶ (30). *Sup.*

4. Ἀντὶ τοῦ (39) — χαιρεθόνος (42). *Int.*

6. Παρὰ τῶν νησιωτῶν ἔλκεν (50) — Θεόπομπος (2). *Var.* Il semble qu'il y a ἀπήντησαν au lieu de ἀπήτησαν (2). *Ext.*

Ibid. Ἀπλήστως ἡλλοστρίως καταφυγὸν (47) — ἐπείξας (50). *Ext.*

7. Ἐγανώθην ἀντὶ τοῦ (3) — χαλκωμάτων (6). *Int.*

8. Ἄξιον οὖν φησιν — Κλέωνα (13). *Int.*

9. Τραγωδικὸν ἐπέπερ (14) — ἀπαγγελτικὴ (15). *Int.*

10. Κεχρήνη — κεχρητόων (17-23, *Adn.*). *Var.* Les mots τὴν τροφήν sont ajoutés devant προσδεχομένων. *Int.*

Ibid. Προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, ἀντὶ τοῦ τὰς Αἰσχύλου (25) — ἐδιδάσκειτο (32). *Var.* ἔτυγεν (30). *Ext.*

11. Ὁ δα.ετι (*sic?*), ἀνηγόρευσεν (33) — ἐλέγετο (35). *Int.*

12. Ἐσεισε : Εὖ σε ιστον (36, cf. *Adn.*) — μᾶλλον ἐξέσεισε (37). *Ext.*

13. Ἐπὶ Μόσχῳ : Ἀντὶ τοῦ (39) — φασιν (46). *Var.* δὲ om. (44). *Ext.*

15. Τῆτες, ἐπὶ ἔτος (47) — τάτες λέγουσιν (48). *Int.*

16. Ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος (51) — εἶναι εὖ τονον καὶ ἀνάτασιν ἔχειν : Ὅμηρος · ὄρθι' Ἀχαιοῖσι με/ (2). *Ext.*

17. Ῥύπτομαι, σμύχομαι τουτέστιν (3) — ῥύπτεσθαι (5). *Ext.*

18. Ὑπὸ κούιας τὰς θφρῦς · Παρ' ὑπόνοιαν · δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὥς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη ὅτι καὶ (12) — δάκνονται τὰς θφρῦς (13). *Ext.*

19. Κυρίας ἐκκλησίας · Ἐν ᾗ (16) — σύγκλητοι (22, cf. *Adn.*). *Int.*

20. Ἡ πνύξ, ἡ ἐκκλησία (23) — πυκνότητα (24). *Int.*

21. Ἀγορᾷ, διάφορα (27) — σημαίνει (30). *Ext.*

22. Μεμιλωμένῳ (36) — ἐξέτινον · τοῦτο ἐμνημονῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα (39, cf. *Adn.*). *Var.* βραδύνειν au lieu de βραδύναι (38). *Ext.* et *inf.*

23. Ἀωρία, ἱκαίριος καὶ παρὰ τὸν δέοντα (47) — τραγώμενα (48). *Inf.*

24. Ὠστιοῦνται · Διωθήσονται (49) — καὶ ἀτειρέας (52). *Inf.*

25. Πρώτου ξύλου · Περὶ τῆς (1) — καθεδρῶν (2). *Int.*

26. Καταρρέοντες · Ἀντὶ τοῦ ἀθρόως (7) — πεζῶν (9). *Var.* καὶ omis devant Ὅμηρος (8). *Inf.*

30. Σχορδονιᾶσθαι οὖν ἐστὶν τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ γάσσης · γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον · κυρίως (19) — διατείνωσι (20). *Var.* τῶν omis après κυνῶν (19). *Inf.*

31. Γράφω, ζωγραφῶ (24) — ἀδημονίας (28). *Inf.*

32. Ἀγρόν · Οἱ γὰρ (32) — ἀποβλέπουσι (34). *Inf.*

34. Ἀνθρακας πρίων · Ἀχαρνέων ἴδιον (36) — πρίασθαι (37). *Inf.*

35. Πρίω · Οὐδὲ ἐγίνωσκεν (38) — οἴκοι (39). *Inf.*

36. Χὼ πρίων ἀπῆν · Τοῦτο (40) — πρίων (41). *Inf.*

37. Ἀτεχνῶς ἀσφαλῶς (*Adn.*).

38. Βοᾶν (43) — λέγεται (45). *Var.* ἔτυγεν (44). *Inf.*

Fol. 129, vers 40.

40. Οδοί· δεικτικῶς, οὐκ ὁρρίσαντες. *Sup.*

42. Ὠστίζεται · συνωθεῖ, συνθλίβεται. *Sup.*

44. Εἰώθασιν (51) — καθαρθῆς (6). *Sup.*

47. Ἱερὺς Δημήτρας καὶ Τριπτολέμου (10) — ἐκαλεῖτο (21). *Sup.*

49. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμας. *Sup.*

52. Σπονδας · Οὗτος γὰρ (24) — Λακεδαιμονίους (26). *Sup.*

53. Ἐφῶδι' οὐκ ἔχω : Ὅτι — πένης εἰμὶ, διὸ εἰρήνης ἐπιθυμῶ. *Ext.*

54. Οἱ τοῖόται · Τοῦτο (30) — ὑβριστήν (31). *Var.* ψῆσιν omis (30). *Ext.*
 55. Ὡ Τριπτόλεμε · Τοῦς (40) — ἀπελύνοντες (42). *Var.* δὲ omis (42). *Ext.*
 58. Κρεμάσαι · ἐν γὰρ — ἀσπίδες. *Ext.*
 60. Πρυτανεύσῃτέ μοι : Σκέψῃσθε (46) — διεπράττετο (47). *Int.*
 61. Οἱ παρὰ βασιλέως · Οὗτος Περσῶν (49) — οἷον βασιλεὺς Μακεδόνων, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων (52). *Ext.*
 63. Τοῖς ταῦσι : Τοῖς κόλποις (8) — ἐληλύθαι (13). *Ext.*
 64. Ὡβόατανα · Ἐξίαισι γὰρ οἱ πρέσβεις ὡς ἀπὸ Ἐκβάτανων κεκαλλωπισμένοι, ἥτις ἐστὶ Περσικὴ πόλις. *Int.*
 66. Πρὸ δώδεκα (18) — λαμβάνειν (21). *Ext.*
Ibid. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς · Διὰ (16) — κέρδους (18). *Ext.*
 67. Ἐπ' Εὐθυμένους · Οὗτος ἐστὶν ἐπ' Εὐθυμένους (ces deux derniers mots sont exponctués) δ' ἄρχων (23) — ἵσχυσεν δὲ ἐπὶ γαίνου (*sic*) τε καὶ Θεοδώρου (26). *Ext.*
 68. Καύστριος ποταμὸς (27) — γεράνων (31). *Var.* ὁ manque devant Ἄσιος (28), | καὶ manque devant Ὅμηρος (30). *Ext.*
 69. Ἐσκηνημένοι · Κέκληται δὲ τὸ (34) — κεχρυσωμένοι (36). *Ext.*
 72. Παρὰ τὴν ἑπαλξιν : Ἐκ τοῦ ἐναντίου (37) — λέγει (42). *Ext.*
Ibid. Φορούτοι ψιατῶδες (45) — φιαλῶν (47). *Ext.*
 75. Κραναὰς τὰς Ἀθήνας λέγει (52) — Κραναοῦ τινός (1). *Ext.*
 77. Ἀνδρας νῦν (3) — γεννάδας (4). *Ext.*
 79. Λαικιστὰς, πόρνους (6). *Ext.*
 81. Ἀπόπατος λέγεται ἡ ἄφοδος τῆς ἐκδεδιγμένης τροφῆς παρὰ τὸ (12) — ἀπόπατον ὄγχετο (15). *Inf.*

Fol. 129 verso, vers 82.

82. Ἐπὶ χρυσῶν ὄρων · Παρόσον (16) — μέταλλα (19). *Sup.*
 83. Συνήρμωσεν. *Int.*
 84. Τῇ πανσελήνῳ · Οἱ γὰρ (27) — ἔθος (34). *Var.* οὖν καὶ (29), | τὸ au lieu de τότε (31). *Sup.*
 86. Οὐδετέρως (35) — καμίνους (38). *Ext.*
Ibid. Λαίπει τὸ (44) — οὐδαίς (46). *Int.*
 88. Ὅτι ὡς (47) — χαριεντιζόμενος (50). *Ext.*
 90. Ἀντὶ τοῦ λαμβάνων, κομίζομενος. *Int.*
 91. Παίξει δὲ (53) — ὄνομα (4). *Var.* ἐποίησεν (2). *Ext.*
 92. Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν · Ἀντὶ (5) — πανταχῶ (9). *Var.* τοὺς ὥτα-
 κουστὰς au lieu de οἱ ὠτακουσται (8). *Ext.*
 93. Πρέσβεις, προπαροξυτόνως (10) — ὁ πρεσβεύς (13). *Int.*
 95. Νάυφρακτον νάυσταθμον ὡς (18) — προσώπου (34). *Ext.*
 97. Ἀσκόμακτα · Ὡς δέρματα (41, cf. *Adn.*) — τρίμα ἐστίν (46). *Int.*

100. Παίζει — χρώμενος.

104. Ἰοναῦ δὲ (53) — Ξούθου (1). *Var.* Ἰονες (53). *Ext.*

106. Ὅτι πάντα (3) — προεῖρηται (4). *Ext.*

108. Ἀχάνη μέτρον ἐστὶν (7) — στελλόμενοι (11). *Ext.*

111. Ἀντὶ τοῦ (12) — τουτονί (14). *Int.*

112. Βάμμα · Ἰνα μή (15) — ἐντρίψω (19). *Ext.*

Ibid. Ἀνανεύει · Τοῦτό ἐστιν παρεπιγραφή ὑπὲρ (26) — ἀρνούμενος ἀνένευ-
σεν (27). *Int.*

114. Ἄλλως · Ἡλιθίως (28) — τὴν τὴν τὴν ἄλλως λέγοντες (32). *Ext.*

115. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν · Τοῦτο (33) — δύο καλεῖ (38). *Var.* ἐπέ-
νευσεν (34). *Inf.*

Ibid. Αὐτόθεν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ἐντεῦθεν (38). *Int.*

118. Ἐγ' ᾧδ' : Οὔτος δὲ Κλεισθένης (40) — εἰκάζει (41). *Inf.*

119. Παρωδία (42) — προσδοκίαν (45). *Var.* προσέσθηκεν (44). *Inf.*

122. Οὐ δὲ ποῦ Στράτων · Καὶ οὔτος (49) — Στράτων (52). *Inf.*

Fol. 130, vers 123.

125. Ὡστε (1) — Ἀθηναίους (2). *Int.*

Ibid. Ἀγρόνη τὸ πάθος, ἀγρόνη τὸ σχοινίον (*Adn.*). *Ext.*

127. Παροιμία (6) — ἀποδεχομένων (7). *Int.*

132. Τῇ γυναικὶ παρὰ τὸ προσπελάζειν — τὴν κοίτην. *Ext.*

133. Ἐξαπατᾷσθε καὶ ἐνεοί ἐστε (24). *Int.*

134. Ὁ κήρυξ (26) — ἐν ταῖς Σφηξίν (33). *Ext.*

137. Τοῦτο διὰ (35) — ἐβάσταζες (38). *Int.*

140. Οὔτος (39) — ἔσκωψεν (43). *Var.* παρέβαλεν (*cf. Adn.*). *Ext.*

144. Ἰδιον (51) — φύλλοις (2). *Int.*

145. Τοῦτον (9) — Ἀθηναῖοι (10). *Int.*

146. Ἦρα φαγεῖν ἀλλ᾽ ἄντας ἐξ Ἀπατουρίων · Χαριέντως (16) — ἐπισήμου
καὶ δημοτελοῦς, ἀγομένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιδῶνα μῆνα ·
(19) ἐν δὲ τοῖς Ἀπατουρίοις ἀνεγράφῃ τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλχους (25). *Sup.*

150. Εἶδος ἰκρίδων οἱ πάρνοπες · ὥς πολλῶν (41) — Ἀττικῇ (42). *Int.*

153. Μαχμύατον · ψεύδεται ὥς (45) — ὄντων (46). *Observ.* Le mot
ψεύδεται est très distinct, Düb. : « φευ δὲ πῶς » (45). *Int.*

156. Ὀδόμαντες ἔθνος (47) — εἶναι (48). *Inf.*

158. Ἀνέτειλεν κυρίως ἀπεφύλλισεν (50) — αὐτά (52). *Var.* δὲ omis
(49), | θρία (50), | ἐλιαίνοντο (50). *Int.*

160. Καταπελάσσονται · Κατακοντίσουςι (53) — μικρά (3). *Var.* ἀφιᾷσι
(2). *Inf.*

162. Ὁ θρανίτης λεῖος · Ἀντὶ (5) — λαμβάνοντες (11). *Var.* εἶπεν (6), |
ζευγῖται au lieu de ζυγῖται (7). *Inf.*

163. Δεῖ νοεῖν (12) — νέμονται (19). *Var.* δ manque (13). *Inf.*

Fol. 130 verso, vers 166.

166. Οὐ μὴ πρόσει τούτοις ἐσκορδισμένοις, οὐ καταθάλεις · Ὁ Θέωρος (20) — ἐσκορδισμένοις μάχῃ (28). *Var.* ἀρπάσσει au lieu de ἀρπάζουσι (21), | ὑπὸ τῆς μεταφορᾶς (τ, abréviation pour τῆς, se lit au-dessus du μ de μεταφορᾶς, 24). *Sup.*

171. Παρεφυλάττοντο (29) — χειμῶν (32). *Var.* Les mots γὰρ (29), et τοῦ (30) manquent. *Ext.*

172. Οἷον ἐς (34) — ὑπεξιέναι (40). *Var.* τε ἐννηρι (35). *Int.*

174. Μυττωτόν · Ἀντί (41) — ἐδῆλωσεν, τουτέστιν τὰ σκοροδοῦ (44). *Observ.* Le ms. semble avoir σκοροδοῦ (43) par abréviation de ὦ sur δ; je crois cependant qu'il y avait σκοροδοῦ, et qu'un trait du f. 151 a fait, par contre-empainte, de l'abréviation de οὐ quelque chose qui ressemble à l'abréviation de ω. *Ext.*

176. Γελοίου χάριν εἶπεν — μήπω. *Ext.*

180 Ἀντί τοῦ πυκνοί (51) — συνάπτονται (1). *Ext.*

Ibid. Πρίννοι · Στερεοί (3) — ἐστιν (6). *Ext.*

181. Ἀπεράμονες · Λίαν σκληροί (7) — ἡπεράμονα λέγονται (9). *Int.*

Ibid. Ἰσχυροί · Τοιοῦτο (*sic*) γὰρ (10) — σφενδονηταί (*sic*, 11). *Ext.*

190. Κοινὸν (24) — ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν (27). *Int.*

193. Διατριβῆς · Ἀντί τοῦ ὑπολείας καὶ συντριβῆς (30). Cette scolie est écrite au-dessous des vers 192 et 193, qui manquent au texte et que le scoliaste a écrits à cette marge extérieure.

195. Ὡ Διονύσιχ · Θαυμάζων (35) — ἔσεσθαι (37). *Int.*

198. Κἂν τῷ στόματι λέγουσι · Ὡς γυναῖκας — προστίθῃσι (46). *Ext.*

200. Χαίρειν κελεύειν · Κατ' εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν · τοῦτο δὲ τὸν Ἀμφίθεον οἰονταί τινες. *Ext.*

204. Τὸ δὲ τῇ τοπικὸν (17) — τῷ ἐνταῦθα (18). *Int.*

207. Εἴ τις οἷδ' ὅποι γῆς · Ἀστεία (45) — εἰπὼν (48). *Ext.* et *inf.*

Fol. 131, vers 214.

211. Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος · Ὁ μὲν (1) — βασταζόμενα (12). *Var.* ὑπολήψεως] ὑπομνήσεως (6), | la citation : ἡβῶν' ὥς (7) — Ἐκτωρ (9) manque, mais non les mots καὶ ὁ μὲν οὖν Ὀμηρος (9) — περιέβηκεν (11), | le mot ὥς est omis (11). *Sup.*

214. Ὡ Φάυλλος δρομεὺς (13) — ἀπολειπομένων (18). *Var.* Le mot καὶ est omis après οὔ (15). *Ext.*

215. Ἀντί (21) — ῥασιτώνης (22). *Int.*

219. Ἀντί τοῦ γεγηρακὸς καὶ αὔον (33). *Int.*

220. Λακκατίδης (39) — Λακκατίδης ἐκάλουν (43). *Var.* ἤρξεν (40), | ἀπέπηξεν (41). *Ext.*

229. Σχοῖνος, εἶδος (47) — ὀδυνηρός (50). Ext.
 230. Ἀντὶ τοῦ (51) — Ἀθηναῖοι (52). Int.
 234. Δέον γὰρ εἰπεῖν (15) — εἶπεν Παλλήναδε (16) · Οἱ Παλληνεῖς (10) — πολεμος (12) · ὁ δὲ βούλεται εἰπεῖν, τοῦτό ἐστιν ὁμοίως διακεῖσθαι (17) — τὴν μάχην (20). Ext.
 236. Κορεσθείην (26) — βλείμην (32). Var. τετύχην (27). Int.
 237. Μέλων θύειν Δικαιοπόλις (Adn.).
 239. Πρὸς ὀλίγον (42) — φύγη (43). Int.
 242. Κατὰ τὴν (48) — ἐτίθεσαν (51). Ext.
 243. Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλόν · Φαλλὸς (1) — ἐφύτευεν (21). Var. ἐλευθῆρην αἱ δὲ ἐλευθῆραι πολεῖς εἰσὶ τῆς (5), | μὴνύσαντος R², μὴνύσαντος R³ (9), | κρείττονα au lieu de κρείττω (11), | ἐνδοῦς au lieu de ἐκδοῦς (20). Ext. et inf.
 245. Ἐπνήρυσιν · τὴν ζωμαρύστον ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται (27). Int.
 246. Ἐλατῆρ (35) — πλατύ (36). Var. ἐστι omis (35). Ext.
 248. Τὸν φαλλὸν λέγει.
 Ibid. Οἰκετῶν) Οἰκείων.

Fol. 131 verso, vers 254.

254. Θυμβροφάγον · Ἦτοι (42) — ἐχθρῶν (46). Var. Le mot καὶ est omis après δὲ (44). Sup.
 255. Γαλᾶς, παῖδας ὀριμυτάτους (49) — νεανίας (51). Var. φάναι au lieu de ἐκφάναι (50). Ext.
 256. Παρόσον (53) — γίνεσθαι (2). Ext.
 257. Ὡς ἐπὶ — αὐτῶν (3). Int.
 261. Ἀσματα (10) — ἔστιν δὲ εἰς Διόνυσον (11). Ext.
 265. Διὰ τὸ (32) — φαλλοῦ (35). Ext.
 266. Ἐκτον γὰρ (37) — Ἐρεχθῆος (40). Var. ἐξ et non ἀφ' (38). Int.
 270. Ὁ Λάμαχος (41) — οὗτος (45). Ext.
 272. Ὠραίαν ξυληφόρον (Adn.). Int.
 273. Θραῖτταν · Ἦτοι (51) — Νεφέλαις (4). Ext.
 275. Ἀντὶ τοῦ (8) — καταγιγαρτίσαι (12). Int.
 279. Ἐν τῷ ψεψάλῳ · Ἐν (18) — καταθεῖο (25). Var. φέψαλλοι (18). Ext.
 284. Βαλλόμενος (33) — φησιν Ἡρακλεῖς (34). Int.
 Ibid. Ὡς ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ (35) · γελοίου δὲ χάριν — προνοεῖται (Adn.). Ext.
 285. Μιαρὰ κεφαλὴ · Ἐκ τοῦ (3) — κεφαλὴ (7). Var. Il y a ὦ et non ὡς (7, cf. Adn.). Ext.
 290. Χωρὶς (8) — ἡμῶν (9). Int.
 295. Τοιοῦτο (10) — πατριός (14). Var. ἔπο au lieu de ἔστο (11). Ext.

Fol. 132, vers 296.

296. Μεγαλοφρόνως (15) — δίκαιον (17). Sup.

297. Οὐκ ἀνασχέσομαι · Ὅτι τινὲς (18) — ἀνέξομαι (21). *Var.* νομίζουσι (19), | Ἀριστοκράτους au lieu de Τιμοκράτους (20). Sup.

298. Ἐμισεῖτο — κοινά. Int.

300. Οἰκεία (31) — τοῦργον (34). *Var.* ἔχρα au lieu de ἔχρα (32), | δεδήλωκεν (33). Ext.303. Οὐ λέγουσιν ὅτι τοὺς (37) — πέπρακται (40). *Var.* οἱ manque devant λόγοι (39). Ext.306. Λεῖπει ἡ περί (41) — καθίστασθαι (44). *Observ.* ὀργίως, l'abréviation finale ως a reçu du f. 132 quelques traits qui font qu'elle ressemble à l'abréviation de ους, mais la lecture ως me semble certaine. Int.308. Αἱ γὰρ συνθῆκῃ (49) — αἷς ἐπέπιθμεν (53). *Var.* διὰ ὅρκου (50), | ἐν τοῖς βωμοῖς (51), | ἐπεὶ au lieu de ἐπειδὴ (51), | καὶ manque devant Ὅμηρος (52). Ext.309. Πάνυ (1) — ταχθεῖεν ἄν (5). *Var.* ἐχρῶν pour ἐχθρῶν (3). Int.315. Αὐξήσει (6) — οὕτως ἐστὶ δεινόν (7). *Var.* καὶ est ajouté après εἰπὼν (6), | ὥς δάκνειν omis (8). Ext.

318. Ἐπιζήνηος (14) — συγχόπτουσι (15). Ext.

320. Μὴ οὐχὶ (16) — ἱματίου (19). *Var.* αὐτὸν (16) et αὐτῷ (17) sont écrits les deux fois αὐ, | ἔθηκεν (18). Ext.

321. Θυμαλώψ · ὁ (33) — ἐπέξεσεν (37). Int.

322. Τὴν ὁμηρικὴν περιφρασιν (38) — παῖδες (40). *Var.* προσενεγκάμενος au lieu de προεισενεγκάμενος (40). Ext.

326. Ἀνταποκτενῶ · Ταῦτα γὰρ λέγει (41) — ἀνθρακκοκλύστης (44). Ext.

327. Ὅμηρους (45) — διδόμενα (46). Int.

330. Εἴρξας · ἀποκλείσας, δασέως δὲ τοῦτο Ἀττικοί (48). Ext.

332. Εἴσομαι δ' ὕμῶν · Ἀντὶ τοῦ γνῶσομαι · ψάθον (53) — κωμικώτατα (2). *Var.* φασι au lieu de φησι (1). Ext.

333. Ὁ λάρκος πλέγμα τι (12) — ἀνθρακας (13). Int.

334. Ὡς μηδαμῶς · Τοῦτο (14) — προσείποι (16). Ext.

336. Ὡς ἡλικα · Ἡτοι (17) — σφαγῆς (18). Inf.

Fol. 132 verso, vers 338.

338. Ἐπιτρέπουσιν — ἀφίη τὸν λάρκον. Sup.

339. Ἀντὶ τοῦ (25) — Λακεδαιμονίων (27). Il y a ἐστι σου (26, cf. *Adn.*). Sup.

341. Ἀντὶ (32) — τουτέστιν τῆς γῆς (34). Int.

342. Κωμωδεῖ (35) — παυομένους (37). Ext.
 343. Κεχυρμμένοι εἰσὶν (41) — ὑποκάθηνται (42). Int.
 344. Ἡ δὲ κόλπος, ἥ δὲ τρίβων (43). Ext.
 345. Σημειωτέον (38) — τέθεικεν (39). Int.
Ibid. Τὸ τριβώνιον.
 346. Ἀναστρεφόμενοι (46) — ἐγκεχυρμμένον ἔχουσι (48). Ext.
 347. Ἡθικώτατα (50) — διαλέγεται (51). Ext.
 348. Ἀντὶ τοῦ (1) — Ἀττικῆς (2). Int.
 350. Ἡ ἐξ ἀνθρώπων (10) — μέλαν (13). *Var.* Il y a τῆς ἐπανθρώπων et non τῆς ἐπανθρώπου (12, cf. *Adn.*). Ext.
 352. Ἀντὶ τοῦ (17) — ὁμνάων (18). Int.
 354. Ἀντὶ (24) — ἀκοῦσαι (26). *Var.* ἴσον omis après ὕδωρ (25), | κατὰ ἴσον (26). Ext.
 355. Τὸ ἐξῆς οὐ (*sic*) λέγει ἐμοῦ (27) — Λακεδαιμονίων (29). Int.
 362. Λαίπει (44) — δικαιολογίῃ (45). Ext.
 364. Τὸ ἥπερ — καθάπερ. Ext.
 366. Ἐφ' ἑαυτοῦ (47) — λέγει (51). *Var.* Il y a σωμαίων et non σωμαμάτων (50, cf. *Adn.*). Ext.
 368. Ἀντὶ τοῦ (52) — σεμνυνόμενος (53). Int.
 373. Οἷον οἱ ῥήτορες (cf. *Adn.*). Int.

Fol. 133, vers 374.

374. Πιπρασκόμενοι διὰ (4) — αὐτούς (6). Sup.
 375. Τὰς ψυχὰς · Τῆς τῶν (7) — ἔλιν (9). Sup.
 376. Οἷον (10) — κωμωδεῖ (12). Ext.
 377. Ὡς ἀπὸ — λόγος. Ext.
 378. Τὴν πέρυσιν κωμωδίαν · Τοὺς (15) — ἐνέβαλεν (25). *Var.* ἐκωμώδη-
 σεν (17). Inf.
 381. Ἐνταῦθα (28) — ἐστὶ κωμωδίας (33). Int.
 384. Ἀντὶ τοῦ (35) — ἐπάγει (38). *Var.* Les mots τὰ γὰρ — καὶ ne
 sont pas omis (38-39, cf. *Adn.*). Ext.
 388. Ὁ δὲ Ἱερώνυμος μελῶν (41) — ἀνώμαλος (42). *Var.* ἐστὶ manque
 (42). Ext.
 391. Δριμύν (47) — ἀνδρῶν (50). *Var.* διδραχμένον au lieu de δεδιδραχμένον
 (49). Ext.
 394. Ἀντὶ τοῦ βυδιστέον, μεταβολὴ γέγονεν (52) — Εὐριπίδου (53). Ext.
 395. Τοῦ Δικαιοπόλιδος (6) — ὑπακούει (7). Int.
 396. Εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός · οἰκείως (8) — τῇ δεσπότῃ (9) · διὰ δὲ τοῦ
 δοκοῦντος ἐπαινῶ διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην (*Adn.*). Ext.
 398. Οἷον (16) — καθήμενος (25). Ext.
Ibid. Τὰ Εὐριπίδου ἰαμβία ἐπύλλια ἔφη εἶναι (*Adn.*). Int.

400. Ὡς τρισημικάρει · Θυμιάζων (28) — Δαναοί (30). *Var.* εἶπεν (29). *Ext.*
 405. Ὑπήκουσας δηλονότι.
 406. Δῆμος (38) — εἰσάγειν (39). *Int.*
 408. Εἰ μὴ (43) — σχολή (50). *Var.* ἐγκυκλήθητι, τουτέστιν (44), | ἐγκύκλημα sans δὲ (45), | ἐδείκνυνεν (47), | ἐγκυκλήσονται (50). *Ext.*
 410. Ἀέλιος ἔστι τοῦ κέφαρος · ἀνιδόνην, φαίνεται γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετέωρος. *Int.*
 412. Οὕτως (8) — ἥρωας (11). *Inf.*
 415. Τοῦ Τηλέφου (12).
 418. Ἀτάρ, τί τὰ ῥάκια. Ces mots sont à côté du v. 417. *Int.*

Fol. 133 verso, vers 418.

418. Γέγραπται (22) — Οἶνεϊ παραδέδωκεν · τρυφήν δὲ τὰ ῥάκια τρυ-
 γικῶς (28). *Var.* Τυδέως] Τυδέος (23), | ἀνεῖλεν (27). *Sup.*
Ibid. Ὡς προκειμένου τοῦ προσώπου Οἰνέως (29). *Int.*
 421. Διερωγότα ἱμάτια αὔλακας (*Adn.*). *Int.*
 424. Εἰσήγαγε — πενόμενον. *Var.* γὰρ omis. *Ext.*
 426. Τὰ ἐρρυπωμένα (39) — ἔχοντα (41). *Var.* εἰσήγαγεν (40). *Ext.*
Ibid. Ἐκειτο — Βελλεροφόντου (42). *Int.*
 429. Οὐκ εἶπεν — λέγεται (46). *Int.*
 432. Τὰ ἱμάτια — ῥακῶν. *Ext.*
 434. Ἐξήγαγεν — ῥάκη. *Int.*
 435. Ταῦτά φησιν (52) — λέγεται (54). *Var.* ῥάκια] ῥάκη (53). *Int.*
 436. Διασύρει — ἐχρῆν τοιαυτα ἐπὶ σκηνῆς ἄγειν. *Ext.*
 439. Πιλιδίον τὸ νῦν καλούμενον καμαλαύκιον (5). *Int.*
 441. Φαίνεσθαι τουτέστιν (8) — μορφήν (9). *Ext.*
 442. Ἵνα εἴπη — ἀμουσίαν. *Ext.*
 444. Ἐξουθενήσω — δακτύλῳ (19, cf. *Adn.*). *Int.*
 452. Ἀντὶ τοῦ (26) — αἰτῶν (27). *Ext.*
 453. Ὅτι οἱ (30) — πῦρ (32). *Ext.*
 454. Τοῦ σφυριδίου · τοῦ πλέγματος (33). *Int.*
 455. Μιμεῖται — λόγῳ. *Int.*
 457. Σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν (38). *Ext.*
Ibid. Κυλίσχιον ποτήριον (39).
Ibid. Ἀποκεκρουσμένον ἀποκεκλασμένον (41). *Int.*

Fol. 134, vers 461.

461. Λεῖπει μὴ δούς (46, *Adn.*). *Ext.*
 463. Τετρημένον ἀπανταχοῦ ὥσπερ οἱ σπόγγοι (52). *Int.*
 464. Οἶον — τραγωδίας. *Ext.*

465. Τὴν χύτραν δηλονότι. Int.
 469. Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων (8). Ext.
Ibid. Οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ τῶν λαχάνων (9). Int.
 478. Θηλυκῶς (18) — εὐτελές (19). *Var.* ἔστι γὰρ λ. (18). Ext.
 479. Τὰς θύρας (20). Int.
 483. Ἀρχή (26) — δρομέων (27). Ext.
 484. Ἀντὶ τοῦ (28) — σεαυτῷ (30). Int.
 487. Εἴ τι (31) — ἐπιζηνον (33). Ext.
 491. Στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀτέραμνος. Ext.
 493. Λαίπει τὸ ὦν, ἔν' ἧ εἴς ὦν. Ext.
 494. Αἶρεῖ ἀντὶ τοῦ βούλει. Ext.
 499. Κωμῳδίαν (45) — τουτέστι νέον οἶνον (46). Ext.
 504. Οἶον (54) — ξένων (1). Int.
Ibid. Οὐπι Αἰηναίῳ · ὁ τῶν (5) — λοιπὸν ἦν (9). Ext. et inf.

Fol. 134 verso, vers 506.

507. Οἶον (10) — πτισάνη (12). *Var.* κυρίως δὲ (11). Sup.
 508. Μέρος γὰρ — κριθῶν. Sup.
 510. Ταίναρον (16) — εἶναι (21). Sup.
 512. Ὡς — Ἀχαρνέῦσι. Int.
 517. Ἀπὸ μεταφορᾶς (24) — ῥήτωρ (27). Ext.
 519. Ἀντὶ τοῦ τὴν ὑπαρξιν, τὴν οὐσίαν (31). Int.
 520. Ἀπὸ εὐθείας ὁ σίκυος. Ext.
 522. Ταῦτα λέγοντες (36) — μικρολόγου (38). Ext.
 524. Οἱ ἀπὸ (39) — ἥρπαξαν Σιμαίτην (40). Int.
 526. Περφύσημένοι · Ἀπὸ μεταφορᾶς — ἀσκῶν (52). Ext.
 527. Ἀσπασίας · Τῇ μιᾷ (54) — γέγονεν (6). Ext.
 528. Ἐνταῦθα (7) — πρόφασιν (9). Ext.
 532. Ἐτίθει νόμους · Τιμοκρέων ὁ (22) — γεγραμμένους (31, sq.). *Var.* ἔγραψεν (23), | εἶπεν (28), | μήτε ἡπείρου (29), | ἔγραψεν (30). Ext. et inf.
 535. Ἀντὶ τοῦ ἐλίμωτον ἀπὸ λιμοῦ διεσθείροντο (35). Int.
 541. Ὡς γυμνάζων τὸ πρᾶγμα φησι · ἡ Σέριφος — Θράκην (*Adn.*). Int.
Ibid. Εἰ τις τῶν (41) — ἠνέσχεσθε ἄν (52). *Var.* εἰ omis (51). Inf.
 546. Θορύβου βοώντων — εἶναι. Inf.
 547. Χρυσουμένων · Ἐν ταῖς (6) — ἐπεμελῶντο μέλλοντες πλεῖν (8).
 Inf.

Fol. 135, vers 549.

549. Τρωπωτήρων · Τῶν (13) — τουτέστιν τοῖς τρωπωτῆρσι (16).
 Sup.

550. Οἱ γὰρ (17) — ὄνουντο (18). Int.
 551. Στεφάνων · Ὡς εὐωχουμένων (20) — ἰχθύων (21). Sup.
Ibid. Ὑποπίων · Τῶν (23) — αἷας δῆποτ' οὖν πληγῆς τραύματα (25). Sup.
 554. Ὁ νίγλαρος (33) — παρακελευστικόν (34). Int.
 557. Ἐνταῦθα (37) — ἀποδέχεται (39). Ext.
 559. Καὶ συκοφάντης · Καὶ (41) — ἀπεκρύβω (42). Sup.
 562. Κατερώπησιν ὁ λόγος, εἰ καὶ — εἰπεῖν. Ext.
 564. Τὸ ἡμιχόριον (49) — ἔση (50). Ext.
Ibid. Θενεῖς) τύψεις (51).
 565. Καταβληθήσῃ.
 566. Ὡ φοβερώτατε (4). Int.
 571. Ἀντὶ τοῦ (5) — ληφθέντων (6). Ext.
 574. Ὡς τοῦ — Γοργόνα. Ext.
 577. Κακῶς ἀπαγορεύει · καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου. Int.
 579. Ἐφλυάρησα — ἐφθεγζάμην. Ext.
 581. Σκοτοδιनिῶ (18) — λέγουσι (19). *Var.* καὶ omis après δὲ (19), | εἰλεόν] εἰelon (19). Ext.
 582. Ἀντὶ τοῦ φοβερά (24). Int.
 584. Τὸ πετρὸν αἰτεῖ ἵνα — χρῆσθαι. Ext.
 586. Ἀλληγορικῶς — τοὺς λόφους. Int.
 589. Ματαιοκόμπου (31) — Λάμυχον (34). *Var.* παρεποίησεν (32). Ext.

Fol. 135 verso, vers 590.

590. Τὸ τέλειον — τεθνήσκει. Ext.
 595. Οὐ σπουδάζων περὶ ἀρχῆς (41). Int.
 596. Ἀντὶ — στρατιώτης. Ext.
 598. Ἀντὶ τοῦ (47) — φθέγγεται (48). *Var.* κόκυξ (48). Ext.
 600. Τοῖς τοῦ πολέμου καταλόγοις. Int.
 603. Ὁ Τιταμενὸς (50) — διεβάλλετο (52). *Var.* σωδῆς (51). Ext.
 604. Χάος μὲν ἔθνος (5) — δούλων (9). *Var.* ἱππεῦσι (6), | χάοσι (7). Ext.
 606. Καμαρίνα (10) — στρατηγούς (12). *Var.* ἐποίησεν (11). Int.
 609. Ὡ Μαριλάδῃ · Παρεποίησεν (15) — Ἀχαρνικέ (17). Ext.
 614. Κοισύρα δὲ (25) — λέγεται (28). Int.
 615. Ἔθος (29) — χρεῶν (32). Ext.
 617. Ἀπαντες ἐξίστω παρήνουν φίλοι · Εἰώθεσαν (34) — πένητας (46).
Var. βραχὺ λέγειν τῶν παριόντων ἐξίτω. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίτω ὄνομα ὁμῶ-
 νυμον (37), | πλουτίσαντας ἀπὸ τῶν τῆς (39). Ext. et inf.
 621. Ἀντὶ ἰσχυρῶς.
 625. Τὸ ἀγοράζειν (48) — ἰόντας (50). Inf.
Ibid. Κομμάτιον τοῦ χοροῦ, παράθεσις (main du texte). Ext.
 627. Ἀλλ' ἀποδύντες · Ἀπὸ (3) — χωρεύσωσιν (5). Inf.

629. Οὕτω παρέβην · ἀντὶ — οὕτω εἶπον. Inf.

630. Ταχυθεύλους οὖν ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις (10). Inf.

Fol. 136, vers 633.

634. Ἀντὶ τοῦ (13) — προσήκουσιν (14). Int.

635. Κεχαυνωμένους — πόλιν. Ext.

637. Παρὰ τὰ (18) — λόγοις (20). Ext.

638. Παρὰ τὴν (21) — δούχων (22). Int.

640. Ἀντὶ — κατορθοῦ (33). Int.

642. Ἀντὶ τοῦ (36) — αὐτοὺς ἐποίησα (39). Var. τουτέστιν (38). Ext.

644. Τὸν Ἀριστοφάνην. Int.

647. Ἀντὶ τοῦ ὁ μέγας ὁ Περσῶν. Int.

Ibid. Ἀκριβῶς ἐξετάζων. Ext.

648. Ποῖοι — περιεργάζεσθαι. Ext.

649. Ἀντὶ τοῦ (49) — βελτίους (53). Var. ἔφασκεν (51). Int.

652. Διὰ τὸ (3) — ἄριστον (4). Ext.

653. Τῆς νήσου — Αἰγίνης. Ext.

654. Ἀφέλονται · ἐγγὺς αὐτῶν λάθωσι (8). Ext.

657. Οὐδέ τις (19) — ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν (20). Ext.

658. Καταβρέχων — φυτά (22). Ext.

665. Λαμπρὰ (34) — τοὺς ἀνθρακκας · ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά (35). Ext

667. Ἀντὶ τοῦ — στερεόν. Ext.

668. Σπινθήρ (38). Int.

669. Τὸ πρὸς κίνησιν πνευμάτων (42) — καλοῦμεν (43). Int.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀνέμου φορᾷ (41).

670. Λεπτοὶ — ἐκάλουν. Ext.

671. Φιάλην (3) — πεπληρωμένην (4). Ext.

Fol. 136 verso, vers 676.

676. Ἐπίρρημα. Ext.

678. Ἐν τῷ γήρα πάσχομεν. Int.

679. Τὸ οἵτινες — Ἀθηναῖοι (12). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ — κατηγορίας (14). Int.

680. Ὑπὸ νέων — βλάπτεσθαι. Ext.

681. Οἶον (17) — κωφῷ (18). Int.

Ibid. Ἐκ μεταφορᾶς (19) — διερρηγμένοι (21). Ext.

682. Ἀσφάλειος Ποσειδῶν παρ' Ἀθηναίοις (23) — πλέωσι (26). Var.
τὸ πατεῖν ποσὶ] το ποντιποσὶ (25), | πεποίηκεν (25). Sup.

683. Τονθορῶντες · Λάθρα (27) — τῷ βήματι (28). Sup.

684. Τὴν σκιάν (32) — εἰπέιν (36). Var. τὸ omis (35), | εἶπεν (35). Ext.

687. Σκανδαλίθρα λέγεται (49) — καὶ βάρη (52). Ext.

688. Ὑπὲρ ἄγαν γεγηρακότα. Int.

689. Μασταρῦζει • Συνέλκει (4) — χεῖλη (6). Ext.

690. Λύζει • Ἐὰν (7) — ἀδημονεῖ (8). Int.

691. Χρεωστῶν (10). Int.

693. Ἀντὶ τοῦ (12) — ῥήτορες (15). Var. τῷ omis (12). Ext.

694. Ὑπομείναντα.

697. Ἐδιώκομεν • Περιεγένοντο (19) — Μαρθῶνι (21). Var. οἱ manque (19), | εἶτε (20). Ext.

699. Τῶν νέων ῥητόρων : ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.

703. Τῷ γὰρ εἰκός • τῷ τρόπῳ (28) — γεγόνاسι δὲ δ (33). Ext.

706. Ἐκλαυσα • ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. Int.

707. Τοξότου ὑπηρέτου — καλουμενον (sic). Int.

708. Ὅς μὰ τὴν • Ὅστις ὁ πρεσβύτερος (48) — τῆς Κόρης (52). Var. Δέ-μητρος] Δημητρως (49). Ext.

710. Κατεπάλαυσεν, κατηγωνίσαστο, κατεπολέμησεν, ὁ δὲ Εὐάθλος ῥήτωρ πο-νηρός (4). Ext.

Ibid. Τοῦ Εὐάθλου (14). Int.

714. Τὰς δίκας (15). Int.

Ibid. Ἴνα παντελῶς (16) — ὧσι (17). Int.

716. Ἀλκιβιάδην — καταπύγωνα κωμωδοῦσιν. Inf.

717. Κἂν ἐξελαύνειν χρεὴ (20) — γέροντα (21). Inf.

Fol. 137, vers 719.

720. Ἐν ἀγορᾷ (24) — ἐστίν (25). Int.

723. Οὗς νῦν λογιστὰς καλοῦμεν. Int.

724. Οἱ μὲν (29) — λεπρὸν οἰκίζεται (39). Var. Πελοποννήσου (31). Ext.

726. Ἀντὶ τοῦ (42) — ποταμῷ (45). Var. Φάσις (45). Int.

729. Ἀγορᾷ Ἀθήνας ἔρχεται (46) — αὐτὰς σχηματίζει (49). Ext.

730. Νῆ τὸν (50) — μητέρα (51). Int.

732. Ἀνάθετε (52) — εἰς β δὲ (2).

733. Παρὰ προσδοκίαν (3) — ἐπείνων (5). Int.

736. Καγὼ αὐτὸς τοῦτο σύμφημι.

737. Ἐπειδὴ κόραι (10) — ἐστὶν (11). Var. ἡ δὲ τούτων φ. (11). Ext.

738. Ἀντὶ τοῦ (12) — ποιοῦντες (14). Ext.

741. Τοὺς μικροὺς σὺς • ὅν ἐπὶ (32) — ἀδιάφορος (33). Var. ἄρσενος (33). Int.

742. Ἐκ δευτέρου — θηλυκῶς λέγουσι τὴν λιμόν. Ext.

743. Τὰ πρῶτα — πειραθήσεσθε. Int.

744. Κυρίως ἔφη (38) — ῥύγχος (39). Ext.

747. Ἀντὶ — φωνήν (42). Int.

Ibid. Ὅτι ἐν (43) — μυστηρικά (46). Var. [ὑπὲρ] ^πυ (45). Ext.

749. Ἄρα θέλεις. Int.

Ibid. Ποιητικῶς.

750. Μεγαρικός . ἐν ἀγορᾷ διατρίψοντες — πωλήσοντες. Ext.

752. Ὡς ἐπὶ (7) — ἦν τὸ καθῆσθαι μετὰ αὐτῶν (8). Ext.

753. Οἷα δὴ — δῆ. Int.

754. Ὡδοιπόρουν. Ext.

Ibid. Ἐκεῖθεν ἦλθον. Int.

755. Οἱ στρατηγοί. Ext.

756. Καὶ τοῦτο (12) — εἰπεῖν ὅπως σωθῶμεν (14). Ext.

757. Σαμὴν ἀντὶ (18) — τοῦτο (19). *Var.* δὲ omis (18). Int.

758. Ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ Μέγαρα. Int.

759. Ἀντὶ τοῦ (21) — οὖν (23). *Var.* οἱ omis devant θεοὶ (21), | Dübn. « με παίζει. » Il y a με/, c'est-à-dire μεγαρεύς, c'est l'indication du personnage qui prononce la seconde moitié du v. 760, et cette indication est de la main du texte. Ext.

760. Διὰ τὸ (26) — ἔφη ὅτι ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε (27). Ext.

Fol. 137 verso, vers 762.

762. Εἰσβαλεῖν ἐστιν (28) — Ἀθηναίων (34). *Var.* ἐσήμανεν (32). Sup.

763. Ἀγλῖδας τὰς (36) — πασσάλῳ τὰς ἀγλῖδας (37) • ὕβριστικῶς τὸ πασσάλῳ. Ext.

764. Διὰ τὸ (38) — θύεσθαι (39). Int.

766. Ἀνάτεινον, εἰ βούλει (40) — εἰσί (41). Ext.

767. Ὁ Ἀττικὸς (46) — χοίρου (49). Ext.

769. Τὸ αἰδοῖον — παιδός. Int.

770. Ὁ Μεγαρεὺς (52) — ἀπιστίας (54). Ext.

771. Οὐ λέγει. Int.

772. Εἰ βούλει (4) — κρόμμυα (7). Ext.

773. Χοῖρον (8) — ἐκάλουν (10). Int.

774. Διοκλῆς τις (12) — μέμνηται (14). Ext.

776. ἢ θέλεις ἀκοῦσαι λαλουσῶν. Int.

778. Τοῦτέστιν φθέγγαι. Αεληθότως (21) — χερῆσθαι σιγᾶν (22). Int.

779. Ἐὰν σιωπήσῃτε — λιμώζοντας. Ext.

780. Αἱ παῖδες — λέγουσαι. Ext.

781. Νῦν σαφῶς (27) — αἰδοῖον λέγει (28). Int.

Ibid. Πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον (29). Ext.

784. Διὰ τὸ — ἔφη. Ext.

785. Τὰ γὰρ (32) — θεοῖς (34). Int.

786. Σα μαν. ναὶ δῆ. Ext.

Ibid. Τὸ νέα ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα καὶ αὐξομένη, ἔξει παρχίαν καὶ μεγάλην οὐρὰν, ὅσον τῇν — χοίρους (*Adn.*). Ext.

789. Τῇ ἐτέρᾳ — εἶναι. Ext.
 790. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.
 791. Ἀντὶ τοῦ (43) — ἡβήσῃ (45). Ext.
 792. Τυθῆναι (49) — αὐτήν (50). Var. δὲ omis (49). Int.
 794. Αὐτῇ (3) — αἰδοῖον (4). Ext.
 796. Βοιωτοὶ — λέγουσι. Int.
 799. Ἄτινα — ἐσθίουσι. Ext.
 800. Τὸ ἐρώτη ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον. Ext.
 801. Ἐπαιξεν — χαλοῦσιν. Ext.
 802. Γένος συκῆς ἢ φήβαλις (13). Ext.

Fol. 138, vers 805.

806. Θαυμαστικῶς. Ext.
 807. Ἀντὶ τοῦ τρώγουσι • ἀθρώως (20) — τὸ οἶον (21). Int.
 808. Ἀπὸ τοῦ — πόλεως. Ext.
 810. Τῶν ἰσχάδων — ἔλαθον. Ext.
 811. Ἀνθηρὰ καὶ καλὰ τὰ βοσκήματα (29). Ext.
 813. Διαβάλλει (32) — χοίνικος ἁλῶν (34). Ext.
 815. Τὸ σοὶ παρέλκεται. Int.
 816. Ἐμπορικέ • πραγματευτικέ • τὸ πλήρες δὲ Ἑρμᾶ • λείπει δὲ τὸ γένοιτο.
 Ext.
 818. Συκοφάντης πρὸς τὸν Μεγαρέα. Int.
 819. Φανῶ, ἀποδείξω, ἐστὶν — καλουμένης. Ext.
 821. Ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι. Int.
 822. Ἀντὶ τοῦ — ἀπελεύσῃ (50). Ext.
Ibid. Σάκος (53) — διὰ β (54). Var. δὲ omis (54). Ext.
 823. Ἀντὶ τοῦ — πρὸς τῷ συμμαχῆσαι αὐτῷ. Ext.
 826. Πρὸς τὴν (3) — λέγεται (5). Ext.
 827. Τούτους τοὺς περὶ τὸν Μεγαρικόν. Int.
 828. Εἰ μὴ — συκοφαντήσεις. Int.
 829. Τὸ τῶν (10) — ἔχοντας (11). Ext.
 832. Τὸ χαίρειν — κακά. Ext.
 833. Λεῖπει τὸ (15) — χαίρειν (18). Ext.
 839. Οὗτος ὁ Κτησίας ὡς συκοφάντης διεβάλλετο. Int.
 842. Ἐπὶ ὀψωνία κακουργῶν βλάψει (42). Ext.
 843. Μαλακίαν. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἠνέξῃ τῆς κιναιδίας Πρέπιδος, ὡς καταπύγων
 δὲ κωμωδεῖται ὁ Πρέπις. Ext.
 844. Ὠθήσεις, φιλονεικήσεις. Int.
Ibid. Οὐδὲ πεισθήσῃ (50) — ῥύψασπις (52). Ext.
 845. Φαινήν — διελεύσῃ. Int.
 846. Τοῦτον (1) — Ἀθηναίων (2). Inf.

Fol. 138 verso, vers 848.

849. Κρατῖνος μελῶν ποιητής (3) — ξυράφιον (6). *Var.* καὶ κιναιδῶδους (5). Sup.

850. Συνεχρόνισεν τῷ (12) — μηχανητής (13). Ext.

851. Ὁ ταχὺς ἄγαν · Ὡς ἐπὶ (18) — μελοποιός (19). Sup.

852. Τοῦτον καὶ ὡς καὶ δυσώδη διαβάλλει (20). Sup.

Ibid. Διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν (21). Int.

854. Οὔτος — σκωπτολόγος. Ext.

855. Λυσίστρατος ἐπὶ μαλακία (23) — χηναλώπηξ (25). Ext.

Ibid. Δῆμος (26) — φυλῆς (27). Int.

856. Intermarginale. Ὁ κακοῖς (28) — ἀλουργίς (30).

858. Ἀντὶ τοῦ — μὴν ἐν τριάκοντα ἡμέρας πληροῦται. Ext.

860. Ἐργεταί (36) — τετυλωμένον (41). *Var.* ἔφερον (38), | les mots ἀντὶ τοῦ ἴστω Ἡρακλῆς manquent (39), | Dübner : « τύλανκως. » Je lis après τύλαν le θ de θελυκῶς (40, *Adn.*). Ext.

862. Ἀντὶ τοῦ (47) — αὐλόν (48). Int.

863. Ὅστινους · Λεῖπει τὸ (49) — βλέπε (1). *Var.* πρωκτὸν κυ..... αρομίας, ἣν τοῖς ὀφθαλμοῖσιν (52). Ext.

864. Οἱ σφῆκες · ἀπὸ τοῦ ..εἰν τοὺς (4) — Δικαιοπόλιδος (6). *Var.* δὲ omis (5). Ext.

866. Ἀπὸ τοῦ — περιστερᾶς περιστεριδεῖς (*Adn.*). Int.

Ibid. Βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσσης (*Adn.*). Ext.

867. Νῆ τὸν Ἰόλαον · οὗτω τιμώμενος (16) — φορτίον γλήχωνος (19). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως (20).

869. Ἀπέκλειαν ἀπετίναξαν.

871. Τῶν ἀκρίδων (22) — πετρά (23). Int.

872. Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. Int.

876. Ὡσπερὶ χειμῶν · Οὔτως ὁ (33) — Ἀράτω (38). Ext.

879. Σάλοπας · μύας — σπάλακας. Int.

880. Κωπαῖς (42) — πλεῖσται (43). Int.

882. Ὁ Δικαιοπόλις λέγει ἄσμενος δὲ μοι πρ^ο (probablement προσειπεῖν, cf. *Adn.*). Int.

883. Κωπαίδων · Ὁ στίχος Αἰσχύλου πρὸς τὴν Θέτιν δέσποινα πεντήκοντα Νηρεῖδων κορᾶν (1, *Adn.* Les scolies 882 et 883 se suivent sans être séparées par aucun signe de ponctuation, cela explique l'erreur de Dübner). Int.

885. Ὡ φιλότατη σύ : Ὁ Δικαιοπόλις — αὐτὴν δρῶν. Ext.

886. Ἐσιτοῦντο — δημοσίᾳ. Ext.

887. Ὁ Μόρυχος — ἐκωμωδεῖτο (7). Ext.

888. Ἐσχάραν τὴν — ῥιπίδα τὸν φουσητῆρα. Int.

Fol. 139, vers 892.

892. Διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι (15). Int.
 894. Μετὰ τεύτων εὐθεΐσης (*sic*) — ἐγγέλεις (18). Ext.
 895. Ἐμοὶ δὲ — ἔσται. Int.
 896. Ἔθος ἦν (24) — ἐπώλησας (27). *Var.* ἐν τῇ ἀγορᾷ πιπράσκοντας
 τέλος (25). Sup.
 900. Ταῦτα (31) — ἔχουσι (32). Ext.
 902. Καὶ ἀφύαι (33) — εἰσὶν (34). Ext.
 903. Ἐνταῦθα. Int.
 904. Ἐγὼ δα τοίνυν · οἷδα, φησὶν, ὅτι ἐνταῦθα πλεονεκτεῖ τὸ
 τῶν συκοφαντῶν γένος, θθεν ἕνα λαβὼν καὶ δήσας ἀσφαλῶς
 ὥσπερ κέραμον ἔξαγε. Sup.
 906. Εἰληφὼς (39) — λέγει (42). Ext.
 908. Ὁ Νίκαρχος — κατηγορήσων. Int.
 911. Ἐκ τῆς Θήβης ἵστω ὁ Ζεὺς τῷ δ' ἔμει δεικτικῶς τὸ τοῦ δε ...εμα (*sic*,
cf. Adn.). Ext.
 912. Τί ἡδικοημένος. Ext.
 913. Ἀντὶ (51) — ἄλλοις (53). *Var.* δὲ *omis* (52), | Βοιωτίοις (53). Ext.
 915. Οἷον (54) — φιλόπολις (1). Int.
 916. Διὰ τὰ ἐνλύχνια (3) — Ἀθήνας (5). Ext.
 920. Τίφην οἱ Ἀθηναῖοι (6) — πνέοντα βορέαν (9). Ext.
Ibid. Νεώριον καλεῖται (10) — ἐλκυσθῶσιν (11). Ext.
 922. Ὑδρορρόα (13) — κατέρχεται (15). Ext.
 924. Ἀντὶ τοῦ καίειντο (21). Int.
 926. Ὁ Νίκαρχος — μαρτύρομαι. Int.
 927. Φρύγανον (24) — συρφετώδους (25). Ext.
 928. Οἱ γὰρ — κλῶνται. Ext.
 930. Ἐμπολὴ λέγεται — κέρδος. Ext.
 932. Μελέσει ταῦτ' ὅτι δῆσαι τὸν συκοφάντην (Düb., 946, l. 5). Int.
 933. Πυρορραγῇ (37) — ἤχει (39). Ext.
 936. Παρὰ τὸ ἐπιτρέβειν τὰς δίκας (*Adn.*). Ext.

Fol. 139 verso, vers 938.

937. Διὰ τὸ (43) — εἰπὼν (44). Ext.
Ibid. Τὸ φαίνειν (44) — ποιεῖν φῶς (45). Int.
 940. Τῷ συκοφάντῃ λέγει, διὰ τὸ — ποιεῖν (53). Ext.
 945. Κατὰ κεφαλὴν · — λέγουσι. Ext.
 946. Ἦδη καλῶς ἐδεσμεύθη (3). Ext.
 947. Καταβάλλειν (6) — καρποῦσθαι (10). Ext.

952. Ὁ Δικαιοπόλις λέγει τὸν συκοφάντην (17). Ext.
 954. Ὃν εἶπεν (21) — Ἰσμῆνιχον δ' Ἀθηναῖος καλεῖ (22). Int.
 955. Ἐπεὶ οἱ (23) — βασιτάζουσι (24). Ext.
 956. Διαπαίξει — ἀπέρχη. Ext.
 958. Εἰς τὸ — μέρος. Int.
 959. Ἐργεται (28) — τῶν δὲ τριῶν λίχλας (32, Adn.). Ext.
 961. Εἰς τὴν (33) — μητρὸς αἷμα (Adn.) · τὸ δὲ χοῶς (46) — περισπᾶται (47). Var. ἐπετελεῖτο] ἐτελεῖτο (34). Ext.
 963. Διασύρει — Ἀμάχον (16). Int.
 965. Δυναμένους σικάν ποιῆσαι ἀντὶ ἐπιμήχεις, μεγάλους (19). Int.
 966. Ὅτι ἐπὶ (23) — τυροῦ (25). Ext.
 967. Ταρίχη ἐσθίων (26) — ἡσθιον (27). Int.
 968. Ἦν δ' ἀπολιγαίνη · Ἐὰν δὲ (30) — ἄνω (33). Ext.
 970. Ὑπαὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ (34).
 971. Ὁ χοῶς ὑποχωρησάντων τῶν ὑποκριτῶν (Adn.).
 974. Τῶν ὀρνέων (46) — χλιαρά (50). Var. ἔπαιξεν (49). Int.
 976. Τῷ Δικαιοπόλει. Int.

Fol. 140, vers 979.

980. Ἀρμόδιον ἄσεται · Ἐν ταῖς (5) — τυραννίδα (9). Var. Le mot τι est après μέλος (6). Sup.

Ibid. Οἷον μέθυσος καὶ ὕβριστής (Adn.). Int.

982. Ἐπὶ ἡμῶς τοὺς γεωργούς (14). Ext.

984. Ἐν τῷ πίνειν λέγοντος (16) — ἀμπέλων (19). Var. συνέτριψεν (18). Ext.

Ibid. Φιλοτησίαν τὴν φιάλην (19) — συμποσίους (20). Int.

988. Ἐπτέρωται : Πρὸς τὸ ἄνω ἀπέδωκεν (26) — δεῖπνον (28). Int.

Ibid. Ἐπαίγει, σπεύδει (25). Ext.

989. Le vers 989, qui manque au texte, a été écrit au milieu de la page par le scoliaste; à côté, il y a : Τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. Int.

Ibid. Οἷον τῆς (29) — τυθέντων καὶ τιθόεντων πρὸς τὴν εὐωχίαν αὐτὰ προέβαλεν (32). Ext.

Ibid. Ὡ Κόρυδι, ὧ εἰρήνη (33) — ἐπίχλαρις ἐστίν (36). Var. αἱ omis (35). Ext.

992. Ἀνθρώπων, ῥόδων. Ξεῦξίς (41) — γεγραμμένος Ἔρωις (45). Ext.

993. Εἰ καὶ (46) — λαβὼν σε ἰσχύσω σε τρία γαμῆσαι (47, Adn.). Int.

995. Νέα μοσχοῖα τὰ νέα βλαστήματα (52, Adn.) — λύγρισι (54). Int.

Ibid. Πρῶτα μὲν, ἀλληγορικῶς ἐπὶ συνουσίας ἀντὶ τοῦ (49) — ὡς γεωγός (sic, 50). Ext.

1000. Εἰσίσχιν οἱ ὑποκριταί. Int.

1002. Ὡς παχὺς (9) — ἔπινον (13). Var. πῶν] νικῶν (11). Ext.

1005. Ἀναβράττεται · Ἀντὶ τοῦ στρέψατε (20) — ἐξέλκετε (21). Int.
 1008. Θαυμάζω (23) — Δικαιοπόλι (24).
 1014. Ἀναφύσα, ζωπύρει. Int.
 1018. Ἐρχεται (34) — πρὸς εἴτη (37). Var. τοὺς βόας καὶ ληφθείσας
 (35). Int.
Ibid. Τὰ πρόσωπα — Φυλάσιος (38). Ext.
 1019. Ἀντὶ τοῦ (39) — κακοδαίμονων (41). Ext.
 1020. Μόνω · Ἐπεὶ (42) — Ακαδαίμονιους (43). Inf.
 1021. Μέτρησον (45) — τιμὴν λάβε (48). Inf.

Fol. 140 verso, vers 1022.

1022. Συνετρίβην ἀπωλόμην. Int.
 1023. Ὄνομα δήμου (49) — Φυλὴν (52). Ext.
 1024. Λευχειμονεῖς, οἱ (1) — λευκὰ ἱμάτια ἐφόρου (2). Int.
Ibid. Καὶ οὗτοι (3) — βόες (4). Ext.
 1026. Βόλιτον (5) — ὁ λόγος (8). Var. οἱ omis (5). Sup.
 1027. Ἀπώλεσά μου — τοὺς βόας. Ext.
 1029. Ἐγχεῖσον τοὺς δφθαλμοὺς ταχέως. Ext.
 1030. Οἱ δημοσίαι (17) — μόνω (21). Var. ἐσπείσαμεν (20). Ext.
 1031. Ἰκετεύω — τοὺς βόας. Int.
 1032. Ὁ Πίτταλος (24) — Πιττάλου (27). Var. παρ' Ἀθηναίους (25),
 | ἔφη] εἶπεν (25), | εἶπεν] ἔφη (26). Ext.
 1034. Τὸν χαλκοῦν — οἱ ἱατροί. Int.
 1035. Στριβιλιαίγς · Ἀντὶ τοῦ (30) — μεταδίδωμι (33). Ext.
Ibid. Τῶν τὴν γῆν ἐργαζομένων (34). Int.
 1039. Τῶν σπονδῶν. Ὅπτα. Int.
 1040. Χορδὴ — προβάτου. Int.
 1042. Ὀρθιασμάτων · ἀντάσεως — κιθαρωδικός. Ext.
 1043. Τὰ γέλεια) λείπει κρέα (44).
Ibid. Παρ' ὅσον ἡ (46) — γείτοσι (47). Après γείτοσι, il y a un mot
 gratté commençant par δ. Int.
 1047. Οἶον τῷ (48) — πυρρὰ ῥῆ (50). Int.
 1048. Δικαιοπόλι · ἀνὴρ τις (51) — αὐτοῦ (2). Ext.
 1051. Ἐπιχεῖν, ἐπιχλεῖν εἰς τὴν μυροθήκην (4). Int.
 1052. Ὡσεὶ ἔλεγεν κοχλιάριον ἓν. Int.
 1055. Παραιτεῖται (7) — Ἀπτικοί (9). Int.
Ibid. Γράφεται καὶ χιλίων (9). Main du texte.
 1056. Ἡ νυμφεστρία · Ἐρχεται (10) — νυμφευτρίας (15). Ext.
 1058. Τοῦτό φησιν — τὸ οὖς (18).
 1060. Ἀντὶ τοῦ (25) — ἔφη (26). Int.
 1063. Τὴν τοῦ μύρου λήκυθον (*Adn.*). Int.
Ibid. Κατέρωτησιν (*Adn.*).

1065. Κατατάττωσι. Τῷ ἀλείματι λέγει δὲ τῇ εἰρήνῃ. Int.

1067. Τὴν τοῦ — ἔρύνται. Int.

Fol. 141, vers 1068.

1069. Ἐσκυθρωπακῶς. Ext.

1071. Ἐρχεται — Λάμαχον. Ext.

Ibid. Τραχιότερον λέγει διὰ τὸ μεγαλόρημον (*sic*) τοῦ Λαμάχου. Ext.

1072. Χαλκοφάλαρα πολύχαλκα (38). Int.

1074. Τοὺς λόφους) Τοὺς στρατιώτας. Ext.

1075. Τὰς εἰσόδους. — ὄντος. *Var.* στράτων omis, ainsi que δὲ (54, *Adn.*). Ext.

1076. Ἐν μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ (8) — Δίδυμος (11). Θεόπομπος (1) — ἀποθιγόντων (6). *Var.* χύτραι] χύτραι (8), | χόες] βόες (9), | χύτραι] χύτρας (2), | χούσι (4). Ext.

1077. Πολέμιοι γὰρ ἦσαι καὶ οἱ Βοιωτοί (13). Ext.

1079. Ὁ Δικαιοπόλις (15) — με ἔχειν ἐορτάσαι (16). Int.

1081. Διὰ τὸ εἰπεῖν αὐτὸν πολεμολαμαχαικόν. Int.

1082. Τετραπύλῳ ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ (22) — πάρεσχεν τῷ Ἡρακλεῖ (28). *Var.* ἐστιν (25). Ext.

1083. Ἀγγελίαν τὸν πόλεμον.

1084. Ἐρχεται (35) — δεῖπνον (36). Int.

1086. Βάδιζε τὴν κίστην λαβῶν (40) — αἰτίαν (46). Τότε γὰρ (37) — ἐψήματα (39). Sup.

1088. Ἀντὶ τοῦ (47) — ἐπέχεις (48). Int.

1092. Ἄλλο σησαμοῦς (49) — ἣν ἡμεῖς φαρμὴν σησαμίδα (51). Int.

1093. Ὑπερβατόν (53) — ἀρμόδιον σχολιάσματα (2). *Var.* πάρεσιν (1), | τουτέστιν (2). Ext.

1095. Καὶ γὰρ σὺ ἐξωγράφεις ἐν τῇ ἡσπιδί σου μεγάλην Γοργόνα. Ext.

1099. Θυμίτας · ἐκ θύμων κατασκευασθέντας (Dans ce dernier mot, les lettres θέντ ont disparu par grattage). Ext.

1101. Σαπροῦ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου (12). Int.

1102. Σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις (12) — δπτώμενος (19). *Var.* στέαρ ἦ] στέαρ καὶ (13), | καὶ λεκιτώδους ὤμὸν πρὸς (14, *Adn.*), | φύλλοις] φύλλω (18), | θρίων] θριον (12 et 17). Ext. et inf.

Ibid. Τεμάχῃ λείπει τὸ ἰχθύων (20). Ext.

1104. Εἰς τὴν περικεφαλαίαν ποιοῦν. Int.

1109. Τὴν θήκην τῶν λόφων (23). Int.

1110. Κρατῆρα (24) — κρεῶν (25). Inf.

Fol. 141 verso, vers 1111.

1111. Ζῶον — ὁ θρήψ (*Adn.*). Ext.

1112. Σκευασία τις (32) — καρυκικὴν (34). Ext.

1113. Κατερώτησιν — εἶναι. Int.

1115. Ἐπιτρέψαι ὥστε κρίναι (37). Int.

1116. Δισύρει (*sic*) τὸν (41) — ἐχρίσατο διαίτη (43). Ext.

1118. Παρατηρητέον (44) — ζητῶν (46). *Var.* τὰ est ajouté après δὲ (46). Ext.

1120. Κρατεῖ (49) — θήκην (50). Int.

1121. Τοῦ δδελίσκου — ἐφελκύσαι. Int.

1122. Τρισκελῇ (53) — πολεμῶντες (2). *Var.* διαναπαυόμενοι (1, *Adn.*).

Ext.

1124. Περιφραστικῶς — Γοργόνα. Ext.

1125. Τυρόντων · ἔπαιξεν (5) — ὡς ἀσπίδες (6). Ext.

1128. Εἰς τὸν (9) — λαμπρότερος (10). Int.

Ibid. Εἰσι γὰρ (12) — μαντεύονται (13). Ext.

1131. Παίζει παρὰ τὴν γοργόνα. Int.

1133. Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔπαιξεν (21) — μεθυσθῆναι (23). Ext.

1135. Οἶον μεθυσθήσομαι. Int.

1136. Τὴν ὀψοθήκην (32). Int.

1141. Ἀντὶ τοῦ (33) — διοσημίας (34). Ext.

1144. Ὁ μὲν — δεῖπνον (40). Int.

1145. Τῷ Δικαιοπόλιδι (41) — ῥιγοῦν (42). Ext.

1146. Τὴν ἐμβολήν. Int.

1149. Τὸ αἰδοῖον λέγει. Int.

1150. Φασὶ γὰρ (45) — ἀναλῶσαι (48).

Fol. 142, vers 1155.

1155. Ἀντὶ τοῦ — ἐχορήγησεν (6). Ext.

1158. Ἀντὶ τοῦ ζέουσιν, ποῖον ἔχον ἀποτελοῦσα. Ὁμηρος · ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμός · ὀκέλλοι δ' ἐστὶ προσορμίζοι, ὡς ἐπὶ νεῶς (14). Ext.

Ibid. Παραθαλασσία ἢ παρὰ τοὺς ἄλλας κειμένη (12). Int.

1164. Ῥιγοπυρέτω περιπεσών (15). Int.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ (18) — ἔχοντα (19). Ext.

1167. Ἀττικῶς (22) — λωποδύτης (24). *Var.* μωρίαν] μανίαν (23). Ext.

1173. Παρ' ὑπόνοιαν (26) — θρασὺν καὶ μέθυσον (28). Ext.

1174. Ῥύπου πεπληρωμένα (37) — προβάτων (38). Ext.

1179. Παλινόρμητον. Ἐξεκόκκισεν ἀντὶ (43) — πόδα (45). Ext.

1181. Ὡσεὶ ἔλεγεν οἶδμα ἔστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς (49). Int.

Ibid. Ἐπαιξεν πλάσας ὄνομα ὄρνιθος (51). Ext.

1182. Εἰς ὕψαλον πέτρην (*Adn.*). Ext.

1190. Θρηγῶν παραπεργωθεῖ (11). Ext.

Ibid. Καταγελάτοι (12). Int.

Fol. 142 verso, vers 1198.

1199. Ὡσεὶ ἔλεγεν (15) — σκληρώτερά ἐστιν (16). Ext.
 1200. Πρὸς τὰς δύο πόρνas λέγει. Int.
 1201. Εἶδη (18) — λείχειν (20). Ext.
 1206. Ἴππικὲς Λάμαρχε. Int.
 1208. Ἐνιοὶ τὸν (4, cf. *Adn.*) — ὦ Δικαιοπόλι (28). Int.
 1211. Ἐπεὶ ὁ Λάμαρχος εἶπεν (33) — ὁμωνυμίαν ὁ Δικαιοπόλις (35, *Adn.*).
 Ext.
 1213. Ἐορτὴ Ἀθήνησι (40) — Παιώνια (42). Int.
 1216. Πρὸς τὰς πόρνas φησὶ ὁ Δικαιοπόλις (51). Ext.
 1223. Ταῖς θεραπευτικαῖς (7). Ext.
 1224. Ὡς ἄρα τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε τῶν ληναίων (*Adn.*). Ce
 dernier mot est certain. Ext.
 1225. Ὡς νικήσας (13) — δείκνυσιν (14). Ext.
 1226. Θρακικὴ ἢ ἀπὸ τοῦ ὁδύρεσθαι (2). Int.
 1229. Οἶον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως (8). Int.
 1230. Μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα (10). Ext.

ΣΦΗΚΕΣ.

Folio 143 recto et verso.

Ὑπόθεσις Σφηκῶν Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ.

Φιλοῦντα (1) — τρόπου (10). *Var.* οἰκέται ὅπως (2), | λεγόμενοι • ἐπὶ τῷ δύνασθαι, κέντρον ἐνιέναι τισὶν, σφῆκες παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ, φρονοῦντες (8), | συμπεῖθεται (9). Les lignes sont coupées de la façon suivante : ἄφνω (1) | ὅπως (2) | νόσον (3) | μηχανῇ (4) | ἐπὶ τῷ (7) | σφῆκες (6) | ἵκα dans ἵκανόν (8) | συμπεῖθεται (9) | ἱκά dans ἱκάζειν (10) | τρόπου (10).

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος (1) — τὸ δρᾶμα (29). *Var.* φιλοδόκος, l'u est barré (1), | ἐφύλαττε] ἐφύλακτε (5), | ἐαυτῷ μὴ περιεείμενον (6, cf. *Adn.*), | σφηγῆν ἐαυτοὺς ἀφωμοιῶσαντες (7), | συνέστηκεν (9), | ἡττηται (12), | le mot καὶ est écrit deux fois, en toutes lettres et en abréviation (13), | μὴ ὁμῶς (15). | ἐκφέρει τὴν ψῆφον περιέχει, sont donc omis : le mot συνελῶς (20) et la phrase μέλλων (20) — ψῆφον (21), | τινὰ τοῦ ποιητοῦ ἐκ προσώπου, les mots τοῦ χοροῦ manquent (22).

Τοῦτο τὸ (30) — χαριέντως (35). *Var.* καὶ omis (33). | σφηγῆν (34), | δὲ αὐτῷ (35).

Ἐδιδάχθη (36) — Πρέσβει ᾱ. *Var.* Αθηναῖα (37), προαγῶνι.

Le folio 43 recto finit au mot αὐλὸν (38), et le verso commence par conséquent aux mots καὶ ὄρχησιν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέται Β ·	Παῖδες ·
Βδελυκλέων ·	Ἀρτόπωλις ·
Φιλοκλέων ·	Συμπότης ·
Χορὸς ἐκ γερόντων σφηκῶν ·	Κυδαθηγεὺς κύων.

Vers 2. Φυλακὴν καταλύειν • Χαριεντιζόμενος (20) — νυστάζω (24). *Var.* φασι (20 et 21), | καταλιπεῖν, l'i a été retouché dans λι (22). *Ext.*

3. Πρου...λες ταῖς πλευραῖς (28) — δηλονότι (29). *Ext.*5. Μέριμνα (33) — ὁ πρὸ ἔω ὕπνος (34). *Int.*9. Πρὸς τὸ κορυθαντιᾶς εἶπεν (12) — Διός (18). *Var.* πάντες δὲ (16) *Ext.*

11. Πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο παρέλαβε τὸν Μῆδον, ἐν γὰρ στρατιᾷς οὔτοι (*Adn.*). Cette scolie est répétée à la marge inférieure, où elle a été grattée, ainsi que la scolie du v. 20 ; un réactif bleu a fait un peu revenir l'écriture ; la lecture de ces deux scolies est difficile, mais sûre. *Ext.*

19. Μετὰ τῶν (36) — εἶναι (37). Inf.

20. Οἱ γρίφοι ζητήματα ἀνιγματοῶδη, οἷς ἐχρῶντο πρὸς τοῖς συμποσίοις · ἔπτα τὰ γένη αὐτῶν ἀναγράφει Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων. Cf. la scolie du v. 11; *Dübner* : in R. scholion erasum est πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο — στρατιᾶς οὐ ... cetera legi non possunt (*Adn.* du v. 9). Inf.

22. Ὅτι ταυτὸν (52) — τῆς γῆς (2) · θηρίον δὲ εἶπεν οὐκ ἀπεικότος ἐπεὶ μακρὸς καὶ ἄρρυθμος ὁ Κλεώνυμος (4). Inf.

Fol. 144, vers 23.

27. Δεινὸν γάρ (5) — πέπαιγεν (6). *Var.* ῥίψασπιν (5). Ext.

30. Ὡσανεὶ ἔλεγεν τὴν ῥίζαν (12). Ext.

32. Ὅτι τὸ — χειρὸς (*Adn.*). Ext.

36. Περυσμημένης (35) — δημηγορῆσαι (39). Ext.

38. Βύρσης · ὅτι βυρσοπώλης ὁ Κλέων. Ext.

40. Βόειον τὸ ἀναίσθητον. Ext.

42. Τὸν Θέωρον (2) — κωμωδοῦσιν (3). Ext.

45. Ὅλῃς ἀντὶ τοῦ ὀρέας · Θέωλος (9) — κόρακος (10). Ext.

54. Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. Ext.

58. Οἱ Μεγαρικοὶ — φροντικῶς (*sic*) ἐγελοῖαζον (*Adn.*). Ext.

Ibid. Φορμίδης (33) — τοιοῦτον (34). *Var.* σύκα ἢ au lieu de συκᾶν (cf. *Adn.*, 33). Ext.

59. Δυϊκόν ἐστι. Int.

61. Οἷον (44) — ἡσελγῇ (45). Ext.

62. Συγκόψωμεν — σκορόδων τρίμμα (*Adn.*). *Var.* μυττωτου.

Fol. 144 verso, vers 66.

73. Ὑπονοεῖτε (*Adn.*). Int.

75. Φιλόκυθος (31) — μέμνηται (33). *Var.* χαριέστερον δὲ (31), | il y a bien πρὸς ἐνός · ἄδηλον sans lacune (cf. *Adn.*). Ext.

78. Δερκύλλος ὑποκριτῆς κωμικός (41). Int.

88. Φιλοδικαστής. Ἦσαν (13) — Λακεδαιμονίους (16). *Var.* ἐποίησεν (15). Ext.

90. Ξύλον ὁ (17) — ξύλου (19). *Var.* Ἀχαρνεῦσι (18). Int.

91. Πασπάλην · Τὸ τῆς κέγχρας (23) — τυχόντος (24). *Var.* τιθεασιν (23). Ext.

99. Κημός ἐστι πλέγμα.. δι' οὗ (50) — ὄνομα (53). *Var.* ὑὸς (51). Ext.

106. Εἰώθασιν (26) — ἔλκειν (27). Ext.

107. Ποιοῦσιν οἱ βομβύλιοι κηρία (29). Ext.

110. Ὅτι πλεῖστα (34) — Ἀθήνησιν (35). Ext.
 125. Κγγγλίδοι αἱ θύραι τοῦ δικαστηρίου (*Adn.*). Ext.

Fol. 145, vers 109.

110. Παίζει ἀντὶ τοῦ ἔχει (35). Ext.
 135. Σύνθετον (22) — σεμνόν (23). Ext.
 141. Ἐν τῷ αὐτῷ — λουτρὸν (35). Il semble qu'il y a τὸν πύλον. Ext.
 142. Οἰκέτης. Main du texte. Ext.
 144. Φιλοκλῆς. Main du texte. Ext.
 147. Οὐκ εἰσελεύσῃ (*Adn.*). Ext.
 151. Τὸν ὑπεκλυόμενον (4) — καὶ παλαιόν (6, *Adn.*). Inf.
Ibid. Παίζει (12). Ext.

Fol. 145 verso, vers 152.

157. Πονηρὸς οὗτος (21). Int.
 164. Νῦν πάλιν (27) — καπνοδόχην (28). Ext.
 167. Εἰς ὃ (33) — ἐπάνω (34). Ext.
 170. Τὰ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ καθήλεια (37). Ext.
 175. Εἷς τῶν οἰκετῶν (43). Ext.
Ibid. Οὐκ ἐπέτυχεν · παρὰ τὴν (44) — ἔσπασεν (45). Ext.
 181. Οἰκέτης. Main du texte. Int.
 184. Φιλοκλέων. Main du texte. Int.
 188. Ὅπου (11). Οἱ γὰρ πῶλοι ὑποδύνουσιν — θηλάζουσιν (13). Ext.
 191. Παροιμία περὶ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων (20, *Adn.*). Ext.
 192. Λέγουσι (38) — σαπρά (39). Ext.

Fol. 146, vers 195.

197. Ἐπειδὴ ἐδόκει (4) — δῆμῳ (5). Ext.
 201. Ἐμβελεῖν (11) — δοκὸν τὴν πρὸς τὴν θύραν (12). Ext.
 206. Παρὰ τὸ μῦς ὀροφίας · λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὄφεις (*Adn.*). Ext.
 209. Ἀποσοβοῦσι — ὀρνεα σοβεῖν. Ext.
 210. Φασὶν Ἀθηναίους — περιτειχεῖσθαι (*Adn.*). Les lettres *χε* sont barrées dans περιτειχεῖσθαι. Ext.
 213. Σταλαγμόν. Ext.
 215. Ἀντὶ τοῦ καλοῦντες (44, *Adn.*). Ext.
 220. Τὸ μὲν μέλη — το δε σιδων ὃ τὸ μέλος τείνει (*Adn.*). Ext.
 225. Ἐπεὶδὴ (24) — ἔχουσι (25). Ext.
 227. Σπινθῆρες (29). Ext.
 230. Εὐτονός τις καὶ ἰσχυρός. Ἀντὶ ταύρειος (35) — καὶ δίκας (37). Ext.

233. Ἀπὸ δῆμου (*Adn.*). Int.

234. Χάλης στρατηγός (*Adn.*). Int.

Fol. 146 verso, vers 238.

239. Αὐτὸν τὸν ὄλμον (*Adn.*). Int.

248. Παρέπονται (28) — φέροντες (29). Ext.

249. Πρόμυξον — προάγαγε (38). Int.

250. Τὸν δάκτυλον (43) — ζητῇ (44). Ext.

251. Ἄμα (48) — φροντίζειν (50). Ext.

256. Τοῦ λύχνου δηλονότι. Ext.

257. Ἀτταγᾶς ἐν τοῖς ὄρνισι, φίλυδρος. Ext.

262. Σπινθῆρες (*Adn.*). Int.

264. Μάλιστα δ' ὅσα μὴ πρόιμα (27) — ὕδατος (28). Ext.

268. Ἐφελχόμενος ὑπὸ βραδυτῆτος (*Adn.*). Ext.

270. Λεῖπει μέλος (*Adn.*). Ext.

277. Τὸν βουβῶνα πάθοι (*Adn.*). Int.

Fol. 147, vers 278.

278. Οὐκ ἠπατᾶτο (*Adn.*). Ext.

280. Τὸ παροιμιῶδες (*Adn.*). Ext.

289. Ἀποκτενεῖς (2) — βρεφῶν (3). Ext.

300. Ὡς τριῶβόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος (15). C'est *μισθοῦ* qui manque, et non ὄντος (cf. *Adn.*). Ext.

306. Πορισμὸν — ελας πόρον (*Adn.*). Ext.

Fol. 147 verso, vers 309.

325. Τῶν ἀλαζόνων — καπνοὺς λέγουσι (*Adn.*). *Var.* ἐπήγαγεν. Ext.

338. Τίνος ἔνεκεν (33, de R¹). Ext.

346. Τῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δῆμου. Ext.

Fol. 148, vers 347.

351. Ὅτι τὸ παλλάδιον δι' ὑδρορῶα εἰσῆλθεν περὶ τὸν Ὀδυσσεά (*Adn.*). Ext.

352. Σέρπη • παροιμία οὐδὲ μύρμηχι ὁδός ἐστι (19). Ext.

361. Κατοπτέουσιν καὶ παραφυλάττουσιν (31). Le ms. est troué à l'endroit où était *παρα*, mais ces lettres se lisent distinctement, en contre-empreinte, fol. 147 verso. Ext.

368. Παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ δικτύου γελοιάζει (*Adn.*). Ext.

377. Ἀντὶ τοῦ ἔργια (16).

380. Τοῦ Διοπαίθους — ῥητόρων (*Adn.*). Ext.

381. Ἀπὸ μεταφορᾶς (25) — καλὰμοις (26). Πα/ πρίνου καὶ σχοίνου —
πῦρ (28). Ext.

389. Πρὸς τοῖς (41) — μισθόν (42). Ext.

Fol. 148 verso, vers 390.

392. Ὡς τῶν (50) — ἡρῶν ἀποκλαιόντων (51). Ext.

394. ...άθους παραπεφραγμένου — στεγασμένου (*Adn.*). Ext.

398. Κλάδοις τισὶ παρακλεῖνται παῖειν αὐτόν. Ο.....ετακαθήσαντες οἱ
ἐρ...αι ἐλαύνωσιν ἐπὶ τὴν πρύμναν (12). Ext.

408. Ἀποδυσάμενοι — εὐκόλως. Ext.

Fol. 149, vers 432.

436. Παρὰ τὴν — ἀπειλῆς (*Adn.*). *Var.* θρίων] θριῶν, | τοιαῦτα ὅτι
μέχρι. Ext.

438. Ὅτι ὁ Κέκροψ ..αυτω δράκοντος εἰδ... (*Adn.*). Ext.

440. Ἀντὶ τοῦ πέττειν καὶ δι...ζειν (*Adn.*). Ext.

443. Ἀντὶ τοῦ χειροῦνται. Ext.

445. Κυνας τὰς σκυτίνας ...κεφαλαιας αἷς πρὸς τὸν ὄμβρον — μὴ
κυνῆν (*Adn.*). Ext.

458. Τοῦς σφῆκας — λέγοντες (2). Ext.

462. Ὡς αὐστηροῦ — ὄντος (12). Ext.

466. Ὡς πονηρὸν — κομῶντα (28). Ext.

Fol. 149 verso, vers 475.

475. Ὅτι τῶν ἀρχαίων οἱ στέφανοι (41) — εἶχον (42). Ext.

480. Παρόσον (52) — ἐτίθεσαν (53). *Var.* ἐν omis (52). Ext.

481. Τῶν εὐτελῶν (4). Int.

493. Εἶδος (29) — Ἀττικοί (30). Ext.

505. Ὑφ' ἐν ὄλον (10). Ext.

506. Μόρυχος (16) — ἐκωμωδεῖτο · ὥς καὶ ἐν Εἰρήνῃ φησίν (17). Ext.

511. Ὅπτημένον (*Adn.*). Int.

Fol. 150, vers 516.

515. Οὐκ αἰσθάνῃ (36). Int.

Ibid. Περὶ τῶν (36) — ἐκέρδανον (38). *Var.* Il y a bien τῷ λεπτοῦ
ὄλῳ (37, cf. *Adn.*), μισθοδοῦντες (38). Ext.

520. Τί τοι ἐκ (43) — μόνον λαμβάνοντι (45). Ext.

527. Ὅπως τὸ (9) — λέγων (10). Ext.
 530. Τὰ περὶ — δικάζειν. Ext.
 531. Μὴ οὕτω — νεανίσκος.
 538. Τὰ κεφάλαια — λεγομένων (24). Ext.
 544. Τὸ ἐγκλημα (52) — ἀδικοῦντας (53). Ext.
Ibid. Ἐργάται (*Adn.*). Int.
 545. Τῶν τραγημάτων λεπύριον ἢ ὄστρακον (3). Ext.
 552. Τοῖς δικαστικοῖς (13). Ext.
 554. Ὁ ποιοῦσιν οἱ θωπευτικοὶ (16) — ἀσπάξασθαι (17). Ext.

Fol. 150 verso, vers 560.

574. Κόλλο.. τὴν (1) — ὀργῆς (3). Ext.
 576. Γράφεται καὶ πλούτου (12). Int.
 578. Καὶ γὰρ οἱ ὀρφανοὶ ἐδοκιμάζοντο. Ext.
 579. Οἷαγρος τραγικὸς ὑποκρίτης (*Adn.*). Ext.
 582. Τὸ στόμα — ἡλῶν (*Adn.*). Ext.
 585. Ὡς...ας ἐπιτιθέντων ταῖς σφρα...σι φυλακῆς ἔνεκεν (44, *Adn.*). Ext.
 589. Πέπαικται πρὸς τὴν κογχύλην (*Adn.*). Ext.
 592. Οὗτος ῥήτωρ. Κολακώνυμος ἀντὶ τοῦ Κλεώνυμος (*Adn.*). Ext.

Fol. 151, vers 603.

604. Πρωκτὸς λουτροῦ · ἐπὶ (30) — συνεχῶς (32). *Var.* αὐτοῖς (31, *Adn.*). Ext.
 615. Τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου χρήματα (5). Int.
Ibid. Σκευὴν ἀντὶ τοῦ ὄπλα (*Adn.*). Ext.
 616. Τινὲς τὸν (9) — ἀγγεῖον (10). Ext.
 617. Οὗτος ὁ οἶνος · κεχηνός (*Adn.*). Int.
Ibid. Δεῖνος ἀγγεῖον (*Adn.*). Ext.
Ibid. Στράτιον τὸ εἰς πολλοὺς διῆκον (15). Ext.
 634. Παρομμία ἐπὶ τῶν (26) — τρυγῆσεις (27). *Var.* τι omis (26). Ext.
 642. Ὁ ποιοῦσιν οἱ ἐξ ὕπνου ἀνιστάμενοι (42). Ext.
 643. Ὁ ἔστι (45) — κακῶς τινι (47). Ext.

Fol. 151 verso, vers 645.

647. Μὴ ὑπὲρ (53) — λέγοντι (1). Ext.
 649. Καταθραῦσαι (6). Ext.
 654. Ὅτι οἱ (18) — θυσίων (19). Ext.
 656. Ὡς πρὸς (22) — ἀπλῶς (23). Ext.
 658. Καὶ ἔξω — χορηγουμένης (*Adn.*). Δικασταὶ λείπει (30). *Var.* ἀπὸ τῶν πόλεων omis (30). Ext.

660. Πᾶσιν ὁμοῦ τοῖς (39) — ἐνιαυτοῦ (41). A la lacune indiquée aux *Adn.* il y a le mot φασι (40). Ext.
 666. Εἰς τοὺς (49) — προδῶσω (50). Ext.
 668. Περιπεφθεῖς · ἀπατηθεῖς (50) — θεραπευθεῖς (51). Ext.
 672. Τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα (1). Ext.
 674. Τραγαλίζοντα · ἐσθίοντα (*Adn.*). Ext.
 675. Κόν... καθαρῶδὸς ἦν (La première lettre du dernier mot paraît être un Η, η ou ν? 29). Ext.
 676. Κεράμια ἀγγεῖα (38). Ext.
 678. Πιτύλη καλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς κόπης (46). Ext.

Fol. 152, vers 686.

690. Ὡς ἔθος ὄντος (13) — δικαστάς (14). *Var.* εἶθός, on a essayé de faire εἶθου (13). Ext.
 695. Τὸν ταμίαν ὁπότε μισθὸν λήψῃ (32). Ext.
 696. Θῖνα (37) — ἄμμον (38). Ext.
 699. Τὸν δῆμον ἀπατώντων. Ext.
 702. Ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀρρωστούντων (53). Int.
 704. Ἐρατοσθένης — ἐπιφθέγγεως (*Adn.*). *Var.* τοὺς κύνας. Ext.
 709. Ἐν κρέασι λαγῶσις ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι (15). Ext.
 710. Τιτὶν ἔδοξεν (21) — ἐφθὸν γάλα (22). Ext.
 712. Εὐτελεῖς γὰρ οἱ τὰς ἐλαίας συλλέγοντες (30, cf. *Adn.*). Ext.
 714. Μαλθακός · ἀντὶ τοῦ Μενέλαος τοῦτον γὰρ (33) — Ἰβόκω (34). Ext.
 721. Ἀλαζονευομένους εἰς τὸ στόμα (14). Ext.
 728. Καταβάλλω τὰς βακτηρίας (*Adn.*). Ext.

Fol. 152 verso, vers 729.

730. Σκληρὸς καὶ ἀτέραμα (30) — χέουσα (32). *Var.* ἐψ.
 752. Ἐνίστε μὲν ἐφέρετο σταθμὸς καὶ ἐνέβαλλον (4, *Adn.*) — τῇ χειρὶ (*Adn.*). *Var.* καὶ omis après δὲ (5). Ext.
 757. Σκιερὰ ἀντὶ τοῦ ὡς ἀσθενής · παρὰ (8) — πάρες (9). Ext.

Fol. 153, vers 762.

768. Ἡ διάκονος (23) — ὄνομα (24). Ext.
 772. Ἐλη — παίζων ἔφη (*Adn.*). Ext.
 774. Ὑντος τοῦ (48) — πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος (49, *Adn.*). Int.
 775. Ὅτι καὶ θεσμοθέτης παρετύγγανεν καὶ ἐβόλεπεν τὰ δικαστήρια (54). Ext.
 787. Λυσίστρατος, σκωπτικός (18). Ext.
 789. Ἐν τοῖς ἰχθυωλίοις (31, *sic*). Ext.

791. Τῷ στόματι — ἀργύριον (*Adn.*). Ext.
 795. Ὅτι καὶ ὁβολοὶ ἀργυροὶ (*sic*) ἦσαν (48). Ext.
 799. Οὐκ ἐπ' ἀληθείᾳ — παίζει (*Adn.*). L'i muet de ἀληθείᾳ a été gratté. Ext.
 804. Καλλίστρατος ὡς ἐπινίκιον (8). Ext.

Fol. 153 verso, vers 805.

814. Ὡς καὶ (17) — ἀσθενούσιν (18). Ext.
 820. Εἰκόνα πινάκιον ἐν ᾧ γεγραμμένος ἔσται ὁ Λύκος. Ext.
 822. Καθὸ δημαγωγὸς χαλεπὸς ἦν καὶ ῥίψαςπις (*Adn.*). Ext.
 830. Δρύφακτος (37) — δικασταῖς (38). Ext.
 831. Ἀπὸ τῶν θυτῶν (*sic*, 39) — τὰ λοιπά (41). Ext.
 834. Ὡσεὶ ἔλεγεν τὸ ἐπιχωριάζειν (45). Ext.
 836. Ὀνομα κυνός (*Adn.*). Int.
 838. Τροφαλὶς (13) — Σικελίᾳ (15). Ext.
 841. Νῦν τὰ (17) — διαβάλλει (21). *Var.* εἰσάγει] ἐπάγει (18). Ext.
 843. Τῷ πατρὶ — κύνας. Int.
 844. Χοιροκομεῖον (23) — τρέφονται (24). Ext.
 846. Τὸν καταδικασθέντα δηλονότι (51). Int.
 847. Ἐπειδὴ συνετίμων οἱ δικασταί. Inf.

Fol. 154, vers 848.

850. Ἀλοκίζειν · ἀροτριᾶν (7). Ext.
 855. Ἀγγεῖόν ἐστιν ᾧ ἔστιν ἀρύσασθαι (15). Ext.
 858. Τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν (28). Ext.
 859. Ἐπιχώριον ἦν αὐτὸ τὸ παίζειν (32). Ext.

Fol. 154 verso, vers 888.

892. Οὐ συγχωρήσομεν εἰσελθεῖν (38). Ext.
 897. Οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλωὸν ἔλεγον (*Adn.*). Ext.
 900. Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν (4). Int.
 909. Τὸ ναυτικὸν · τὸ γὰρ ῥυππαται — ναυτικόν (*Adn.*). *Var.* ἔστιν. Ext.
 911. Ἐπειδὴ Σικελικὸν ἔφη τὸν τυρόν (30). Ext.
 916. Καθὸ δικαστῆς καὶ κυνώδης, πτωχὸς γάρ. Ext.

Fol. 155, vers 930.

947. Τοῦτον — οὐκέτι (*Adn.*). Il y a plutôt fuite que fugē. Ext.
 949. Τοὺς συκοφάντας λύκους καλεῖ (23). Ext.

959. Παρὰ τὴν (31) — ἐπίσταμαι (32). Ext.

961. Ὡς γραπτὸν (36) — κυνός (37). Ext.

Fol. 155 verso, vers 973.

975. Ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον, ὅλον τὸν γέροντα. Ext.

979. Ὅτι συνήθως (26) — κατάδηθι (27). Ext.

Ibid. Ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτός (Main du texte).

Ibid. Ὁ παῖς. Ce mot est à la fin du vers, main du texte. Int.

983. Φασὶν ὅτι (36) — ἡμβλύθην γὰρ τῆς ὀρμῆς (37). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμὴν (44). Ext.

987. Τὴν τετραπλημένην (48) — ἕτερον ἄκυρον (5). *Var.* δείκνυσιν (49). | κύριος] κυρίως (50), | μὲν est ajouté devant κύριον (4). Ext.

990. Πρὸς τὴν ψῆφον λέγει. Int.

991. Μιμεῖται (16) — ἀπατῶντας (17). Int.

995. Ὡς παρειμένου (35) — αἰτήσει (36). Int.

1005. Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς συμπόσιον · οὕτω γὰρ ἐκάλουν (44) — ἀπέλαυνον (48). *Var.* ἐκυστῶ] ἐκυστῶ (45). | les mots κομίζειν οὕτω κληθέντα omis (46). Ext.

1007. Ὑπὲρ πονηρίας Ὑπερβόλου εἴρηται (52, *Adn.*). Int.

Fol. 156, vers 1015.

1019. Εὐρυκλῆς μάντις (31) — ἐτέροις (33). Ext.

1020. Le mot πόλλα, qui manque au texte, a été ajouté dans l'interligne, au-dessus de χέασθαι, par R¹.

1032. Κύννα πόρνη (13) — ὅτι πόρνη (15). Ext.

1041. Ἐπὶ τῷ προσκαλεῖσθαι εἰς δίκας (13, *Adn.*). Ext.

1045. Ἀφανεῖς, ξηράς (26). Ext.

Fol. 156 verso, vers 1057.

1060. Παρὰ τὸ (47) — Μιλήσιοι (48). Ext.

1065. Δεικνύουσιν τοὺς κροτάφους (*Adn.*). Ext.

1072. Μιμούμενος — διαδεδεμένον (*Adn.*). *Var.* φασι et non φησι. Ext.

1080. Νῦν τὰ (28) — σφραγί (31). *Var.* ἰθρηνας (29), | τὰς omis (29), | κηροποιόν et non κηροποιούν (30, *Adn.*). Ext.

1083. Τὰ χεῖλη (36) — τὰ χεῖλη (37). Ext.

1086. Τὴν Ἀθηγὰν (*sic*) καλεῖ (45). Ext.

1087. Κεντοῦντες · θολάκους γὰρ τὰ περὶ τοῖς σκέλεσιν καὶ τοῖς μηροῖς Περσικά (51). Ext.

Fol. 157, vers 1098.

1108. Ἡ τῶν ἑνδεκα (20) — πωλούντων (24). *Var.* φασιν (23). *Ext.*
 1116. Ὡσανεῖ — μελισσῶν (54). *Ext.*
 1120. Καθάπαξ — τὸ ἐν βραχὺ Ἀττικῇ συνήθεια (4). *Ext.*
 1122. Φασὶν ὅτι τὸν τρίβωνα οὐκ ἀφαιρῶ (9). *Ext.*
Ibid. Μήποτε δ' διαφθείρας τὸν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ στόλον τῷ βαρβαρῷ • καλῶς
 δὲ τὸ ἐπεστρατεύσατο • πολλὺς γὰρ ἐλθὼν κατέλυσεν αὐτῶν τὰ σκάφη (21).
Ext.
 1126. Οὐ λυσιτελεῖ μοι, φασί, πολυτελῇ ἀμφιένυσθαι (*sic*, 24). *Int.*
 1128. Ἐπὶ τὸ ἱμάτιον. *Ext.*
 1132. Ὡς πρέπει γέροντι (31). *Ext.*
 1134. Ὑπὸ κρύους (34) — ἱμάτιον (35). *Ext.*
 1138. Ἀπὸ δῆμου • φαίνεται δὲ ἡ σισύρα βαπτῆ (41). *Ext.*

Fol. 157 verso, vers 1139.

1142. Μόρυχος οὔτος ὥχρὸς καὶ τῶν περὶ τρυφὴν ἐσπουδακό-
 των. *Ext.*
 1144. Χολάς (*Adn.*). *Main du texte.* *Int.*
 1148. Ἐρίων ἀπώλειαν. *Ext.*
 1158. Ἀστειότεραι γὰρ αἴται (15). *Ext.*
 1163. Ἄμα μὲν (27) — χώραν (28). *Ext.*
 1169. Οἱ δὲ λυκῶνισον (37) — πατρός (38). *Ext.*
 1172. Ἀπροσλόγως παίζει (1). *Ext.*
 1173.. Σαλεύειν (6) — κοῦφον (7). *Ext.*
 1177. Ἐν μύθῳ λέγεται • ὅτι — ὑποτίθεται (*Adn.*). *Ext.*

Fol. 158, vers 1182.

1182. Ἀρχὴ μύθου μῦς καὶ γαλῆ (20). *Ext.*
 1183. Ὁ Ἀχαρνὺς ὃν καὶ ἐπὶ τὸ — κωμωδοῦσι (24). *Ext.*
 1184. Μεγαλοφυῆς — ἀκοῦσαι. *Ext.*
 1189. Ἐπαιξεν ἀντὶ ὅτε — ἐστρατευσάμην (38). *Ext.*
 1191. Ὅτι περὶ (45) — ἱστορεῖ (46). *Ext.*
 1195. Τὸν πολεμικὸν ὑπενόησεν (51). *Ext.*
 1201. Ἐργ[ασίωνος] • γεωργοῦ (11) — ἀμπελων (12). *Observ.* La scolie
 commence ainsi ἐργγεωργου, θηλυκῶς. *Ext.* δ
 1203. Ὅτι ἡγωνίζοντο — δῆλον (*Adn.*). *Observ.* λαμπα, le δ est très
 effacé. *Ext.*
 1211. Νεανικῶς (24) — κατεκλίθη (25). *Ext.*

1215. Κρῆξ — γεράνω. Ext.

1221. Ἐπεὶ καὶ (42) — τραγικόν (43). Ext.

Fol. 158 verso, vers 1225.

1228. Ἀπολεῖ ἄρα καταθώμενος εἰς κεκράκτην τὸν Κλέωνα. Ext.

1239. Καὶ τοῦτο (29) — χάρις (31). Var. ὀλίγα omis (31). Ext.

1245. Κλειταγόρα — σχολίου (Adn.). Ext.

1251. Ὅτι ὄνομα — πρεσβύτου (Adn.). Ext.

1256. Οὐδὲν πείσει ἂν συνῆς ἀστείοις. Ext.

1257. Οἷον παρεμυθήσαντο τὸν ἀδικηθέντα (35). Ext.

1265. Παραβατικά · εἶτα τὸ ἀντεπίρρημα (50). Ext.

1267. Κομήτης ὁ Ἀμυνίας (51). Ext.

Fol. 159, vers 1271.

1280. Ὅσοι ἄφ' ἑαυτῶν εὐφρεῖς εἰσιν. Ext.

1288. Τοσοῦτον δὲ μόνον προσεῖλον (8) — αὐτόν (9). Ext.

1290. Ἰδὼν ὅτι (12) — αὐτόν (14). Ext.

1291. Ἐψηφίσατο γὰρ (21) — ἐσκωπτον (23). Var. ἐπ. ἐσθλῶν (22). Ext.

1294. Νουθευτικῶς · ἀντὶ τοῦ συνετῶς (31). Inf.

Les scolies 1294 et 1295 sont écrites au-dessous des vers 1294, 1295 qui manquent au texte et qui ont été écrits en marge par R².

1295. Τὸ δὲ στιζόμενος ἀντὶ τοῦ κεντούμενος (39). Inf.

1312. Ἐπεὶ (5) — τῇ τέχνῃ (8). Ext.

Fol. 159 verso, vers 1315.

1315. Τὸ γεῖλος διέστρεφεν (cf. Adn. 1312, 13). Ext.

1317. Ἐπεὶ (17) — κολάκων (18, Adn.). Ext.

1326. Ἐκ Τροιάδων (29) — σέβω (30). Var. φασίν (29). Ext.

1341. Ἐπὶ τινος (46) — καὶ ἀφίσιν (Le mot καὶ est écrit deux fois, en abréviation et en toutes lettres, 50). Ext.

1342. Τοῦ αἰδοίου (2). Int.

1346. Λεσθεῖν οὖν ἐπὶ (3) — ἔπαθεν (6). Ext.

1348. Φιλεῖν μὲν (26) — ἴσως κακεμφάτως εἴρηκεν (27). Ext.

1351. Μιμεῖται τοὺς νεανίσκους, ἐάν μου (34) — πάντα (35). Ext.

1353. Τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα χοίρους ἔλεγον (38). Int.

1355. Καθὸ δις παῖδες οἱ γέροντες. Int.

Ibid. Ἀπὸ τοῦ υἱοῦ — πατρίδιον (41). Ext.

Fol. 160, vers 1359.

1359. Ἀστείως · εἰώθασι λέγειν πλὴν ἐμοῦ (Adn.). Ext.

1361. Τὰς λαμπάδας. Ext.
 1363. Τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐσκόπετο (6). Int.
Ibid. Τοὺς γὰρ μέλλοντας (6) — δεδίττονται (7). Ext.
 1364. Τυφογέροντας (8) — ἀποθλίβων (10). *Observ.* Cette scolie est après la scolie du v. 73. Ext.
Ibid. Τὰ ἐναντία λοιδορεῖται ὁ γέρον τῷ ὕμῳ (13). Ext.
 1365. Καὶ τοῦτο — τὴν αὐλητρίδα (16). Ext.
 1370. Ἀπὸ τύμβου · καὶ τοῦτο (22) — καταπεσών (23). Ext.
 1373. Ἐστιγμένην (29) — τὰς λαμπάδας (30). Ext.
Ibid. Παρὰ τοῦ γέροντος εἴληφεν (31) — αἰδοίου (32). Int.
 1377. Ὅζος · παρὰ τὸ ἐδωδέναι. Int.
 1378. Ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ εἶ. Int.
 1382. Νῦν προπαροξύνεται (42) — τοῦ τόπου (43). Ext.
 1383. Ἐπεὶ παρήνεσεν — εἶναι. Ext.
 1388. Γυνή ὑβρισμένη (4) — τοῦ υἱοῦ (5). Ext.
Ibid. Γυνή τις πρὸς μάρτυρα τινα (7). Int.
 1391. Τοῦ ἔξωθεν τοῦ φορτίου προσθήκην ὄντα. Ext.
 1396. Ὅνομα (14). Ext.
 1402. Γυνή. Main du texte. Ext.

Fol. 160 verso, vers 1402.

1408. Τὸν πύξινον Σωκράτους ἐταῖρον (27). Ext.
 1410. Μελοποιὸς ὁ Ἀῖσος. Ext.
 1411. Ἀντὶ οὐδέν μοι μέλει τοῦ Σιμωνίδου. Ext.
 1413. Ὡχρὸς ὁ Χαιρεφῶν — Χαιρεφῶν τοιοῦτος (*Adn.*). Il semble qu'il y a plutôt θάψω que θάψος. Ext.
 1414. Ἀντὶ τοῦ — κρέματα. Ext.
 1417. Ὡμοὶ κακοδαίμων · ἡγή τις Εὐριπίδης. Ext.
 1431. Καὶ ταῦτα ἐν — φέρεται (1). Ext.
 1433. Βδελυκίῳ πρὸς τὸν κλητῆρα. Main du texte.
 1436. Χύτρας εἶδος ὁ ἐχίνος. Main du texte (Je crois que c'est à cette scolie que se rapporte la transcription que donne Dübn., 1438, 22. *Adn.*)
 1438. Δωρίζει ἐπιτήδες. Int.
 1440. Ἐλκεῖ ἐπιδήσω. Ext.

Fol. 161, vers 1445.

1446. Φασὶ γὰρ Αἴσωπον — εὐρόντες ἐφόνευσαν (*Adn.*). *Var.* τὴν n'est pas omis devant ἐξοδον, ὑπόβαλλον. Sup.
 1449. Ὡς κἀνθαρος — Εἰρήνη. Ext.
 1480. Τὸν νοῦν πρὸς (25) — ἀρχαίους τινὰς τὴν ἐπίνοιαν (26). Ext.
 1482. Ὁρχούμενος ὁ γέρον. Int.
Ibid. Τοῦ τραγωιδιστοῦ.

Fol. 161 verso, vers 1488.

1490. Παρουσία (43) — υποπτήσσοντα (46). *Var.* Μιλήτου] Μιλήτων
(45). Ext.
1491. Ἀντὶ τοῦ βληθήσῃ, νικηθήσῃ. Int.
1492. Σκέλος • ὑψηλὴν φοράν. Ext.
Ibid. Εἰς ὕψος. Int.
1497. Εἰπόντος (3) — πράγματα (6). Ext.
1509. Ὅξις εἶδος χύτρας ὅπερ λοπάδιον καλοῦσιν. Ext.
1510. Περὶ Ξενοκλέους (31) — ἀδηράγον (32). Int.
Ibid. Ὁ ἐπιτηρῶν τὸ ἐσθίειν πίνα ὅστρον (*Adn.*). Ext.
1513. Ὅρχιλος εἶδος (46) — καὶ καταφερές (47). Ext.
1515. Τοῦτο πρὸς τὸ (52) — μένοντα ἄλλα πλάττεται τῇ ἄλμῃ (1). Ext.
1516. Ἐπ' ὀλίγον συστάλωμεν. Int.
1517. Περιάγωσιν (7). Int.
1530. Εὐφρόνιος οὕτως φασιν ὀνομάζεσθαι σχῆμα τι τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως
(4). Ext.
1534. Ἐπαιξεν. Int.

Pas de scolies aux trois vers qui sont au folio 162.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Fol. 162 verso.

Ὁ χορὸς ἐκ θεσμοφοριαζουσῶν . καὶ τοῦτο τὸ δῶμα (3) — ὁ χορὸς (5).
Εὐριπίδου γυνὴ μὲν Χοιρίλῃ μήτηρ δὲ Κλειτώ. Sup.

Προλογίζει Μνησίλοχος κηδεστῆς Εὐριπίδου (1). Sup.

1. Ὡ Ζεῦ, γελιδὼν · ἐπεὶ εἰώθασιν (7) — ἀφικέσθαι (11). Ext.

2. Ἄλω · Ἐξώθεν (12) — στάχυν (14). Var. Il y a δὲ et non καὶ
après τύπτειν (13, cf. *Adn.*), | λέγουσι (13). Ext.

3. Οἷόν τε · δυνατόν, ἐρωτηματικῶς. Ext.

5. ἀκούειν · Ὁ μὲν (16) — ἀκούει (17). Var. ἢ δεῖ on ne distin-
gue guère que ..δ. (17, cf. *Adn.*). Ext.

11. Ταῦτα τῶν φυσικῶν λόγων μνηῆσαι. Ext.

Ibid. Χωρὶς γὰρ · τοῦ ἀκούειν καὶ δρᾶν. Ext.

12. Εὖ ἴσθ' ὅτι · ἀντὶ τοῦ — μήθ' ὀρᾶν. Var. εἶπεν. Ext.

14. Αἰθ' ἴρ · ἐπ. . ὁ αἰθ' ἴρ (22) — ἐτεκνοποίει (24). Ext.

17. Ἄντ...μον · ὅμοιον, λείπει τὸ περιφερές. Ext.

18. Λεῖπει ὥς. Ext.

21. αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι · διὰ τοῦτου ὑπονο...πιίδου εἶναι ἐκεῖνο σοφοὶ
τύ...οι τῶν σοφῶν (28) — ἐγένετο (31). Ext.

Ibid. Οἷόν γε πούστιν αἱ σοφαὶ · Καὶ διὰ (31) — σώζεται (41). Var. πα-
θόντες] παρόντες (37). Inf.

24. Χωλὸς εἶναι · Ἵνα μὴ περιπατήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ext.

25. Πιρόσσεγε ἄντι τοῦ μνηῆσαι. Cette scolie est de la main ordinaire
de R². Au-dessous, à moitié effacé et presque illisible, le vers 28,
qui manque au texte. Ext.

27. Λεῖπει — ἔπαιξε δέ. Int.

31. Οἱ περὶ (1) — ἄσημόν τινα (4). Ext.

32. Ἐπειδὴ — ἔτεσιν. Int.

33. Μῶν ὁ δασυπύγων · διαβάλλει — τοῦ πύγωνος. Ext.

36. Κρυβδόμεν — φοβεῖσθαι. Ext.

38. Ὅτε γὰρ (11) — ἐποίου (12). Int.

Ibid. Λεῖπει τὸ ὥς, ὥς ἔοικε.

39. Παρὰ τοῖς (14) — λαός (15). Ext.

41. Ὁ ἱερὸς χορὸς. Ext.

Fol. 163, vers 43.

43. Ἐπεχέτω. Int.

45. Ἐπίρρημα — λαμβανόμενον. Ext.

48. Ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν. Ext.
 52. Προσίμια · κυρίως — νεώς. Ext.
 53. Ὡς ἀπὸ τῶν οἰκούντων. Ext.
 54. Ὡς ἐπὶ τεκτόνων. Le mot τεκτόνων main ordinaire de R². Int.
Ibid. Μέλη κολλᾷ. Ext.
 55. Ὀνομα — τίθησιν. Ext.
 56. Ὡς ἐπιπηγνόντος καὶ συντιθέντος. Int.
Ibid. Μεταστρέφει. Ext.
 57. Χωανεύει) χωνεύει.
 58. Τοῖς φραγμοῖς τῶν οἰκων. Ext.
 60. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ θριγκοῦ. Ext.
 61. Συγκάψας. Ext.
 62. Ὡς εἰς — ἐμβάλεῖν. Ext.
 68. Ὡς ἀπὸ — τῷ ἡλίῳ (33). Int.
Ibid. Ἐπειδὴ (34) — ῥῥαῖς (37). Ext.
 71. Στενάζει — γυναικας. Int.
 74. Τὸ σημεῖον · οὐ — λαμβάνων. Ext.

Fol. 163 verso, vers 80.

80. Ἐπεὶ τρίτη' στὶ · Τοῦτο τῶν (41) — καλλιγενείας (11). *Var.* ἑκαταΐα (46), | φαίη (3), | εκκλησαζουσαι (8). Sup. et int.
 83. Ἀττική (12) — Περσεφόνης (14). Ext.
 93. Ἀεὶ γὰρ — διαβάλλει. Int.
 94. Εἶδος (16) — γυναικας (20). *Var.* ἐλάμβανεν (18). Ext.
 96. Ἐπὶ ἐκκυκλήματος γὰρ φαίνεται. Int.
 98. Τὴν ἐταίραν — κωμωδοῦσιν. Int.
 100. Ὡς λεπτά (24) — παρεπιγράφεται (27). Ext.
 101. Ὁ Ἀγάθων (28) — ὑποκρίνεται (29). Ext.
Ibid. Μονοθεῖ (30) — τῇ Κόρη (33). Int.
 105. Εὐπίστως — εὐλογῆσαι. Ext.
 109. Ὡς τὴν Ἰλιον ἐτείχισεν. Ext.
 117. Τὴν παρθένον. Int.
 121. Τῇ Φρυγίῳ ἁρμονία ἡρμωσμένα.
Ibid. Καὶ τὰ κρούματα (39) — λέγει (41). *Var.* εἶπεν (40). Int.
 122. Ὁρχήματα. Ext.

Fol. 164, vers 123.

123. Τὸ σέβομαι κοινόν. Int.
 125. Ἄρσενι · εὐτόνῳ · προεῖπεν (44) — λελέχθαι (46). Sup.
Ibid. Τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένη. Ext.

126. Τῆς κιθάρας φῶς ἔσσοιτο (50) — μαθήσεται τις (2). Ext.
 127. Δι' αἰφνιδίου ἀντὶ τῆς ἐνθουσιαστικῆς.
 129. Ὀλολύζει (4) — εὐχὴν (6). Ext.
 130. Γενετυλλίδες · Δαίμων ἢ Γενετυλλίς (7) — πεποιεῖσθαι (10). Ext.
 131. Ποικίλον — φιλήματος (11). Int.
Ibid. Πολλάς γλώτταις μεμιγμένον (12) — φίλημα (13). *Observ.* λέξις fait de λέξης (12). Ext.
 135. Λουκουρίας · τὴν τερατολογίαν (15) — ὁ γόννις (17). *Var.* σατταρικὸν (15). Ext.
 137. Ἐντεῦθεν (18) — πλεόν μέντοι (20). Int.
Ibid. Βάρβιτος) ἢ κιθάρα (20).
 139. Στρόφιον) ζωνάριον.
 141. Γράφεται σύ τ' αὐτός. Int.
Ibid. Ἀντὶ τοῦ — Ἀττικόν (23). Ext.
 142. Ἀνδρεῖα ὑποδήματα. Int.
 144. Στοχάζομαι γε — τις εἴης. Int.
 147. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην. Ext.
 152. Ἀντὶ τὴν σκέψιν. Ext.
 154. Γυναικεῖα (29) — ἐξ ἀνδρῶν (30). Ext.
 158. Ἐπεὶ — εἰσάγουσιν. Ext.
 160. Ἀγρυκον (*sic*) καὶ — ἔχοντα. Int.
 161. Ἰθυκος (34) — λύραν (36). *Observ.* Les mots αὕτη — Ἰωνίαις sont donnés par le ms. (35). Inf.
 162. Ἐγγυμον ἐποίησεν (37) — τοῦ λόγου (53). *Observ.* La phrase οὐ γὰρ (42) — διάλεκτον est dans le ms. (43), | ὠνήρ (47). Inf.
 163. Ἀδρωῶς. Ext.
 164. Φρύγχος — Ἀθηναῖος ᾗν. Ext.

Fol. 164 verso, vers 165.

168. Ἐκ τούτου δηλονότι καὶ ἐν τοῖς ὄρνισιν οὐκ αλλο. κορυδ.. αὐτ.. ω.σ.ου ἄλλη ὅτι — Φιλοκλεα βδε...λ..οθεν οὔν, εἰ δ' ἐστὶν Αἰσχύλου φρόνημ' ἔχων. *Observ.* δηλονότι est donné par la contre-empreinte, lecture certaine; il faut lire : ἐκ τούτου δηλονότι, καὶ. Sup.

Ibid. Φιλοκλεῖς · τραγῳδίας (7) — σῶμα (8). Ext.

173. Κακὸς ἤμην. Int.

177. Σοφο.. μᾶλλον — ποιητικὴν. Ext.

178. Συντέμνειν λόγους) λέγειν.

179. Μεγάλῃ καὶ θαυμασθῇ. Ext.

190. Γέρον γὰρ (12) — τελευτᾷ (14). Ext.

194. Ἐξ Ἀλκίηστιδος Εὐριπίδου. Ext.

196. Ἐὰν τοῦτο ποιήσωμεν (17). Cette scolie est à côté du dernier mot du v. 196, elle convient mieux là qu'au v. 203. Int.

199. Ἐκφρεύγειν. Ext.

207. Ἀληθῶς (*Didot*, 214). Int.

Fol. 65, vers 209.

215. Τὰ γένεια — Κρατίνου. Ext.

220. Παρὰ τὸ δουροδόκης ὡς πολλὰ αυ... Ext.

221. Ἵνα ἀπὸ τεταμένης αὐτῆς καλ...σεν. Les lacunes proviennent d'une déchirure du ms., le parchemin a été enlevé. Ext.

224. Ἀντὶ τοῦ — καταλαμβάνοντες τὰ ιε...α τῶν ἱερείων (cf. *Adn.*). Ext.

227. Τῇν μίαν — ἕτερον ἐψιλωμένους. Ext.

231. Ὅτι τὸ μύζειν παρ...ται ... τοῦ μὲν πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως, μύζειν δὲ ἐστὶ τὸ τοῖς μυκτηρσι ἥχον ὑποτελεῖν. Ext.

232. Ψιλ. ἐστὶν (29) — τοῦτο δὲ ἐπεὶ ἐψίλωται. Ext.

235. Διαβάλλει τοῦτον ὡς ξυρούμενον. Int.

236. Μετὰ γὰρ — ψιλωθῶσιν. Ext.

242. Ὡς εἰ ἔλεγεν οἰκίαν. Ext.

245. Ἀσβολος — πυρός. Ext.

246. Τράμις ὁ πρωκτός. Ext.

Fol. 165 verso, vers 252.

254. Δέον εἰπεῖν μύρου εἶπεν (39) — ἐταιρίζοντα (41). Ext.

258. Ὅτι (42) — λαβὼν ἔνσταθι (46). *Var.* γόησι (45). Ext.

259. Πάντα — ἑαυτῇ. Int.

261. Τῆς κλίνης — αὐτῷ (48). Int.

Ibid. Βάθριόν τι (49) — ἔνδυμα (50). *Var.* μὲν est ajouté devant ἔγκυκλον (50). Ext.

263. Χαῦνα (51) — χαῦνον (52). Int.

266. Ὁ Μνησίλοχος. Cette indication est du scoliaste. Int.

268. Ὡς γυνὴ λαλήσεις. Ext.

272. Ἐκ σοφῆς Μελανίπης Εὐριπίδου. Ext.

273. Ἱπποκράτης — ὑπαῖδευτος. Ext.

274. Ὅτι κατὰ (3) — αἶρω (6). *Var.* ἐνέγκαι] ἐνεγκε (4). Int.

276. Ἐπειδὴ (7) — δμώμοκεν καὶ οὐχ ἡ γλῶττα (9). Ext.

277. Παρεπιγραφὴ — θεσμοφόριον. Ext.

278. Ὅτε ἔμελλεν — ἐκκλησιάζειν σημειῶν τίθεται. Ext.

279. Μιμεῖται τὴν φωνὴν γυναικός. Int.

282. Δυῖκον, τὸ ἐντελές περικαλλέε. Ext.

289. Ὡς τῆς (17) — κινίττεται (19). Ext.

290. Ἀναισθήτου — αὐτοῦ. Int.

291. Τὸν πεδαρχίσκον (21) — ποιήσον (23). *Var.* τοῦ omis (22). Ext.

Fol. 166, vers 294.

295. Γυνή μιμουμένη κήρυκα. Int.
Ibid. Πεζῇ (25) — εἰσάγωσιν (26). Ext.
 298. Ὡς ἀνδρὶ τῆς Περσεφόνης. Int.
Ibid. Δαίμων (28) — ἐποίησεν (29). Ext.
 299. Εἴτε τῇ γῇ — θύουσιν αὐτῇ. Int.
 310. Ἀπὸ κοινοῦ εὐχέσθε. Ext.
 312. Ὁ χορὸς — θεσμοφοριαζουσῶν. Int.
 324. Τὸν ὑπὸ (34) — οἷστρον (35). Ext.
 327. Ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ext.
 329. Ἐπὶ τὸ — γενέσθαι (37). Int.
Ibid. Εἰς τέλος ἄγοιμεν τὰ δόξαντα. Ext.
 336. Φιλίαν σπένδει. Ext.

Fol. 166 verso, vers 337.

339. Ἐκ τῆς (40) — παρέμιξεν (41). Ext.
Ibid. Ἑοικέν τινα (41) — ψηφισθέντων (42). *Var.* Il semble qu'il y a Ἰππίου et non Ἰππία. Int.
 341. Κατεῖπεν πρὸς τὸν δεσπότην. Ext.
 345. Ἵνα αὐτῇ συγγένηται. Int.
 346. Ἡ καὶ δέχεται (45) — φίλον (50). *Var.* ἐπὶ τὸ προδιδόναι (45), [προδιδόναι] προδοῦναι (49), [τῷ ι] ΤΩ Ν (49). Ext.
 347. Τοῦ διζέστου — δὲ ἕξ. Int.
 350. Καταρᾷσθε. Int.
 355. Ὅσαις — λεγούσας. Ext.
 359. Ὑφ' ἡμῶν. Ext.
 363. Δηλοῖ (4) — ἀπηγορευμένων (5). *Var.* λέγουσιν (4). Int.
 365. Ἀντὶ τοῦ (6) — Ἑκτορα (8). *Var.* εἶπεν (6). Ext.
 370. Συμμαχεῖν. Int.
 373. Ἐπιστάτις (10) — ἄλλου τινός (12). Ext.
 376. Ἐν γὰρ (13) — γίνονται (14). Int.
 377. Χρηματιζεν (*sic*) — ἀλλήλοις. Ext.

Fol. 167, vers 380.

380. Ἀντὶ τὸν στέφανον (16) — λέγειν (18). Ext.
 383. Καλλιλεξία • γυνή. Int.
 386. Ὑβριζομένας. Ext.
 389. Ἐπιγρίει (21) — ἐπιζύσαι (22). Int.

Ibid. Μεταφορικῶς (23) — σμωμένων (30). *Var.* τὸ σμωσγεν. Ἄλλως · οὐκ ἐπισμῇ (28). Ext.

393. Ὁ Σύμмахος φησὶ πα (*sic*) τὸ (31) — ἐκαύζειν (37). *Var.* τοῦ semble omis après ἀντὶ (36). Ext.

395. Ὡς ἔτι (38) — ἐθεώρουν (40). Ext.

397. Ἀντὶ τοῦ — δράμασι. Int.

401. Νεωτέρων — στεφανοπλοκεῖν (42). Int.

Ibid. Πρὸς τὸ (43) — αἰστεφανηπλόκουν (44). Ext.

402. Περιερχομένη. Ext.

403. Ἀντὶ τοῦ (46) — χερσὶν ἑφίσι (49). *Var.* ἡ manque devant γυνή (49). Ext.

404. Ἐκ Σθενοβοίας — Κορινθίους. Int.

409. Ὅτε τίκτουςιν αἱ γυναῖκες. Ext.

410. Πρὸς τοὺς — ἔγοντο. Ext.

412. Ἀντὶ τοῦ — ἔπος ἐκάλουν. Ext.

416. Ἡπειρωτικούς. Ext.

417. Φόβον ἀπὸ τῶν προσωπίων. Ext.

419. Ἐκ τοῦ ταμείου λαβεῖν. Ext.

420. Ὅτι ἐνικῶς τὸ ἄλφιτον. Int.

Fol. 167 verso, vers 423.

423. Τὰ γὰρ (7) — ἀνοῖξαι (11). *Var.* φασι (10), | περιτιθεμένου au lieu de παρατιθεμένου (10). Sup.

Ibid. Περιβόητοι — κλεῖδες (12). Ext.

425. Σπραγίδιον — ὁ ἀνὴρ. Ext.

427. Ξύλα (14) — σκολήκων (15). Ext.

428. Ἐξάψαντας ἑαυτῶν. Ext.

429. Ταράττειν καὶ κινεῖν. Ext.

441. Διὰ τὸ (18) — ἀφυσᾷ (22). Ext.

442. Φανερώς. Int.

445. Ὑπὸ Εὐριπίδου. Ext.

448. Διὰ μυρρινῶν στεφάνους ποιούσα. Ext.

449. Ἀντὶ τοῦ πρότερον. Ext.

458. Οὗς ἡμεῖς συνεκδοτικούς λέγομεν. Ext.

459. Φρόνημα. Ext.

Fol. 168, vers 466.

469. Ἐπίτηδες — τούτου λάθῃ. Ext.

472. Ἀντὶ τοῦ μόνοι. Int.

Ibid. Οὐδεμία — ἀνδρας (32). Ext.

473. Διὰ τί. Int.
 481. Ἐξυεν ἡρέμα, παρὰ τὸ κνᾶν. Ext.
 485. Λαίπει τὸ ἔφρη. Int.
 486. Ἐλελίσφακον — στρόφον. Ext.
 487. Ἰνα — μὴ φοφῇ. Ext.
 489. Ἀγυεὺς — τετράγωνος. Ext.
 491. Τῶν νῦν (40) — κομῶντων (41). Ext.
 495. Διὰ γὰρ τὸν πρὸς πελοποννησίους (42) — τείχῃ (43). Ext.
 499. Στολῆς εἶδος. Ext.
 500. Ὅτι καὶ (45) — βούλομαι (47). *Observ.* D'abord βιαίοι, puis βίαιοι (45), | ἐκτάσσειν (45). Ext.
 505. Ὅτι ἐν — ἐξετίθεσαν. Ext.
 506. Τὸ στόμα (49) — δεόμενα (52). Ext.

Fol. 168 verso, vers 509.

509. Δέον (53) — εἰσῆλθεν τὸ παιδίον (1). *Var.* εἶπεν (54). Sup.
Ibid. Τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον (2). Int.
 516. Θεόφραστος απινῶν φησι τῆς (3) — λέγει (12). *Var.* πῶμα et non σῶμα (10, *Adn.*). Ext.
 519. Παρὰ τὰ (13) — δεδρακότες (14). Int.
 529. Ἐκ τῶν (15) — κίνει (17). *Var.* Le mot παροιμιῶν est ajouté après ἀναφερομένων (15). Ext.
 531. Τοῦτο — καταλῆγον. Int.
 532. Εἰ μὴ ἄλλη γυνή. Int.
 533. Ἐκ τῆς Ἀγραύλου (20) — εὐρήκαμεν (22). Ext.
 536. Συντιμωρεῖσθαι — εἰσίν. *Var.* βουλόμενος et non βουλόμεναι. Ext.
 547. Τοῦτο μόνον — τηρῆσαι. Ext.

Fol. 169, vers 551.

556. Ξύστρας. Ext.
 557. Κατεχρήσατο — ἀποσπᾶν. *Var.* ἐστὶ ajouté devant τὸ (29). Ext.
 560. Κατέκοψεν. Int.
Ibid. Τοῦτο — ἱστορίας (31). Ext.
 561. Οὐκ ἀπὸ ἱστορίας παλαιᾶς τοῦτο εἴληφεν — γενομένου. Ext.
 562. Ὡς καὶ — γενομένου. Int.
 564. Ὡς καὶ — γενομένου. Int.
 565. Ἐπιτετῆδευκεν — τὸ λαβεῖν. Ext.
 566. Ὡς τὼ — ταῖν θεαῖν. Ext.
Ibid. Καταγελασει μου γω.. .. ημίας, προικα γὰρ ἔλεγον τὴν
 ζ.....ν. Probablement χωρὶς ζημίας. Ext.

567. Ὅτι γυναικείων (40) — λέγεται (43). Int.
 572. Ὅμοῦ ἄντὶ τοῦ (44) — ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. Ext.
 574. Τὰ αὐτά μοι πράττουσα. Ext.
 575. Ἐβίβλωτο — γυναικωδῶς. Ext.
 576. Προΐσταμαι. Ext.
 578. Πρὸ δλίγου. Int.
 585. Ὅτι ἀναπέμψαι (51) — τῶν θεσμοφορίων (53). Ext.
Ibid. Ἐπεὶ καὶ (53) — θεσμοφόριον (54). Var. τὴν εἷς τὴν θεσμοφόριον (53). Int.

Fol. 169 verso, vers 593.

600. Ἀντὶ τοῦ (1) — ἀρχὴ τις κρύπτεται (4). Ext.
Ibid. Ἀπλῶς ἄντὶ τοῦ κεκρυμμένος (5). Int.
 602. Ὡς προστάτα. Int.
 603. Μνησίλογος — γίνεσθαι. Ext.
 612. Ἐντὶ τοῦ οὔρει. Ext.
 616. Ἐπισχετικὰ (10) — ἀπομύττεσθαι (14). Ext.
 620. Κοθωκίδαι — φυλῆς. Ext.
 622. Οἱ μὴ δυνάμενοί τι εἰπεῖν τοιαῦτα λέγουσιν. Int.
 623. Καὶ τοῦτο (17) — ἱερὸν (18). Ext.
 624. Φίλη συνδίαίτος. Int.
Ibid. Σκηγᾶς (19) — πρὸς τὸ ἱερὸν (20). Ext.
 630. Διαβάλλει — μεθύσους. Ext.
 631. Ἀλλήλας ἐδεξιούμεθα. Int.
 633. Μὴ εὐρίσκων (23) — ἀγγεῖον (25). Ext.

Fol. 170, vers 636.

641. Ἐντὶ τοῦ στείρα. Int.
 646. Οὐκ ἐνταῦθα γὰρ — πρότερον. Ext.
 648. Ἐπεὶ τὰς (28) — ἐκάλουν (30). Ext.
 649. Ἐντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. Int.
 656. Τῶν ἐγκυκλίων ἀποδυσταμένηας. Ext.
 657. Ἐπεὶ — ἐκκλησία (33). Int.
Ibid. Περιδραμεῖν (34). Ext.
 658. Τὴν ἐκκλησίαν περὶ τὸ — ὄχλους (35). Ext.
Ibid. Ἐπεποίητο (36) — τούτου (38). Var. εἴρηκεν (37). Ext.
 664. Παράκαθεζόμενος. Int.

Fol. 170 verso, vers 679.

680. Ἐντὶ τοῦ διάπυρος ὦν ταῖς μανίαις. Int.

682. Γελοίως (41) — κωμῳδία (43). Ext.
 684. Ἀποδίδωσιν. Int.
 688. ἀρπάζει (45) — κατέχουσιν (51). Ext.
 693. Τῶν βομῶν (52) — εἶπεν (53). Int.
 697. Τροπαῖον (54) — ποιηταῖς (2). Ext.
 701. Παροιμία. Ext.
 710. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν (4) — φαύλως ἔχεις (5). *Var.* γὰρ est ajouté après φησιν (6). Ext.
Ibid. Ἡκεῖς, φησὶν, εἰς — φεύξῃ (6). Int.
 714. Τοῦτο τὸ παθεῖν. Int.
 717. Κάθεται (8) — ἔχων (9). Ext.

Fol. 171, vers 721.

726. Πρὸς τὰς γυναῖκας. Int.
 728. Ὄνομα (11) — ἔχει τὸ α (12). Ext.
 729. Σπινθηῖρα. Int.
 730. Εἶδος (14) — ἔχει ἡ ἄσκο. (15). Il y a bien παιδίον; ce mot est lisible à la contre-empainte. Ext.
 734. Ὁ ἀσκός · εἶδος — Περσικαί. Ext.
 735. Ὡ μέθυσοι. Int.
 738. Ἀπαντα — πιπράσκειται. Ext.
 742. Ἀλλ' οὐ δέκα (20) — μηνῶν (22). Ext.
 743. Τρεῖς κοτύλας οἴνου χωροῦν. Int.
 746. Τοῦτο πάλιν — εἶπεν χοῦς.
 750. Εἰδῶσαι (26) — δηλοῖ τις (30). *Var.* Dübn. ^αεὐπ; au-dessus du π, il semble qu'il y a un λ et un ο dans ce λ, et peut-être faut-il lire Εὐπολις (27), | οὔτο.. λέγοντος, il manque une lettre ou deux au plus; les lettres το ne sont pas sûres: il peut très bien y avoir πο (29). Ext.
Ibid. Τοῦτο ἔθος (31) — Διονυσίων (32). Ext.
 754. Τοῦτο αἵματοδεκτικὸν — ἄμνιον. Ext.
 756. Τοῦτο ἄμα — τῷ βομῷ. Ext.
 758. Ἀπὸ ἔθους. Int.
Ibid. Ἐκδεματώσαντες (37) — τὸν ἄσκόν (39). Ext.
 760. Ἐνταῦθα (40) — κηδεστής (42). Ext.
Ibid. Ἀλλή γυνή. Int.

Fol. 171 verso, vers 764.

766. Εὐριπίδης. Int.
 771. Ὁ γὰρ Εὐριπίδης (44) — Ναύπλιον περιπεσεῖν (52). *Var.* ἀφίησιν (*sic*, 50). Ext.

773. Πᾶν ἐφ' ὃ τις ἀν λεγῆται (*sic*). Int.
Ibid. Πίνακες (1) — Εὐριπίδῃ (3). Ext.
 777. Ἄνυσιν ἔχοντι καὶ ἐπίνοιαν. Int.
 779. Σμίλῃς λέγει ἀντὶ τοῦ γραφείου. Int.
Ibid. Ὀλοκοὺς λέγει — γράφοντες (6). Ext.
 781. Ὡς Εὐριπίδῃν γράφων ἐν ὃ τὸ ρ ἔστι (7). Int.
Ibid. Ἐν τῷ γράφειν (7) — φησι (8). Ext.
 785. Τῇ παραβάσει χρῆσάμεναι. Ext.
 790. Μῆτε καταληφθῆναι παρακύπτουσιν. Ext.

Fol. 172, vers 801.

804. Ναυσιμάχῃς μὲν · Πέπλοισι (11) — τὰ ἔργα (17). *Var.* συνεστρα-
 τήγησεν (13). Sup.
 805. Κλεοφῶντα — χίμαιδον. Ext.
 806. Πόρνης ὄνομα.
 808. Καὶ ἡ Εὐβούλῃ (21) — ἐπέλαχον (29). *Var.* ἔστιν (22), | ὀλιγο-
 λχῃς (25), | ὁμῶς ἐλαχῃς (25). Ext.
Ibid. Τὸ βουλευῆσαι βουλευίαν ἔλεγον. Int.
 811. Τάλαντα · Λέγει (31) — ἐκφαίνων (34). *Var.* τοῦ omis (32). Ext.
 823. Σκέπασμα — τοῦ ἰστίου. Ext.
 825. Τὴν κάμακα τῆς λόγχῃς λέγει. Int.
Ibid. Οἱ μὲν φασι (37) — ἀσπίδος (39). Ext.
 826. Τῷ σιδήρῳ. Ext.
 828. Συνέχεεν (41) — στράτευσιν (42). Ext.
 829. Τὴν ἀσπίδα — Κλεώνυμον. Ext.
 834. Ἀμφοτέραι (45) — τῇ Ἀθηνᾷ (49). Inf.

Fol. 172 verso, vers 835.

838. Εἶδος (50) — ὑστάτην (52). Ext.
 840. Πολλάκις (53) — Ξενοφάντων (3). *Var.* ὁ omis (53) et très pro-
 bablement ἡ (54). Ext.
 841. Ἐπαίνει — ἥδη γὰρ ... καὶ ἐν Σικελίᾳ τετάρτῳ ε..... τερον. Ext.
 846. Το... διεστραμμένους τὴν ὄψιν σω... ἰλλότερα τῶν κορονῶν. Ext.
 848. Ἄνω γὰρ — ἐπινοίᾳ. La lecture ἄνω est certaine (cf. *Adn.*). Ext.
 850. Καίνην · Ὑπόγουσιν δεδιδραγμένην. Ext.
 852. Τὸ κοικυλλεῖν φησὶν (10) — ἔθει (12). Ext.
 855. Ἐξ Ἑλένης — τούτων. Ext.
 857. Μέλανα — ἔστι πότμημα. Ext.
 861. Ἐπὶ πονηρίᾳ — εἶναι τοῦτον. Ext.
 863. Τῆς γυναικείας μιμήσεως. Ext.

868. Ὅτι πονηροὶ — ἐσπάραξαν σε. Ext.
 869. Αἰκάλλει σαίνει τὸ ἄσμα. Int.
 870. Σύνηθες τὸ (22) — Ἠολυίδω (25). Ext.
 871. Ὁ Εὐριπίδης (26) — ὑποκρίνεται (27). Int.
 876. Πρωτέας — πρόπαλαι. Ext.

Fol. 173, vers 877.

878. Διαβάλλει (30) — ναυσίν (31). Ext.
 882. Ἐκ τῆς θαλάσσης. Ext.
 897. Ἦν εἶπε Ὅμηρος Εἰδοθέαν. Ext.
 898. Ἀπὸ δῆμου (34) — Γαργηττόθεν (36). Ext.
 902. Τὰς κόρας — στρέψον. Ext.
 903. Ἐπειδὴ ξυρηθεὶς ἦν. Int.
 910. Δέον εἰπεῖν (39) — δηλονότι (41). Ext.
 913. Καὶ ταῦτα — τὰ πλεῖστα. Int.
 915. Ταῦτα λέγει — ἐκφυγεῖν. Ext.
 917. Τὸ γὰρ παρακεῖται (46) — λέγων (50). Ext.

Fol. 173 verso, vers 920.

921. Οὐ κυρίως ἄλλ' οἷον κενόβουλος. Int.
 922. Ἐπανουργεῖτε — ὄντων. Ext.
 926. Ἔως ζῶ. Int.
 928. Ἦ σπάρτος ἂν τὸ τοῦ ἡ μηχανή. Int.
Ibid. Παροιμία (1) — ἀποτυγχανόντων (2). Ext.
 935. Ἐπεὶ ἄνω (3) — λινοποιοὶ εἰσιν (4). Ext.
Ibid. Ὁ πανοῦργος (4) — ραπτόντων (5). Int.
 940. Πρὸς σανῖσιν (6) — με δεῖσαι πρὸς τῇ σανίδι (8). Ext.
 941. Μετὰ κροκωτοῦ τοῖς κόραξιν ἐστίασιν παρέχων. Int.
Ibid. Ἀντὶ ἐστίασιν παρέχων (10) — ξενίζεσθαι (13). *Var.* ἐστιᾶν] ἐστιων
 (11), | le mot παρ' est donné par le ms. (11, cf. *Adn.*). Ext.
 944. Ὅτι ἐνδυσάμενος — ἐγενόμην. Int.
 947. Τὸ παίζωμεν (16) — πάλιν παίζωμεν (17). Ext.
Ibid. Καὶ πολυπαίγμονος ὀρχηθμοῦ (18). Int.
 948. Ὅταν τὰ (19) — τὸ ἀνέχομεν (22). Ext.
 949. Πάύσων — εἶπεν νηστεύει. Int.

Fol. 174, vers 959.

968. Ὅτι ἐν θεάτρῳ ἦσαν. Int.
Ibid. Ἐπειδὴ μέλλουσιν ἔλθεῖν εἰς τὴν ὁδόν. Ext.

969. Τὸν Ἀπόλλωνα. Int.
 971. Τὴν παρθένον. Int.
 973. Ἡρα τελεία (29) — γινομένη (32). Ext.
 977. Ἐφορος γὰρ τῶν θεσμιμάτων ὁ θεός. Ext.
 986. Τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδὴν. Ext.
 1001. Ἀντὶ πρὸς τὴν — τοξότης. Ext.

Fol. 174 verso, vers 1002.

1003. Ἀντὶ ὀρῶ · τοῦτο — ἐπισφίγγει. Ext.
 1007. Πορμὸς ἀντὶ φορμὸς, ψίαθος. Ext.
Ibid. Ἴνα φυλάξῃ σοι, ἀντὶ ἵνα φυλάξῃ σοι. Ext.
 1009. Ὅρ᾽ Εὐριπίδην προσιώντα. Ext.
 1011. Ἀντὶ ὥς Περσεύς. Int.
 1012. Πιθανῶς · συνδίδασκται (*sic*) γὰρ τῇ Ἑλένῃ. Ext.
 1015. Παρὰ τὰ (45) — χρήσιμον (47). *Var.* φίλοι παρθένοι, φίλοι μοι (46, *Adn.*). Int.
 1018. Πάλιν ἐξ Ἀνδρομέδας (48). Int.
Ibid. Πρὸς τὴν (49) — πόθου λαθεῖν (51). *Var.* προσαιδουσαι fait de προσαιδουσαε (49). Ext.
Ibid. Διὰ τὸ λαμβάνειν (52) — γίνεται (53). Int.
 1021. Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. Int.
 1022. Παρὰ τὸ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν (1) — ὑπερθανεῖν (3). Ext.
 1024. Τὴν τηρήσαν (*sic*) αὐτὸν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις. Int.
 1025. Δέον εἰπεῖν — εἶπεν χάριν γέλωτος. Ext.
 1030. Πάλιν ἐξ (7) — φιλοδίκους (8). Ext.
 1031. Παρὰ τὴν ξιφοθήκην (9) — γέρον (10). Ext.
 1033. Ἐπεὶ ὀψοφάγος — δηλοῦται. Ext.
 1034. Καὶ τοῦτο ἐξ Ἀνδρομέδας. Int.
 1040. Ἀπὸ κοινού (14) — Ἀνδρομέδας (15). Int.
Ibid. Δεομένη τοῦ βαρβαρίου · προεῖπεν δὲ γοῶσθέ με ὦ (16) — πρῶτον (19). Ext.
 1041. Ἀντὶ τοῦ πολυδακρύτου. Int.
 1044. Ἀντὶ τοῦ κροκωτὸν ἀμψέδυσεν. Le copiste avait d'abord écrit ἀνεδυσεν, il a corrigé lui-même. Ext.

Fol. 175, vers 1045.

1050. Ἴσως τὸν (22) — κεραυνόν (23). Ext.
 1051. Διγῶς, τὸν ἄθλιον. Int.
 1054. Λαίπει — ἄλγῃ ἔσχον. Ext.
Ibid. Σκοτεινὴν. Int.

1056. Ὑποκρίνεται (27) — ὁ Κηφεύς (28). Ext.
 1059. Εἰωυῖα γελᾶν, γελάστρια. Int.
Ibid. Ἐπεὶ εἰσήγαγεν (29) — Ἀγαθοκλείας (34). *Var.* ἐζήλωσεν δὲ αὐτὸ
 (31). Ext.
 1060. Ἐπεὶ — Ἀνδρομέδα. *Var.* ἡ omis. Int.
 1064. Ἡρέμα — τὸν Εὐριπίδην. Int.
 1065. Ὁ Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδα. Int.
Ibid. Τοῦ προλόγου Ἀνδρομέδας εἰσθόλη. Ext.
 1066. Πορείαν. Int.
 1069. Τοῦτο ἡ ἡχὴ λέγει. Int.
 1070. Καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ προλόγου. Int.
 1072. Λεῖπει μέλλουσα τυχεῖν. Ext.
 1073. Φλυαροῦσα. Ext.
 1077. Τὸ πλῆρες ὠγαθή. Ext.

Fol. 1075 verso, vers 1082.

1083. Χωρὶς — βαρβαρίζει. Ext.
 1085. Ἀντὶ τοῦ σοὶ κακόν. Int.
 1086. Πόθεν — τὴν ἡχώ. Ext.
 1089. Καταγελᾷς μοι. Ext.
 1090. Τοῦτο ὁ χορὸς ἢ ὁ γέρον. Ext.
 1094. Ἀντὶ τοῦ οὐ χαιρεῖς. Int.
 1095. Λαλεῖς. Int.
 1096. Κάτεχε. Int.
 1097. Τὴν λάλον καὶ κατάρατον γυναιῖκα. Int.
 1098. Εἰς Περσέα (3) — ἐπέζευξεν τὰ ἐξῆς (4). Ext.
 1099. Ἐλέγετο — τὰ πτερά. Ext.
 1103. Τί λέγει (7) — βάρβαρος (10). Ext.
 1105. Πάλιν ἐξ (11) — τινα (13). Ext.
 1109. Ἀποθανουμένη τολμᾷ λαλῆσαι. Ext.
 1114. Δείκνυσιν αὐτῷ τὸ αἰδοῖον. Ext.
 1118. Οὐ ζῆλῶ σε, φησὶν, εἰ ἐρᾷς. Int.
 1119. Εἰ μὴ (17) — ἐφθόνησα ἀπαγαγόντι περανεῖν (19). Ext.

Fol. 176, vers 1127.

1127. Ἐλέγετο (*sic*) ξιφομάχαιρα ὡς ὀρεπανομάχαιρα. Ext.
 1130. Παρὰ τὰ ἐκ Μηδείας. Ext.
 1151. Ὅπου. Main du texte.
 1168. Λάθρα ποιεῖτε.

Fol. 176 verso, vers 1169.

1170. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πεπεσίμεθα. Int.

1172. Εὐριπίδης — γραφός (25). Ext.

Ibid. Ἐπαίρας ὄνομα ἢ Ἐλάφιον ὡς Χρυσίον ἀνιονιον καὶ τὰ ὅμοια. On lit, à la contre-empreinte, ἈΝΙΟΝΙΟΝ, ces lettres sont très nettes, sauf le premier I; je proposerais ἀηδόνιον. Ext.

1174. Σημειωτέον — βαδίζειν · ἢ αὐλητρίς. Ext.

1175. Βαρθαρικόν (30) — ὄρχημα (4). *Var.* τὸ omis devant Περσικόν ὄρχημα (*Adn.*), | il y a θεατρικῆς (32). Ext.

1176. Διχῶς, κωμοδρίαν. Int.

1180. Κατὰ δέρμα. Int.

1185. Ὡς στέριφα τὰ τιθήα. Ext.

1186. Πρὸς τὴν αὐλητρίδα. Ext.

1187. Πρὸς τὸ πέος — ἐντεινομένῳ. Ext.

1190. Οὐχὶ φιλήσειν. Int.

1197. Τὴν τοξοθήκην. Int.

Ibid. Συδὴν αὐλοθήκη (41) — συδὴν (42). Ext.

1199. Παρακελεύεται — ὄρχηστρίδος. Ext.

1202. Ἐπειδὴ — ὁ Ἐρμῆς. Ext.

1203. Τὴν τοξοθήκην — ὄρχηστρίδος. Ext.

1205. Δραμῇ. Int.

Fol. 177 verso, vers 1211.

1214. Ἐξηπάτησε (48) — ὁ θεῖος (49). Ext.

Ibid. Ἐαυτῷ παρακελεύεται. Int.

1218. Ὁ χορὸς (51) — πρὸς αὐτάς (2). Int.

Ibid. Πηκτὶς ὄργανον (3) — αὐλητρίς (4). Ext.

1222. Ποίαν — περιπατήσω. Ext.

1244. Ὡς αὐτοῦ (1) — Εὐριπίδην (2). Ext.

1226. Ἐπιδραμών. Ext.

1227. Πέπαικται. Int.

1230. Ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Περσεφόνη. Ext.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Fol. 177 (suite).

Ὑπόθεσις Ἐκκλησιαζουσων Ἀριστοφάνους.

Αἱ γυναῖκες (1) — λαμπρὸν ὄμμα (9). *Var.* μηχαναῖ (4), | αὐτῶν] αὐ-
τῶν (6).

Fol. 177 verso.

Vers 1. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα · Πραξαγόρα (20) — ἐκκλησίαν (25). Ext.

Ibid. Τοῦ τροχηγλάτου · Διὰ τὸν (26) — γίνεται (28). Ext.

2. Ἡ ἔννοια (29) — σκοποῦσι (2). *Var.* φύλαξι (1), | λύγων] λύγων
(2). Ext.

6. Ξυγκείμενα · σύμβολον (3) — φλόγος (4). Ext.

10. Λορδουμένων · κινουμένων — κινοῦνται. Ext.

12. Μόνος δὲ μηρῶν · τὸ αἰδοῖον — βλέπειν. Ext.

13. Ἐπανθοῦσαν τρίχα τοῦ αἰδοίου τὴν ἐπικειμένην τρίχα. Ext.

14. Στοάς · τὰ ταμεῖα — παραμήκη. Ext.

Ibid. Ἐν αἷς ὁ σῖτος. Int.

18. Σκίρα ἐορτή (13) — σκῆρον (16). Ext.

22. Ἄς Κλεόμαχος (17) — ἐλευθέρων (22). Ext.

26. Αἱμάτια · τὰ ἱμάτια. Ext.

30. Ὡρα βαδίζειν · μία τῶν (24) — ἀλέκτωρ (25). Ext.

34. Θρυγονῶσα · ἡσύχως κινῶσα. Ext.

36. Ὑποδομένην · τὰ υποδήματα (27) — κνυσμόν (28). *Var.* Et aussi
κνύσμα (27). Ext.

38. Σαλαμίνιος · ὡς ναυτικῶν (29) — Παράλιος (32). *Var.* Σαλαμινίων
καταφέρων, il n'y a ni καὶ ni ἤ entre ces deux mots (30, *Adn.*), | καὶ
est ajouté après νοεῖσθαι (31). Inf.

Fol. 178, vers 42.

15. Ὑποπίνοντες γὰρ ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους. Ext.

16. Μελιστίχην · γυναῖκα. Ext.

17. Ἐμβάς ἀνδρεῖον ὑπόδημα. Ext.

18. Κατὰ σχολήν · ἀντὶ — ἀφορητί. Ext.

19. Γευσιστράτην · παρὰ τὴν Λυσιστράτη (*sic*) εἴρηται. Ext.

50. Αάμπαδα · τῇν δᾶδα — εἶναι. Ext.

53. Ἔστ' ὄφελος · ἀντὶ τοῦ αἰ εὐγενεῖς. Ext.

56. Τριχίδων · λέγει δὲ — ἀναγείρουσιν. *Var.* Βῆ/α R¹, Βῶ/α R³. Ext.
 60. Ἐγω τὰς μασχάλας · ἔθρεψαν — ἄνδρες εἶναι. Ext.
 61. Λόγμης · ἀντὶ τοῦ συμφύτου τόπου. Ext.
 64. Ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον · ὡς τὸ μέλαινα — ἀνῆρ. Ext.
 66. Ξυρὸν ἔθρεψα ἴνα — πρὸς ξυράν. Ext.
 71. Ἐπικράτους · οὗτος μέγα (*sir*) πώγωνα (4) — σκακασώρε (7) · ἦν δὲ
 ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. Ext.
 74. Λακωνικάς, εἶδος ὑποδήματος. Ext.
 77. Λάμιος πένης (9) — ζῶν (10). Ext.
 78. Ὡν πέρδεται · Ἀντὶ (14) — ῥόπαλον (15). Ext.
 81. Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον · Ὡς οὐδεὶς (19) — ἐν Γυναχω
 Σοφοκλέους. Ext.
 82. Γυνή. Int.
 87. Ὑπὸ τῷ λίθῳ · ὑπὸ τῷ βήματι. Ext.

Fol. 178 verso, vers 85.

88. Γυνή ἔρχεται φέρουσα καὶ ξαίνουσα αὐτά. Ext.
 89. Οἶον (25) — πληρωθῇ (26). *Var.* φασί (26). Ext.
 94. Παραδεῖξαι ὡς πρὸς ἄνδρας. Ext.
 96. Ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσα. Ext.
 97. Οὗτος δασύς, λέγει οὖν τὸ αἰδοῖον. Cette lecture est certaine à la
 contre-empreinte. Ext.
 100. Ἀντὶ ὅτε καθήμεθα. Ext.
 102. Ὁ Ἀργύριος στρατηγὸς θηλυδρῶδης, ὁ δὲ Πρόνομος ἀνλητῆς μέγα
 ἔχων (35) — γυνή (37) · καὶ ἄρξας ἐν (33) — συντέμεν (34). *Var.* Ἀργύρ-
 ριος (35), | δὲ omis (33). Ext.
 105. Νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν · νῦξ γὰρ (38) — παραλαβεῖν (41). Ext.
 109. Οὔτε θέομεν · παρὰ τὴν παροιμίαν ὃ ἐστίν — πλέομεν (44). Le vers
 manque (43). Ext.
 113. Σποδοῦνται · κινουῦνται. Ext.
 115. Ἀντὶ τοῦ ἀπειρία. Int.
 116. Ἐκ σπουδῆς.
 117. Ἀτινᾶ. Ext.
 118. Περιδεσμεύουσα — ὁ τόπος. Ext.
 121. Περίθες. Ext.
 122. Ὅτι καὶ οἱ δημαγωγοὶ ἐστέφοντο. Ext.
 125. Καταγλάστον · Τὸ ἡμᾶς πώγωνας ἔχειν. Ext.
 126. Λευκαὶ γὰρ αἱ σηπίαι · ἐσταθευμέναις δὲ ἐξ ἐπιτολῆς ὀπηθείσαις ·
 ἀπρόλογος δὲ ἡ εἰκασία.
 128. Περιστάρχος · Ὁ τῶν (9) — καθάρσια (10). Ext.
Ibid. Εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ δελφαίου. Int.

Fol. 179, vers 129.

129. Ἀρίφραδες · Ὡς ἀναμειγμένον — κιθαρωδός. Ext.
 132. Πρὸς τὸ — φίλοινον. Int.
 133. Ἐπεὶ καὶ — ἐστεφανοῦντο. Ext.
 137. Οὐ μόνον — ἄκρατον. Ext.
 138. Ἀντὶ τοῦ ἐνθυμουμένων. Ext.
 139. Μανικά. Ext.
 141. Κατερώτησιν · διαβάλλει (20) — βουλευομένους (21). Ext.
 145. Μὴ ἔχειν τοῦτον τὸν πῶγονα. Ext.
 146. Ξηρανθήσομαι. Ext.
 148. Τὸ πρᾶγμα — ἐγένετο. Ext.
 150. Διαπηξαμένη. Int.
 151. Τῶν ἔθος λεγόντων λέγειν. Ext.
 152. Ἀντὶ τοῦ — ἐστί. Ext.
 155. Παίζει (33) — θεάς (34). Ext.
 160. Ἀναμνησθεῖσα. Int.
 162. Ἡ προτέρα γυνή. Ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Int.
 167. Οὔτος (36) — εὐρισκόμενος (37). Ext.
 169. Ἀποφθείρου — φθορᾶς. Int.

Fol. 179 verso, vers 170.

171. Τὸν στέφανον. Ext.
 172. Ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. Ext.
 175. Ἐντεῦθεν — δημηγορίας. Ext.
 185. Οὔτος πονηρός ἐστι. Ext.
Ibid. Χρωμένων ἐκκλησίαις. Int.
 188. Τοὺς μισθοὺς (44) — λαβεῖν (46). Var. λαμβάνουσιν (45). Ext.
 193. Τὸ πρὸς (47) — Βοιωτῶν (50). Ext.
 196. Κόνωνα λέγει. Int.
 198. Ἐβάρουν γὰρ ταῖς τριηραρχίαις. Int.
 199. Ἦσαν γὰρ — τὸν δῆμον. Ext.
 201. Ταῦτα εἰς (2) — κύριον (3) · κατ' εἰρωνείαν, Ἀργεῖος — ἀμαθής (2).
 Var. δὲ omis après ταῦτα (2). Ext.
 203. Θσασύβουλος · Ὑπερόπτης (5) — πράττεσθαι (6). Ext.
 204. Διὰ τὸ ἀνήρ. Int.
 208. Αἵσιμος · Ἀτιμος οὔτος (12) — κερδανεῖτε (13). Ext.

Fol. 180, vers 211.

216. Πλύνουσι. Int.

Ibid. Οὐδὲν καινοτομοῦσι φησί. Ext.

217. Ἀντὶ τοῦ πᾶσαι, τὰ δὲ τοιαῦτα ἄττικά. Int.

Ibid. Μεταβαινούσας (20) — πρᾶγμα (21). Ext.

220. Ἀντὶ τοῦ εἰ ἐφύλαττεν τὸν ἀρχαῖον νόμον · εἰ μὴ ἐπολυπραγμονεῖ καὶ καινὰς ἔφερεν πολιτείας (23). Ext.

Ibid. Λεῖπει τὸ τρίχας (25). Int.

221. Μοιχεύουσαι ἡ — πράττειν (26). Ext.

226. Λάθρα ὀψωνοῦσιν. Ext.

227. Ἀκρατον. Int.

230. Μὴ φλυαρῶμεν. Int.

232. Οἷον — λογισάμενοι. Ext.

236. Εὕρισκιν, συνάγειν. Int.

239. Μετὰ τὸ — συμβουλευών. Ext.

243. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ (35) — φυγῆς τῶν λ (37). Ext.

246. Οὐ ματαίως καὶ ἐτωσίως. Ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Int.

Ibid. Δεινὴ καὶ σοφὴ, ἱκανὴ ἐν τῷ λέγειν. Ext.

248. Δημαγωγὸς — λοιδόρος. Ext.

252. Εἶδος — τρύβλιον. Ext.

253. Ἀπὸ κοινοῦ (44) — τὰ κοινά (46). Inf.

Fol. 180 verso, vers 254.

254. Νεοκλειδὴς ἐκωμωδεῖτο (47) — ἀκαθαρσίας (49). *Var.* ὁ λημῶν] γλάμων (48). Ext.

255. Παροιμία (50) — ἀλωπέκων (52). Ext.

256. Τίν' ὃ ἦν ὑποκρούουσίν σε · ὑποβάλλουσίν σε, λαμβάνονται σου. Ext.

257. Κρουμάτων · ἐπαιξεν — συνουσίας. Ext.

259. Ἐξαγκωνιῷ · τοὺς ἀγκῶνας (3) — ληφθήσομαι (4). Ext.

260. Ὡδὲ, οὕτως. Ext.

262. Ἐσκεπται. Ext.

263. Τινι. Int.

265. Ἐν τῇ (9) — κρινόμενοι (10). Ext.

267. Ἀχρὶ τῶν ὅμων γυμνωσάσαις. Ext.

269. Ὑποδεσμεύσατε. Ext.

274. Ἀκριβῶς ποιήσητε. Ext.

276. Ἀντὶ τοῦ περιστολίσασθε. Ext.

280. Προηγησώμεθα. Ext.

Ibid. Τῶν λοιπῶν γυναικῶν. Int.

281. Ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. Int.

284. Ὅπισω τρέχειν. Πάτταλον · τὸ (19) — ἐκκλησιαστικόν (20). Ext.

285. Τὸ ἄνδρας. Int.

286. Ἐκπέσῃ. Int.

291. Πρω μονοσυλλάβως. Οἶον (29) — πεπληρωμένος (30). Ext.

Ibid. Ἀντὶ τοῦ ἔτι κνέφους ὄντος. Int.

292. Ἀντὶ τοῦ (31) — εἶναι (32). Int.

Ibid. Ἡδόμενος δρίμεσι καὶ — ἐμφράνει. Ext.

Fol. 181, vers 293.

293. Ἀναπλάττει ὀνόματα. Ext.

295. Παρὰ ῥυθμὸν (36) — ἤδη (38). *Var.* ἀλλὰ ἂν δεῖ εἰπεῖν εἰπηγῆς σύμ-
βολον (37). Ext.

296. Ἀντὶ τοῦ σεαυτόν. Ext.

297. Πληστοὶ ἀλλήλων. Ext.

298. Ὅπως ἂν δέη — φύλας. Ext.

300. Ὅρᾳ ἄνδρας — ἐκκλησίᾳ. Ext.

302. Ἐνθα οἱ (45) — δικάζειν μὴ θελόντων (46). Ext.

303. Τῶν εὐδοκιμούντων αὐτος στρατηγός. *Var.* ὁ omis.

304. Παρεγίνετο. Int.

306. Πρὸς τὸ ἀρχαῖον τοῦτο ἔθος σεσημαίωται. Ext.

310. Ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί. Ext.

311. Ἀνὴρ τις. Cette note est ajoutée à la fin du vers. Ext.

317. Βούλεται — ἀποπατῆσαι. *Var.* ὡς omis. Ext.

Fol. 181 verso, vers 318.

318. Τὸ γυναικεῖον (1) — γυναικῶν (2). Ext.

319. Εἶδος ὑποδημάτων εὐτελέων. Ext.

Ibid. Περιδουσεύομαι. Int.

320. Οἶον ἐν ἐρημίᾳ. Ext.

330. Οὗτος μαλακός. Ext.

332. Περιβεβλημένος (40). Ext.

337. Ἀντὶ τοῦ λάθρα ἐξῆλθεν. Ext.

338. Καινὸν καὶ ἄτοπον. Ext.

349. Οἶον κατὰ — οἴησιν. Ext.

350. Ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. Ext.

351. Ταῦτα οὖν λέγει (21) — γέζοντος (22). Ext.

355. Στένωσιν τῇ γαστρὶ παρέχει (23). Ext.

356. Οὗτος ἀντιλέγειν (29) — λέγειν (32). Ext.

357. Οἶον ἐπείκειται μοι καὶ θλίβει. Int.

Fol. 182, vers 360.

359. Εἰς ποῖον (35) — κόπρος (36). Ext.

362. Παρὰ τὴν (40) — Ἀχερδούς (41). Ext.

365. Ῥήτωρ ηταιρηκος (*sic*) — Ῥμόνων. Ext.
 366. Ἰατρὸς (44) — καταπρόκτων (45). Ext.
 367. Σφριγμάτων. Ext.
 369. Ἐπεὶ αἱ (47) — αὐτήν (49). Ext.
 370. Κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Int.
 371. Σκωραμὶς ἐν ᾧ ἄποπατοῦσι. Ext.
 378. Κατὰ γὰρ (3) — σχοινίῳ (4). Ext.
 379. Ἐβαλλον κύκλῳ. Int.
 382. Τῶν ἀλφίτων ἐπεὶ κενός ἐστι. Ext.
 385. Ἐπειδὴ (11) — ἔφη (12). Ext.
 386. Καὶ γάρ. Int.
 390. Ὁ γὰρ — κοκκίζει. Ext.
 392. Παρὰ τὸ (16) — μᾶλλον (19). Ext.
 393. Ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα. Int.
 395. Ἐν ὥρᾳ · ἀντὶ ὀρθρου. Int.
 398. Ὡς ἐπὶ — τυφλὸς ἦν. Ext.
 402. Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔσωσεν. Ext.

Fol. 182 verso, vers 404.

404. Πανὸν γὰρ (25) — ὀνομάζειν (28). *Var.* τιθύμαλλος εἶδος (26).¹
 Ἀάκωσιν (27). Ext.
 408. Εὐων · πένης οὔτος. Ext.
 416. Εἰς χειμερινὴν τροπὴν. Ext.
 417. Εἶδος ἰοσήματος. Ext.
 423. Ἀντέλεγεν. Int.
 424. Τοῖς πένησι. Ext.
 425. Τοῦτο λέγει γέλωτος ἕνεκα. Int.
 426. Οἱ μὲν ὅτι ἀλφιταμοιβός · οἱ (37) — ἀπέλαυσαν (39). Ext.
 428. Γυναικώδης οὔτος. Ext.
 433. Αἱ γυναῖκες — σκευασθεῖσαι. Ἀνετάραττον. Ext.
 440. Ἄλλως ἀντὶ — ἐρωτήσει. Τῶν Ἀθηναίων. Ext.
 441. Νοῦ πεπληρωμένον. Int.
 443. Ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀθηναίους. Ext.
 446. Μεταδιδόναι, κιχρᾶν. Ext.

Fol. 183, vers 447.

449. Ἀποδιδόναι. Ext.
 450. Τὸ ἀποστερεῖν. Ext.
 452. Εἰς ἀγορὰν φέρειν. Int.
 453. Βλάπτειν. Ext.

457. Ὡς φιλοῦντων — καινοποιεῖν. Ext.

465. Ἀντὶ τοῦ τοῖς γέρουσιν. Ext.

471. Ἀηδές. Int.

473. Λέγεται ὅτε (5) — ἐπιτυχάνειν (11). *Var.* καταρᾶσθαι τοὺς Ἀθηναίους sont entourés de points (8), | ἀκούουσιν] ἀκούσασαν (10). Ext.

482. Τὸ ἀνδρεῖον. Int.

483. Ψόφον ποιῶν. Ext.

Fol. 183 verso, vers 489.

498. Μὴ ἀτενίζουσα — βλέπουσα. Ext.

499. Ἀντὶ τοῦ ὡς ᾗσθα. Ext.

502. Σάκον λέγει τὸν πῶγωνα. Ext.

507. Τὰ ὑποδήματα. Ext.

508. Τὰς συναπτούσας — ὑποδήματα. Ext.

511. Ἠρέμα εἰσελθοῦσα. Ext.

516. Ἰκανωτέρα, φρονιμωτέρα. Ext.

Ibid. Ξυντυγοῦσα. Int.

519. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ext.

520. Ἀνὴρ Πραξαγόρας. Ext.

523. Ἐξερευνῆσαι. Ext.

531. Ἀντὶ τοῦ ὠδινούσης. Ext.

Fol. 184, vers 533.

533. Μηδὲν κλέψας ἔνδοθεν. Ext.

534. Ὅτις μετεκάλεσέν με. Ext.

536. Τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. Ext.

537. Νεκρόν. Ext.

538. Εἰώθασι — ποιεῖν. Ext.

540. Θερμαινοίμην. Ext.

544. Ἴνα σε μιμησαμένη σώσω τὸ ἱμάτιον. Ext.

547. Τριωβόλου — ἀπολώλεκεν. Ext.

550. Προσποιουμένη — ἀγνοοῦσα. Ext.

554. Οἶον — τὴν ἐξουσίαν. Ext.

556. Ἀττικὸν — πάντων. Ext.

562. Ἄλλος Βλέπυρος ἐλθών. Ext.

563. Διοικοῦσα — γυναικῶν. Ext.

567. Τὴν ἐκτοῦ (45) — οὐσίαν (47). Ext.

Fol. 184 verso, vers 574.

574. Τὸν τῆς πόλεως. Ext.

587. Ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. Ext.

592. Οἷον μὴδὲ τὸ τυχόν. Ext.

596. Ὅτι ὑπερχρούσω κεν ἡρωότητας — πρότερόν μου. *Obserr.* Le mot κεν est écrit par l'abréviation de εν au-dessus de κ, cette abréviation est ici d'une forme un peu particulière, elle ressemble assez à celle de αν. Ext.

599. Θρέψομεν. Int.

602. Δαρεικὸς εἶδος νομίσματος. Ext.

603. Διὰ τὸ ἐπιορχεῖν. Int.

605. Ἀντὶ τοῦ (6) — ἅπασιν (7). Ext.

Fol. 185, vers 611.

611. Συνουσιάζειν. Ext.

612. Τῶν κοινῶν χρημάτων. Ext.

616. Συνουσιάζειν. Ext.

617. Αἱ ἄμορφοι. Int.

618. Τὴν ἁμόρφην. Int.

620. Οὐκ ἀρκέσει. Int.

Ibid. Πρὸς τὰς εὐμόρφους. Ext.

622. Τὸ περὶ τούτων μάχεσθαι. Ext.

625. Τὸ τοὺς ἁμόρφους. Int.

627. Τόποις. Ext.

630. Σιμὸς καὶ αἰσχρὸς ὁ Λυσικράτης. Ext.

631. Καταχίνη * κατάγελως. Ext.

632. Τῶν πλουσίων. Int.

633. Γεροντικόν τι — ὑπόδημα. Int.

640. Ἀγνώς ἧ ὁ πατήρ. Int.

643. Λεῖπει ὁ καὶ σύνδεσμος. Int.

644. Οὔτοι αἰσχροί. Ext.

647. Αἰσχροποῖς οὗτος. Ext.

648. Δυσώδης — καιομένη. Ext.

649. Γενέσθαι ἀντὶ τοῦ ἐγενήθη. Int.

652. Ἡ τοῦ ἡλίου — τὸ ὀψενόν. Ext.

Fol. 185 verso, vers 653.

657. Ὡς πρὸς — ὁ χορός. Ext.

658. Οἷον καμοὶ — δικαστήρια. Ext.

663. Τῆς ὕβρεως. Ext.

665. Ἀπὸ τῆς τροφῆς — ζημίαν. Ext.

667. Ἐρωτηματικῶς. Ext.

Ibid. Μετόν : μέτεστι. Int.

670. Ὁ ἀποδυσόμενος — λαθεῖν. Ext.

672. Ἐνεκεν τίνος. Καὶ — παρείχον. Ext.

673. Τὴν καθ' ἐκάστην τροφήν. Ext.

677. Ὁ λίθος ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ext.

681. Τὰς κληρωτὰς ἀρχάς. Ext.

683. Δέον — εἶπεν δειπνεῖν. Ext.

685. Ἐπεὶ τὸ — ἄρχεται. Ext.

Ibid. Τοὺς θῆτας, τοὺς μισθωτοὺς — ἄρχεται. Ext.

687. Τὸ κάπτωσιν — ἔφη. Ext.

691. Σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. Ext.

693. Τὰς ὁδοὺς * ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ext.

694. Συναντῶσαι. Ext.

Fol. 186, vers 696.

702. Οἱ ἀμορφότεροι. Ext.

705. Ἀντὶ τοῖς ἀμόρφοις. Ext.

708. Ἡ παρὰ (5) — ἐμποιῇ (7). *Var.* εἰσιν (6). Ext.

713. Δυναμένην — κήρυκα. Ext.

714. Κεχειροτονημένην. Ext.

724. Κατωνάκης * δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών. Ext.

729. Ἀναζητήσω, ἐρευνήσω. Ext.

730. Ὀνομα δούλης. Ext.

731. Ἀντὶ τοῦ καλλίστην (16) — μου (17). Ext.

732. Ἀντὶ τοῦ σμηχθεῖσα ἢ εἰδυῖα. Int.

Ibid. Τὰ κανίσκια ἔχουσα. Ext.

733. Κλέψασα. Ext.

734. Ἡ τὸ σελλίον βαστάζουσα. Int.

Ibid. Ὡς ἐν κωμῳδίᾳ (24) — γέλωτος (25). Ext.

736. Ὡς τοῦ Λυσιστράτους (*sic*) φαρμάκῳ — κυ^τ τὰς πολιὰς. Ext.

737. Ἦν καλοῦμεν νῦν κουρίδα. Ext.

Fol. 186 verso, vers 738.

739. Ἡ ἄλετρις. Ext.

740. Ἀλήθουσα. Ext.

741. Ὀρθρου. Οὕτω καλούμενος — ὄρθριος (33). Ext.

742. Ἰσως τοὺς κηρῶνας λέγει. Ext.

743. Τοὺς τῆς — ἐν πομπῇ. Ext.

746. Ἄλλος φειδωλός. Ext.

747. Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. Ext.
 748. Ἐξερευνήσω. Int.
 750. Τὰ χρήματα. Ext.
 751. Ἀντὶ τοῦ — μηδενός. Ext.
 753. Μετοικίσαι θέλων. Ext.
 756. Κατὰ τάξιν. Ext.
 757. Κῆρυξ (43) — ἐξάγει (44). Var. ἐκήρυττεν (44). Ext.
 781. Ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον — ἔχουσι. Ext.

Fol. 187, vers 781.

784. Ἀνὴρ ὁ θέλων κατατεθεῖναι. Int.
 794. Εἰ γένοιτο (50) — δοξάντα (51). Int.
Ibid. Ἐὰν ἐμβραδύνων μηδὲ θ' οὖο — εὖρω. Ext.
 795. Εἰς τρίτην. Ext.
 798. Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο. Ext.
 806. Πένης οὗτος καὶ εὐρύπρωκτος. Ext.
 809. Καὶ οὗτος πένης καὶ χαμαιδιδάσκαλος. Ext.
 810. Καλλίας (5) — ἐγένετο (6). Var. κατηγάλωσεν (6). Ext.
 813. Ἐψηφίσαντο (8) — γέγονεν (9). Ext.
 815. Τὸ ἀργύριον λέγει. Int.
 817. Τὸ νόμισμα. Ext.
 818. Νομισμάτων. Ext.

Fol. 187 verso, vers 824.

825. Οὗτος ἔγραψε — τὸ κοινόν. Ext.
 828. Ταυτολογία καὶ λῆροι. Ext.
 831. Φυλάζομαι ὥστε — ποιῆσθαι. Ext.
 833. Ξύλον (14) — βαστάζουσι (15). Ext.
 834. Κοινῇ πάντες ἄστοι γεγενήμεθα. Ext.
 835. Ἀντὶ τοῦ — ταιαῦτα. Int.
 838. Πεπληρωμένοι. Int.
 840. Τῶν μαλλωτῶν στρωμάτων. Ext.
Ibid. Τῶν ταπήτων. Int.
 842. Ὅπτᾱται · τότε γὰρ πῦρ — ἐρρίπιζον. Int.
 843. Ὅτινα ὁπτήσωμεν. Ext.
 844. Τὰ τρωγάλια λέγει. Int.
Ibid. Εἶδος ἀθάρας ἀπὸ φασηλίων. Ext.
 846. Λιχροποῖός — ναύταις δὲ νέμων τὰ τρύβλια. Σμοῖός · ὄνομα κύριον.
 Ext.
 848. Στενὸν σανδάλιον. Int.

852. Διοίγετε διχῶς. Int.
 853. Ἀνὴρ ὁ μὴ — τοιοῦτον. Ext.
 862. Ἐξ ὧν (33) — ἐπρώτα (34). Ext.
 864. Εἰς τὸ αὐτό. Ext.
 865. Εἰς δικαστήριον. Ext.

Fol. 188, vers 867.

867. Ὁ καταθείς. Ext.
 868. Πᾶσαν τὴν κτῆσιν. Ext.
 869. Ξυμβαστάσω. Int.
Ibid. Ὁ μὴ καταθείς. Ext.
 871. Μὴ προσποιῇ διαφέρειν. Ext.
 873. Σὺν τοῖσδε. Ext.
 874. Τῶν προσοψημάτων. Ext.
 880. Ἡρέμα ἄδουσα. Ext.
 883. Τῶν τρυφηλῶν, Ἰωνες τρυφηλοί. Ext.
 888. Προσελκύσαι. Ext.
Ibid. Ἐπιβαρές. Int.
 890. Ἡ γραῦς τῷ αἰδοίῳ λέγει. Ext.
 893. Ἄδει ἡ γραῦς. Ext.
 895. Τὸ ἔμπειρον. Ext.
 896. Ταῖς γραῖσι. Ext.
 900. Ἀντάδει ἡ νέα τῇ γραί. Ext.
 903. Ταῖς παρειαις. Ext.
 904. Ἡ τὰς πολιάς — μίαν κατὰ μίαν. Ext.
 905. Ἐσμήχθη ψιμυθίῳ. Int.

Fol. 188 verso, vers 907.

906. Εἶδος κοσμίου τὸ ἐπὶ κλιντρον. Ext.
 909. Ἡ τὸ ζῶον ἥ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου. Ext.
 915. Πρὸς τὴν γραῦν. Τὸ αἰδοῖον. Ext.
 918. Ὡς μαλακῶν ἐκείνων. *Var.* ὄντων omis. Ext.
 920. Λαικάζειν οἱ Λέσβιοι — στοιχείου. Ext.
 922. Ἀντὶ τοῦ τοὺς ἔμοις ἐραστάς. Ext.
 923. Τὴν ἡλικίαν. Νικήσεις. Ext.
 926. Ὅτι τῶν (14) — ὅτι οὐκ ἐπεκφόρουν (16). Ext.
 929. Ἡ ἄγγουσα (17) — γυναῖκες (18). Ext.
 932. Φαλακρὸς — γῆρας. Ext.
 933. Ὁ Ἐπιγένης. Ext.
 935. Ἡ νεωτέρα. Int.

936. Ἵνα αὐτὸν ἐρεθίσω. Ext.
 940. Ἄμορφον. Ext.
 943. Εὐήθης — Χαριζένη. Ext.

Fol. 189, vers 946.

954. Πολὺς ἢ ὑπὲρ τὸ δέον. Ext.
 956. Ταῦτα εἰποῦσα εἰς ἔρχεται. Ext.
 958. Ὑπὸ τοῦ ἔρωτός φησι. Ext.
 963. Ἀντὶ τοῦ ὧ φίλη. Ext.
 964. Διατύπτεσθαι. Ext.
 973. Ἀντὶ τοῦ τίμιον. Ext.
 974. Καλλώπισμα. Ext.
 977. Ἡ γραῦς ἐξελθοῦσα. Int.
 979. Πρὸς τὸ ἀναφλᾶν παίζει. Ext.

Fol. 189 verso, vers 981.

984. Ἀπὸ τῶν δικῶν, ἔλεγεν γὰρ αἰεὶ τὰ πρῶτος ὧν ἐτῶν δικάζομεν. Ext.
 987. Ἔθνος μὲν — τὸ παισίν. Var. ἔπαιζεν. Ext.
 988. Τὸν πρωκτὸν λέγει. Ext.
 991. Κρησέραν · τὸ περιβόλαιον — πρὸς γραῦν. Ext.
 996. Τοιαῦτα γὰρ — ἔγραφον. Ext.
 998. Βούλομαι σε — παίζει. Ext.
 999. Τοῦτο ὡς ἐταίρα οὔσα. Int.
 1002. Τοῦτο ὅτι — κρεάγρα. Ext.
 1007. Εἰ μὴ (51) — εἴναι (53). Var. Η γ α κατέβαλες (cf. Adn.). Ext.
 1020. Μὴ τιμωρουμένοις ὑπὲρ τῆς βίας. Ext.
Ibid. Τοῦ πέους. Int.
 1021. Ἐπεὶ πολλάκις εἴρηκεν τὸ κρούειν. Ext.
 1023. Ἐὰν ἀπὸ σοῦ ἀφαιρηταί μου. Ext.

Fol. 190, vers 1024.

1025. Νόμος ἦν (6) — πολιτεία (9). Var. μέδιμον] μέδιμονοι (7). Ext.
 1026. Ὁμόσαι — δυναίμην. Int.
 1027. Προφασίσομαι (11) — ἔμποροι (12). Ext.
 1029. Ὅτι Διομήδης (13) — εἶπεν (16). Ext.
 1032. Στεφάνωσαι ὡς οἱ νεκροί. Int.
 1033. Πρὸ τῆς θύρας τὰ καλούμενα ἰρδάνια. Int.
 1034. Εἶδος κοσμοῦ. Int.
 1035. Κηρίων) στεφάνων.

1036. Τεθνήξασθαι • διαρρυῆναι. Int.
 1042. Ἐπειδὴ — ἐγάμησεν. Var. τήν omis. Ext.
 1043. Ὡμισητή. Int.
 1048. Κακεμφάτων (*sic*, par l'abréviation de ων sur τ). Ext.
 1050. Τῶν νόμων. Ext.
 1053. Χεῖρον. Ext.
 1054. Ὁ νεώτερος. Ext.
 1056. Ἦν καλοῦμεν — θαίμονα. Ext.
 1057. Ἦτοι — ἐλκος ἐχούσης. Ext.
 1058. Ἀντὶ τοῦ — τὰ τοιαῦτα. Var. εἶπεν. Int.
 1063. Τουτέστιν (37) — εἰρημένην (40). Ext.
 1065. Ἀξιολόγους. Ἀλλη γραῦς — νεώτερον. Int.

Fol. 190 verso, vers 1067.

1070. Χεῖρον. Int.
 1071. Διαβάλλει αὐτὴν ὡς ἄμορφον. Ext.
 1072. Μαστός. Int.
 1073. Παρὰ τῶν νεκρῶν. Int.
 1074. Δύο γὰρ αὐτὸν κατεῖχον. Int.
 1076. Νεός. Ext.
 1077. Γραῦς ἢ ἑτέρα. Ext.
 1086. Ἐπειδὴ οἱ πορθητῆς — ἐμβαίνειν. Ext.
 1089. Ψήφισμα (50) — κοινόμενον (52). Cette scolie est en face du
 v. 1092. Ext.
 1090. Μέσον εἰλημμένον. Ext.
 1092. Ἐπιτήδαιοι — οἱ βολβοί. Ext.
 1101. Φρόνη ἀρχαία — ὠδηκυῖα. Ext.
 1106. Τῶν πορνῶν (9) — θαλάττης (10). Ext.

Fol. 191, vers 1110.

1111. Διὰ τὴν αἰτίαν καὶ πρόφασιν. Ext.
 1113. Θεραπαινα. Int.
 1119. Τὰ κεράμεια. Ext.
 1121. Ὡς ἐπὶ — εἶπεν τὸ ἴπα..η... ἀντὶ τοῦ ξηραθέντα. Ext.
 1123. Εὐφροροεῖ τὰ ἀμφορείδια. Ext.
 1124. Ἐπιλεγόμενος ἡμᾶς τὰ εὐοδμότερα. La lecture de ce dernier
 mot est certaine, grâce à la contre-empreinte. Ext.
 1126. Δεσποίνης. Ext.
 1133. Παρ' ὑπόνοιαν — πολιτῶν. Ext.
 1138. Τὰς τοῦ χοροῦ. Int.

1148. Ἀληθῶς — δειπνήσειαν. Ext.

1151. Τὸ ἔχων — τὸ τοιοῦτο. Ext.

Fol. 191 verso, vers 1153.

1158. Ἐπεὶ (8) — λεγόντων (9). Ext.

1159. Ὅτι πρῶτος εἶπεν ἐκληρώθην. Ext.

1163. Ἀντὶ τοῦ ἐξιέναι. Int.

1165. Ῥυθμός ἐστι κρητικός. Int.

1169. Γαλῆ εἶδος ἰγθύος. Int.

1174. Ἀπὸ τῶν (14) — γλυκιδίῳ (15). Ext.

1178. Ἰσχυρῶς — δυνηθείης. Ext.

Τέλος Ἐκκλησιαζουσῶν.

ERRATA

PLUTUS. — Page 2, l. 4, φασιν au lieu de φασίν. — *Ibid.*, l. 6, εἰρίπτον au lieu de εἰρπον. — Page 5, ajouter les trois scolies suivantes :

3. Τύχη) ἀντὶ τοῦ λέξῃ.

5. Τῶν κακῶν) τοῦ δεσπότου δηλονότι.

21. Μαντείου) ..χορησαμ... (34, *Adn.*).

Vers 41, ὅτινι ἐξιδόν. — 51, εἴπεν. — 55, Ὅτι. — 66, καὶ Κρατῖνος. — 57, Ἄγε δὴ σὺ. — 84, ζηλοῦντων (54). — 159, παρὰπετάσματος (14). — 180, Τιμοθέου δέ. — 202, *Ibid.* Νή τὸν Δία. — 223, τοὺς ξυγγεώργους. — 243, Παραβέβλημένος) ἐκδεδομένος. — 277, ὑπόνεικιν. — 307, Ὑπὸ ἀνοίας. — 314, Ἀρίστουλλος) λείπει. — 330, *Ibid.* παρὰ. — 422, Ταιούτου γὰρ. — 466, *Ibid.* Εἰ μέλλοντες. — 485, ἀποθανόντες. — 498, 40, τὸ πάντας ἀγαθὸς ποιῆσαι. *Int.* — 521, *Ibid.* ἔχων. — 528, Ἀττικοί (18). — 530, ἐπὶ τὸ. — 538, *Ibid.* ἰδίως. — 566, ὑπῆρχεν (39). — 586, les mots τούτους δὲ τὰ φύλλα ἐμπάλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις (19-20) ne sont pas omis. — 606, φασι n'est pas omis (20, *Adn.*). — 612, λέγειν] λείπει (44, *Adn.*). — 627, Ὡς πλείστα. — 650, Ἐκ τῶν ποδῶν. — 670, Πρόπολος. — 713, ἐώρακας. — 797, 53, χορηγῶν γίνεσθαι. — 1199, *Var.* τὸ omis (11).

NUÉES. — 159, enlever le crochet après ὥς. — 265, *Ibid.* γενέσθαι (11). — 294, 30, le mot ἡ manque après ἔχων (cf. *Adn.*). — 310, il y a θεός et non ὑπόθεος (3, *Adn.*). — 449, λαζῶν] πᾶνός (scolie interlinéaire). — 571, 5, εἰ ἑαυτὸν. — 1047, après ἀφικτον ἔγω ajouter : ε....μεσον λαβών. — 1131, οὕτως (52). — 1263, νῶν manque (51). — 1356, διαφανῇ (51). — 1438, εἰ συγχωρεῖν.

GRENOUILLES. — 222, τὸ au lieu de τὸν (18). — 1219, ὑποχορῆσαι (*sic*, 42). — 1471, δμώμοκεν (21).

OISEAUX. — 167, ἀποφαγία (12). — 237, les mots τῶν ὀρνέων manquent (3). — 891, εἶδος ἑτεοῦ ἐν θαλάσῃ διαιτῶμενον. — 946, ἐπὶ ἀρσενικοῦ μ. γ. (20). — 1073, πύλη (12, cf. *Adn.*). — 1203, συληνας (*sic*, 52, cf. *Adn.*). — 1267, ἐστιν ἡ πόλις (44, *Adn.*). — 1292, καὶ μὴν (6, *Adn.*). — 1429, τὸν manque (52).

TABLE DES MATIÈRES

PRÉFACE.	I-XXVIII
ΠΛΟΥΤΟΣ.	1
ΝΕΦΕΛΑΙ.	28
ΒΑΤΡΑΧΟΙ.	60
ΨΟΡΝΙΘΕΣ.	88
ΨΠΠΗΣ.	116
ΕΙΡΗΝΗ.	121
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.	140
ΨΑΧΑΡΝΗΣ.	161
ΣΦΗΚΕΣ.	183
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.	196
ΨΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.	210

CIRCULATE AS MONOGRAPH

D
5
B4
fasc.27

Bibliothèque des Écoles
françaises d'Athènes
et de Rome

**PLEASE DO NOT REMOVE
SLIPS FROM THIS POCKET**

**UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY**

